

de fabrieksfluit

Redactie: C. M. Borstlap, A. de Bruin,
W. Carstens, D. W. van Logchem,
Mr. J. H. Stokmans

Personeelsorgaan van Gispens fabriek
voor metaalbewerking N.V., Culemborg
Verschijnt 1 x per 5 weken

20e jaargang - no 209 - 29 jan. 1966

50

Inhoud van de 20e jaargang

	no.	pag.		no.	pag.
Brandweer	213	70-71	Jubileum in beeld	216	102-103-104-105-106 107-108-109
Diversen			Ondernemingsraad	209	2-3-4-5
Flitsen uit 1965	209	6-7-8		209	9
Bijeenkomst gepensioneerden	209	11		210	19
Loonkostenstijging en				211	30
loonsverhoging	209	14		212	42
Nieuwe Gispen-modellen-2	209	15		213	58-59
15 variaties op Gispen-bergmeubel	210	27		214	74-75
Kinderkamp 1966	210	28		215	94
	215	99		216	114
Ongeval	211	30		217	119
Eigen fabrikaat	211	34		218	136
Nieuwe toonzaal	211	36	O.R. verkiezing	211	37
	212	54		212	50-51
Huisvrouwentocht	211	40		213	63-64
	212	55-56	O.R. staalmeubel	215	97
Jeugdvakantie	212	56	Opleiding en cursussen	210	28
	213	71		211	40
Opening 'Casa Maroc'	214	83		213	71
Meervoudige puntlasmachine	215	96-97		216	116
Barbara Klokrentoren	216	100-101-102-103		217	127
'Rivo-Torto'	216	114	Personeel		
	218	144	Jubileum: A. Blok	211	38
Zilveren penning van de stad			" W. v. d. Burg	213	59
Culemborg	217	118	" J. M. van Beuzekom	214	81
De luiste man van ons allen	217	121		215	98
Efficiencybeurs	217	122	" H. de Ruiter	215	97
In één zuig	217	124-125	" M. D. de Heus	216	113
Kunststoffen	217	126-127	" A. A. v. d. Wiel	217	123
	218	137-138-139	" D. Vink	217	123
Gispen-instuif	217	128-129	" G. C. Sanderse	218	141
Aanwinsten bedrijfsbibliotheek	217	132	" O. Wammes	218	141
Alweer	218	135	Pensionering: J. D. Kievit	215	100
Even voorstellen	218	142-143	" A. Wansing	217	132
Gispen-AZ	215	87-88-89-90-91	Overlijden: Mevr. H. M. de Jong-		
	217	120-121	van Tiel	212	42
Ideeënbus	209	10-11	" J. C. A. Jonkman	214	80
	211	39	" Burgemeester		
	212	55	Van Koningsbruggen	214	82
	215	98	" M. van Oostrum	215	95
	216	115	" J. Udo	216	113
	217	131	" W. v. d. Berg	217	119
	218	140	Sociale rubrieken		
Integratie	210	18	Personeelfonds	210	27
	212	52-53	Kinderbijslag 2e kwartaal 1966	211	37
50-jarig jubileum			Aanvragen vermindering		
50 jaar Gispen	210	20-21-22-23-24-25-26	loonbelasting 1967	217	130-131
	211	31-32-33-34	Sport en clubs		
	212	43-44-45-46-47	Tennisclub	209	12
	213	65-66-67-68		213	69
	214	76-77-78-79-80	Fotoclub	209	13
	215	86		213	72
	215	92-93	Tafeltennisclub	209	13
Het eerste journaal van Gispen	211	35		213	72
	212	46	Hobbyclub	209	14
	213	59		211	36
	215	95		216	115
	217	127	Zwemclub	213	72
Uit het directieboek	212	48-49		214	82
	213	60-61-62-63	Skelterraces	214	84

Wij zijn er altijd zelf bij...

Jaarrede 1965, gehouden voor de bijzondere 121e vergadering van de Ondernemingsraad met daarbij als gast het voltallige overige personeel, op donderdag 30 december 1965 in het City-theater te Culemborg.

Zoals gebruikelijk zullen wij ons vanmiddag bezighouden met een terugblik op het jaar dat morgen ten einde loopt. En ook zullen we aandacht besteden aan de nabije toekomst, aan het jaar 1966 dus, dat het 50ste zal zijn van het bestaan van onze onderneming.

Bezorgdheid...

Als ik mij er in verdiep wat ons in het jubileumjaar te wachten staat, dan constateer ik bezorgdheid bij mijzelf. Als ik dit zeg is het gebruikelijk dat ik voor pessimist wordt uitgemaakt, welke beschuldiging ik keer op keer van de hand wijs. Maar ook ben ik bijzonder nieuwsgierig hoe — met al die tekenen aan de wand — het nu gaan zal met ons in Culemborg en met ons allen in Nederland. Want aan vele verschijnselen kunnen we zien dat er veranderingen op komst zijn. Dat kan ook niet anders. Steeds is er voor gewaar-schuwd dat de arbeidskosten niet tot in de hemel kunnen stijgen.

Wanneer er hoogconjunctuur is en tengevolge daarvan de omzetten stijgen, maar ook voortdurend de arbeidskosten omhoog gaan, dan kan een situatie ontstaan waarbij de ondernemingswinsten, uitgedrukt in procenten van het aandelenkapitaal gelijk blijven. Dat zijn dan de resultaten die in de jaarverslagen staan vermeld en als bevredigend worden voorgesteld.

Dalende winstmarges...

Maar de werkelijkheid is niet zo verheugend, want, uitgedrukt in procenten van de omzet gaan de ondernemingswinsten omlaag. Dat zijn dan die dalende winstmarges waarover zo veel gesproken wordt. En vroeg of laat zijn die oorzaak van moeilijkheden. Immers hoe kleiner de winstmarge des te groter de kans op het omslaan in een verliessituatie zodra de conjunctuur ook maar even een inzinking vertoont. Van de financiële positie van de onderneming hangt het af of de moeilijkheden die ontstaan meer of minder snel tot een niet meer te redden toestand leiden. Voorbeelden daarvan hebben we in de laatste maand van dit jaar in Deventer en Enschede gezien. Deze bedrijfssluitingen zijn indrukwekkende gebeurtenissen en wij moeten van harte hopen dat die zich niet in al te grote omvang zullen blijven voordoen.

Waar ik nu nieuwsgierig naar ben: Hoe zal ons bedrijfsleven een begin van conjunctuurterugslag — zo dat komt — beleven, en hoe zal het er op reageren. Zal het — als het komt — gaan, als antwoord op de loonexplosie, om een geheel ander soort explosie met recessie als gevolg? Of een langzaam, misschien voorlopig nog weinig merkbaar verloopend proces van conjuncturele teruggang? Of wellicht niet anders dan een adempauze op den duur gevolgd door een welvaart nieuwe stijl?

Wij zijn er altijd zelf bij...

Niet te voorspellen is wat er gebeuren gaat, maar één ding is gelukkig: We zijn er altijd zelf bij.

Als wij in ons bedrijf, wij allen in Nederland en in Europa, de diverse regeringen inclusief, op het juiste ogenblik de geëigende maatregelen weten te nemen, dan zou het mogelijk moeten zijn de zaak in de hand te houden. Daarom vind ik het verdrietig dat — uitgerekend op dit ogenblik — onze overheid meent haar uitgaven zo enorm te moeten opvoeren. Zelfs al zouden die uitgaven door belastingen worden gedekt, dan moet van deze regeringspolitiek een versterking worden verwacht van de reeds aanwezige opwaartse druk op lonen en prijzen. Die laatste kunnen onze ondernemingen niet lang meer verdragen. Het schaaft te zeer de rentabiliteit. De prijzen van de producten kunnen niet onbepaald worden verhoogd zonder de concurrentiepositie in gevaar te brengen. En dan spreek ik niet van de geldontwaarding waarmee dit alles gepaard gaat.

Ook wij in het Lips & Gispens-concern bewegen ons — zij het met prijszwaardige opgewektheid — langs soms glibberige paden. De L&G-werkmaatschappijen hebben steeds meer moeite de kostenstijgingen het hoofd te bieden en één onzer, n.l. Lips-Vago is in 1965 hiertoe ten enenmale niet in staat geweest. Welis-

waar was de economische crisis in Italië de belangrijkste oorzaak van de moeilijkheden van Lips-Vago, maar via deze Italiaanse dochter voelt Lips & Gispen aan den lijve wat het zeggen wil als in een land de welvaart in zijn tegendeel verkeert.

Ik zei reeds: Wat ook ons overkomen gaat, we zijn er zelf bij. Juist in een concern als het onze beschikken we over een groot aantal mogelijkheden om ons aan te passen aan de zich om ons heen en binnen onze bedrijven voltrekkende veranderingen. Het is noodzakelijk dat iedere dag opnieuw wij die mogelijkheden onderkennen en ze op de meest intelligente manier uitbuiten. De Rotterdamse econoom Prof. Lambers heeft dit op de hem eigen wijze als volgt onder woorden gebracht:

Zouden wij rustig voortgaan in de continuïteit der beproefde economische handelingen, dan weten we dat de voortdurende verandering, door anderen gebracht, ons onze plaats zal doen verliezen. We hebben één zekerheid: Aan de onzekerheid zullen wij te gronde gaan als wij haar ontstaan niet vóór zijn.

Lips & Gispen

Dat het totale resultaat van Lips & Gispen ongeveer gelijk zal zijn aan dat van een jaar geleden, is te danken aan de in 1965 bevredigende resultaten van de Nederlandse werkmaatschappijen, dus van Lips Dordrecht, Gispen Culemborg en Staalmeubel Roden.

Op het gebied van de integratie der werkmaatschappijen hebben wij in het afgelopen jaar ongetwijfeld vorderingen gemaakt, zij het nog slechts in voorbereidende zin. Wij zien veel duidelijker dan een jaar geleden in welke richting wij de oplossing der vele problemen moeten zoeken.

Ik geloof dat van de totale integratie die ons voor ogen staat in het komende jaar enkele belangrijke onderdelen een duidelijke vorm zullen gaan aannemen. Met een geïntegreerde verkoop in Nederland is in feite gestart. Plannen voor een gemeenschappelijke aanpak van de export verkeren in een gevorderd stadium. Op het terrein van de produktie hebben verkenningen plaats gehad, waarbij men op een aantal hoofdpunten tot eensgezinde conclusies is gekomen. Weliswaar zal er veel tijd gemoeid zijn met het realiseren der ontwikkelde denkbeelden. Dat echter die denkbeelden ons steeds helderder voor de geest staan, beschouw ik voor de ontwikkeling van ons concern van de allergrootste betekenis.

Gispen

Laat ons thans nagaan hoe het in 1965 met de N.V. Gispen is gegaan. Ons personeel bestaat op het ogenblik uit 158 maandloners en 330 weekloners, totaal dus 488 man, dat is 12 meer dan een jaar geleden. In 1965 hebben de Marokkanen bij ons hun intrede gedaan. Een 30-tal van hen zijn thans bij ons werkzaam.

Een belangrijke stap...

Van grote betekenis voor ons allen acht ik het feit, dat wij het er op gewaagd hebben in het afgelopen jaar de tariefbeloning af te schaffen. Weliswaar is het nog een proefneming. Zou die mislukken dan zou de oude toestand dus weer kunnen worden hersteld, maar op dit ogenblik meen ik dat gezegd kan worden dat, zo van buiten af gezien, het experiment zich gunstig ontwikkelt. De tijd sedert het invoeren van vast weekloon op 1 november is nog te kort om op basis van produktiviteitsmetingen een oordeel te vellen, maar ik heb de indruk dat het hele fabriekspersoneel serieus zijn medewerking verleent.

Trouwens tijdens de onderhandelingen met de vakorganisaties over deze zaak was reeds gebleken hoe alle betrokkenen bezielde waren van de wens om van één en ander een succes te maken. Dit experiment immers, dat vooral gebaseerd is op de eigen verantwoordelijkheid, kan een belangrijke stap betekenen naar de integratie der arbeidsvoorwaarden. De arbeider die niet langer de geldprikkels van node heeft om zijn prestaties op peil te houden, zal daarmee een winst hebben

geboekt van grote morele betekenis. Het komt mij voor, dat wanneer men het heeft over de zo nodige vermenschlijking in de onderneming, wij in ons bedrijf met deze afschaffing van de tariefbeloning een belangrijk nummertje hebben weggegeven.

Hoogste idee-beloningen

Maar ook op ander terrein hebben wij niet over medewerking van ons personeel te klagen. In 1965 keerden wij de hoogste beloning uit aan een ideeën-duo, te weten f 1283,— aan de heren van Dee en den Hertog, en vervolgens de hoogste beloning voor een solo-idee, f 1021,—, aan J. van Zomeren. Deze ideeën vormen belangrijke bijdragen aan de opvoering van de technische efficiëncy van ons bedrijf.

Verkoopontwikkeling

De sterke stijging die de verkopen van de laatste jaren kenmerkte, verminderde in 1965. Niettemin is het totaal van de in 1965 geboekte orders — de gaskachelmantels buiten beschouwing gelaten — nog ongeveer 6% hoger dan dat van 1964. Voor enkele groepen van artikelen waren de resultaten opvallend: De verkoop van woningmeubelen steeg met 12%, waarvan het bergmeubel zelfs met 15%. De buismeubelenverkoop ging met 10% en de plaatstalen meubelenverkoop met 2% omhoog. In de sectoren „speciaal” en „Durion” moest daarentegen een teruggang worden geconstateerd. Onze export heeft zich in het afgelopen jaar niet ontwikkeld zoals wij ons dat hadden voorgesteld. Deze teleurstellende gang van zaken gold vrijwel algemeen voor alle landen die onze produkten afnemen en kan gedeeltelijk worden verklaard door de steeds zwaardere eisen die door de Europese markt aan ons sortiment worden gesteld. Wij hopen dan ook dat de verschijning van de nieuwe bureauserie in 1966 de terugslag in de export tot een tijdelijke zal maken.

Het is hier de plaats om melding te maken van het feit dat wij in het afgelopen jaar de activiteiten van de heer Holweg wel bijzonder hebben gemist. Van deze plaats af gaan onze gedachten en onze allerbeste wensen uit naar Torremolinos.

Wat de orderportefeuille betreft, die is enigszins gedaald, alweer de gaskachelmantels buiten beschouwing gelaten. De

orderportefeuille-daling is het gevolg van het feit dat onze orderboekingen weliswaar met 6% zijn gestegen, maar de gefactuurde omzet was 14% hoger dan die in 1964. In onze top-besprekingen leggen we dat dan zo uit: De heer Kernkamp legt het af tegen de heer Meijers en het commentaar dat daar dan uit voortkomt is alleen geschikt voor de oren van de directie en de allernaaste medewerkers.

In 1965 namen wij deel aan drie internationale beurzen. Met onze kantoormeubelen kwamen wij uit in de stand van Soenneken op de Hannover Messe en voorts waren wij aanwezig op de Sicob in Parijs. Onze nieuwe woningmeubelen presenteerden wij op de Vakbeurs Meubelen en Woningtextiel in Utrecht.

En dan tenslotte: In 1965 verkochten wij onze 100.000ste Kleurodesk.

Fabricage

In Fabriek II hebben wij aanzienlijk betere resultaten weten te bereiken, in de eerste plaats dankzij de nieuwe zitmeubel-ontwerpen, die bij onze afnemers een goed onthaal hebben gevonden en in de tweede plaats tengevolge van een reorganisatie en verbouwing die in het algemeen de fabricage-efficiëntie gunstig hebben beïnvloed. Maar het stoffeerprobleem zal voorshands om de grootste aandacht van ons allen blijven vragen.

De technische problemen die zich bij het lakken der gaskachelmantels hebben voorgedaan zijn dankzij een uitstekende samenwerking van velen tot een volledige oplossing gekomen en een woord van hulde is op zijn plaats aan allen die hiertoe hun steentje hebben bijgedragen.

De ontwikkeling van de „nieuwe lijn '66" is gestart. Wanneer we zien wat er alzo bij het ontwerp van een nieuw bureau-type komt kijken, dan is dat wel een enorm verschil met de eenvoudige plaatstalen gevalletjes die we in 1935 begonnen te fabriceren. Ik heb respect voor de heer Bakker en zijn mannen die deze gecompliceerde produkten bezig zijn te ontwerpen in coördinatie met de velen die allen hun wensen hebben. Als ik zeg dat de heer Bakker zijn „steken" volledig beheerst, dan zullen enkelen Uwer zich afvragen wat dit kan beduiden. Vraagt U 't hem maar eens, hij kan het U uitleggen.

Vermeldenswaard is het feit dat bij de vervaardiging der gereedschappen Lips Dordrecht is ingeschakeld, hetgeen bezig is tot een uitstekende concern-samenwerking uit te groeien.

Kwaliteitsdienst

Een woord van lof aan het adres van onze kwaliteitsdienst mag niet ontbreken. De heren van deze afdeling, die ons volgens geraffineerde systemen op onze feilen wijzen en steeds bedacht zijn op methoden tot kwaliteits-verbetering, werken weliswaar wat achter de schermen, maar vooral de toepassing van steeds weer nieuwe materialen, maakt hun actieve attentie steeds meer onontbeerlijk.

Laboratorium

Ons laboratorium heeft een geheel nieuwe huisvesting gekregen. Het is gepromoveerd tot concern-laboratorium en de onderzoeken en controles hebben betrekking op de fabricage-processen in Culemborg, Dordrecht en Roden. Omdat de wit geijaste specialisten die hier werken, niet gewoon zijn op de voorgrond te treden, is het goed zo tegen het einde van het jaar hen een woord van vriendelijke waardering toe te zwaaien.

Financiële Resultaten

Het is interessant het financiële resultaat van de N.V. Gispen te zien tegen de achtergrond van de landelijke cijfers. Ik vermeldde reeds dat de stijging in 1965 van de loonsom per Nederlandse werknemer, inclusief sociale lasten met 11% te hoog moet worden geacht met betrekking tot de stijging van de arbeidsproductiviteit die in ons land voor dit jaar vermoedelijk een gemiddelde van 4% niet te boven zal gaan.

Productiviteitsstijging

Bij ons steeg de produktiviteit met ruim 8%, waarmee wij zeer tevreden mogen zijn en waaraan het de moeite waard is aandacht te besteden. Ik herinner U aan de spektakulaire produktiviteitsstijging van 24% in 1964, die in hoofdzaak het gevolg was van het in gebruik nemen van de vierde produktiestraat in de plaatwerkerij van fabriek IV. Ik heb daarvan gezegd dat dit als een éénmalig verschijnsel moest worden gezien.

Van geheel andere aard is de produktiviteitstoename in het afgelopen jaar. In het eerste halfjaar 1965 was de stijging slechts 2%. Een toename van bijna 15% in het tweede halfjaar leverde een totaal resultaat op van ruim 8. De belangrijkste oorzaken daarvan zijn de grotere efficiëntie die bereikt is bij de reorganisatie van fabriek II, daarbij inbegrepen de wijzigingen die bij de galvanische baden zijn aangebracht. Verder heeft de veranderde samenstelling van het dompelbad een belangrijke bijdrage geleverd en voorts de in gebruik genomen spuitrobots. En ten slotte mag het effect der toegepaste ideeën niet worden vergeten. Al die maatregelen hebben bottle-necks opgeheven, resp. doen verschuiven met als resultaat een capaciteitstoename die dus via de produktiviteitsstijging door ons wordt gesignaleerd.

En om nu een optimistisch geluid te laten horen: Dit soort activiteiten doet 't 'm! Dat mag nooit ophouden. Het is het middel bij uitnemendheid om het effect der kostenstijgingen het hoofd te bieden. Hulde voor deze initiatieven en voor het ten uitvoer brengen dezer verbeteringen!

De Nederlandse industriële produktie steeg in 1965 ten opzichte van 1964 met een percentage dat vermoedelijk in de buurt van 7 zal liggen. De Gispen-produktie steeg ten opzichte van het afgelopen jaar met het dubbele van dit percentage, n.l. 14%. We zouden hierover tevreden zijn, als ook de winst navenant zou zijn gestegen, maar ik zei U reeds dat dit niet het geval is. De winst is n.l. vrijwel gelijk aan die van verleden jaar.

De financiële resultaten van zowel Gispen, Lips Dordrecht als Staalmeubel zijn zodanig dat de tegenvallers in Italië kunnen worden gecompenseerd, zodat voor 1965 een concern-resultaat verwacht mag worden dat niet veel afwijkt van dat over 1964.

De financiële positie van de N.V. Gispen is aanmerkelijk verbeterd ten gevolge van het feit dat onze investeringen in het afgelopen jaar betrekkelijk laag zijn gebleven en voorts onze voorraden opnieuw zijn verminderd.

Winstdeling

In de winstdeling-geschiedenis van de N.V. Gispen is het dit jaar voor het eerst gebeurd, dat geen enkele periode op 0% is uitgekomen. Het winstdelingsresultaat is ongeveer gelijk aan dat van 1964. Het komt uit op een gemiddelde van 5.4%.

1966

Ik zei U reeds dat geen mens kan voorspellen wat ons in het komende jaar te wachten staat. Ik meen U van mijn zorgen te hebben doen blijken. Als ik daar dan nu aan toevoeg: Misschien valt het alles nog wel mee, dan is niets meer verwerpelijker dan het bij zo'n hoopvolle gedachte verder maar te laten. Met z'n allen zullen we ons, iedere dag opnieuw, moeten inspannen om, rekening houdend met de zich wijzigende omstandigheden, op de meest doeltreffende manier onze arbeid te verrichten.

Eensgezinde aanpak...

Veel zal er van afhangen of in ons land werknemers, werkgevers en overheid een eensgezinde aanpak van de vele moeilijke vraagstukken zullen weten te bereiken. Aan die eensgezindheid ontbreekt op het ogenblik bijzonder veel.

In haar Kestrede heeft onze Koningin gezegd dat wij Nederlanders er geen gewoonte van maken hersens in te slaan die anders denken dan de onze. Gelukkig is dat wel zo, maar het zou bovendien nog goed zijn als zij die verschillend denken zich wat meer moeite wilden getroosten om zich in elkaars denkbeelden te verdiepen. Het is nooit zo dat opvattingen van de één voor 100% juist zijn en die van de ander voor 100% fout. Laat ons als voorbeeld nemen, het geval van de vermogensaanwasdeling. Werknemers redeneren aldus:

Wij weten dat van de door ondernemingen gemaakte winsten een deel niet aan aandeelhouders wordt uitgekeerd. Met die ingehouden winsten wordt het vermogen van de onderneming vergroot. Wij arbeiders hebben er aan mee gewerkt die vermogensaanwas tot stand te brengen. Geef ons er een deel van opdat wij, een ieder persoonlijk, daarmee een vermogen kunnen opbouwen.

Werkgevers zeggen er het volgende van:

Wij zijn voorstanders van bezitsvorming onder alle lagen van de gemeenschap. Wij achten het een illusie dat het afstaan van vermogensbestanddelen uit de winst van de onderneming ooit tot een vermogensvorming van de werknemer van ook maar enigszins redelijke omvang zal kunnen leiden. Voorts zien wij hierin een aantasting van het vrije ondernemingsgewijze produktie-systeem. Het is een miskenning van de rechten der risico-dragende kapitaalverschaffers. Maar bovendien vragen wij ons af, of de behoefte van de werknemer aan vermogensbezit, in de gevallen dat die behoefte werkelijk leeft, niet veeleer op basis van vrijwillig sparen, dan op basis van een bedeling tot stand behoort te komen. Zeker wanneer men waarde hecht aan eigen verantwoordelijkheid. En dat sparen dan bijv. uit winstdelingsopbrengsten.

Ziehier enkele facetten der redeneringen die tegenover elkaar staan. Een ander voorbeeld zou kunnen zijn dat van het vraagstuk van georganiseerden en ongeorganiseerden. De vakorganisaties redeneren aldus:

Gij werkgevers erkent het grote nut van onze organisaties. Ge erkent ook de opvoedende kracht die er van onze organisaties uitgaat en waarvan onze leden, die Uw arbeiders zijn, profiteren. Gij begrijpt toch dat de contributies die onze leden moeten betalen om onze activiteiten te financieren voor onze leden grote financiële offers betekenen. Hetgeen wij vragen: Steunt ons door die offers, althans voor een deel, voor Uw rekening te nemen.

Het antwoord van werkgevers luidt ongeveer als volgt:

Ongetwijfeld beschouwen wij de vakorganisaties als onmisbare instituten. Wij erkennen en ervaren de opvoedende kracht die van Uw activiteiten uitgaat. Wij hebben echter naast Uw leden ook ongeorganiseerden in dienst. Wij weten niet eens wie onzer werknemers georganiseerd zijn en welke niet. Hoe kunt Gij van ons verlangen dat wij een deel onzer werknemers boven hun gewone inkomsten extra gaan belonen op grond van het feit dat zij, op basis van vrijwilligheid, lid zijn

van organisaties, welke vrijwilligheid toch niet behoort te worden aangetast.

Ook hier noemde ik slechts enkele facetten van werknemers- en werkgeversredeneringen. Goed, wij slaan elkaar de hersens niet in, omdat die hersens verschillend denken. Maar het is toch nodig dat wij er niet alleen maar tevreden mee zijn, dat wij elkaar lichamelijk niet beschadigen. Want geestelijk beschadigen wij elkaar wel. Door namelijk elkanders opvattingen met enkele dooddoeners en maar al te dikwijls met onvriendelijke bejegeningen radicaal van kant te maken.

Bereidheid tot luisteren...

Het zal er om moeten gaan de vormen in acht te nemen die nodig zijn om tot eensgezindheid te geraken. En tot die vormen behoort in de eerste plaats een bereidheid tot luisteren naar de ander. Een bereidheid om de redelijke kanten van de redenering van de ander te ontdekken om dan te proberen die in de eigen opvatting een plaats te geven. Slechts langs die weg kan het vruchtbaar overleg ontstaan, dat we zo broodnodig hebben in de Stichting van de Arbeid, in de Vakraad, in de Ondernemingsraad, bij de gesprekken in de S.E.R., de gedachtenwisselingen met de regering, enz. enz. Slechts via vruchtbaar overleg kunnen wij de vele problemen waarin wij verstrikt zijn zodanig tot elkaars tevredenheid oplossen dat daarbij zoveel mogelijk met ieders belangen wordt rekening gehouden.

Waarom heb ik aan dit alles zoveel aandacht besteed? Omdat ik het elkaar niet willen begrijpen als één der ernstige kwalen van onze tijd beschouw. Een sta in de weg voor iedere evenwichtige ontwikkeling.

Ik heb het niet gezegd, omdat wij bij Gispen in het bijzonder aan deze kwaal zouden lijden. Dat het tegendeel waar is, stemt tot grote erkentelijkheid.

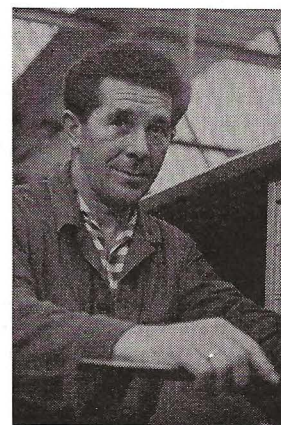
Ik wens U allen een voorspoedig 1966!

Flitsen uit het jaar 1965

Onze 4 jubilarissen

A. J. Krielen, 12½ jaar.

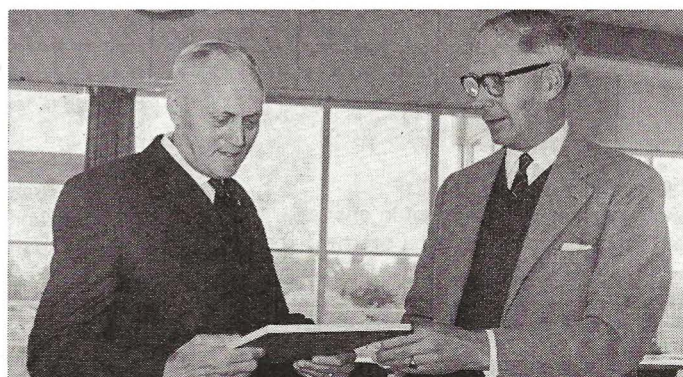

W. C. A. den Hertog, 12½ jaar.

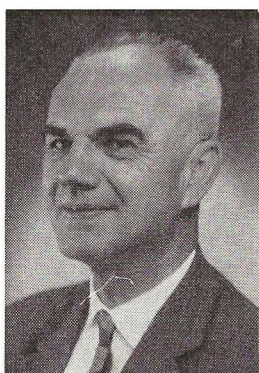

H. A. v. d. Heuvel, 25 jaar.

A. Wansing, 25 jaar.

Dank zij de inspanning van velen lukte het ons de BW 10 gashaardmantel op vastgestelde datum af te leveren.

Op 1 januari deed dokter Van Dijk zijn intrede als bedrijfsarts.

Op 25 april overleed ons personeelslid A. W. van Beusekom in de leeftijd van 55 jaar.

1966

Vrijdag 23 april '66
VIERDE JAARGANG
NUMMER 1111

LEEKSTER COURANT

NIEUWSBLAD VOOR
WESTERKWARTIER EN NOORDENVELD

50e jaargang No. 16
DORDRECHT, 1966
TEL. 040-1111111 (10 lijnen)
CJ 111111

Vandaag wordt het nieuwe bedrijf van Staalmeubel N.V. te Roden geopend

De heer A. Th. E. Vroom is in 1965 met zijn onderneming Staalmeubel N.V. te Roden begonnen. Het bedrijf is nu verhuisd naar een nieuw pand in Roden. De heer Vroom heeft een jarenlang succesvolle carrière achtergelaten bij de firma van zijn vader, de heer J. Th. E. Vroom, te Roden. Het nieuwe bedrijf zal zich richten op de productie van stalen meubels en accessoires. Het bedrijf heeft een uitgebreid assortiment aan producten en is bereid om op bestelling te werken. De heer Vroom heeft een team van ervaren medewerkers en is ervan overtuigd dat het nieuwe bedrijf een succes zal zijn.

Nieuw kreeg aandeel in Paasdrinke

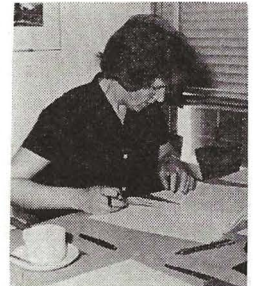
De heer J. Th. E. Vroom heeft een aandeel in de firma Paasdrinke te Roden. Het bedrijf is een van de grootste producenten van Paasdrinke in Nederland. Het bedrijf heeft een uitgebreid assortiment aan producten en is bereid om op bestelling te werken. De heer Vroom heeft een jarenlang succesvolle carrière achtergelaten bij de firma van zijn vader, de heer J. Th. E. Vroom, te Roden. Het nieuwe bedrijf zal zich richten op de productie van stalen meubels en accessoires. Het bedrijf heeft een uitgebreid assortiment aan producten en is bereid om op bestelling te werken. De heer Vroom heeft een team van ervaren medewerkers en is ervan overtuigd dat het nieuwe bedrijf een succes zal zijn.

Dorpshuis te Kommerzijl officieel geopend

De Dorpshuis te Kommerzijl is officieel geopend. Het huis is een van de grootste dorpshuizen in Nederland. Het huis heeft een uitgebreid assortiment aan producten en is bereid om op bestelling te werken. De heer Vroom heeft een jarenlang succesvolle carrière achtergelaten bij de firma van zijn vader, de heer J. Th. E. Vroom, te Roden. Het nieuwe bedrijf zal zich richten op de productie van stalen meubels en accessoires. Het bedrijf heeft een uitgebreid assortiment aan producten en is bereid om op bestelling te werken. De heer Vroom heeft een team van ervaren medewerkers en is ervan overtuigd dat het nieuwe bedrijf een succes zal zijn.

Van Amsterdamse binnenplaats via Velsen naar industriepark te Roden

De heer J. Th. E. Vroom heeft een aandeel in de firma Paasdrinke te Roden. Het bedrijf is een van de grootste producenten van Paasdrinke in Nederland. Het bedrijf heeft een uitgebreid assortiment aan producten en is bereid om op bestelling te werken. De heer Vroom heeft een jarenlang succesvolle carrière achtergelaten bij de firma van zijn vader, de heer J. Th. E. Vroom, te Roden. Het nieuwe bedrijf zal zich richten op de productie van stalen meubels en accessoires. Het bedrijf heeft een uitgebreid assortiment aan producten en is bereid om op bestelling te werken. De heer Vroom heeft een team van ervaren medewerkers en is ervan overtuigd dat het nieuwe bedrijf een succes zal zijn.

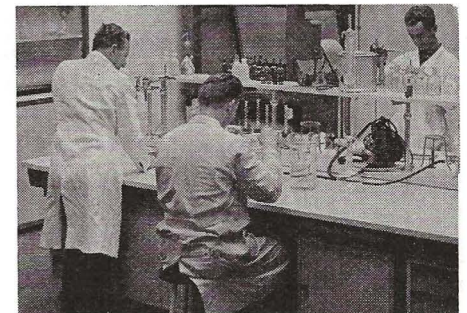
Voor het eerst slaagde in Nederland als vrouwelijke deelnemer voor het examen „Tekening Lezen” mej. S. Smits van onze afdeling Verkoop.

In mei ontvingen wij bezoek van de O.R. Lips Dordrecht. Vol nieuwe en goede indrukken keerde hij naar Dordrecht terug.

23 april werd Staalmeubel N.V. te Roden officieel geopend.

Vóór de officiële oprichtingsdatum van onze hobbyclub organiseerde deze in samenwerking met de A.N.W.B. de cursus „Pech Onderweg”.

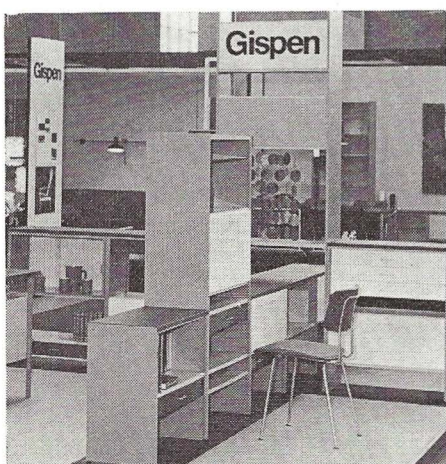

Na de vakantie verhuisde ons laboratorium naar een nieuwe en ruime behuizing.

Ook aan vrije tijdsbesteding werd „actief” deelgenomen.

Een geslaagd kindervakantiekamp werd in de enige mooie zomerweek van dit jaar in Renesse gehouden.

Een hoekje van onze geslaagde stand op de meubelbeurs te Utrecht.

8 oktober: een historische datum. In tegenwoordigheid van de vakbondsbestuurders werd in de ondernemingsraadvergadering besloten de tariefverloning te beëindigen en over te gaan tot vast weekloon.

Oktober: de 100.000ste kleurodesk.

De Lipsfabriek te Boortmeerbeek bij Mechelen in België werd 24 september officieel in gebruik genomen.

Uit de ondernemingsraad...

122e vergadering gehouden op 19 januari 1966

De voorzitter opent de eerste vergadering in het nieuwe jaar en spreekt de wens uit dat ons bedrijf dit jaar, ondanks alle minder gunstige voorspellingen, een bevredigend resultaat zal behalen. Wij hebben in het afgelopen jaar een netto winst bereikt die ten opzichte van 1964 niet gestegen is, terwijl de omzet is toegenomen. Dit moeten wij als onbevredigend beschouwen. Steeds weer blijkt dat de verhouding tussen omzet en winst niet juist is. Bijkans een ieder in Nederland worstelt met dit probleem, maar wij willen er niet het slachtoffer van worden en zullen daarom onze uiterste best doen om onze onderneming gezond te houden.

Georganiseerden - ongeorganiseerden

Over hetgeen zich afspeelt rondom de lonen en prijzen wil de voorzitter een enkele opmerking maken, die verband houdt met het probleem „georganiseerden-ongeorganiseerden”. Hij is bijzonder onder de indruk van de gesprekken die over dit onderwerp op centraal niveau tussen werknemers en werkgevers hebben plaats gehad. Het is wel zeker dat werkgevers het grote belang van de vakbonden erkennen en waardering hebben voor hetgeen deze organisaties voor hun leden doen. Dat deze activiteiten geld kosten en dat het moeilijk zal zijn dit in voldoende mate via de contributies door de leden te laten opbrengen begrijpt een ieder. Spreker meent dat werkgevers toch wel duidelijk hun bereidheid te kennen hebben gegeven op dit punt een helpende hand te bieden. Alleen mag hierbij geen sprake zijn van een bevoordeling van georganiseerden binnen de onderneming. Spreker begrijpt niet wat de reden kan zijn dat dit punt zo op de spits gedreven wordt als thans het geval is. Uit hetgeen zich op het ogenblik rondom de A.K.U. afspeelt zou men geneigd zijn op te maken dat de werknemersorganisaties het op een conflict willen laten aankomen. We moeten hopen dat het zover niet komt, want daaruit vloeit alleen maar verdriet en nadeel voort voor alle betrokkenen.

In de „spiraal”...

Wat de loononderhandelingen betreft die op het ogenblik in verschillende bedrijfstakken plaatsvinden: steeds is er voor gewaarschuwd dat stijgende loonkosten in combinatie met stijgende prijzen ons in de „spiraal” terecht kunnen doen komen.

Welnu, thans is het zover dat Nederland in die spiraal gevangen zit en we moeten afwachten of we de intelligentie en het gezond verstand kunnen opbrengen om er zonder al te veel ongelukken weer uit te komen.

Bevredigende orderboekingen

Met betrekking tot de gang van zaken in ons eigen bedrijf deelt de voorzitter mede dat het aantal binnenkomende orders zich in januari, de maand waarin wij wel eens met een kleine teruggang van de orderboekingen te maken hebben, op een bevredigend peil handhaaft.

Resultaat 10e periode

De heer Bult deelt mede dat het aantal afgeleverde orders in de afgelopen periode bevredigend is geweest. De omzet was ongeveer gelijk aan die van de voorgaande periode. De bedrijvigheid in de produktie is echter minder geweest dan in de 8e of 9e periode. De efficiency-verschillen zijn zeer bevredigend geweest. De werkmethode-verbeteringen in de fabriek zijn van belangrijke invloed geweest. De voor- en nacalculatieverhoudingen waren positief o.a. tengevolge van stijging van de produktiviteit na afschaffing van de tarieven.

Met de proef in de goede richting...

De heer Van Osselen merkt op bijzonder verheugd te zijn over de verbetering van deze efficiency-verschillen. Vooral nu wij bij wijze van proef de tarieven hebben afgeschaft. Weliswaar is de periode nog te kort om een definitief oordeel uit te spreken, maar het lijkt in de goede richting te gaan en daarom is nu al reeds een woord van waardering aan allen die hieraan meewerken op zijn plaats. Opgemerkt wordt dat wij in het afgelopen jaar meer hadden kunnen afleveren indien er meer geboekt zou zijn.

De heer Van Osselen zegt dat wij inderdaad afhankelijk zijn van het aantal binnenkomende orders.

De heer Bult voegt hieraan toe, dat het in verband met de gestegen kosten en de bevroren prijzen, dringend noodzakelijk is dat de boekingen zich op een bepaald niveau handhaven. Reeds een vermindering van bv. 10% heeft een ongunstige invloed op het eindresultaat.

Personeelfonds

In aanwezigheid van de heer Verweij wordt punt 6 van de agenda behandeld. Aan alle leden van de Raad wordt een verslag over het afgelopen jaar uitgedeeld, dat door de heer Verweij uitvoerig wordt toegelicht. In verband met de verdere integratie van arbeidsvoorwaarden voor beambten en weekloners zal het noodzakelijk zijn het Personeelfonds dienovereenkomstig aan te passen. De heer Verweij zou op korte termijn graag suggesties hieromtrent ontvangen, opdat in de volgende vergadering een nieuwe opzet aan de orde kan worden gesteld.

Jaarrede te somber?

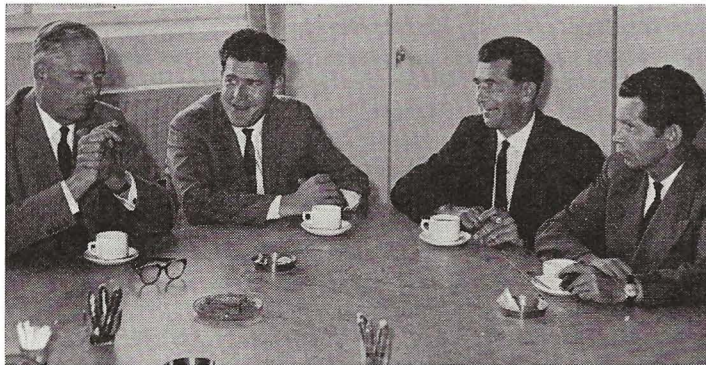
Een lid is van mening, dat de jaarrede die door de voorzitter werd uitgesproken wel wat somber was gesteld. Een meer optimistische houding zou volgens spreker een goede invloed uitoefenen op het personeel.

De heer Van Osselen geeft toe dat het niet juist is om bij voorkeur de sombere kant van de dingen te zien, maar hij maakt zich nu eenmaal zorgen over de huidige ontwikkeling.

Naar aanleiding van een opmerking over het noemen van namen in de jaarrede, deelt de voorzitter mede dat hij graag de vrijheid wil behouden om op deze wijze een „klopje op de schouder” uit te delen. Hetzelfde lid wil nog graag zijn waardering uitspreken voor de keuze van de film die na de jaarrede werd vertoond.

A.s. OR-verkiezingen...

De heer Stokmans deelt mede dat in april a.s. wederom verkiezingen voor de Ondernemingsraad zullen moeten plaatsvinden. De vakbondsbestuurders zijn hierover reeds ingelicht.

Het ideeën-duo: Van Dee-Den Hertog

overzicht ideeënbus 1965

In bijgaande tabel treft men de resultaten aan van het afgelopen jaar en ter vergelijking daarmede de cijfers van 1964. Ook een totaalbeeld vanaf de start van de ideeënbus in 1950 is hierin opgenomen. 1965 is wel een uitzonderlijk gunstig jaar geweest. Zowel het aantal inzendingen als het totale bedrag dat werd uitgekeerd heeft een hoogte bereikt zoals nog in geen enkel daaraan voorafgaand jaar is voorgekomen. Dit komt wel zeer duidelijk tot uitdrukking in het hoge gemiddelde f 208,36 per aanvaard voorstel. Gerekend vanaf 1950 stond eind 1964 het gemiddelde van het totale bedrag per jaar aan beloningen op f 1626,25; door het hoge bedrag aan uitkeringen in 1965 is dit nu gekomen op f 1976,24.

Hoogtepunten zijn ongetwijfeld geweest de bijeenkomsten waarin de directie de hoogste beloningen heeft uitgereikt die tot nu toe aan een toegepast voorstel toegekend zijn. Mede ook door de aanwezigheid van de plaatselijke- en landelijke pers krijgen deze topideeën in brede kring de aandacht die ze zeker verdienen.

Wil men de kwaliteit van de ingezonden voorstellen vaststellen, dan is een goede richtlijn deze te stellen tegenover het aantal aanvaarde voorstellen. Ook hier is

dan een verhoging te constateren, nl. van 34,8% naar 37,5%.

Gezien naar de onderwerpen die ter behandeling werden voorgelegd, is er een duidelijke tendens waarneembaar om besparingen te ontdekken bij het vervaardigen van onderdelen die in grote hoeveelheden worden geproduceerd. Op zichzelf is dit zeer te waarderen, al zou het jammer zijn indien de vindingrijkheid van ons personeel op dit ene punt gericht zou blijven. Te weinig komen o.i. voor-

stellen binnen op het gebied van kwaliteitsverbeteringen, betere werkomstandigheden, veiligheid, transport etc. We zijn er van overtuigd dat ook op dit terrein waardevolle wenken gegeven kunnen worden.

Voor de beoordeling en het uiteindelijk in toepassing brengen van diverse voorstellen willen wij tenslotte gaarne aan alle adviseurs en medewerkers onze dank betuigen.

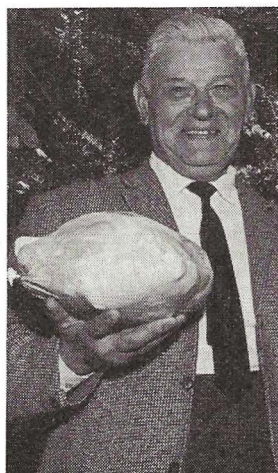
De Ideeëncommissie

Hoogste Solo-ideebeloning: J. P. van Zomeren

	Aantal ingezonden voorstellen	Aantal aanvaarde voorstellen	Gemiddelde uitkering per aanvaard voorstel	Hoogste beloning		Bedrag uitkeringen
				1 inzender	2 inzenders	
1950 t/m 1963	730	336	f 57,77	f 532,—	f 835,—	f 19413,34
1964	66	23	f 145,83	f 694,54	f 1222,50	f 3354,23
1965	88	33	f 208,36	f 1021,—	f 1283,—	f 6876,05
Totale en gemiddelde	884	392	f 75,62			f 29643,62

Bijeenkomst gepensioneerden

A. L. van
Zomeren
de gelukkige

Op 23 december hielden we onze 3e Kerst-bijeenkomst voor gepensioneerden. Ze waren er allemaal weer, in de door enkele leden van de jeugdcommissie leuk versierde kantine van Fabriek I.

Op verzoek van een aantal gepensioneerden is het een bijeenkomst geworden zonder spelletjes, kerstverhalen, of wat dies meer zij. Echt een leuk onderonsje, waarbij oude bekenden elkaar weer eens ontmoetten. De „sterke verhalen” ontbraken ook nu niet, al moet er bij gezegd worden, dat ze gerust „onder de kerstboom” verteld mochten worden. Duidelijk

kwam naar voren dat men zich er „nog echt” bij voelde.

Ook de gratis verloting van een kalkoen (gewonnen op lot no. 13) werd zeer gewaardeerd.

De heer Kuiper vertolkte de gevoelens van de aanwezigen met een dankwoord voor de organisatie, alsmede voor het prachtige kerstpakket, dat tot slot werd uitgereikt. Van vele gepensioneerden mochten wij ook nog een schriftelijke dankbetuiging ontvangen.

Namens al deze mensen: Hartelijk dank directie!

Zoals ieder jaar deed Gispen's T.C. weer mee aan de zaterdagmiddagcompetitie in het district Utrecht. Er was zoveel belangstelling hiervoor, dat er zelfs 3 teams gevormd konden worden, ieder bestaande uit 2 dames en 2 heren. Na enige informatie en daarna met medewerking van de districtssecretaris, konden alle teams worden ingedeeld ondanks onze enige baan. Voorwaarde was echter dat het 3e team 6 wedstrijden uit speelde. Met veel enthousiasme werd gespeeld. Het eerste team kwam zelfs als winnaar in hun groep uit de bus, met als resultaat, dat dit team in 1966 in de 2e klasse mag uitkomen, voor het eerst in de geschiedenis van onze club.

Hoewel er ook een zondagcompetitie bestaat, bleek hiervoor bij onze clubleden geen belangstelling te bestaan. Het feit dat hier meer wedstrijden gespeeld moeten worden, en dus dat men de hele dag kwijt is, zal vermoedelijk de oorzaak van de weinige animo zijn.

De training is er ook vrijwel bij ingeschooten dit jaar. De oorzaak zou men hier kunnen zoeken in de verhoogde trainingkosten. Deze kwamen van f 5,— op f 8,— per lesuur. Landelijk gezien ligt deze uurprijs op een heel normaal peil. De weinige of geheel afwezige belangstelling is toch eigenlijk wel jammer. Wij hebben nog zo weinig mensen die een beetje „mee kunnen komen”. Vooral voor de jongeren (18—25) is het zo noodzakelijk om een goede (en desnoods dure) leermeester te raadplegen. Later zullen zij er zoveel plezier van kunnen hebben, dat hun basis goed is geweest. Mogen we in 1966 hier wat meer van verwachten?

Na een rust/vakantie pauze van half juni tot half augustus werd de onderlinge competitie gehouden. Door laat opgenomen vakantie, ziekte en andere redenen van afwezigheid van enkele leden is deze competitie nogal laat geëindigd. De laatste partij werd op een vorstige dag, 13 november, gespeeld. Het viel niet mee, want de baan was opgevroren en de ballen bleven wat dicht bij de grond dan we gewend zijn. Deze late beëindiging mag dan een bewijs van doorzetting lijken, veel boeien is het, als voortaan de wedstrijden wat meer op enkele weekeinden geconcentreerd worden. Overigens staat deze onderlinge competitie altijd zeer in de

belangstelling. Om de eindplaatsen wordt meestal flink „geknokt”. Winnares van de dames werd mej. H. Cramer, bij de heren eindigde de heer K. Vermeulen als eerste. Beiden wonnen voor het derde achtereenvolgende jaar en zij mochten dus de aangeboden beker behouden.

De uitreiking van deze bekens en de verdere prijzen, ook die van de dames-dubbel en heren-dubbel en mixed vond plaats op de sluitingsavond op 20 november. Deze avond viel niet op door een uitbundige feeststemming. Een enkel dansje werd gemaakt, maar hoofdzakelijk werd gezellig „nageboomd” over het afgelopen seizoen en niet te vergeten de voor de deur staande verhuizing naar het Doelenpark. Niettemin viel het niet mee de laatste om 00.30 uur de deur uit te werken.

Vlak voor deze sluitingsavond werd het contact met de tennisclub „De Doelen” betreffende spelaccommodatie-uitbreiding heropend. I.v.m. de voorbereidende werkzaamheden moest De Doelen een uitspraak van ons hebben of we bereid waren met hun plannen mee te doen, ja dan nee. Zouden we één baan of meerdere banen ter beschikking willen hebben op hun complex? Na de hele zaak zo ver als mogelijk uitgeplozen te hebben, de leden hun mening gevraagd en steun van Gispen's directie toegezegd gekregen te hebben, kon beslist worden dat we inderdaad „mee wilden doen”. Dit ging gepaard met een contributieverhoging, zodat deze thans f 40,— per jaar bedraagt. Dat „mee-doen” houdt in, dat van de op het Doelenpark nog te bouwen (maar op 1 april klaar zijnde) twee nieuwe banen een gedeelte ter beschikking voor onze club komt.

Het resterende deel zal naar De Doelen en Variëtas gaan. Bovendien wordt de baan aan de Parallelweg opgeheven, de bruikbare onderdelen en inventaris gaan mee naar het nieuwe terrein en de overblijvende restanten van wat eens een tennisbaan was, zullen verwijderd worden. Parkeerterrein en tuin zullen er voor in de plaats komen. Ogenschoonlijk is er geen winst voor onze club doch door omstandigheden gedwongen is dit zeker de beste oplossing en op iets langere termijn wordt het zeker beter. Een direct voordeel is dat we op bepaalde momenten 2 banen ter beschikking krijgen en zodoende alle

Het kampioensteam

competities veel sneller en plezieriger kunnen afdraaien.

Na deze opmerkingen nog wel één verzoek: Indien wij per 1 april gaan tennissen in het nieuwe park en er zit „iets” tegen, tracht U zelf dan te beheersen en draag er daadwerkelijk toe bij de moeilijkheden uit de weg te ruimen.

Door de verhoogde contributie zijn enige zogenaamde „slapende” leden, maar tevens enkele anderen door verhuizing, verandering van werkkring e.d. afgevalen. Hierdoor wordt de mogelijkheid geopend dat er een 20 nieuwe leden bij kunnen komen. Mochten zich onder de lezers van de Fabrieksfluit tennissers of aspirant tennissers bevinden, die nog geen lid zijn, doch wel deze sport willen gaan beoefenen, laten zij dan even contact opnemen met één der bestuursleden.

Dan rest mij niets anders dan de hoop uit te spreken dat we een prettig tennis-seizoen 1966 voor de boeg hebben.

J. A. Poutsma

Voor de fotoclub kan 1965 als een zeer bevredigend jaar worden gezien. Het hoogtepunt was ongetwijfeld de door ons gehouden fototentoonstelling. Deze trok een ongekend aantal bezoekers. De gedachte deze tentoonstelling in de raads-kelder van het stadhuis te houden, blijkt toch wel een zeer gelukkige te zijn geweest. De Bond van Amateurfotografen toonde belangstelling door het bezoek van de bondsconsul, de heer Veuger. Wij

mochten er ook vele vrienden van andere fotoclubs ontmoeten. Opmerkelijk was wel dat tussen de honderden bezoekers zo weinig Gispennaren waren.

Na de tentoonstelling werd een programma gemaakt waarin een aantal clubtochten en een onderlinge competitie een plaats vonden. Die eerste clubtocht had als doel Schoonhoven en Oudewater. Tot onze spijt bleek de beroemde Heksenwaag in

Oudewater gesloten. Wij hadden graag gezien wie van onze fotografen gewogen en te licht bevonden zou worden.

De tweede tocht ging naar Rotterdam, waar wij met een sleepbootje door de havens zouden gaan varen. Dit werd geen onverdeeld succes. Wij troffen erg slecht weer, koud en veel regen. Bovendien miste onze voorzitter op een bijzondere manier de boot. Gelukkig werden we in staat gesteld deze tocht een maand later nog eens te herhalen. Het weer liet zich toen van zijn beste kant zien, zodat meters film zijn verschoten. Het gevaar bestaat dus dat onze volgende tentoonstelling wat waterig zal worden.

De onderlinge competitie komt wat moeizaam van de grond. De eerste serie foto's is nu gejureerd, waarbij nogal harde noten zijn gekraakt. Verder namen wij deel aan de rayonwedstrijden. De uitslag is echter nog niet bekend.

Op één van onze clubavonden verzorgde de heer De Greef een geslaagd en prettig film- en diaprogramma.

De jaarvergadering bracht de benoeming van de heer W. Kievit tot lid van het bestuur. Wij hopen dat zijn actieve deelname aan het bestuur zal leiden tot nog meer Gispenn-successen.

Fotoclub Gispenn

Tafeltennisvereniging Gispenn

De tafeltennisvereniging „Gispenn” is in 1965 bijzonder actief geweest met o.m. de clubkampioenschappen, schoolkampioenschappen van Culemborg, klaverjaswedstrijden t.b.v. leden en poolers, oprichting van een nieuwe adspirantengroep enz. enz. Verder is onze club gestart met een eigen cluborgaan waarmee we bijzonder blij zijn, en ook het commentaar van buitenaf is zeer gunstig te noemen.

Het zou te veel zijn om alles in de Fabrieksfluit te verslaan, maar toch wil ik er graag enkele dingen uit lichten.

De schoolkampioenschappen van Culemborg en omstreken zijn door Tafeltennisclub „Gispenn” dit jaar voor het eerst

georganiseerd met veel belangstelling van de scholen en ook bijzonder veel medewerking van de hoofden der scholen. De Directie van Gispenn heeft een prachtige wisselbeker beschikbaar gesteld voor die school die er in zou slagen de meeste punten bij elkaar te spelen. De school „in het Veld” onder leiding van hoofdonderwijzer de heer Veldheer wist voor het jaar 1965 deze prachtige prijs te veroveren, waarop eigenlijk niemand gerekend had. Het bestuur is de N.V. Gispenn bijzonder erkentelijk voor deze prachtige wisselprijs maar vooral ook dankt het de bestuurders de heren Van Haaren en Borgstijn, die bergen werk hebben verzet. Persoonlijk neem ik mijn hoed af voor deze heren; ik heb die dag verbaasd gestaan hoe zij er

in slaagden met zo'n 100 kinderen van 6 tot 11 jaar een dergelijk toernooi goed te laten verlopen.

Graag wil ik ons jeugdlid Gijs van 't Verlaat complimenteren met het behalen van het persoonlijk kampioenschap van Utrecht en omstreken in de hoogste klasse. Dit heeft er in grote mate toe bijgedragen dat de prachtige kristallen bokaal (verenigingsprijs) bij Ir. Van Osselen weer voor een jaar op diens bureau mag staan.

Graag wil ik dit stukje besluiten, met alle Gispennaren die ons een warm hart toedragen een voorspoedig en gelukkig 1966 toe te wensen.

G. G. Toonen,
Secr. T.T.V. Gispenn

De hobbyclub, met als doel de Gispenaren in de gelegenheid te stellen zelf gebruiksvoorwerpen en speelgoed te maken, deel te nemen aan filmavonden en excursies, werd op 24 mei 1965 opgericht.

Net voor deze officiële datum werd door de oprichters een cursus „Pech Onder Weg” georganiseerd. Aan deze cursus werd door 25 personen deelgenomen, waarvan er vele zijn die hun „lesgeld” ruimschoots hebben terugverdiend.

Op de twintig hobbyavonden die in 1965 gehouden zijn werden vervaardigd een wieg, kinderledikant, foto-ontwikkelingsapparaat, enkele tafeltjes, zonneschermen, hekken e.d.; tevens werden diverse reparatiekarweien verricht. In 1966 starten we met het maken van een 10-tal trapauto's.

Ook op de filmavonden hadden we geen reden tot klagen over de belangstelling.

De excursie die gehouden is op 6 november naar de Glasfabriek „De Maas” in Tiel is een groot succes gebleken. De volgende excursie gaat naar de Hoogovens in IJmuiden op 19 maart a.s.

Dat de hobbyclub echt in een behoefte voorziet is inmiddels wel bewezen door het sterk gestegen ledental, dat in 7 maanden tijd steeg van 22 tot 53 leden.

A. W. Markus

Loonkostenstijging en loonsverhoging

Er blijkt nogal eens misverstand te bestaan omtrent de in de metaalindustrie overeengekomen loonsverhoging per 1 januari 1966 en de loonkostenstijging die de ondernemingen in 1966 te dragen zullen krijgen. Dit is wel begrijpelijk, omdat de begrippen die bij de bespreking van deze materie worden gehanteerd, ogenschijnlijk veel op elkaar lijken, maar in feite een geheel verschillende inhoud dekken.

Zo spreekt het Centraal Planbureau in de macro-economische verkenningen voor 1966 over een te verwachten loonsomstijging van 9½% ten opzichte van 1965. In dit cijfer zijn, naast een verhoging van de lonen, begrepen de voor rekening van de werkgever komende stijging van de sociale verzekeringspremies, voorts de zgn. incidentele of autonome loonstijging (gevolg van de relatieve toeneming van het aantal hoger betaalden) alsmede de zgn. overloop (dit zijn de kostenverhogingen, die in de loop van het jaar 1965 zijn opgetreden en die in 1966 doorwerken. Dit brengt mee dat de loonsom over het gehele kalenderjaar 1966 hoger is dan die over het gehele kalenderjaar 1965).

Het Centraal Planbureau becijfert dan, dat, na aftrek van de in de vorige zin genoemde kostenstijgingen, van het cijfer van 9,5% overblijft voor een gemiddelde verhoging van de c.a.o.-lonen 6 à 7%, inclusief een eventuele nieuwe huurcompensatie.

De S.E.R. heeft in zijn in november jl. verschenen 7e halfjaarlijkse economische rapport deze cijfers overgenomen. Dit alles is nationaal-economisch gezien.

Metaalindustrie

In de c.a.o.'s voor de metaalindustrie is een jaarlijkse loonkostenstijging overeengekomen van 5%, te effectueren op 1 januari van ieder van de jaren 1966, 1967 en 1968. Met loonkostenstijging zijn hier bedoeld de kosten van de door partijen gemaakte en in de loop van de contractsduur van de c.a.o. te maken afspraken ten aanzien van onder andere verlenging van de vakanties voor jeugdigen en werknemers van 55 jaar en ouder, werktijdverkorting e.d. alsook de verhoging van lonen en salarissen. Ook zullen volgens uitdrukkelijke afspraak in mindering op deze 5% komen eventuele verplichte looncompensaties wegens huurverhoging e.d. en eventuele ten laste van de werkgever komende verhogingen van de premies voor sociale verzekeringen, die een gevolg zijn van een structurele wijziging van die sociale verzekeringen, alsmede eventuele voor zijn rekening komende nieuwe sociale verzekeringspremies.

Ten aanzien van de besteding van de 5% loonkostenstijging per 1 januari 1966 is nu als uitwerking van het bovenstaande berekend, dat — na aftrek van de kosten, verbonden aan de verhoging van de jeugdlonen, en van de vakantietoeslag als gevolg van de verwerking van de bestaande huurcompensaties in de loonschalen, alsmede van de kosten van de verlenging van de vakantie voor de jeugdigen en voor de werknemers van 55 jaar en ouder — een verhoging van de huidige lonen en salarissen, exclusief de bestaande huurbijlagen, mogelijk is van 4,75%. Aldus stijgen voor de werkgevers in de metaalindustrie, althans over de gehele

bedrijfstak berekend, de loonkosten ten gevolge van de c.a.o.-verbeteringen met 5%. (Hierbij kan per 1 juli 1966 uit hoofde van de bijsturingsclausule op basis van de kosten van levensonderhoud nog een verhoging van de lonen optreden van ten hoogste 2%, hetgeen op jaarbasis in 1966 een stijging van de loonkosten met 1% betekent). Daarnaast zijn er nog loonkostenstijgingen voor de werkgevers in de metaalindustrie uit hoofde van de stijging per 1 januari 1966 van (hun aandeel in) de premies der sociale verzekeringen; deze stijging, die niet van structurele aard is en dus niet in mindering op de 5% komt, bedraagt gemiddeld 2,37%. Aldus bedraagt de loonkostenstijging in de metaalindustrie in totaal per 1 januari 1966 gemiddeld 7,37% en eventueel per 1 juli 1966: 9,37%.

Telt men hierbij de zgn. overloop (in de metaalindustrie de wijziging in de verdeling der ziektewetpremie per 1 juli 1965) en de incidentele of autonome loonstijging, dan vormt een en ander tezamen het hierboven reeds genoemde begrip „loonsomstijging” in 1966 ten opzichte van 1965.

Het is uit het bovenstaande dus wel duidelijk dat men bij het hanteren van dit soort begrippen moet aangeven, wat daaronder dient te worden verstaan, om misverstanden te voorkomen.

Nieuwe Gispen-modellen 2

In het vorige nummer hebben wij de nieuwe eetkamerstoelen 1282 en 1291 onder de loupe genomen. Thans vragen wij een ogenblik Uw aandacht voor de nieuwe fauteuils en banken.

Fauteuils 1424/1425

Het frame is samengesteld uit verchromde poten van vierkante buis en grafietzwart gelakte verbindingsregels. In tegenstelling tot hetgeen in de catalogus is vermeld

zullen de houten armliggers niet in teak maar zwart gebeitst worden uitgevoerd, wat de harmonie van het geheel ten goede komt. De dikke schuimrubber kussens van rug en zitting worden op de bekende wijze overtrokken met afneembare bekledingshoezen. Model 1424 heeft een lage rug, 1425 een geknikte hoge rug, waardoor ook het hoofd goed gesteund wordt.

Tot zover behelzen deze modellen weinig revolutionairs, maar geheel nieuw in de Gispen collectie is het verschijnsel van de verstelbaarheid. Rug en zitting zijn daartoe scharnierend met elkaar verbonden. Wordt de voorrand van de zitting opgelicht en naar voren getrokken dan krijgt de rug een sterkere helling en omgekeerd. Deze handeling verloopt het gemakkelijkst wanneer met de andere hand de rug wordt meebewogen. Hierbij zijn zes verschillende standen mogelijk.

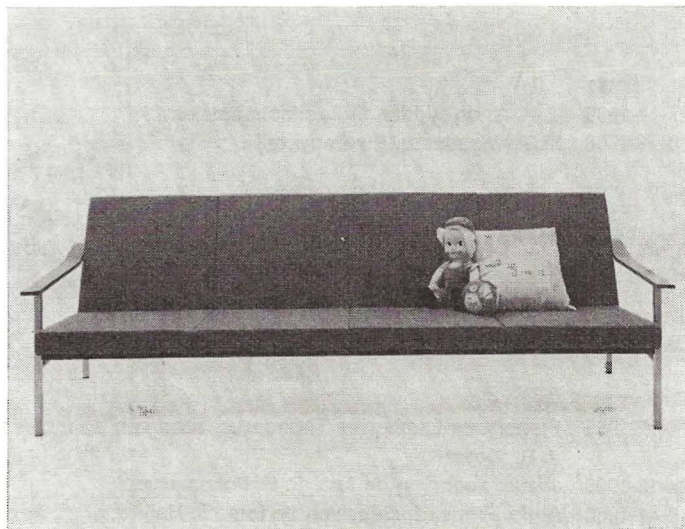
1424 Gistorp f 283,—, Giseborg f 315,—
1425 „ „ 323,—, „ „ 360,—

Banken 1732/1733/1734

Deze banken komen in uitvoering overeen met de besproken fauteuils, waarbij de verstelmogelijkheid ontbreekt. Rug en zitting zijn samengesteld uit dezelfde zit-units, waarvan respectievelijk 2, 3 en 4 stuks zijn gebruikt om een bank voor 2, 3 of 4 personen samen te stellen. Op de afscheiding van de zit-units bevinden zich geen harde constructie-delen (zoals bij de banken 1704 en 1714) zodat op elk willekeurig punt kan worden plaatsgenomen.

1732 Gistorp f 446,—, Giseborg f 510,—
1733 „ „ 594,—, „ „ 690,—
1734 „ „ 777,—, „ „ 905,—

H. J. v. d. Kroef

Dankbetuigingen

Gaarne wil ik mijn hartelijke dank uitbrengen aan allen die tijdens mijn ziekte zo bijzonder meegeleefd hebben. Hun medeleven heeft mij bijzonder opgebeurd en mij tot een volledig herstel geleid.

P. de Koster

Hierbij dank ik de Sint Nicolaas van Gereedschapmakerij en Draaierij voor de mooie cadeaus die ik van hem mocht ontvangen.

Frenk Gordijn

Langs deze weg dank ik Personeelfonds en afd. Stoffeerderij voor de mooie fruitschaal, welke ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

J. Udo

Mede namens mijn echtgenoot wil ik langs deze weg het personeel en de leiding van Gispen-Durion, de Directie en het Personeelfonds heel hartelijk danken voor de mooie cadeaus en de persoonlijke blijken van belangstelling, die wij op onze huwelijksdag ontvingen.

Mevr. M. M. Dubbeldam-Borstlap

Mede namens mijn vrouw hartelijk dank voor de belangstelling en cadeaus die wij bij de geboorte van onze zoon mochten ontvangen.

G. van Elteren

Hierbij dank ik het Personeelfonds en de Jeugdcommissie voor het fraaie kerstpakket wat ik mocht ontvangen.

J. Saghy

Mede namens mijn vrouw mijn hartelijke dank aan Directie en personeel voor de Kerstgave en goede wensen die wij mochten ontvangen.

J. C. A. Jonkman

Zoals U ziet staat de omslag van deze F.F. reeds in het teken van ons 50-jarig jubileum. Dit is nog maar de omslag. In de volgende nummers willen wij iets vertellen over de afgelopen 50 jaar. Wij kunnen wel veel maar niet alles alleen. Daarom vragen wij iedereen die meent iets te kunnen vertellen uit de vroege periode van het bestaan van ons bedrijf dit bij voorkeur schriftelijk aan afd. Personeelszaken toe te sturen.

Redactie

Personalia

In dienst:

27-12-1965 J. R. A. de Ridder, Gereedschapmakerij
10- 1-1966 M. A. Mouthaan, Plaatwerkerij I

Gehuwd:

29-12-1965 J. Dubbeldam met mej. M. M. Borstlap

Geboren:

24-12-1965 Franciscus Lambertus Theodorus, zoon van de fam.
J. R. Visser
24-12-1965 Jozua, zoon van de fam. P. F. Pokomasse
6- 1-1966 Antje Janna, dochter van de fam. G. Heijkoop

Uit dienst:

24-12-1965 J. P. Louwerse, plaatwerkerij I (eigen verzoek)
31-12-1965 Th. de Kroon, Kantine Durion (pensionering)
31-12-1965 C. B. Kerkhof, Lakkerij I (pensionering)
31-12-1965 A. Visser, Technische dienst (eigen verzoek)
31-12-1965 H. J. Knepper, Technische dienst (pensionering)
31-12-1965 A. L. van Zomeren, Technische dienst (pensionering)
31-12-1965 F. Pattipeilohy, Plaatwerkerij IV } woonachtig in
31-12-1965 W. Laisina, Plaatwerkerij IV } Vaassen (afstand
31-12-1965 P. Leuhery, Plaatwerkerij I } te ver)
31-12-1965 Mevr. E. Wassiliou, kantine Durion
31-12-1965 A. Hermans, Konstruktiebureau (einde tijd. dienst-
verband)
5- 1-1966 Mej. M. Tupamahu, Stoffeerderij (eigen verzoek)
7- 1-1966 F. de Jong, Technische dienst (pensionering)
14- 1-1966 A. C. Schenk Hof, Durion (pensionering)

de fabrieksfluit

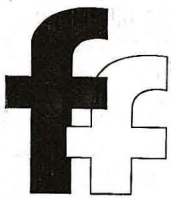
Redactie: C. M. Borstlap, A. de Bruin,
W. Carstens, D. W. van Logchem,
Mr. J. H. Stokmans

Personeelsorgaan van Gispen's fabriek
voor metaalbewerking N.V., Culemborg
Verschijnt 1 x per 5 weken

20e jaargang - no 210 - 5 mrt 1966

50

weer een stukje verder

Toen wij november vorig jaar bij wijze van experiment het tariefloon afschaften en een vast weekloon daarvoor in de plaats kwam, waren de verwachtingen zeer uiteénlopend. Het liep van de grootste pessimisten, die zeiden dat de produktiviteit nu wel flink zou dalen, tot aan de optimisten die een stijging verwachtten.

De directie was van mening dat deze stap op de weg naar integratie van beambten en weekloners gezet moest worden met een beroep op de eigen verantwoordelijkheid van alle betrokkenen. Slechts een onverhoopte duidelijke daling van de produktiviteit zou deze stap teniet kunnen doen.

Welnu, die daling heeft zich niet voorgedaan. Wij kunnen dus constateren dat het experiment geslaagd is, en dat we verder voort kunnen gaan op de ingeslagen weg, daar het appèl aan de eigen verantwoordelijkheid duidelijk niet vergeefs is geweest.

Maar we zijn er nog niet. In de ondernemingsraadvergadering van 23 februari jl. werd gesproken over een paar maatregelen die ons weer een stukje verder brengen in de gewenste richting.

Evenals dat bij de beambten het geval is, gaan we met ingang van 14 maart a.s. geen loon meer inhouden indien iemand te laat komt. Ook hier geldt weer het uitgangspunt dat het vanzelfsprekend wordt geacht dat men zijn plicht begrijpt in het bedrijf en in de groep waarin men werkt. Een sanctie in de vorm van loon inhouden ging er nl. van uit dat men slechts zijn — overigens vanzelfsprekende — plicht zou doen indien er een geldelijke straf op het niet nakomen van die plicht stond. Wij hopen en verwachten dat zij, die regelmatig te laat komen, juist in deze maatregel een aansporing zullen voelen om daar mee op te houden en, zoals de meesten, op tijd te beginnen.

Ook het inhouden van loon voor doktersbezoek enz. zal met ingang van 14 maart a.s. tot het verleden behoren, evenals de z.g. „wachtdag” bij ziekte. Weliswaar werden deze looninhoudingen via het personeelfonds terugbetaald; het bestuur van het fonds deed dit echter in principe

slechts dan, als het overtuigd was van de noodzaak van het verzuim. Deze vorm van discriminatie (nl. de weekloners aan het oordeel van het personeelfonds onderwerpen en de beambten niet) beëindigen we nu ook op 14 maart a.s. Uiteraard is het mede de taak van de baas om erop toe te zien dat het noodzakelijke verlet zo weinig en zo kort mogelijk zal zijn.

Het bovenstaande betekent dat de vennootschap de tot nu toe belangrijkste uitgavenposten van het personeelfonds overneemt. Het personeelfonds heeft zich naar aanleiding hiervan beraden op een structuurwijziging. Elders in deze fabrieksfluit kunt U daar meer over lezen.

Voorts is het de bedoeling om de twee soorten tijden die we nu nog hebben voor een karwei, nl. de taaktijd (vroeger de tarieftijd) en de vóórcalculatie tot één begrip te maken. We gaan dus één tijd-norm hanteren die èn als vóórcalculatie èn als richtsnoer voor de signalering van betrokkenen wordt gebruikt. In de plaatwerkerij van fabriek IV gaan we daarmee beginnen. Deze nieuwe tijden zullen echter niet op de werkbonnen worden vermeld.

Ir. J. Meijers

De heer Kernkamp, die bij afwezigheid van de heer Van Osselen de vergadering voorziet, spreekt zijn tevredenheid uit over de gang van zaken in het bedrijf. Het aantal binnenkomende orders is niet onbevredigend; intussen zitten we niet stil en worden alle krachten ingespannen om niet alleen in Nederland, maar ook in het buitenland de verkoop nog meer te activeren.

Op 1 april a.s. zal de nieuwe gemeenschappelijke toonzaal van Lips, Gispen en Staalmeubel in Amsterdam aan de Weesperstraat worden geopend. In dit nieuwe gebouw zal men het accent op de kantoormeubelen leggen, terwijl onze toonzaal in de Leidsestraat zich vooral met woningmeubelen en lampen zal bezighouden.

Momenteel wordt er ook hard gewerkt aan de coördinatie met de zustermaatschappijen en op dit gebied zullen er ook dit jaar nog belangrijke beslissingen genomen moeten worden. De exportactiviteiten worden dit jaar gecoördineerd en gecentraliseerd.

Resultaten 1e periode

In verband met het opmaken van de jaarcijfers 1965 zijn de resultaten over de 1e periode nog niet bekend. Deze zullen tegelijk met de resultaten over de 2e periode in de volgende vergadering worden toegelicht.

Experiment geslaagd!

De heer Meijers deelt vervolgens mede, dat het einde van de proefperiode, waarin sinds 1 november 1965 zonder tariefverloning werd gewerkt is aangebroken, en dat gezegd kan worden: de proef is geslaagd!

De directie is over deze gang van zaken bijzonder verheugd en wenst het gehele personeel geluk met het succes, waarmee het experiment van de afgelopen maanden is bekroond. Met vol vertrouwen zullen daarom enige verdere stappen worden gezet op de ingeslagen weg naar het opheffen van bestaande verschillen in arbeidsvoorwaarden tussen beambten en weekloners. Te beginnen met de 3e periode, dus met ingang van 14 maart a.s. zal:

- a) de verlet-tijd wegens te laat komen niet meer op het loon in mindering worden gebracht;
- b) de verzuim-tijd wegens dokters-, tandarts-, en specialistenbezoek volledig door het bedrijf worden vergoed en dus niet meer door het personeelfonds;
- c) de eerste ziektedag, evenals dit bij de beambten het geval is, worden doorbetaald en dus niet meer via het personeelfonds.

De leden van de raad spreken eveneens hun vreugde en erkentelijkheid uit over de geslaagde proef en de voorgestelde verdere integratiemaatregelen. De raad onderkent de grote verantwoordelijkheid die hiermede op een ieder in het bedrijf wordt gelegd, in de eerste plaats op de man zelf, maar ook op het leidend-gewend personeel. De voorzitter spreekt het vertrouwen uit van de directie in het verdere verloop van de integratie, in de overtuiging dat allen in het bedrijf hun verantwoordelijkheid zullen voelen en de juiste houding zullen weten in te nemen.

Personeelfonds

Door het wegvallen van de belangrijkste uitgavenposten van het personeelfonds als gevolg van de verdere integratiemaatregelen heeft het bestuur van het fonds enige wijzigingen in het reglement aangebracht. De heer Verweij, als secr./penningmeester, geeft hierover een uitvoerige toelichting en legt de begroting over 1966 aan de raad ter goedkeuring voor. Met het voorstel van het bestuur om de bijdrage van zowel het personeel als van de N.V. te verminderen gaat de raad, evenals met de voorgestelde reglementswijzigingen, akkoord.

Verkiezing O.R.

In verband met de a.s. verkiezingen van de ondernemingsraad geeft de heer Stokmans een nadere toelichting op het voorstel van de vakorganisaties om een wijziging aan te brengen in het reglement van de O.R. met betrekking tot de sectie-indeling. De directie wil deze suggestie van de vakorganisaties, die de instelling van twee kiesgroepen, handarbeiders en beambten, voorstaat graag overnemen, mits in het reglement wordt vastgelegd dat tenminste twee leden werkzaam zijn in één van beide fabriekscomplexen. In het kader van de integratie zou er overigens geen verschil

moeten zijn tussen handarbeiders en beambten maar zolang voor deze groepen nog verschillende CAO's van kracht zijn, moet deze indeling wel gehandhaafd blijven. De heer Stokmans zal de reglementwijzigingen met de kleine commissie verder uitwerken en de a.s. verkiezingen voorbereiden.

Calculatietijden

De heer Meijers zet uiteen dat, voorlopig bij wijze van proef, in de plaatwerkerij van fabriek IV in plaats van de taaktijden met calculatietijden zal worden gewerkt. Bij een eventueel succes ligt het in de bedoeling deze wijze van werken in het gehele bedrijf door te voeren. Het gevolg van een en ander is dat geen controle per machine zal plaats vinden maar per groep of onderdeel daarvan. Mocht er in de groep iets mis gaan, dan is een onderzoek noodzakelijk. Dit betekent, dat men dan incidenteel zal gaan tijdschrijven om de oorzaken meer in detail te kunnen opsporen.

50 jaar Gispen

„Volwassenheid is de som van teleurstellingen en successen uit voorbije jaren”.

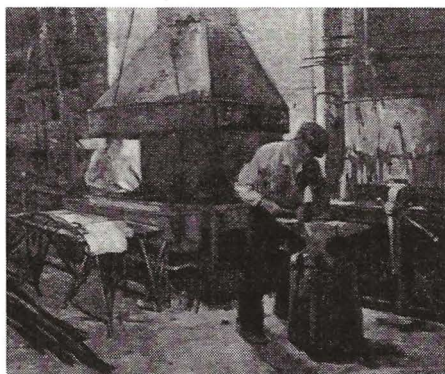
1916 is voor de meesten van ons niet veel meer dan een jaartal uit een geschiedenisboekje. Een jaartal, dat wellicht beelden oproept van een schijnbaar waanzinnig geworden mensheid, ijverig bezig met de vernietiging van een groot stuk Europa en van elkaar. Misschien ook een jaartal dat ons helemaal niets zegt; een in cijfers uitgedrukte aanduiding van een grijs stukje verleden. Héél grijs, en héél ver weg! En toch, het is nog maar zo kort geleden, en er is in die korte tijd zo ontzettend veel gebeurd! Immers, het jaar 1916 verplaatst ons naar een tijd waarin definitief werd afgerekend met een gezapig voortkabbellende 19e eeuw, en waarin de bruisende industriële wereld van vandaag haar eerste kreten van nadrukkelijk aanwezig zijn deed horen.

Tal van grote industrieën van vandaag werden in dié dagen uit het niets gecreëerd. Tal van namen welke nú een begrip zijn geworden, zochten toen nog aarzelend erkenning in een nog niet begrijpende wereld. Tot diegenen, die de sprong in het soms inktzwarte duister van het ondernemers-bestaan waagden, behoorde ook de jonge Gispen. Voorbestemd om als

letterkundige zijn plaats in deze wereld in te nemen, bleek hem al spoedig dat de scheppende drang van zijn kunstzinnige gaven sterker was dan zijn gebondenheid aan het geschreven woord. Het was deze drang naar artistieke creativiteit, welke hem al op jonge leeftijd deed besluiten om zich een eigen plaats te zoeken in het bedrijfsleven.

Voor het indrukwekkende bedrag van f 250,— (zegge tweehonderd en vijftig gulden!) kocht hij op 4 september 1916 een smederijtje aan de Coolschestraat in Rotterdam. De N.V. „Gispen” was geboren!

De smederij naar een schilderij van C. H. Hoffmann

Het meest verbazingwekkende — voor óns — is echter dat inderdaad al deze activiteiten in geval van opdracht werden uitgevoerd! Maar, hoofdprodukt was toch wel het kunstsmeedwerk. En wát voor kunstsmeedwerk!

Zeker, nú leven we in een tijd dat strakke lijnen en eenvoud in de ontwerpen de toon aangeven, maar wie meent dat de produkten uit dat „grijze” verleden een weerspiegeling zouden zijn van een „voltooid” verleden tijd, behoeft slechts de afbeeldingen te bezien. Het zal hem overtuigen van de misschien wat overdadige, maar zeker niet verwelkte schoonheid van de siersmeedkunst! Een schoonheid welke ook in déze dagen nog niet aan kracht heeft ingeboet.

Voor de verkoop beschikte de N.V. Gispen over één vast verkooppunt: de kunsthandel „Het Gulden Vlies” op de Schiedamse singel. Hier konden de mensen „die het konden betalen” hun keuze maken uit tal van fijnzinnige ontwerpen voor even zo vele verschillende artikelen.

W. H. Gispen

Even indrukwekkend als de koopsom, was overigens de officiële naam van de jonge N.V.! Een literaire ontboezeming van formaat: „N.V. Gispen's commerciële onderneming voor metaalbewerking — houtbewerking — smeedwerk — koperwerk — meubelen — betimmeringen”.

Reeds na enige jaren bleek het smederijtje aan de Coolschestraat te klein, en er werd een nieuw onderdak gevonden aan de Voorhaven. Het betekende een aanzienlijke uitbreiding: het pand telde twee verdiepingen en besloeg een oppervlakte van 210 m². De oudsten onder ons zullen zich die fabriek nog herinneren, want dáár begon hun carrière bij Gispén! Baas Harkink zwaaide de scepter in de smederij; de heer van Oostrum deelde de

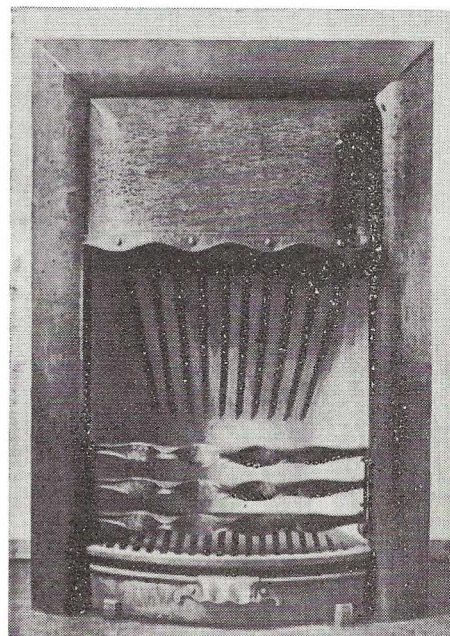
M. van Oostrum

De nieuwe fabriek aan de Voorhaven

lakens uit in de koperslagerij; de heer Hoffmann Sr. voerde het bevel over de tekenkamer en de heer Carstens had de zorg voor de expeditie. Dit zijn zo maar een paar namen; er zouden er natuurlijk meer genoemd kunnen worden.

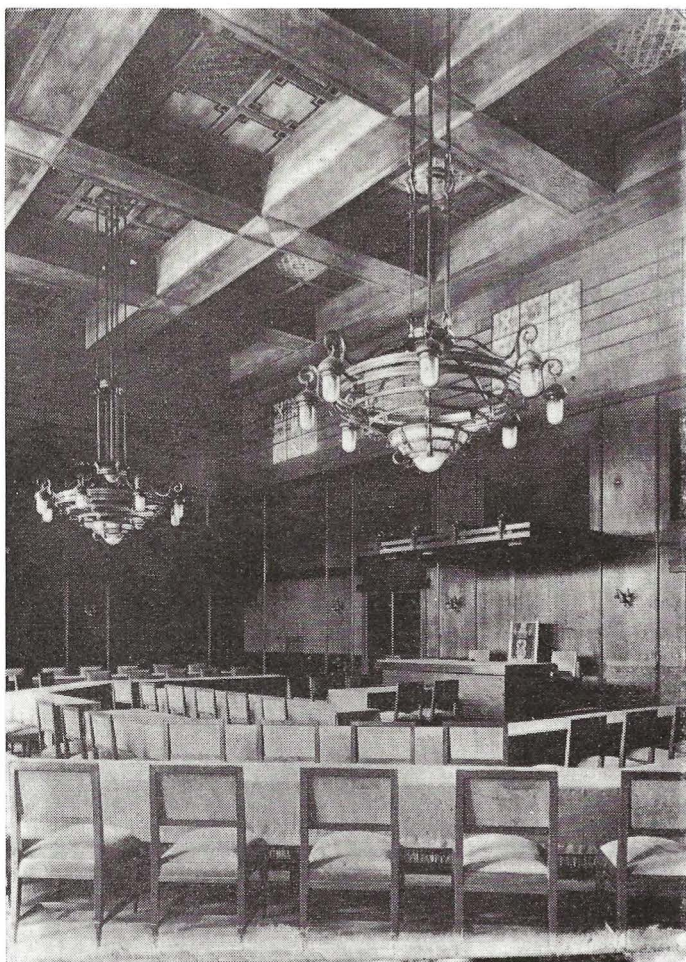
Het productieprogramma uit die dagen was niet eenvoudig in één catalogus of prijscourant samen te vatten. Zo behoorden open haarden tot één van de hoofdprodukten van de smederij, terwijl de koperslagerij zich o.a. bezig hield met de vervaardiging van mantels voor verwarmingsradiatoren en het etsen van reclameborden. Het toenmalige vlaggeschip van de Kon. Ned. Stoomboot Mij, de „Simon Bolivar” werd geheel uitgerust met door Gispén ontworpen, vervaardigde en geïnstalleerde kopergeslagen verlichtingsornamenten!

Fraai smeedwerk.

Onze metaal- en houtbewerkers, smeden, koperslagers, meubelmakers en timmerlieden van toen.

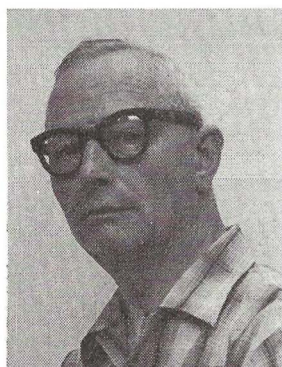
Statenzaal te Arnhem

Ook de gebrandschilderde ramen . . .

De Koningszetel

Ch. Hoffmann

Een hoogtepunt werd ongetwijfeld gevormd door de opdracht tot het geheel ontwerpen en inrichten van het interieur van de statenzaal van het Gelderse Provinciehuis te Arnhem. Het is 1925, en de omvang van de opdracht schijnt het Rotterdamse Gispen-bedrijf niet in het minst te imponeren. Betimmeringen en houten meubelen, inclusief de zetel van Hare Majesteit de Koningin, werden in de meubelmakerij vervaardigd. De smederij ontfermde zich over de inderdaad vorstelijk ontworpen verlichtingskronen en wist de scheppingen van de ontwerper om te zetten in ware juwelen van siersmeedkunst. Ja, zelfs de gebrandschilderde ramen, waarin alle Gelderse gemeentewapens waren weergegeven, werden geheel door Gispen vervaardigd en in het lood gezet. Het is de heer Hoffmann Sr. geweest die deze ramen schilderde!

De niets en niemand ontziende oorlog van 1940-1945 heeft helaas ook deze prachtige Gelderse statenzaal als tol voor onze bevrijding opgeëist. Deze trotse demonstratie van het kunnen van de N.V. Gispen werd gelukkig op de gevoelige plaat vastgelegd!

Natuurlijk zijn het niet alleen hoogtepunten welke de ontwikkeling van Gispen markeren. Ook moeilijke tijden zijn deel geweest van het patroon dat uiteindelijk tot het huidige aanzien van Gispen heeft geleid. Tijden waarin gebrek aan opdrachten noopte tot sluiting van de meubelmakerij; tijden waarin ook voor smederij en koperslagerij nog maar nauwelijks voldoende werk was om het hoofd boven water te houden. In zulke tijden werd

gezocht naar de ontplooiing van nieuwe activiteiten, en zo kwam men ondermeer tot de produktie van stalen rolluiken en van bronzen puien.

Voor de produktie van rolluiken werd een Italiaans patent overgenomen. Erg succesvol was deze produktie-lijn niet. Het scheen dat Gispen alleen maar opdrachten kon bemachtigen voor de produktie van grote en moeilijk te maken, elektrisch bediende, z.g. pantserluiken. De produktiekosten van deze pantserluiken waren dermate hoog, en de verkoopprijs zó benauwd, dat er niet veel geld aan te verdienen bleek. En dát was nou net wél de bedoeling.

schaarse auto voorbij willen, dan werd de zaak even opgepakt om na passage van het voertuig weer rustig de werkzaamheden te hervatten.

Helaas was de fabricage van bronzen puien ook geen lang leven beschoren. De belangstelling voor dit produkt nam sterk toe, en dit deed ook andere fabrikanten tot het maken daarvan overgaan. Het einde van de monopolie-positie van Gispen was gekomen en de concurrentie-strijd was aangebroken! In deze concurrentie-strijd heeft Gispen het onderspit moeten delven en de produktie beperkte zich weer in hoofdzaak tot smeedwerk.

De eerste stalen stoel

Bronzen puien ook voor V. & D., Amsterdam

ten doop gehouden. Het frame is gemaakt uit gasbuis, in model gebracht op de manier, waarop het een goede pijpenbuiger betaamd: met zand gevuld en ter plaatse van de te maken bocht heet gestookt! De zitting en de rug van deze stoel bestonden uit gevlochten singelbanden. Seriegrrootte van dit nieuwe produkt: 10 stuks. In een later stadium werd de omvang van de series vergroot tot 20 stuks! Het ontwerp van de stoelen is zelfs nú nog modern te noemen, en de kwaliteit komt misschien het best tot uitdrukking in de vermelding op de reclamefolders: „Gispen buismeubelen worden gelast en niet geschroefd en gaan nooit stuk”. Wij willen graag geloven dat zij nooit stuk gaan!

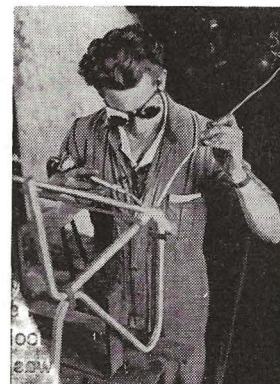

H. F. Jung: „Worden gelast en gaan nooit stuk”

Met de bronzen puien had Gispen de primeur voor Nederland, de produktie hiervan was aanvankelijk dan ook een succes. De beschikbare ruimte aan de Voorhaven was voor de omvangrijke werkstukken weliswaar heel vaak te klein, doch dit was in die dagen geen onoverkomelijk bezwaar. Er was altijd nog de straat vóór de fabriek, waar aanzienlijk méér ruimte beschikbaar was. Mocht er soms een keer paard en wagen of een

De annalen van de Gispen-historie vermelden ook nog dat in die dagen nog wel eens een stalen kast werd verkocht, maar die werd dan bij een fabriek van stalen meubelen besteld. Zélf maken was er toen nog niet bij.

Wel vond omstreeks deze tijd een ánder produkt voor het eerst zijn weg naar de klant! Wij zijn nu aan het einde van de jaren '20, en de eerste stalen stoel wordt

Privékantoor Van Nelle, Rotterdam

Overigens, dat de stoelen nooit stuk gaan is natuurlijk een mooi ding, maar zij zullen ook gekocht moeten worden! Het was de architect van de Vlucht die voor de inrichting van het Van Nelle gebouwen-complex in Rotterdam zijn keuze o.a. liet vallen op Gispen-meubelen. De inrichting van de privé-kantoren van de Directie werd aan Gispen opgedragen en dit betekende — 35 jaar geleden — de eerste grote opdracht voor de productie van stalen meubelen!

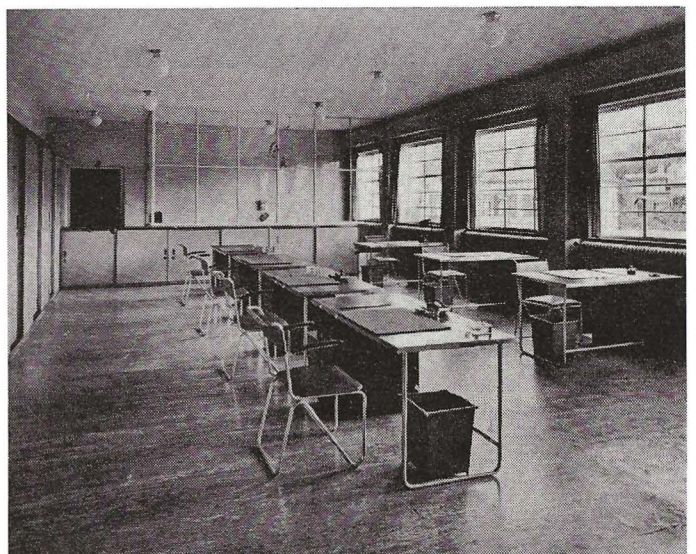
Het is niet de laatste geweest. Zo behoorde ook de inrichting van het raadhuis van Hilversum tot de mijlpalen langs de weg naar de stalen meubel-productie van nu. Bij de inrichting van dit Hilversumse raadhuis was het de architect Dudok, die aan Gispen de levering van meubilair en verlichtingsornamenten opdroeg. De Meubelmakerij, welke inmiddels weer op volle toeren draaide en zich o.a. bezig hield met de fabricage van huiskamer- en slaapkamermeubelen, nam de zorg voor de bureaus op zich. Deze houten bureaus werden voorzien van een stalen buisframe. Een opmerkelijk onderdeel van deze Hilversumse opdracht was de vervaardiging van aluminium stoelen! Nog niet eerder was dit materiaal voor de vervaardiging van zitmeubelen toegepast!

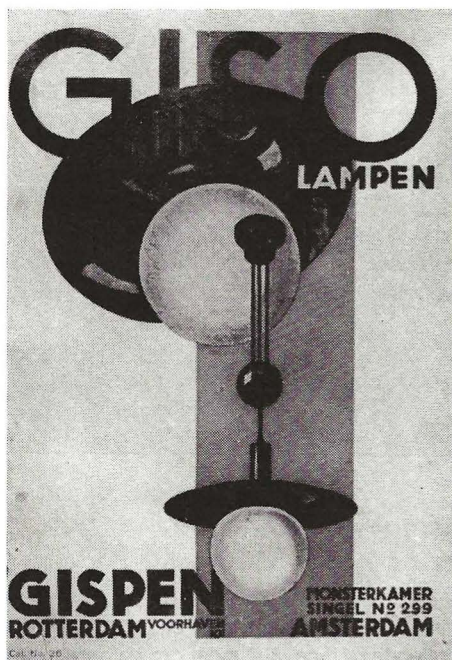
Angst voor het nieuwe was trouwens voor Gispen toch een onbekend begrip. Toen dan ook bekend werd dat voor de inrichting van de kantoren van de Raad van Arbeid te Rotterdam tot de aankoop van bureaus werd overgegaan, wilde Gispen ook meespreken. De stalen rolluiken van het gebouw waren door Gispen geleverd, en waarom zouden ook niet de bureaus van de Voorhaven kunnen komen? Om architect en andere betrokkenen het maken van een keuze te vergemakkelijken moesten alle firma's welke graag voor deze opdracht in aanmerking wilden komen, een proefbureau maken. Deze proefbureaus werden dan vergelijkenderwijze op hun vóór en tégen onderzocht.

Ook Gispen deed dus een proefbureau ter bestemder plaatse bezorgen. Ongetwijfeld een bureau dat ook „nooit stuk zou gaan”! Helaas kwam de ontgoocheling al vóórdat de beslissing gevallen was. De architect was zo vriendelijk om de heren van Gispen uit te nodigen een speciaal voor hén georganiseerde „voorvertoning” bij te wonen teneinde zich een oordeel te kunnen vormen van hetgeen er geboden werd. Zelfs de meest chauvinistische Gispen-man kon toen niet ontkennen, dat een bureau en een bureau soms twee geheel verschillende zaken zijn! Zonder twijfel met het schaamrood op de kaken, werd de overmoedige gooi naar een serie-opdracht voor bureaus geruisloos verwijderd! Het eerste échte bureau was gewogen en te licht bevonden!

Raadhuis Hilversum: Administratie Publieke Werken

Tot ver over onze grenzen bekend

Wat niet te licht bevonden werd waren de Giso-lampen. Omstreeks 1930 genoten deze Gispens-produkten in ons land en zelfs v r daarbuiten een zeer grote bekendheid. De verkoop daarvan liet niets te wensen over. Ter ondersteuning van de verkoop werd door Gispens aan tal van beurzen en tentoonstellingen deelgenomen. Ja, zelfs geheel ingerichte model-woningen en -flats moesten bijdragen tot de verbreiding van de naam Gispens. Het is dan ook wel triest dat  ndanks de gunstige verkoop van de Giso-lampen, de verdiensten niet van di n aard waren, dat het bedrijf ervan kon blijven draaien.

Het waren sombere dagen, en er moest zelfs surseance van betaling worden aangevraagd: er was geen geld meer! Zonder twijfel een dieptepunt in het bestaan van Gispens! De produktie was weliswaar nog niet gestaakt; het was n g niet het onherroepelijke einde, maar het fatale ogenblik leek toch zeer nabij. Alle aankopen moesten contant betaald worden: boter bij de vis; geen geld, dan ook geen grondstoffen. En in omgekeerde richting: geen grondstoffen, dan ook geen produktie en

dus geen geld. Het was dan ook goed, dat er nog mensen als baas Harkink waren, die, zoals de heer Carstens zich weet te herinneren, soms de leverancier uit eigen zak voorschoot! En Gispens redde het!

Baas Harkink †

In het bijzonder moeilijke jaar 1932 werd de directie versterkt door het in dienst treden van Ir. W. van Osselen, en m t hem begon Gispens te groeien in de richting van de stalen meubelfabriek die het nu is. Hij was de man die de toekomst van Gispens zag in de serie-fabricage van stalen meubelen. Vóór het zover was, zou er echter nog veel moeten gebeuren.

Een eerste stap in de richting van een échte serie-produktie was de vervaardiging van telefooncellen.

In 1933 ontwikkelde Gispens, in samenwerking met architect van de Vlucht en met de P.T.T., het prototype van een uit staal en glas vervaardigde telefooncel. Het werd de voorloper van vele honderden soortgenoten welke, verspreid over geheel Nederland, de naam van Gispens uitdroegen. Ze zijn er nog steeds en misschien is het voor velen van ons aanleiding om in den vervolge een telefooncel met wat meer aandacht te bekijken.

Het einde van de fabriek aan de Voorhaven is nu in zicht; de ruimte is te klein geworden en niet meer geschikt voor de sterk toegenomen produktie. Er moet dus gezocht worden naar een beter onderdak en het lot had Culemborg voorbestemd als toekomstige vestigingsplaats. Het Rotterdams Nieuwsblad van 5 oktober 1934 kon dan ook schrijven:

„Gispens's Fabriek voor Metaalbewerking N.V. aan de Voorhaven 101 gaat uit Rotterdam verdwijnen”.

„Te Rotterdam en in omgeving bleek geen geschikte ruimte te vinden en allerlei omstandigheden deden het oog vallen op Culemborg, waar de voormalige Fax-fabriek kon worden gekocht”.

„Aldus verhuist de fabriek van Gispens, die hier aan ongeveer honderd mensen werk gaf, naar Culemborg. Het personeel van de tekenkamer gaat mee, alsmede het grootste gedeelte van het kantoorpersoneel en de kern van de werklieden”.

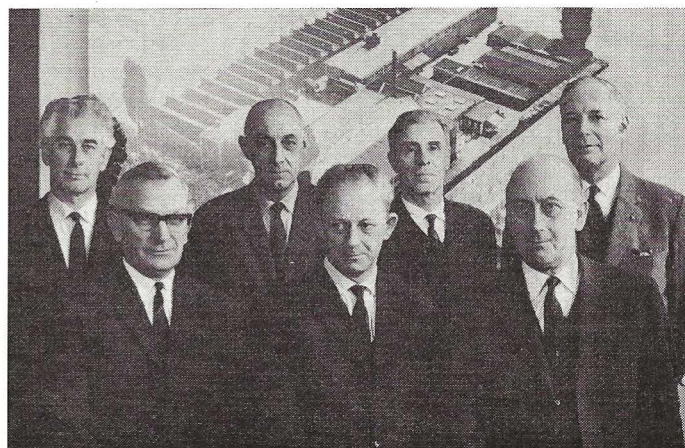
Ze staan er nu nog

Zij die het weten kunnen

Op bijgaande foto ziet U de mannen „van de eerste uren”, die thans nog in ons bedrijf werkzaam zijn.

Op de voorste rij, van links naar rechts:

F. J. Hamilton

Produktiechef Fabriek I en tevens chef van het Bedrijfsbureau.

De heer Hamilton begon op 20 oktober 1930 zijn loopbaan bij Gispen op de afd. Houtbewerking. Via de calculatie-afdeling van de tekenkamer, de centrale administratie en het bedrijfsbureau is de heer Hamilton verder opgeklommen tot de functies, die hij thans bekleedt.

E. van Walsum

Baas Service/Reparatie-afdeling.

Op 6 oktober 1928 kwam de heer Van Walsum onder baas Harkink te werken in de tijd, dat Gispen rolluiken vervaardigde. Via de fabricage van stalen-buis-meubelen heeft hij de ontwikkeling meegemaakt van de plaatstalen-meubelen. Zijn talenten kwamen eerst goed tot ontplooiing toen hij als reizend monteur werd ingezet. Als gedegen vakman en goed diplomaat wist Van Walsum vaak teleurgestelde en/of boze klanten volkomen tevreden te stellen. Als service-monteur heeft hij ook in het buitenland diverse lastige karweien opgeknapt; zelfs Noord-Afrika is voor hem geen onbekend gebied. Binnenkort vertrekt Van Walsum voor een speciale montage opdracht naar Tripolis.

A. J. C. Wamsteeker

Chef Toonkamer te Rotterdam.

Zijn loopbaan bij Gispen begon de heer Wamsteeker op 2 januari 1930 als kantoorbediende bij de toenmalige loonadminis-

tratie. Via chef van de afdeling Inkoop werd hij op een goed moment door de heer Kernkamp naar de Verkoop gehaald, waarna hij ten slotte met de leiding werd belast van onze toonkamer op de Lijnbaan te Rotterdam.

Op de achterste rij van links naar rechts:

H. F. Jung

werd op 25 april 1928 door de heer Gispen in dienst genomen als lasser-bankwerker. Dat Jung een bijzonder bekwaam vakman was bleek in het bijzonder wanneer buitenlandse materiaal-leveranciers overkwamen om ons het lassen te leren. Dan bleek dat Jung volleerd was in het vak! Via voorman-lasser, voorman bankwerkerij, assistent technische dienst kwam Jung bij de kwaliteitsdienst, waarvan hij thans nog steeds een kundig medewerker is.

D. Bol

Als 20-jarige jongeling trad de heer Bol op 2 augustus 1926 in dienst. Vooral bij de opbouw van onze toenmalige jonge afdeling proeffabricage heeft hij een belangrijke rol gespeeld. Gispen-Durion heeft vervolgens van het begin af geprofiteerd van zijn grote vakmanschap en ervaring, waar hij nog steeds als speciaal bankwerker een gewaardeerde medewerker is. Als rasechte Rotterdammer is hij zijn geboorteplaats altijd trouw gebleven en reist daarom iedere dag heen en weer. Een globaal rekensommetje geeft aan, dat Bol om zijn dagelijks werk te verrichten

intussen een afstand van ca. 1.275.000 km. aflegde; d.i. ca. 300 maal om de aarde of ca. 3 maal naar de maan!

W. Carstens

Op 7 februari 1930 werd de heer Carstens door de heer Hoffmann Sr. aangenomen. Aanvankelijk als „jongen” in het glas-magazijn klom hij op tot volwaardig expeditie- en magazijnchef. Thans is hij administratief medewerker van de Service-afdeling. Als „Gispen-hoffotograaf” is Carstens alom bekend en geniet hij grote waardering. De Fabrieksfluit getuigt van zijn kunnen ook op dat gebied.

Ir. W. van Osselen

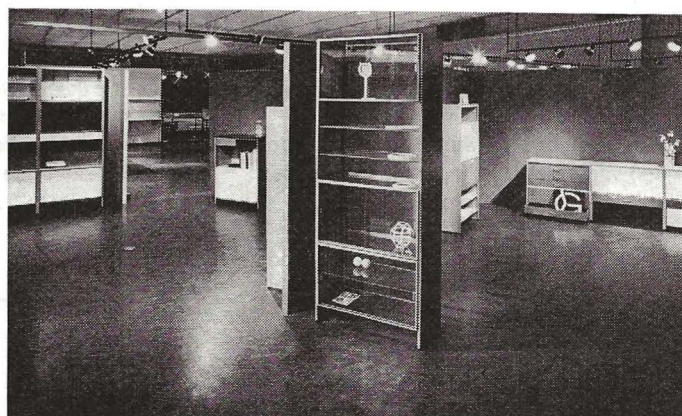
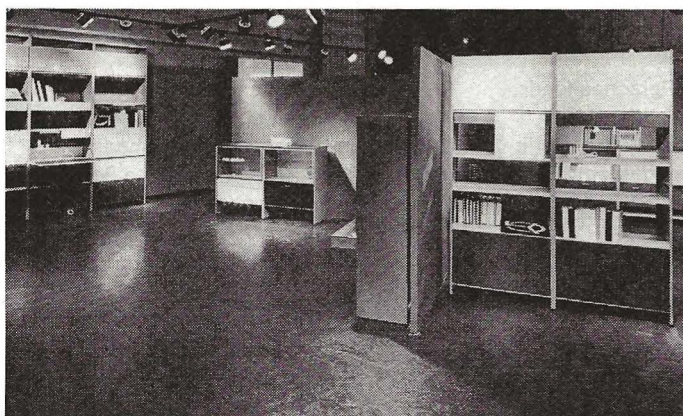
Op 1 november 1932 kwam de heer Van Osselen de leiding van ons bedrijf in Rotterdam als directeur versterken. Nog steeds staat hij als directeur op de bres voor de belangen van Gispen, de laatste jaren hierbij geassisteerd door de heren Kernkamp en Meijers. Daarenboven draagt hij sinds de fusie, samen met de heer B. M. Lips, de verantwoordelijkheid voor het Lips en Gispen concern.

15 variaties op een Gispén bergmeubel

Onder deze titel was gedurende de maand februari de zg. „wissel-expositie-ruimte” van het Centrum voor Industriële Vormgeving te Amsterdam bezet met 15 verschillende bergmeubelcombinaties. (Bovendien nog 3 variaties in de vitrines). Voor deze expositie waren de combinaties samengesteld door de heer Van Gils, in samenwerking met de bekende binnen-

huisarchitect Benno Premsele, welke laatste op bijzonder originele wijze de „aankleding” verzorgde. Het publiek heeft voor de tentoonstelling grote belangstelling getoond en ook vele van onze relaties in Amsterdam — door ons daartoe opgewekt — hebben door middel van Gispén-etalages ingehaakt. Dank aan allen die medewerking verleen-

den, zeker aan de heer Ribbens, directeur Centrum Industriële Vormgeving, en zijn staf, voor wie geen moeite te veel was. Als aardige bijzonderheid dient nog te worden vermeld dat tezelfdertijd in de buitenvitrines van het Centrum een kleine expositie van Hiemstra-Evolux-lampen was ingericht.

Personeelfonds

Door de verdergaande integratie, alsmede door het besluit van directie en Ondernemingsraad op 23 februari 1966, komen er belangrijke wijzigingen in de werkzaamheden van het Personeelfonds.

Wijzigingen die ook mogelijk voor U toch wel van betekenis zijn. Vooruitlopende op de druk van een nieuw reglement en de uitreiking hiervan, willen we toch alvast hier enkele zaken voor U aanstippen.

De uitgaven van het fonds inzake vergoeding verzuim voor dokter, tandarts en specialistenbezoek komen geheel te vervallen, alsook de 1e wachtdag bij ziekte. Met ingang van 14 maart 1966, komt dit voor rekening van de N.V., zoals dit ook bij de beampten reeds gebruikelijk is.

Aangezien dit de grootste post van uitgaven voor het fonds was (± f 12.000,— per jaar) heeft het bestuur een aantal wijzigingen voorgesteld, die in genoemde

OR-vergadering ook goedgekeurd zijn. De premie welke tot nu toe betaald werd, zal worden verlaagd. Van een aantal posten zoals Soc. bijstand, Ziekenfondsmiddelen enz. vindt U de begroting hieronder en kunt U zelf constateren, dat hiervoor ruimere middelen zijn uitgetrokken.

	Uitgaven '65 in gld.	Begroting '66 in gld.
Huisartsbezoek	1.350,86	270,—*
Tandartsbezoek	538,31	100,—*
Specialistenbezoek	1.726,24	350,—*
Wachtdagen	2.596,29	1.800,—*
Reiskostenvergoeding	105,80	180,—
Ziekenfondsmiddelen	1.932,04	4.200,—
Sociale bijstand	2.973,19	5.000,—
Geschenken	1.719,31	1.800,—
Div. + M.O.B. + H.O.	232,—	500,—
Gezinsverzorging	268,94	1.000,—
Huisarts + apotheek e.d.	1.350,86	2.500,—
Totaal	20.561,61	17.700,—

* Begroot voor 1e en 2e periode.

Ook de post Gezinsverzorging willen wij nog graag onder Uw aandacht brengen. Regelmatig wordt op het fonds een beroep gedaan inzake gezinsverzorging. Indien de gezinsverzorgster door een Stichting of instelling „uitgeleend” wordt, is er niets aan de hand, omdat er dan altijd officiële nota's enz. overhandigd kunnen worden. Veel moeilijker is het wanneer er een familie-lid het gezin te hulp snelt, omdat in principe aan familieleden die hulp bieden door het fonds geen vergoeding wordt gegeven. In het nieuwe reglement komt dan ook een artikel voor, waarin wordt aanbevolen, lid te worden van een Stichting of instelling welke (mede) de gezinsverzorging beoogt. Het bestuur overweegt de mogelijkheid om te zijner tijd over te gaan tot een gedeeltelijke vergoeding van de jaarcontributie hiervan.

Namens het Bestuur
K. Verweij

Beste jongens en meisjes, hier is voor jullie weer een belangrijk bericht. Wij hebben nl. kans gezien om opnieuw in Renesse een plaatsje te vinden om te kamperen. Op een echte camping nog wel en heel dicht bij zee. De tijd dat we daarheen hopen te gaan is van zaterdag 30 juli tot zaterdag 6 augustus.

Dat we zo vroeg zijn dit jaar, komt doordat de schoolvakanties ook vroeger vallen

dan in andere jaren. Willen jullie nu alvast ervoor gaan sparen? Je weet het kost een heleboel geld, maar als je nu al begint dan heb je een heleboel bij elkaar als het zover is.

Voor jullie ouders nog even het volgende: U kunt Uw kind(eren) nu al opgeven voor het kamp. De kosten zijn: voor het eerste kind f 20,—; voor het tweede kind f 17,50. De leeftijdsgrens is nog hetzelfde! Om

duidelijk te zijn kunnen die kinderen mee die vóór 1-8-1958 en ná 1-8-1954 geboren zijn!

Opgave aan afdeling Personeelszaken bij mej. A. Groen of bij K. Verweij. Indien mogelijk, zijn we graag vroegtijdig op de hoogte wie er meegaan.

K. Verweij

Dankbetuigingen

Langs deze weg dank ik het Personeelfonds voor de fruitmand, die ik bij mijn ziekte mocht ontvangen.

A. van 't Hart

Mede namens mijn vrouw dank ik leiding en personeel van Gispen-Durion, Personeelfonds en directie van Gispen, voor de blijken van belangstelling en cadeaus die wij bij de geboorte van onze dochter mochten ontvangen.

G. Heijkoop

De heer en mevrouw Dubbeldam-Borstlap danken U hartelijk voor de belangstelling en de prachtige cadeaus die zij ter gelegenheid van hun huwelijk mochten ontvangen.

Hierbij dank ik Directie, Personeelfonds, Personeel van Technische dienst en Brandweer voor de belangstelling die ik tijdens mijn ziekte heb mogen ontvangen.

W. v. d. Dungen

Mede namens mijn vrouw dank ik het Personeelfonds voor de mooie fruitmand die ik tijdens mijn ziekte heb mogen ontvangen.

G. H. Meeuwsen

Langs deze weg dank ik mede namens mijn vrouw directie en personeelfonds voor de blijken van belangstelling en mooie cadeaus die wij bij de geboorte van onze dochter mochten ontvangen.

H. Rijneker

Oude herinneringen

Het beroep dat de redactie in het vorige nummer van de Fabrieksfluit op U deed om iets te vertellen uit de 50 jaren die achter ons liggen heeft weerklank gevonden. Wij zijn hierover verheugd maar nog niet voldaan! Er moet nog veel meer „uit de oude doos” komen.

Weet U iets te vertellen, doe dat dan! Vindt U het moeilijk het zelf op papier te zetten, trekt dan één van de redactieleden maar aan zijn jasje, die zal het graag voor U opschrijven!

Uitslag examen meetcursus

Naam:	Uitslag:	Werkzaam op afdeling:
A. C. v. d. Heuvel	Goed	Plaatwerkerij I
W. Lapperre	Voldoende	Plaatwerkerij IV
H. de Ruiter	Uitstekend	Gereedschapmakerij
H. Siben	„	Technische dienst
H. J. Verhagen	„	Gereedschapmakerij
A. Vermeulen	Goed	Technische dienst
K. H. van Zijlen	„	Plaatwerkerij IV
C. van Zanten	„	Gereedschapmakerij

Spijtig genoeg slaagden 2 kandidaten er niet in om het examen met een „voldoende” te beëindigen.

De geslaagden wensen wij nogmaals van harte geluk met hun diploma!

Personalia

In dienst:

3-2-1966	Th. Thami Ben Allalhallal, Plaatwerkerij IV
3-2-1966	A. H. B. Haddouti, Montage IV
7-2-1966	M. Gomari, Plaatwerkerij IV
7-2-1966	B. B. H. Melhot, Montage IV
7-2-1966	J. Mouthaan, Montage IV
10-2-1966	M. B. A. Ilahbiban, Plaatwerkerij I
14-2-1966	A. H. Loulichki, Lakkerij I
14-2-1966	M. Elmalih, Stofeerderij
14-2-1966	B. A. Mohamed Ben Izmar, Lakkerij I
16-2-1966	J. H. de Leeuw, Bedrijfssignalering
21-2-1966	H. B. M. El-Akhdar, C.M.

Uit dienst:

31-1-1966	H. A. van Dord, Bedr. administratie (e.v.)
1-2-1966	G. C. N. Hazendonk, Bedr. admin. (in mil. dienst)
18-2-1966	J. Clark, Plaatwerkerij IV (e.v.)
18-2-1966	J. C. van 't Verlaat, bl. montage (e.v.)
25-2-1966	A. Tutuh, Bankwerkerij II (e.v.)
25-2-1966	C. van 't Loo, Stofeerderij (pensionering)
28-2-1966	A. Verweij, Tariefbureau (e.v.)

Geboren:

23-1-1966	Astrid Patricia, dochter van de fam. H. Rijneker
31-1-1966	Gerrit Jan, zoon van de fam. G. J. van der Lingen
6-2-1966	Cornelis A. F., zoon van de fam. J. P. Reawaru

de fabrieksfluit

Redactie: C. M. Borstlap, A. de Bruin,
W. Carstens, D. W. van Logchem,
Mr. J. H. Stokmans

Personeelsorgaan van Gispens fabriek
voor metaalbewerking N.V., Culemborg
Verschijnt 1 x per 5 weken

20e jaargang - no 211 - 9 april 1966

50

Uit de ondernemingsraad...

124e vergadering gehouden op 30 maart 1966

Nadat de heer Van Osselen de vergadering heeft geopend en hij de heer Buitenweg, die voor observatie wederom in het ziekenhuis moest worden opgenomen, een spoedige beterschap toewenst, worden de voorgestelde wijzigingen in het reglement voor de ondernemingsraad aan de orde gesteld. Met de voorgenomen instelling van twee kiesgroepen in plaats van de bestaande sectie-indeling gaat de vergadering volledig accoord, zodat de komende verkiezing op deze nieuwe basis gehouden zal kunnen worden. Ter regeling van de verkiezing worden vervolgens in de Verkiezingscommissie de heren G. van Doorn, E. Th. Romijn en L. H. v. d. Winkel benoemd; als verkiezingsdatum wordt vastgesteld dinsdag 17 mei a.s.

Reiskostenvergoeding

De heer Stokmans deelt mede, dat in verband met de gestegen trein- en bus-tarieven overwogen wordt de basis voor de reiskostenvergoedingen enigszins te wijzigen. Tot op heden ontvangen werknemers die meer dan 5 km. verwijderd van het bedrijf woonachtig zijn, behalve de kosten van het openbaar vervoer, ook een vergoeding voor de afstand van hun woning naar het station. Aangezien aan werknemers die in Culemborg en omgeving wonen binnen een straal van 5 km. geen vergoeding wordt verstrekt, stelt de heer Stokmans voor deze zelfde maatstaf ook toe te passen op de anderen. Voorzover deze woonachtig zijn binnen een straal van 5 km. van woning tot station zal dan geen vergoeding worden gegeven. Na uitvoerige gedachtenwisseling wordt

besloten dat de Kleine Commissie zich opnieuw over dit onderwerp zal beraden.

Overgang van week- op maandloonbetaling

Aan de hand van een voorbeeld zet de heer Bult uiteen op welke wijze de overgang van week- op maandloonbetaling in drie maanden tijds mogelijk zou zijn. Winstuitkeringen en de vakantietoeslag, die dit jaar voor het eerst 6%-bedraagt, zouden deze overgang voor betrokkenen mede vergemakkelijken. Enkele leden van de raad vragen zich af of deze overgangsperiode niet beter over een langere termijn, bv. over 4-7 maanden, uitgestrekt kan worden. Men ziet ook wel bezwaren tegen de voorgestelde vervroegde uitbetaling van de vakantietoeslag, omdat dan het gevaar bestaat, dat deze voor andere, dan voor vakantiedoeleinden zal worden gebruikt. Tegen een langere overgangsperiode heeft de heer Bult in principe geen enkel bezwaar, hoewel het in bepaalde opzichten prettiger zou zijn de voorgestelde termijn van 3 maanden aan te houden.

Afgesproken wordt, dat de leden van de raad deze overgang met het personeel zullen bespreken en dat de Kleine Commissie met de heer Stokmans aan de hand van reacties en meningen van het personeel met een eventueel nieuw voorstel zal komen. Op 7 april a.s. zal deze kwestie vervolgens aan de vakorganisaties worden voorgelegd.

Resultaten 1e en 2e periode

De 2e periode heeft een beter resultaat

opgeleverd dan de 1e periode, waarin wij o.m. met een hoog ziekte-percentages te kampen hebben gehad. Het aantal afgeleverde orders in de 2e periode bevindt zich op het niveau van de begroting en kan bevredigend worden genoemd. Uitvoerig worden de factoren, die invloed hebben gehad op de bereikte resultaten toegelicht en besproken. Verschillende leden zijn van mening, dat de fabriek meer aan zou kunnen.

De heer Kernkamp stelt, dat de capaciteit van de fabriek momenteel groter is dan waarop deze destijds werd opgezet, mede als gevolg van de sindsdien toegenomen efficiëntie. De voorzitter zegt toe in de eerstvolgende top-vergadering een en ander uitvoerig te bespreken.

Prikklokken

Eén der leden zou graag weten of en wanneer de bestaande prikklokken worden afgeschaft, mede met het oog op besparing van kosten. De heer Bult deelt mede, dat de kosten niet hoog en daarom verwaarloosbaar zijn. Voor de chefs en bazen is de aanwezigheidsregistratie van alle medewerkers door middel van de bestaande prikklokken op dit moment nog gemakkelijk en plezierig, zodat deze voorlopig gehandhaafd zullen blijven.

Marokkanen-woonoord

Half april zal het nieuwe in aanbouw zijnde woonoord voor Marokkanen gereed komen. Ook onze daarvoor in aanmerking komende Marokkanen zullen dus binnenkort op behoorlijke wijze gehuisvest kunnen worden.

De restanten van de Ford 17 M1

Maandagmorgen 28 maart werden wij opgeschrikt door een alarmerend telefoontje: onze heer Kemme, vertegenwoordiger van de afdeling woningmeubelen, was op weg naar kantoor een auto-ongeluk overkomen.

Ter plaatse aangekomen bleek ons dat de heer Kemme al naar het ziekenhuis was vervoerd; de restanten van de totaal vernielde auto deden ons omtrent onze medewerker het ergste vrezen. Tot onze grote vreugde bleek echter dat de veiligheidsriemen het allereerste hadden voorkomen. De heer Kemme zal er zoals dat zich thans laat aanzien met een zware

hersenschudding afkomen. Wij wensen hem een spoedig algeheel herstel toe.

De heer Sipkes, reeds enige jaren gepensioneerd, werd bereid gevonden de taak van de heer Kemme waar te nemen, waardoor het betreffende rayon toch bezocht wordt. Ten slotte nog dit: een eerzaam inwoner van Houten die, 'n klap horend, naar buiten keek, zag een paar honderd Gispens-folders op zich af komen. Naar verluidt, overweegt hij nu de aanschaf van onze meubelen; zoveel verkoopdrang kon hij niet weerstaan.

50 jaar Gispen

Giso-lampen op de beurs te Parijs

We schrijven 1934 en het is al vele jaren duidelijk dat de produktie niet langer in de voormalige pakhuizen aan de Voorhaven zal kunnen worden voortgezet. Er is gebrek aan ruimte, licht en frisse lucht en de fabriek is zo brandgevaarlijk geworden dat de assurantie-maatschappij met opzegging van de verzekering dreigt! Voor de tweede maal in achttien jaar tijds moet dus naar een nieuwe behuizing worden gezocht. Nu is het vaststellen van de noodzaak tot verhuizing een betrekkelijk eenvoudige zaak, maar het vinden van de juiste fabrieksruimte is een heel andere en beslist niet eenvoudige opgave. Niet alleen zal het nieuwe fabrieksgebouw voldoende ruimte moeten hebben, het moet bovendien een geschikte ruimte zijn, gelegen op een gunstige plaats; er moeten voldoende arbeidskrachten ter plaatse aanwezig zijn,

en het moet allemaal nog betaalbaar zijn ook! O, zeker, er is fabrieksruimte genoeg te krijgen (het is 1934!), maar meestal wordt niet aan de gestelde voorwaarden voldaan, of wel het kost te veel.

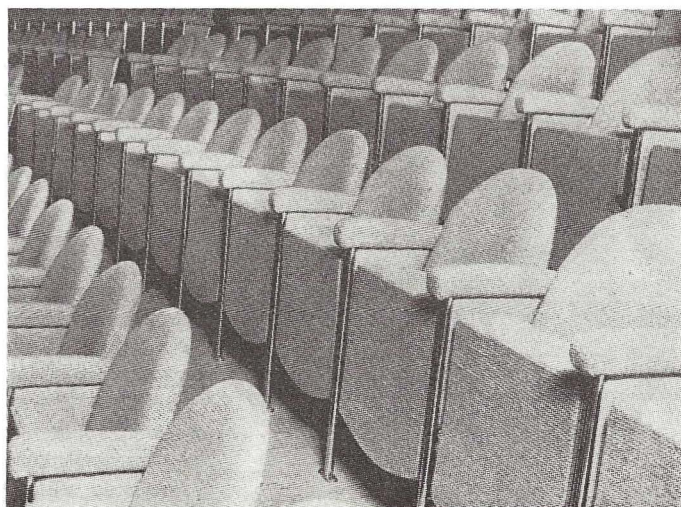
Met de aankoop van het gebouwen-complex van de voormalige Faxfabriek in Culemborg is Gispen dan ook bijzonder gelukkig: 3400 m² nuttig vloeroppervlak (zoveel hadden we niet eens nodig!) gelegen in het centrum van het land; voldoende arbeidskrachten aanwezig (Culemborg telde vele werklozen) en een koop-som welke door Gispen N.V. — zij het ook met enige moeite — kon worden opgebracht.

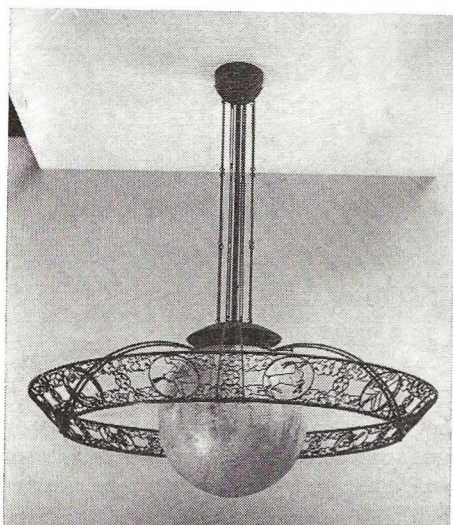
In november had de verhuizing plaats. Ongeveer 60 ritten met vrachtauto's waren nodig om het bedrijf over te brengen en met een kern van Rotterdams personeel, aangevuld met in Culemborg aangenomen nieuw personeel kon de produktie worden voortgezet.

Er zouden moeilijke jaren aanbreken, want het verlies van tal van Rotterdamse klanten was toch wel duidelijk aan de orderportefeuille te merken. De prijsaanvraag van de P.T.T. voor enige honderden telefooncellen was dan ook heel welkom. Want voor prijsaanvraag kon in dit geval gerust „opdracht” worden gelezen. Immers, Gispen had een ruime ervaring in het maken van telefooncellen en bezat er alle gereedschappen voor, zodat zonder twiifel een scherpe prijs afgegeven zou kunnen worden.

Hoe gevaarlijk het is om de huid te verkopen voordat de beer geschoten is, bleek al spoedig: we kregen de opdracht niet! Wij bleken f 2,50 per telefooncel duurder te zijn dan onze concurrent! De teleurstelling was natuurlijk bijzonder groot. Voortbouwend op de sedert lang bestaande goede relatie met de P.T.T. werden nog pogingen ondernomen om de order alsnog in de wacht te slepen, maar de P.T.T. bleek onvermurwbaar: wij hadden (zoals

Theaterstoelen — AVRO-studio

Gepatineerd gesmeed koperen lamp

later zou blijken) onze laatste telefooncellen in Rotterdam gemaakt!

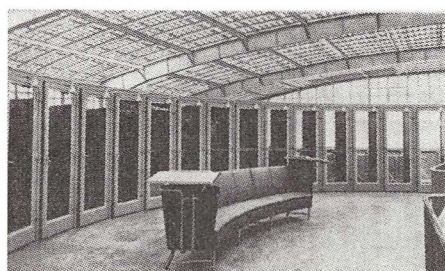
Voorlopig zou de productie dus wel op een laag pitje blijven draaien; de meubelen en Giso-lampen gingen nog steeds goed en ook de bronzen puien konden regelmatig worden verkocht. Daarnaast waren er natuurlijk nog de incidentele grote orders, zoals de inrichting van de AVRO-studio, waarvoor niet alleen het meubilair (zoals de theater-stoelen) maar ook de muziekstandaards, microfoonstandaards, -hengels e.d. door Gispen gemaakt werden. Uit deze opdracht (1936) kwamen ook opdrachten voort voor de levering van meubilair voor de K.R.O. en N.C.R.V.-studio's. Ook de inrichtingen van bioscopen

Wandklok in de beurs te Rotterdam

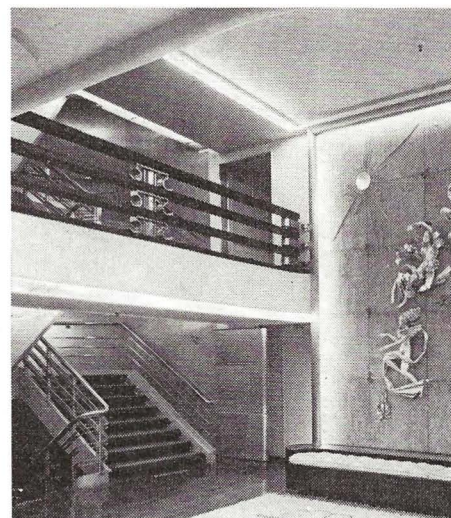
en schepen leverden dikwijls een welkome aanvulling van de meubelen-, lampen- en puien-productie. Zo werd o.a. de trots van onze koopvaardij-vloot, de „Nieuw-Amsterdam”, voor een belangrijk deel door Gispen ingericht. D.w.z. dat ook de ontwerpen van Gispen afkomstig waren en als we bedenken dat de rijkdom van de inrichting van de „Nieuw-Amsterdam” tot ver na de tweede wereldoorlog internationale faam genoot, dan zegt dat toch wel iets van het vakmanschap van ontwerpers en makers, in dit geval: van de N.V. Gispen!

Nog een paar vermeldenswaardige opdrachten: de inrichting van de rijksverzekeringsbank en de telefooncellen voor de beurs in Rotterdam. Ach ja, als we de mooie opdrachten achter elkaar opsommen, is het nog een respectabele lijst, maar het was toch zó, dat er geen sprake was van een regelmatige productie! Het was hollen of stilstaan; zó wist je geen raad van de drukte, en zó had je niet genoeg te doen.

Telefooncellen Beurs Rotterdam

Het werd dan ook steeds duidelijker dat de weg gevolgd zou moeten worden welke de heer van Osselen reeds jaren daarvoor had aangegeven: de serie-productie van stalen meubelen, bestemd voor een veel grotere koperskring. Gispen was zo ver dat zij wist hoé een stalen bureau, een stalen stoel, een stalen kast enz. gemaakt moesten worden. Het ging er nu om zich te specialiseren in stalen kantoormeubelen die in grote series vervaardigd zouden kunnen worden. Pas dan zou Gispen een echte fabriek kunnen worden. Daarvoor moesten wel een paar hindernissen genomen worden, want Gispen was nu niet bepaald de enige fabriek welke stalen

Bronzen traphekken „Nieuw-Amsterdam”

kantoormeubelen kon maken. Daar was Lips, die over een eigen verkooporganisatie beschikte, en dus een enorme voor-sprong had; daar was ook O.D.A., die middels Ahrend eveneens ingevoerd was in de markt. Het was dus voor Gispen zaak

Wandpaneel aan boord van de „Nieuw-Amsterdam”

om te trachten via de kantoormeubelhandel aan de markt te komen. De kantoor-meubelhandel, dat waren: Ruys' Handelsvereniging en Blickman & Sartorius, die beide kantoor- en bedrijfsmeubelen uit het buitenland importeerden en voorts een aantal kleinere en middelgrote handelaren.

Om de handel te bewegen Gispen-meubelen te gaan voeren, was echter niet zo gemakkelijk. Men stond erg wantrouwend tegenover de Nederlandse fabrikant, want — zo zei men — wanneer handelaren de verkoop op gang zouden hebben gebracht ging de fabriek — buiten hen om — rechtstreeks aan de afnemer verkopen en hier voelde men uiteraard heel weinig voor!

Ondanks alle moeilijkheden en ondanks de bestaande achterdocht wisten kantoor-meubelhandelaren en Gispen elkaar te vinden, zij het dan ook dat de naam „Gispen” van het kantoormeubel-toneel diende te verdwijnen. Een nieuwe naam deed zijn intrede: „Stalachrome” kantoor- en bedrijfsmeubelen. Catalogi en prijs-couranten waarin de naam „Gispen” helemaal niet meer voorkwam zagen voor het eerst het licht en in 1935 startte — op bescheiden schaal — de stalen meubel productie: de eerste stap op de weg naar de meubelproductie van vandaag was gezet!

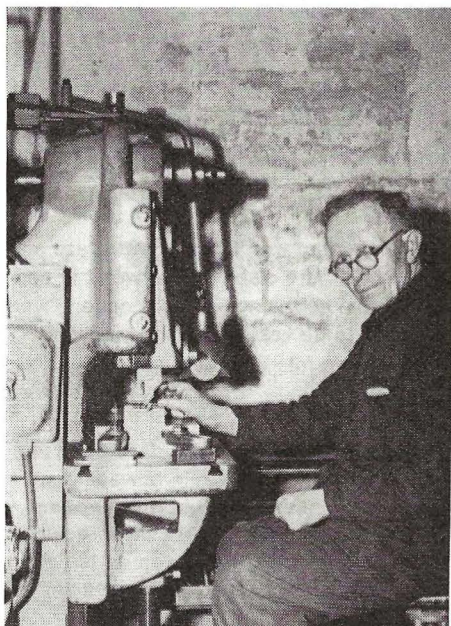
Hoe groot het wantrouwen van de zijde van de handelshuizen wel was blijkt wel uit het feit dat zowel Ruys' Handelsvereni-

STALACHROME KANTOORMEUBELN

NEDERLANDS FABRIKAAT

De oude heer Ulrich aan de excenter-pers

ging als Blikman & Sartorius de „Stalachrome” (-Gispen) meubelen onder een eigen naam in de handel brachten. Bij Ruys heetten onze meubelen voortaan „Staco” en bij Blikman werden zij herdoopt in „Fortuna”.

Vooruitlopend op de verdere gang van zaken is het interessant hier te vermelden dat na de oorlog op unaniem verzoek van alle dealers onze meubelen voortaan als „Gispen”-meubelen op de markt werden gebracht. De naam „Gispen” had nu zo'n goede klank gekregen en het vertrouwen in de Gispen-directie was van dien aard, dat men de voorkeur gaf aan de verkoop van de Gispen-produkten onder fabrieks-naam!

Hoe het ook zij, de meubel-productie kwam na 1935 langzaam op gang en tegelijkertijd werd de productie van Gisolampen en puien geleidelijk aan beperkt.

Het spreekt vanzelf dat het niet allemaal ineens ging, maar er begon zich nu toch duidelijk een ontwikkeling af te tekenen welke zich tot aan de dag van vandaag heeft voortgezet. Hoe weinig werd toen vermoed dat juist op het moment dat de stalen meubel-productie goed van de grond scheen te zijn — in 1939 — het oude Europa ten tweeden male in de diepe duisternis van een grote oorlog zou worden gestort. En ditmaal zou ook Nederland niet aan het geweld kunnen ontkomen. Juist toen het jarenlang zoeken en moedig doorvechten, ook wanneer de zaak hopeeloos leek, beloond scheen te worden, stortte alles ineen. De wereld stond in brand, en het scheen ineens niet meer belangrijk of er nu wel of geen stalen meubelen werden gemaakt. De waanzin van de jaren 1914-'18 ging zich herhalen, maar dan op nog groter schaal en met nog geraffineerder methodes.

Maar het was niet alleen een wereldoorlog die de wereld in tweeën spleet, er gebeurde nog iets enorms, hoewel er maar weinigen waren die dit beseften: er werd een nieuw adembenemend tijdperk in de wereldgeschiedenis temidden van het vuur en de vernietiging geboren. Het tijdperk van de elektronica, de atomen, de automatisering en de mechanisering; het tijdperk waarin de mens zijn maatschappij op een geheel andere wijze zou gaan bezien: Het tijdperk waarin wij nu leven en waarin wij ons dagelijks verbazen over alles wat er om ons heen gebeurt.

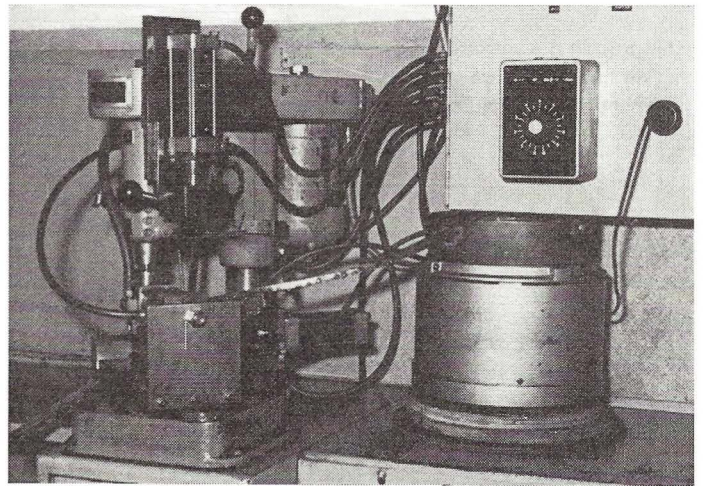
Toch betekende het uitbreken van wereldoorlog II voor Gispén niet alleen maar een door de historie opgedrongen afsluiting van een tijdperk. Integendeel, voor Gispén was het slechts een onderbreking van wat reeds begonnen was. Want juist in de jaren 1934—1939 werd de bron aangeboord waaruit vandaag 500 mensen hun bestaansmiddelen putten. Juist in deze jaren werd afgerekend met het — zij het ook uit de kluiten gewassen — fabriekje van de Voorhaven en werd, met een bewonderenswaardige blik op de toekomst, de basis gelegd voor de industrie van dat nieuwe tijdperk.

De gerenommeerde „worst-stoel“

Eigen fabriikaat

Op deze foto ziet U afgebeeld een automatisch werkende produktiemachine van Gispén, in eigen bedrijf ontwikkeld en vervaardigd. Zij is opgesteld in de draaijerij van fabriek I en op deze machine worden lasmoeren voor dekranden van de linobureaubladen van schroefdraad voorzien (ofwel getapt). De aantallen van deze moeren zijn dermate groot, dat automatisering van de tapbewerking op zijn plaats werd geacht. Het apparaat werkt als volgt:

De ongetapte moeren komen uit de plaatwerkerij en worden in de triltrommel gedeponeerd (rechts op de foto). Deze trommel zorgt er voor dat alle moeren in dezelfde stand, — want slechts één stand is de goede —, aan de uitgang van de trommel verschijnen. Op deze uitgang sluit een goot aan die de moeren voert naar een schuif, die telkens de onderste moer uit de goot meeneemt en over een zodanige afstand verplaatst, dat het te tapen gat van de moer precies onder de spindel van een standaard tapmachine terecht komt. De spindel wordt nu rechtsomdraaiend naar beneden gedrukt, totdat de tap voldoende schroefdraad in de moer heeft gesneden. Dan schakelt de motor van draairichting om en de spindel met de tap wordt weer omhoog getrokken.

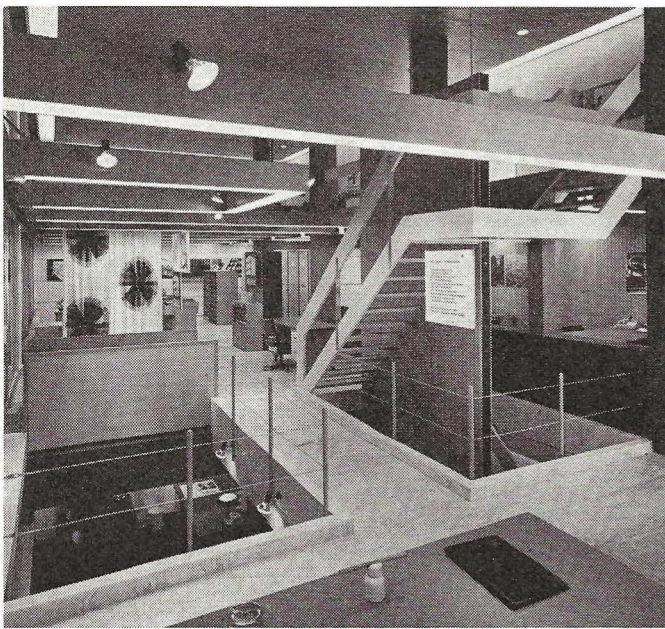
De schuif die de lasmoer tijdens de tapbewerking geklemd hield, trekt nu terug om de volgende moer uit de aanvoergoot te nemen. Bij de teruggaande beweging van de schuif wordt het getapte produkt uitgestoten en valt via een schuin lopende goot (links onder op de foto) in een verzamelbak.

U zult begrijpen dat de machine alle bewegingen in één bepaalde volgorde moet afwerken, omdat anders allerlei storingen zouden optreden; de machine stopt als één van de bewegingen niet geheel, of in

het geheel niet wordt uitgevoerd. Deze en nog vele andere eisen zijn verwerkt in een elektrische besturing, welke is ondergebracht in de kast, waarvan U rechtsboven op de foto ongeveer een derde gedeelte ziet.

De elektrische signalen die deze besturing afgeeft, worden omgezet in bewegingen van luchtcylinders waarvan U er twee op de foto kunt onderscheiden, de verticale voor het op en neer halen van de tap en de horizontale voor de schuifbeweging.

35

Vrijdag 1 april is in de Weesperstraat, in het Metropoolgebouw, de nieuwe gemeenschappelijke toonzaal van Lips, Gispen en Staalmeubel geopend. Een manifestatie van de voortschrijdende samenwerking, ook op commercieel gebied van de drie werkmaatschappijen.

Het is een prachtige expositie-ruimte geworden, waar de concernprodukten op uitstekende wijze tot hun recht komen. De toonzaal gaat tevens fungeren als trefpunt voor besprekingen met cliënten en biedt verder ruimte voor de verkoopstaf

van het voormalige Lips filiaal Amsterdam en voor een goed geoutilleerd service-atelier. Het geheel staat onder leiding van de heer J. Lindhout.

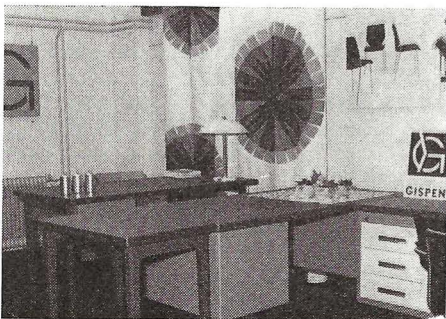
De Gispen toonzaal in de Leidsestraat wordt gehandhaafd, vooral wegens het belang hiervan voor de woningmeubel-sector.

Het complete interieur van de nieuwe toonzaal werd ontworpen door het bureau Coen de Vries te Amsterdam, dat in nauwe samenwerking met een concern-team

onder leiding van de heer Van der Spek, directeur van Lips-Dordrecht, voortreffelijk werk heeft geleverd.

De foto's geven een eerste impressie van de resultaten waarop alle betrokkenen trots kunnen zijn. In het volgende nummer van ons blad zullen wij uitvoeriger op deze belangrijke gebeurtenis terugkomen, waarbij wij ook verslag zullen uitbrengen van de officiële opening.

H. J. van der Kroef

Hobbyclub

Excursie Hoogovens

Op 19 maart jl. werd door 47 personen deelgenomen aan de excursie naar de Hoogovens. Helaas mochten wij de oxy-staalfabriek niet bezichtigen (n.a.v. het ongeval van vorig jaar). Ondanks deze tegenvaller was het toch een zeer leerzame excursie. 's Middags hebben wij een bezoek gebracht aan het Instituut voor Industriële Vormgeving, waar we verschillende meubels, vloerbedekking etc. hebben bezichtigd. Na deze rondleiding kreeg ieder de gelegenheid om de inwendige mens te versterken. Om zeven uur werd de terugtocht naar huis aanvaard, waarbij bleek dat niemand in Amsterdam achterbleef.

Dat we terug mogen zien op een zeer geslaagde dag, dat was aan de stemming in de bus zeer goed te merken. De volgende excursie gaat op 14 mei a.s. naar de **Sterrewacht in Utrecht**. Opgave vóór 1 mei aan ondergetekende.

Filmavond Hobbyclub

Onder grote belangstelling werd op 31 maart jl. de derde filmavond gehouden. Deze keer aangeboden door de BP (Benzine en Petroleum Handelsmaatschappij N.V.). Als eerste werd vertoond de film „Home made car”, waarin een jongen, uiteraard na veel gesleutel, zelf een auto in elkaar wist te zetten.

De tweede film droeg als titel „De man die teveel wist”. Dit was een zeer spannende film, waarin een moordaanval op een president gepleegd werd en een kind werd ontvoerd. Vooral toen de ontknoping naderde was de spanning onder de belangstellenden „voelbaar”. Hartelijk dank aan allen die hebben meegewerkt aan deze zeer geslaagde avond.

A. W. Markus

Voor de vraag of en voor hoeveel kinderen men recht kan doen gelden op kinderbijslag, is de toestand op de eerste dag van het kwartaal beslissend. Precies op 1 april 1966 zal men dus moeten nagaan of er in het afgelopen kwartaal veranderingen in de gezinsomstandigheden zijn gekomen. Daartoe dient men de volgende vragen te bekijken:

1. Bent u van adres veranderd en hebt u dit opgegeven aan de loonadministratie?
2. Is in het eerste kwartaal 1966 één van de kinderen overleden, of is er een kind geboren? Hebt u een pleegkind aangenomen en hebt u dit opgegeven?
3. Is één van de kinderen, tussen 1 januari en 1 april 16 jaar geworden? Zo ja, volgt dit kind algemeen vormend dag- onderwijs of een opleiding voor een beroep? Zoja, welk onderwijs volgt het, of

voor welk beroep wordt het opgeleid? Is het kind ziek of gebrekkig?

4. Indien één van de kinderen tussen 16 en 17 jaar, waarvoor u tot nu toe kinderbijslag ontving of dat voor een beroep werd opgeleid, niet meer studeert of niet verder opgeleid wordt, moet u dit eveneens opgeven.

Ook moet u opgeven wanneer een kind dat ziek of gebrekkig was, hersteld is.

5. Is het huwelijk in het eerste kwartaal van 1966 ontbonden door echtscheiding of overlijden?

6. Bestaat voor één of meer van de kinderen, voor wie over het tweede kwartaal van 1966 kinderbijslag wordt aangevraagd, reeds aanspraak op kinderbijslag uit andere hoofde (bijvoorbeeld een kinderbijslag op invaliditeits-, ouderdoms- of wezenrente, kinderbijslag voor kleine zelfstandigen, kinderbijslagregeling van een ander land enz.)?

- a. Zo ja, voor welke kinderen?
- b. Van welk orgaan en onder welk nummer?
- c. Over welke dagen van dit kwartaal?
- d. Tot welk bedrag?
7. Is uw (gewezen) echtgeno(o)t(e) in het eerste kwartaal van 1966 in loondienst werkzaam geweest?
 - a. Zo ja, bij welke werkgever en sedert wanneer?
 - b. Bij welke bedrijfsvereniging is deze werkgever aangesloten?
 - c. Heeft uw (gewezen) echtgeno(o)t(e) een kinderbijslaglijst voor dit kwartaal en zo neen, waarom niet?

Zijn er in uw gezin veranderingen opgetreden die overeenkomen met de hiervoor genoemde punten, dan moet u dit zo spoedig mogelijk opgeven aan de loonadministratie.

Verkiezingen

Schrikt U maar niet! Wij zullen het echt niet hebben over de verrassende uitslagen van de pas achter ons liggende Provinciale Staten-verkiezingen. Daarover is reeds meer dan genoeg gepraat en geschreven. Ook zullen wij ons niet bezig houden met de in juni te houden Gemeenteraads-verkiezingen. En toch zullen in de komende maanden verkiezingen in ons bedrijf onze bijzondere aandacht en belangstelling vragen. De zittingsduur van onze ondernemingsraad loopt nl. spoedig ten einde en dan zullen verkiezingen voor een nieuwe raad gehouden moeten worden. Met de voorbereidingen is reeds een begin gemaakt: de verkiezingsdatum staat vast: **dinsdag 17 mei a.s.** De verkiezingscommissie is benoemd en de heren: G. van Doorn, E. Th. Romijn, L. v. d. Winkel kunnen als zodanig dus aan het werk.

Tot zover is er niets nieuws onder de zon, en deze verkiezing zou in geen enkel opzicht behoeven af te wijken van vroegere verkiezingen. Een niet onbelangrijke wijziging echter in de opzet en verkiezingsmethodiek zal stellig invloed hebben op de komende verkiezingen en daarop zijn stempel drukken. Waaruit bestaat nu deze wezenlijke verandering?

In nauw overleg met de districts-vakbondsbestuurders en met instemming van onze ondernemingsraad is besloten de bestaande gedifferentieerde sectie-indeling te laten vervallen, en hiervoor in de plaats een z.g. lijstverkiezing met 2 kiesgroepen te stellen. Het grote en belangrijke voordeel ligt in de mogelijkheid tot gemakkelijker en daardoor betere kandidaatstelling, hetgeen bij de gedifferentieerde sectie-indeling in het verleden wel eens tot onbevredigende resultaten leidde. Niet geremd door de oude sectie-indeling zal het thans mogelijk zijn de meest geschikte personen kandidaat te stellen voor een functie in de ondernemingsraad. De verkiezing zal op basis van het systeem van evenredige vertegenwoordiging worden gehouden, waarbij elke kiesgerechtigde werknemer één stem uitbrengt op de lijst van zijn voorkeur in de groep, waarbij hij is ingedeeld.

In dit systeem van verkiezing en indeling is het tevens niet meer nodig dat gewerkt wordt met dubbeltallen. Immers bij een tussentijdse vacature kan de eerstvolgende niet gekozen kandidaat van dezelfde lijst de opengekomen plaats innemen. Twee kiesgroepen dus!

Het gewijzigde OR-reglement zegt hiervan in artikel 5 lid 1: Ongerekend de voorzitter telt de ondernemingsraad 11 leden. De onderneming, resp. de werknemers zijn ingedeeld in de hierna volgende kiesgroepen:

Kiesgroep 1 — handarbeiders — 7 leden
 Kiesgroep 2 — beambten — 4 leden
 Wij hadden het graag anders gezien, mede gelet op de in ons bedrijf voortgaande integratie tussen arbeiders en beambten. Maar noch de vakbondsbestuurders, noch de ondernemingsraadleden is het gelukt in de plaats van deze in onze begrippen toch reeds „verouderde” onderscheiding iets anders te bedenken, waardoor aan de ene kant aan de opzet van deze twee kiesgroepen wordt recht gedaan en aan de andere kant deze verouderde tegenstelling niet wordt geaccentueerd. Zolang wij echter, zo werd gesteld, nog te maken hebben met een CAO voor handarbeiders en een CAO voor beambten, zullen wij het er nog wel mee moeten doen.

A. Blok

In december 1952 keerde de heer A. Blok, na een verblijf van 26 jaar in Indonesia, dat enkele keren was onderbroken door verlof, voor goed naar Nederland terug. De heer Blok die in Amsterdam is geboren werkte daar aanvankelijk in de handel. Maar reeds als jonge man vertrok hij naar het mooie Insulinde waar hij administratief werk ging verrichten.

In de oorlogsjaren werd het gezin Blok door de Japanners geïnterneerd en ondergebracht in burgerkampen. De heer Blok kwam in een mannenkamp terecht en daar was het dat hij voor het eerst met tuinieren in aanraking kwam. Alle beschikbare stukjes grond tussen de barakken werden benut om groenten te telen. De heer Blok vertelt: „Daar leerde ik van een vakman hoe de grond moest worden bewerkt. We verbouwden spinazie, wortelen, tomaten, komkommers, enz. die speciaal voor de zieken werden bestemd. In die tijd heb ik me ook beziggehouden met metaalbewerking. We hadden namelijk gebrek aan naalden en naaimachinaalden. Er waren enkele vaklieden in ons midden en die zijn er na veel moeite in geslaagd zelf een aantal vijlen te maken. Toen die er eenmaal waren konden er gereedschappen worden vervaardigd en op een goede dag was het zover dat we naaimachinaalden gingen fabriceren uit rijwielspaken. Het was allemaal handwerk. De naald werd rondgevijld. Alleen de groefzijde werd erin gefraisd op een zelfgemaakt bankje. Het gat voor de draad werd er met een ponsje ingeslagen. Schuurlinnen of polijstpapier was er niet, dus werkten we alles zo nauwkeurig mogelijk af met de gereedschappen die we hadden. Ten slotte werden de naalden gehard waarbij er dan wel weer een aantal onbruikbaar werd door kromtrekken. De Jappen waren er gek op en daar profiteerden wij weer van door ze te ruilen voor voedsel”.

Maar uiteindelijk was ook deze beroerde tijd voorbij en gelukkig kon het gezin Blok worden herenigd. Na nog enkele jaren in Bandoeng te hebben gewoond en gewerkt keerde de familie terug naar Nederland. In Baarn werd een huis gekocht en na hier veel werk aan te hebben besteed ging de heer Blok uitzien naar een betrekking. Dat werd een administratieve functie bij Gispen. Op 1 september 1953 kwam hij in dienst als assistent van de toenmalige chef der administratie.

Later echter bij het groter worden van het administratief apparaat kreeg de heer Blok omstreeks 1957 de leiding van de loon- en salarisadministratie. „Daar werkten we toen met 2 mannen en 3 meisjes. Door de mechanisatie van de werkzaamheden is een deel van het vroegere werk overgenomen door de ponskamer. Hierdoor kan het werk nu worden gedaan door 2 man, de heren Blok en Philippi. Het werk bestaat niet alleen maar uit lonen en salarissen berekenen, maar ook het toerekenen van de loonkosten aan de diverse afdelingen. En dan niet te vergeten al het werk dat verbonden is aan de sociale verzekeringen en uitkeringen dat is beslist niet het minste”.

De liefhebberijen van de heer Blok vinden hun oorsprong in de oorlogsjaren. Het tuinieren in het kamp op Java werd in Nederland voortgezet en gezien de resultaten met veel succes. In Baarn, waar de heer Blok nog steeds woont, worden elk jaar bloementuinkeuringen verricht door keurmeesters. Daarbij heeft hij tot nu toe meerdere 1e, 2e en 3e prijzen gehad. De tuin wordt daarvoor beoordeeld op aanleg, kleur en onderhoud. De planten en bloemen die in de tuin worden uitgezet worden door de heer Blok zelf gezaaid, gespeend, afgehard en uitgeplant.

Nog twee jaar scheiden de heer Blok van zijn pensioen. Reeds daar bereidt hij zich op voor en nu is hij bezig een voliëre te bouwen zodat daar metertijd een aantal vogels een onderkomen in kan vinden.

Op 1 maart jl. waren de 12¹/₂ jaar bij Gispen vol en de heer Blok werd daarbij op de traditionele manier gehuldigd. Van redactiewege willen wij hem graag nog een paar goede jaren in ons midden toewensen.

Voorstel 855 afd. 445

W. den Hertog, K. van Dee

Vulplaatje van draaipunt bij kantoorkasten laten vervallen en slotstanggeleider bevestigen door middel van popnagels. Op de plaats van het vulplaatje moet een doorgetrokken gat aangebracht worden, toepassing hiervan is niet mogelijk i.v.m. inscheuren van het materiaal. Geleidebeugel bevestigen met popnagels is op die plaats niet mogelijk door het optreden van scherpe punten boven het oppervlak.

Voorstel 863 afd. 125

C. van de Burg

Schuren van puntlassen aan achterzijde van kaartenkastje laten vervallen. Bij een serie kaartenkastjes is deze mogelijkheid volledig beproefd. Dit leverde een gunstig resultaat op. De besparing op de jaarproductie bedraagt f 709,50; 20% hiervan is f 141,90.

Voorstel 868 afd. 801

C. de Vries

Karton voor roosters van spuitcabines aan één zijde bevestigen met plakband, andere zijde het karton tussen vouwen. Bij proefnemingen is gebleken dat deze methode uitvoerbaar is. De bevestiging met plakband is echter vervangen door nieten. Jaarbesparing f 240,—; 20% hiervan is f 48,—.

Voorstel 874 afd. 445

W. den Hertog, K. van Dee

Omgezette kant van kappen voor kantoorkasten niet meer hardsolderen. Opboren van gaten kan hierdoor tevens vervallen. Dit voorstel kan worden overgenomen, waarbij ook is gebleken dat hierdoor het draad-gat en doorlopend gat beter tegenover elkaar geplaatst kunnen worden. Besparing op jaarproductie f 1.622,34; 20% hiervan is f 324,46.

Voorstel 875 afd. 100

L. J. van Gasteren

Zijwanden van ladekast tafel 3500 afwerken op schuurbandje i.p.v. vijlbewerking. Voorstel van inzender was reeds in een order toegepast met gunstig resultaat. De besparing op jaarproductie bedraagt f 336,60; 20% hiervan is f 67,32.

Voorstel 877 afd. 145

D. de Graaf

Plaatschroeven voor bevestiging van zitting en rug van stoel 1262 vervangen door

popnagels. Reeds eerder was dit overwogen maar in hoofdzaak uit esthetische overwegingen niet doorgevoerd. Ook is het niet uitgesloten dat de afgeknepen steel van de popnagel boven de rand uitsteekt wat beschadiging van kleding zou kunnen veroorzaken.

Voorstel 878 afd. 445

W. den Hertog, K. van Dee

Wijziging aan montagetafel voor monteren van diepe en ondiepe kantoorkasten. Dit voorstel kan volledig worden overgenomen waardoor de tijd nodig voor het omstellen belangrijk is verminderd. Dit resulteerde in een jaarbesparing van f 628,—; 20% hiervan is f 125,60.

Voorstel 880 afd. 440

J. van Zomeren, A. Vermeulen

Door bijplaatsen van extra dompelgat en speciale haak verdubbeling van aantal bodems van laden aan trolley's voor transportband. Proefnemingen betreffende dit onderwerp waren reeds eerder door de leiding in deze afdeling ondernomen, echter niet volledig uitgevoerd omdat de capaciteitstoename die er het gevolg van zou kunnen zijn vooralsnog niet zal leiden tot een hogere produktiviteit.

Voorstel 882 afd. 122

J. Hopman, J. P. Louwerse

Werkmethodewijziging bij het persen van laderompen voor kaartenkastjes en meerlandige kasten. Hierbij is door inzenders een nieuwe volgorde ontwikkeld, en wel zodanig dat de hulpperser meer produktief wordt ingeschakeld. Een besparing op de jaarproductie werd hiermede bereikt van f 1.136,50; 20% hiervan is f 227,—.

Voorstel 883 afd. 400

A. van Lent

Het ponsen van centreernokjes in buitenlopers van hoge laden waardoor lasmal kan vervallen. Het uitvoeren van dit voorstel is mogelijk doch vereist 2 extra ponsbewerkingen en nieuw gereedschap. In verband met de te verwachten nog korte looptijd van deze modellen van buitenlopers kan hier geen besparing worden bereikt.

Voorstel 884 afd. 800

A. W. Buitenweg

Loonkaarten in fabrieksmappen laten vervallen, gegevens voor administratie, etc. op in de map opgenomen bewerkingsblad

vermelden. Deze mogelijkheid is vanaf het moment dat de groepsverloning is ingevoerd reeds onderzocht. De afdelingsresultaten worden nu nog per week gesignaleerd, waarvoor de gegevens van de loonkaart worden overgenomen. Bij het opsporen in verschillen met de tijdverantwoording is de loonkaart nog een belangrijk hulpmiddel. Bij de huidige stand van de administratieve organisatie kan de loonkaart nog niet vervallen.

Voorstel 885 afd. 446

Ch. Kilian

Houten blokjes op rekken voor gespoten bladen waardoor het gespoten gedeelte niet in aanraking kan komen met verharde lijm. Dit is een voortzetting van een provisorische oplossing die indertijd werd aangebracht. Door inzenders voorstel is men hier op geattendeerd, waardoor nu doordrukken van lino op scherpe puntje uitgesloten is. Beloning f 25,—.

Voorstel 887 afd. 145

D. de Graaf

Staander van staande kapstok niet meer inwikkelen met papier maar overtrekken met plastic hoes. Hoewel deze wijze van verpakking voor ons bedrijf nog in een beginstadium van ontwikkeling is kan de methode, zoals inzender voorstelt, toegepast worden. Hiervoor is een beloning uitgekeerd van f 6,—.

Voorstel 888 afd. 801

H. A. van Dord, H. Rijnker

Door wijziging constructie voorfront hoge en lage laden het binnenfront laten vervallen. Inzenders stellen voor de omgezette kant aan de bovenzijde van de voorfronten te verlengen en van een uitsparing te voorzien. Deze uitsparingen zouden bij minder doorzetten van de omgezette kant de zijwanden van de lade op hun plaats kunnen houden. Het binnenfront vervult echter een belangrijke functie, nl. het verstijven van het voorfront. Om deze reden kan dit voorstel niet worden overgenomen.

Dankbetuigingen

Mede namens mijn ouders dank ik het Personeelfonds voor de mooie fruitmand die ik tijdens mijn ziekte heb mogen ontvangen.

N. Malawau

Langs deze weg dank ik mede namens mijn vrouw Directie, Personeelfonds en afd. Persen IV, voor de belangstelling en cadeaus die wij bij de geboorte van onze zoon mochten ontvangen.

P. M. Sleuwenhoek

Langs deze weg dank ik het Personeelfonds en Technische dienst voor de fruitmand en hetgeen ik mocht ontvangen in de dagen van mijn ziekte.

O. Wammes

Voor de belangstelling, die ik tijdens mijn ziekte heb mogen ontvangen, dank ik allen heel hartelijk.

S. J. Kerkhof

Mede namens mijn man zeg ik U hierbij dank voor de blijken van belangstelling ter gelegenheid van ons huwelijk ondervonden, alsmede voor de mooie cadeaus die wij van U mochten ontvangen.

Mevr. A. Papaioannou-Steenbakker

Mede namens mijn echtgenote dank ik het Personeelfonds voor de mooie fruitmand welke ik bij mijn ziekte mocht ontvangen.

H. B. Hagens

Collega's, Personeelfonds en allen die bij de geboorte van onze zoon van hun belangstelling hebben blijk gegeven, wil ik mede namens mijn vrouw hartelijk danken voor de mooie cadeaus en de bloemen die wij mochten ontvangen.

W. P. Spaeny

Mede namens mijn vrouw hartelijk dank aan Directie, Personeelfonds, personeel Durion en Tafeltennisclub voor de cadeaus en belangstelling ondervonden bij de geboorte van onze dochter Sylvia.

P. A. Winkel

Huisvrouwentocht

De jaarlijkse huisvrouwentocht is vastgesteld op donderdag 21 april a.s. Op verzoek van velen, zal de reis gericht zijn op een bezoek aan de Internationale Huishoudbeurs te Amsterdam; U zult meer „tijd” krijgen voor dit bezoek dan een vorige maal. Vooral de exclusieve shows op het gebied van de nieuwste mode zullen zeker Uw aandacht hebben.

Voelt U iets voor Europees toerisme? Een bijzonder gezellige attractie vormt dit jaar de gezamenlijke deelname van de spoorwegmaatschappijen van Duitsland, Frankrijk, Nederland en België. Op de grote

toeristische afdeling kunt U alles wat U maar wilt te weten komen over de heerlijkste vakantie-reizen. En... de spoorwegen helpen U graag aan het nodige documentatiemateriaal. En als U dan toch bij het toerisme bent beland, dan maakt U beslist een ritje met de grappige Schwin-gel-bahn! Een unieke attractie. Wat daarna nog op het programma staat hoort U nog.

Het is zeer wel mogelijk, dat het een echt dagje „Amsterdam” gaat worden. Opgave voor deze dag aan mevr. Lingen, tel. 2960 of aan Personeelszaken **vóór 14 april a.s.**

K. Verweij

Geslaagd voor diploma Bemetel

Op vrijdag 1 april jl. heeft Ir. Meijers aan drie jongens van onze Bemetel-opleiding het diploma uitgereikt t.w. aan:

J. A. W. M. Jägers

B. Donker

A. Stappershoef.

Alle drie zijn geslaagd voor het diploma Bank- en Plaatwerk. Wij wensen de leerlingen van harte geluk met het behaalde resultaat.

Personalia

In dienst:

28-2-1966 Mej. C. A. van Dalum, werkster
28-2-1966 A. M. Salah, Plaatwerkerij I
1-3-1966 M. H. Benaissa, Gereedschapmakerij
7-3-1966 B. Alla, Slijperij
7-3-1966 A. El-Bachiri, Bl. montage
14-3-1966 R. L. Mijdborg, Werkvoorbereiding
15-3-1966 B. L. C. A. M'hand, Montage IV
15-3-1966 A. B. B. Elhandak, Galv. afdeling
23-3-1966 G. A. C. van Rooijen, Durion (terug uit mil. dienst)
24-3-1966 J. Saghy, Durion (terug uit mil. dienst)
28-3-1966 J. Kaimaktsis, Plaatwerkerij I
1-4-1966 C. B. Coumou, afd. Export

Geboren:

22-2-1966 Sylvia Patricia, dochter van de fam. P. A. Winkel
25-2-1966 Aaltje Johanna, dochter van de fam. E. J. v. d. Brink

Uit dienst:

10-3-1966 G. Nieuwkoop, Werkvoorbereiding (in mil. dienst)
11-3-1966 M. M. Larosi, Slijperij e.v.
18-3-1966 Mevr. J. J. Veldt, Stoffeerderij
18-3-1966 M. Gomari, Plaatwerkerij IV e.v.
18-3-1966 A. B. M. Ferkhani, Bankwerkerij II e.v.
18-3-1966 D. S. de Graaf, Montage I
18-3-1966 M. A. Metalsi, Slijperij e.v.
18-3-1966 S. Wassiliou, Plaatwerkerij IV e.v.
25-3-1966 R. de Wolf, Opl. school
25-3-1966 C. N. van Dort, Rep. afdeling (in mil. dienst).
25-3-1966 Mevr. J. Wammes, werkster e.v.

1-3-1966 Ronald Nicolaas, zoon van de fam. W. P. Spaeny
7-3-1966 Ernest Richard, zoon van de fam. P. M. Sleuwenhoek

de fabrieksfluit

Redactie: C. M. Borstlap, A. de Bruin,
W. Carstens, D. W. van Logchem,
Mr. J. H. Stokmans

Personeelsorgaan van Gispens fabriek
voor metaalbewerking N.V., Culemborg
Verschijnt 1 x per 5 weken

20e jaargang - no 212 - 14 mei 1966

50

Uit de ondernemingsraad...

125e vergadering gehouden op 4 mei 1966

De heer Van Osselen opent de vergadering en heet speciaal de heer Buitenweg welkom, die na een periode van ziekte zijn werkzaamheden weer heeft mogen hervatten. Spreker merkt op, dat dit de laatste maal is dat de ondernemingsraad in de huidige samenstelling bijeen is en spreekt de hoop uit, dat de prettige wijze waarop steeds werd vergaderd ook in de nieuwe samenstelling mogelijk zal zijn. Vervolgens memoreert de voorzitter mevrouw De Jong-van Tiel, die in de nacht van 1 op 2 mei is overleden. Gedurende de tijd dat mej. Van Tiel als maatschappelijk werkster zich voor ons bedrijf heeft ingezet, hebben wij allen bijzonder veel waardering gehad voor haar werk en vooral voor haar warme vriendelijkheid.

Loonontwikkeling

De voorzitter deelt de bezorgdheid van de regering over de ontwikkeling in ons land.

Ook de president van de Nederlandse Bank heeft ernstige waarschuwingen laten horen. Gezien de economische toestand van ons land moeten wij waken voor loonstijgingen die de produktiviteit te boven gaan. Met belangstelling en zorg zullen wij de ontwikkeling van een en ander moeten blijven volgen. Ook in ons bedrijf is het niet zo gemakkelijk. Bij het aantal binnenkomende orders kan men een geringe aarzeling constateren. Andere ondernemingen in ons land hebben met dezelfde moeilijkheden te kampen en enkele hebben hun bedrijf reeds moeten sluiten. Van grote betekenis is volgens spreker de continuïteit van de onderneming. Door de fusie liggen deze zaken bij ons voor een belangrijk deel wat gemakkelijker.

Resultaat 3e periode

Vervolgens zet de heer Bult de resultaten over de 3e periode uiteen. In verband met

de maatregelen, die zijn genomen bij de overgang van week- op maandloon, zal de winst op 20 mei a.s. worden uitbetaald.

Overgang van de week naar de maand

Op 13 mei zullen de weekloners hun eerste maandloonbetaling ontvangen. Een deskundige van het Gezins-begrotings-Instituut zal op ons verzoek aan de huisvrouwen voorlichting geven op welke wijze deze overgang zo goed mogelijk zal kunnen worden opgevangen.

Mevrouw H. M. de Jong-van Tiel overleden

In de nacht van 1 op 2 mei overleed mevrouw De Jong-van Tiel. Een bericht dat ons met verslagenheid en grote droefenis vervult. In ons bedrijf kenden we haar als mejuffrouw Van Tiel, de maatschappelijk werkster, die van 1 april tot 4 oktober 1952 mej. Carrière tijdens haar ziekte verving en later op 28 mei 1962, na het vertrek van mej. Vermunt, definitief in onze dienst kwam.

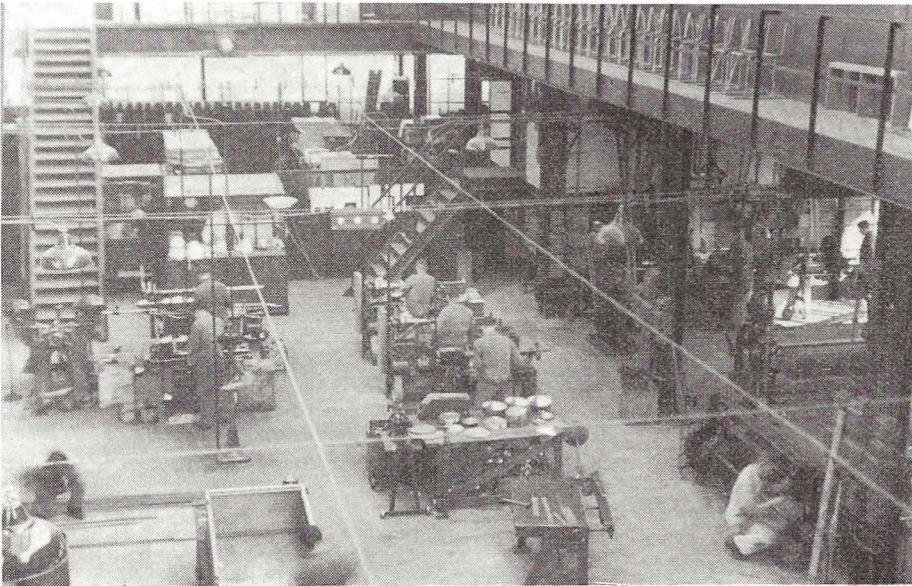
Heel lang hebben wij niet van haar diensten als maatschappelijk werkster kunnen profiteren, immers in oktober 1963 heeft zij wegens haar huwelijk met de heer De Jong de N.V. Gispen verlaten.

Ik geloof te kunnen zeggen dat wij in het algemeen gelukkig zijn geweest met de verschillende maatschappelijk werksters die aan ons bedrijf verbonden zijn geweest. Maar mejuffrouw Van Tiel nam onder hen toch wel een bijzondere

plaats in. Het was dan ook aan haar dat wij het allereerst dachten toen in 1962 wij voor mej. Vermunt naar een opvolgster zochten. Hoe verheugd waren wij dat de prettige herinnering van 10 jaar geleden blijkbaar wederzijds bestond, immers mejuffrouw Van Tiel aarzelde niet lang om weer naar Culemborg te komen.

Voor het gehele personeel heeft mej. Van Tiel zeer veel betekend. Onze teleurstelling bij haar besluit om in 1963 weg te gaan werd ruimschoots goed gemaakt door het feit dat we haar van harte geluk konden wensen met haar huwelijksplannen. En nu gaat onze deelneming in de eerste plaats uit naar haar echtgenoot en naar haar zoontje van nog slechts enkele weken, dat pas later zal vernemen welk een bijzonder lieve moeder hij had.

Ir. W. van Osselen

Toen er nog staal was: Gispen 1940

Het heeft er — in 1939 — alle schijn van dat Gispen's Fabriek voor Metaalbewerking een periode van grote bloei tegemoet gaat. De meubelen en Gisolampen genieten alom een grote bekendheid en de Stalachrome-kantoormeubelen zijn een graag gewild produkt geworden. Jaren van hard werken en moeizaam zoeken gaan nu dan eindelijk vrucht afwerpen en de toekomst heeft er nog nooit tevoren zo rooskleurig uitgezien. En juist dán worden alle illusies wreed verstoord als in mei 1940 ons zorgvuldig opgebouwde wereldje in gruzelementen gaat. Gelaten moeten wij toezien hoe in luttele dagen onze in rustige zelfverzekerdheid opgebouwde maatschappij wordt afgebroken. Machteloos ondergaan wij de brute confrontatie met de harde realiteit van het wereldgebeuren. Het ongelooflijke is gebeurd: het oorlogsgeweld heeft ook ons land overspoeld. Wij zijn een bezet land! Wij zijn overgeleverd aan de willekeur van vreemde soldaten; wij zijn onderworpen aan de wetten en regels van een systeem dat het onze niet is, en we hebben vaak moeite om vast te stellen wat wij nu wél of níét zouden moeten doen of laten.

De klok schijnt te zijn teruggezet: het is ineens niet meer belangrijk of het bedrijf goed of slecht gaat, het is nu alleen maar zaak dát het bedrijf draait! Het alternatief

is immers sluiting en ontmanteling. Het is ineens niet meer interessant of we goed of slecht werk hebben, het is alleen nog maar van belang dát we werk hebben. Anders betekent het vrijwel zeker deportatie van onze mensen naar Duitsland. Had-den we vele jaren de onzekerheid van het bestaan gekend welke als uitersten de armoede en een geregeld inkomen hadden gehad, nu ging het om het bestaan zélf!

De zekerheid dat de fabriek de grondstoffen aangevoerd krijgt die nodig zijn voor de produktie, blijkt ineens niet meer te bestaan.

Een onbeperkte elektriciteits-voorziening is in het nieuwe bestel een onhoudbare gedachtengang geworden en kolen zijn plotseling een zeldzaam goed.

Aanvankelijk heeft het er de schijn van dat het allemaal nogal mee zal vallen. De produktie van stalachrome-meubelen gaat rustig voort en Blikman en Sartorius is er een gretige afnemer van. Maar al gauw beginnen zich de eerste veranderingen af te tekenen: staal is voor een oorlogvoerend land een kostbaar goed, veel te kostbaar om er meubels van te maken. Er komt dus voor stalen meubelen een vervaardigingsverbod.

Ook kolen mogen alleen voor oorlogsdoel-einden worden gebruikt, en omdat de elektrische energie met kolen wordt opge-

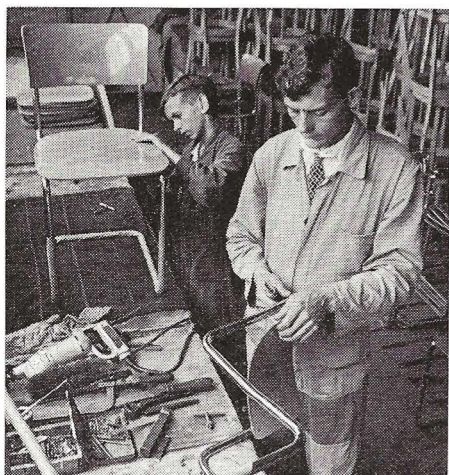
wekt gaat ook de elektriciteitsvoorziening moeilijkheden opleveren. Als de eerste oorlogswinter zijn intrede doet blijkt het vrijwel onmogelijk om kolen voor verwarmingsdoeleinden te krijgen, en er is heel wat praten in Den Haag voor nodig geweest om het bedrijf draaiende te houden!

Als Gispen geen staal meer kan krijgen, dan moet zij opdrachten zien te ontvangen van klanten die het materiaal er bij leveren! Dat werden dus opdrachten welke direct of indirect voor de bezetter bestemd waren, maar volledig verantwoord leken omdat zij de fabriek in bedrijf hielden, en daardoor de mensen behoedden voor tewerkstelling in Duitsland.

Het waren Philips, de Nederlandse Seintoestellen Fabriek en Fokker die ons van de nodige opdrachten voorzagen. In het algemeen waren het speciale opdrachten op het gebied van buis- en plaatconstructies.

De produktie van deze uiteindelijk voor de bezetter bestemde onderdelen werd zo veel mogelijk vertraagd, maar net niet zo veel dat er moeilijkheden konden ontstaan.

De Fokker-opdrachten waren van vitaal belang voor het draaiende houden van het bedrijf, en zij vormden bij de besprekingen van de heer Van Osselen met de autoriteiten in Den Haag telkens en telkens weer een argument om wederom een hoeveel-

Nu nog staal, maar hout komt reeds op de achtergrond...

heid kolen los te praten of om andermaal de elektriciteitsvoorziening voor enige tijd te verzekeren!

Intussen was er ruim voldoende gelegenheid om te trachten de meubelproductie weer op gang te krijgen. Natuurlijk was de produktie van het Stalachrome-programma niet meer mogelijk. Zonder staal is het nu eenmaal moeilijk om stalen meubelen te maken!

Er moest dus naar nieuwe materialen gezocht worden; materialen, welke wél in voldoende hoeveelheden te krijgen waren. Zo ontstond het „PELKO“-produkt: staal-arme kantoormeubelen, waarbij in belangrijke mate gebruik werd gemaakt van hardboard en hout!

Slechts een minimum aan staal werd in deze meubelen verwerkt. De stalen zitmeubelen werden zelfs geheel vervangen door houten stoelen.

Zoals steeds kroop ook hier het bloed waar het niet gaan kon! Gispén zou Gispén niet zijn als niet zelfs van dit noodgedwongen samenraapsel van materialen een goed produkt gecreëerd werd! Pelko-meubelen liepen goed, en de meubelproductie was bepaald nog niet ten dode opgeschreven.

Voor al de Nederlandse Spoorwegen hebben grote aantallen Pelko-meubelen afgenomen, welke zelfs nú, ruim twintig jaar na de oorlog, nog hier en daar in gebruik zijn!

Hoewel juist gedurende de bezettingsjaren de toekomst onzekerder dan ooit en onvoorstelbaar ver weg scheen, werd toch ook aan deze toekomst gewerkt. Eens zouden immers weer normale omstandigheden terugkeren en dan zou

Gispén haar plaats in de rijen der metaalbewerkende industrieën weer moeten kunnen innemen.

Doordat zowel Philips als Fokker niet alleen het materiaal voor de uitvoering van hun opdrachten leverden, maar ook de gedetailleerde tekeningen, had het constructie-bureau gelegenheid om zich te verdiepen in de toekomstige ontwikkeling van de meubelfabricage.

Op aandringen van de heer Van Osselen werd vooral veel aandacht besteed aan de ontwikkeling van het montabele kantoor-meubel. De praktische uitvoerbaarheid van de in dié dagen uitgewerkte ideeën wordt tot op de dag van vandaag bewezen.

De voordelen van het montabele systeem liggen immers voor de hand: kleine eenheden in de fabriek en dus weinig opslagruimte en beperking van het intern transport-probleem, geringe transportkosten, eenvoudige vervanging van beschadigde onderdelen enz.

Voor zover bekend is Gispén ook nu nog de enige fabriek welke dit systeem met succes bij de fabricage van kantoor-meubelen toepast!

Het werken aan de hand van tekeningen van derden (Philips en Fokker) had voor Gispén nog een ander gevolg: het vertrouwd raken met vooraf vastgelegde maatnauwkeurigheden.

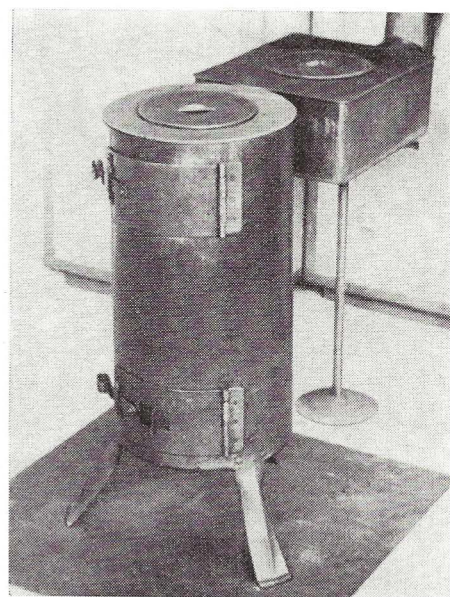
Werden voorheen op de tekeningen van het constructie-bureau slechts de hoofdgegevens vermeld, terwijl de details aan de uitvoerende baas werden overgelaten, nú werd elk detail van tevoren vastgelegd. Het is dan ook uit deze tijd, dat de „maatnauwkeurighedsvoorschriften“ van Gispén dateren!

Ook op een geheel ander terrein werden gedurende de oorlogsjaren de eerste stappen in de richting van het na-oorlogse bedrijfsbeleid gezet. De moderne bedrijfsorganisatie deed bij Gispén haar intrede! Het was vooral de heer Prins, toen bedrijfsleider van onze N.V., die hierin een belangrijk aandeel had.

De begrippen „arbeidsanalyse“ en „werkvoorbereiding“ vonden binnen de Gispén-organisatie erkenning, en in samenwerking met het bureau Berenschot werd de basis gelegd voor het toekomstige bedrijfsbureau!

Naarmate de tijd verstreek en het oorlogsgebeuren zich voor de bezetter in ongunstiger zin ontwikkelde, werd de situatie steeds moeilijker.

Toewijzing van de zo broodnodige grondstoffen ging steeds stroever; pogingen om het Gispén-personeel buiten de transporten naar Duitsland te houden hadden

Een geslaagd oorlogsprodukt

steeds minder resultaat en dreigementen met sluiting en ontmanteling van de fabriek kwamen steeds veelvuldiger voor. De eerste uit de oorlogsnood geboren produkten verlieten nu de fabriek: carbidlampen, om spoedig gevolgd te worden door al die andere onontbeerlijke oorlogsrequisieten: noodkachels, pannen, lepels en wat dies meer zij. Zelfs een suikerbieten-raspmachine werd door Gispén ontwikkeld!

Uit opdrachten voor het maken van „bunkerkachels“ werd materiaal „overgehouden“ waarvan dan weer „opzetkacheltjes“ werden gemaakt.

Dat de produktie van al deze artikelen niet onderschat moet worden blijkt wel uit het feit dat de verkoop er van voldoende opleverde om de lonen te betalen! Steeds groter werd echter het transport-

Op houtgas ging het ook...

Gispen's „Hit“-parade anno 1944

probleem. Het was al moeilijk genoeg om jezelf te verplaatsen, maar om voor transport van de talloze kacheltjes te moeten zorgen was een bijna onmogelijke taak, in het bijzonder, omdat door de bezetters de Lek hermetisch werd afgesloten. Hoe moeilijk het wel was wordt misschien het beste geïllustreerd door het ongelooflijke initiatief van de heer Van Osselen om de plaatselijke bevelhebber van de Duitsers te verzoeken de kachels in Duitse — leeg naar Utrecht rijdende — vrachtwagens te mogen laden. Het werd nog toegestaan ook!

En zo beleefden we het dan dat onze kacheltjes met Duitse militaire vrachtwagens over de Lek en naar Utrecht werden vervoerd om vandaar door bevriende relaties naar onze klanten in Amsterdam, Den Haag en Rotterdam te worden doorgezonden.

Een ander sprekend voorbeeld van de transportproblemen welke in deze dagen het leven bemoeilijkten was de verschijning van het hoofd van de inkoop van de N.S. die de afgeleverde Pelko-meubels contant kwam betalen. Hij was daarvoor even op de fiets uit Utrecht gekomen!

Het werd ook voor de Duitse industrie steeds moeilijker om het onverzadigbare oorlogsmonster van het nodige te voorzien, en zo kon het gebeuren dat voor de produktie van minder vitale produkten werd aangeklopt bij de nog bestaande industrieën in de bezette landen.

Ook de Duitse Mauser-fabrieken konden geen produktie-capaciteit meer vrijmaken voor het maken van stalen meubilair en omdat bijvoorbeeld voor de ziekenhuizen toch een grote behoefte aan stalen kasten e.d. bestond, zocht de directie van Mauser contact met de directie van Gispen. Dit contact was zeer vruchtbaar, en resulteerde in de grootste opdracht welke

Gispen tot op dat ogenblik ooit had ontvangen. Uiteraard diende Mauser voor de staal-levering zorg te dragen, terwijl bovendien een bedrag van f 75.000,— vooruit betaald werd voor de te maken kosten. De stalen plaat zou geleverd worden door van Leer in Velsen en voorlopig scheen de situatie weer voor enige tijd gered te zijn.

De eerste proefmodellen werden gemaakt en het produktie-apparaat begon al aardig op toeren te komen toen er een kink in de kabel kwam: elektrische energie en kolen bleken met geen mogelijkheid van de plaatselijke autoriteiten los te praten te zijn en de Mauser-meubeldroom ging in rook op. Zelfs Herr Direktor Doctor Paul Mauser kon hier geen verandering in brengen en hij begon zich derhalve ernstig zorgen te maken over zijn reeds aan Gispen betaalde f 75.000,—.

Nadat echter alle gemaakte kosten in rekening waren gebracht werd het nog resterende bedrag door Gispen terug betaald en daarmee scheen de Mauser-opdracht aan een voortijdig einde te zijn gekomen.

Wie schetst echter de ontzetting van de heer Van Osselen toen hij op zekere dag opgebeld werd door van Leer, met de mededeling dat aan Gispen verscheept was: 250 ton staalplaat! Mauser had verzuimd de opdracht aan van Leer te annuleren!

Wat nu te doen? Zich voor de domme houden en de partij plaat in ontvangst nemen met alle risico's welke daaraan verbonden waren, of de Duitsers inlichten en uiteraard onmiddellijk door de Wehrmacht alles in beslag laten nemen? De verleiding om het eerste te doen was natuurlijk enorm groot, maar 250 ton plaat is niet zo maar even achter een kast te verbergen. En verborgen zou het moeten worden, want controle op de aanwezige voorraden had zo dikwijls plaats, dat de bezetters nauwkeurig op de hoogte waren van hetgeen aanwezig was.

Goede raad was duur en er moest snel beslist worden: Onze directeur besloot het er op te wagen, en het zou later een goede beslissing blijken te zijn geweest. Toen de plaat werd afgeleverd was reeds een opslagruimte in de oude binnenstad gehuurd. De lossing had plaats bij de steenfabriek en zo onzichtbaar mogelijk werd de plaat daarna naar het pakhuis gebracht onder het uitspreken van vele schietgebedjes dat de Duitsers er maar niet achter zouden komen! Dat deze voorraad plaat tot na de oorlog onontdekt zou blijven was echter te mooi om waar te zijn.

Op zekere dag verscheen een militair die

naar de sleutel van het magazijn vroeg. Verloren, weg illusies over een na-oorlogse plaatvoorraad! Naar later zou blijken was deze militair op zoek naar radio's en dan ook hevig teleurgesteld toen hij alleen maar plaat vond. Desalniettemin was de vondst toch belangrijk genoeg om er rapport van uit te brengen.

Het resultaat van dit rapport liet niet lang op zich wachten: of de heer Van Osselen maar bij de Ortskommandant wilde komen! De verklaring van de heer Van Osselen over de aanwezigheid van de plaat was even eenvoudig als verrassend: die plaat was helemaal niet van Gispen, maar van Mauser! Gispen zorgde alleen maar voor de opslag van de plaat, om, overeenkomstig de afspraken met Mauser, na beëindiging van de oorlog in nauwe samenwerking met elkaar de stalen meubelfabricage ter hand te kunnen nemen.

Verwarring bij de bezetters! Moest de plaat nu wél of niet in beslag genomen worden? Mauser was tenslotte een náám in Duitsland, en dat kon je niet zo maar negeren.

De heer Van Osselen heeft dan ook niet nagelaten om het dilemma waar de Duitsers zich voor geplaatst zagen nog wat aan te dikken door bij elke voor komende gelegenheid te wijzen op de moeilijkheden welke zouden ontstaan als Dr. Paul Mauser een eventuele inbeslag-neming ter ore zou komen.

Toch werd door de Wehrmacht tot inbe-

Afsluiting van een donkere periode....

STADGENOOTEN!

Donderdag 10 Mei a.s.

tot des middags om 1 uur het door de Kerkten geargangeerde

**NATIONAAL
GODSDIENSTIG
SAMENZIJN**

worden gehouden

**ter dankzegging voor de bevrijding
van Nederland,**

in de NIEUWE FABRIEKSHAL van de N.V. GISPEN,
aan de Triestingel.

Voor de Kerkten
Dr. H. N. DEER
Dr. H. M. PLOEGER
Dr. K. ROUBES
Pastoor F. T. VAN DER STEEN
Pastoor J. WILDERBEEK

CULEMBORG, Mei 1945

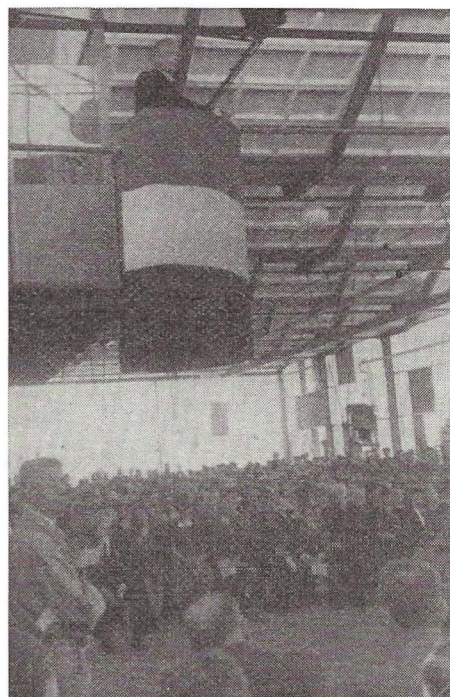
slagneming besloten, maar inmiddels was zoveel tijd verstreken, dat maar een gedeelte kon worden weggevoerd. En dat kleine gedeelte kwam nog niet eens ver, want het werd na de bevrijding in Tiel teruggevonden.

Zo kon het gebeuren dat Gispen ná de bevrijding, in een tijd dat de Nederlandse industrie totaal ontredderd was door roof van machines, mensen en grondstoffen, zonder uitstel kon starten met de bouw van een nieuwe toekomst.

Het machinepark was ongeschonden; het aantal naar Duitsland gevoerde personeels-

leden was tot een minimum beperkt gebleven en we hadden zelfs een voorraad plaat om de stalen meubel-fabricage weer ter hand te nemen!

Onvoorstelbaar moeilijke jaren behoorden nu tot het verleden. Jaren waarin een steeds toenemend tekort aan letterlijk álles het uiterste van directie en personeel hadden gevergd om de Gispen-huishouding in stand te houden. Maar het was gelukt! De in mei 1940 afgebroken draad kon weer opgenomen worden en de stalen meubels konden weer de plaats van de kachels en pannen innemen!

10 mei 1945: Het vrije woord in onze fabriekshal

Uit het eerste journaal van Gispen

De jonge onderneming pakte de zaak grondig aan: er werd een sneldraaiboormachine gekocht voor f 165,— en een slijpmachine voor f 215,65, alsmede een „installatie autogene las- en snij-inrichting” voor f 288,51. Deze machines moesten worden geplaatst, zodat wij een uitgave zien voor cement en grint voor fundatie machines ad f 20,50 en voor 16 kg stafijzer ad f 3,07. Hoe groot zou de fundatie zijn die onze huidige technische dienst voor f 23,57 kan plaatsen?

Op 2 september 1916 zien we: „Arbeidsloonen” inrichting fabriek f 11,10. Vervolgens komen er tal van uitgaven voor verschillende soorten gereedschappen; een staartbankschroef voor f 26,71 en een aambeeld voor f 45,—.

Op 8 september wordt de eerste aankoop van grondstoffen vermeld, nl. 110 kg hoekijzer 4 cm voor f 19,80; vermoedelijk bestemd voor een eerste order op stellingen.

Op 9 september worden de eerste arbeidslonen voor de produktie uitbetaald: hiermee was een bedrag gemoeid van f 25,71.

De jonge zaak bewoog zich al spoedig

op het tegenwoordig zo bekende terrein van fusies en het overnemen van bedrijven. Op 12 september werd de fa. Smeenk & Co. te Dordrecht opgekocht voor f 367,—, t.w. voor de opgekochte orders (incl. reclame) f 67,—, voor een debiteur van deze firma ad f 100,— en voor 500 m stafijzer f 200,—. Deze transactie werd voor f 300,— contant betaald en voor f 67,— met een wissel die op 31 oktober 1916 verviel.

De eerste orders werden afgeleverd begin oktober. Eén daarvan moet ik vermelden; order nr. 2 ad f 88,99 werd afgeleverd aan de N.V. Rotterdamsche Brandkastenfabriek v/h De Haas. Wat deze order was vermeldt het journaal niet, maar het is wel opvallend dat reeds vroeg connecties werden aangeknoopt met een producent van veiligheidswerken. Deze firma werd later overgenomen door onze zusteronderneming Lips' Brandkasten- en Slotenfabrieken, zodat de N.V. De Haas, die evenwel geen bedrijf meer uitoefent, nu nog deel uitmaakt van de Lips & Gispen familie.

J. Bult

Herkent U ze nog?

Zij maakten deel uit van ons personeel in de jaren '40-'45

Uit het Directieboek mei 1940-mei 1945

Mei 1940

In de avond van de 9e mei 1940 onderging mevrouw Van Osselen te Utrecht een operatie. De heer Van Osselen is de 10e mei, zeer vroeg, per fiets naar Utrecht gegaan waar hij bij zijn echtgenote in het ziekenhuis werd ingekwartierd. De terugtocht naar Culemborg was niet mogelijk. Toen dus op 10 mei het werk op de fabriek begon — slechts ongeveer de helft van het personeel was verschenen — was de heer Van Osselen er niet. In Culemborg heeft dit onmiddellijk aanleiding gegeven tot het bericht: Van Osselen was N.S.B.-er en vogelvrij verklaard. Hij was echter gepakt en op het Culemborgse veld gefusilleerd.

11 mei 1940

Zaterdag de 11e mei echter verscheen Van Osselen weer gezond en wel in Culemborg. De arbeiders die er waren hebben gewerkt, maar het grootste deel van de ochtend was er geen elektrische stroom. Tot de 17e mei is er niet gewerkt. Aan het personeel werd verslag uitgebracht over de stand van zaken. Omdat het er naar uitzag dat er zeer binnenkort geen geldmiddelen ter beschikking zouden zijn om lonen en salarissen uit te betalen, werd een aantal maatregelen genomen zoals korter werken en een in uitzicht stellen van mogelijk ontslag van een gedeelte van het personeel, misschien zelfs van allen.

20 mei 1940

Blikman en Sartorius koopt onze volledige voorraad Stalachrome-meubelen om daarmee hetgeen in Rotterdam aan meubilair werd vernield te vervangen.

24 mei 1940

Aankomst van onze eerste Cincinnatie-afkantpers. Deze had tijdens het bombardement op een kade te Rotterdam gestaan, maar was onbeschadigd.

28 mei 1940

Orders op kantoormeubilair komen uit Rotterdam in grote omvang binnen, maar wij kunnen niet leveren omdat het vervoer niet mogelijk is.

31 mei 1940

We ontvangen per dag een rijvergunning en maken 2 ritten per dag naar Rotterdam. Eerste bezoek van de Duitse Weermacht. Een Kriegsverwaltungsrat en een Oberleutnant. Men stelt ons 100 vragen en alles wordt genoteerd.

20 juni 1940

Oprichting in Hotel „Terminus”, den Haag van de Vereniging van Nederlandse Fabri-

kanten van plaatstalen meubelen.
Voorzitter: H. J. J. M. Lips.

25 juni 1940

Oprichting in Hotel „Noord Brabant” te Utrecht van de Vereniging van Fabrikanten van stalen buismeubelen in Nederland.
Voorzitter: Ir. W. van Osselen.

Juni 1940

Wij brengen de verduisteringslamp Giso nr. 5025 in de handel.

Augustus 1940

Vele besprekingen ten kantore Rijksbureau voor ijzer en staal. Grondstoffenproblemen lijken onoplosbaar.

12 september 1940

Onze auto is voorzien van een gasgenerator.

24 september 1940

Gesprek met de heer De Kanter over toetreden van Gispen tot de Metaalbond. Dit zal betekenen dat wij ons aan de metaal-c.a.o. hebben te onderwerpen.

Oktober 1940

Er worden maatregelen genomen om fabriekspersoneel tegen luchtaanvallen te beschermen.

5 november 1940

Bezoek van een SS-man die wist te vertellen dat enige personeelsleden het hadden bestaan de Führer te beschimpen. Als hieraan niet onmiddellijk een eind werd gemaakt dan had hij volmacht de fabriek te sluiten. Deze SS-man bleek de verloofde te zijn van de dochter van onze magazijnchef die NSB-er is.

7 november 1940

Wij gaan er toe over onze leveringen aan dealers te distribueren, zulks in verband met tekort aan grondstoffen.

21 november 1940

Vervaardigingsverbod van stalen meubelen.

25 januari 1941

Verkiezing van de eerste fabriekskern met J. Dubois als voorzitter.

29 januari 1941

In opdracht van de „Leiter der Geschäftsgruppe Sozialer Verwaltung beim Reichskommissar” wordt Van Osselen opgeroepen tot verplichte deelname aan een vergadering in Den Haag. Aldaar wordt aan de Nederlandse metaalindustrie mededeling gedaan van het bevel tot „levering” van 3300 geschoolde metaalarbeiders die in Duitsland moeten gaan werken.

21 februari 1941

Op Rijksijzer plan voorgelegd om kantoor-meubelen te maken van geperste houtvezelplaat met ijzer als verbindings- en sterkte element. Het gaat er om of dergelijke meubelen onder het vervaardigingsverbod vallen. Rijksijzer belooft alle medewerking.

6 maart 1941

Brief van de NSB aan Blikman en Sartorius: Volksgenoten, Het blad van de door U geleverde tafel lijkt meer op een ruw stuk hout dan op een zwart gebeitste gladde tafel. U laat dit wel in orde brengen!

Met Nationaal Socialistische Groet
Hou zee
... enz.

3 april 1941

De proefmodellen van kantoormeubelen van houtvezelplaat zijn gereed. Ze zullen worden verkocht onder de naam „Pelko” tenminste als de fabricage zal worden toegestaan.

11 april 1941

Pelko-kantoormeubelen catalogus nr. 1 is verschenen, incl. prijslijst. Prijzen zijn door Rijksijzer goedgekeurd.

26 mei 1941

Als gevolg van de activiteiten van de commissie Woltersom worden vakgroepen en ondervakgroepen ingesteld.

5 juli 1941

Beperking elektriciteitsverbruik tot 75%.

14 juli 1941

Nederlandse Spoorwegen bestellen 100 Pelko-bureaus.

11 augustus 1941

Heden werd een „Verlagerungs”-opdracht van de firma Mauser geboekt: 600 bureaus, 1000 kasten, 300 instrumentenkasten, 2000 brievenkasten en 600 stoelframes, alles in geheel stalen uitvoering voor totaal f 245.585,—, de grootste ooit door Gispen geboekte order. Maar zal Mauser heus in staat zijn er voor te zorgen dat ons het hiervoor nodige plaatstaal geleverd wordt?

Augustus 1941

Wij vervaardigen geheel houten zitmeubelen.

4 september 1941

De N.V. Gispen bestaat 25 jaar. Het feest wordt in intieme kring gevierd.

11 november 1941

Bezoek van de heren Van Osselen en

Harkink aan de firma Mauser te Waldeck, van welke firma wij de grote „Verlagerungs“-opdracht hebben ontvangen.

8 december 1941

Bouwvergunning nieuwe lakkerij eindelijk ontvangen.

Januari 1942

Grote moeilijkheden in verband met het niet toewijzen van kolen voor fabrieksverwarming. We nemen proeven met het stoken van houtstobben.

5 januari 1942

Van Osselen zendt telegram aan Rüstungs-inspektion in Den Haag met verzoek ons bedrijf te schrappen van de lijst van ondernemingen die geen kolen en elektriciteit meer mogen gebruiken.

Naar aanleiding daarvan wordt Van Osselen in Den Haag ontboden. Van de heer Ungewitter moet hij vernemen dat het zenden van dit telegram door hem wordt uitgelegd of als kwade trouw of als grenzeloze stommitieit.

De heer Van Osselen kiest voor het laatste en hij krijgt kolen en elektriciteit.

19 februari 1942

Grote deining over het feit dat wij aan RIB voor een schrijfmachinstoel nr. 21 f 33,— in rekening brengen. De door het Departement van Handel, Nijverheid en Scheepvaart geadviseerde prijs voor deze stoel bedraagt f 31,85. Eindloze telefonen over deze afschuwelijke zaak.

20 februari 1942

Heden panieksituatie: Er zijn nog maar

5 kg. kolen. Verwarming moet uitgaan. Maar om 3 uur telefoon uit Tiel. Alles in orde. Wamsteeker haalt de bonnen en Koedam de kolen.

16 februari 1942

Gehele personeel krijgt vitaminetabletten.

24 maart 1942

Eerste steen gelegd voor nieuwe lakkerij.

26 maart 1942

Bezoek van 2 heren van Mauser die wanhopig zijn omdat wij maar niet leveren. Dat kunnen wij niet omdat de bestelde staalplaat maar niet komt. De heren gaan zich zorgen maken over de vooruitbetaalde f 75.000,—.

April 1942

Voortdurend bezoeken van Winterhulpheren die een gift van de vennootschap verlangen. Steeds maar zeg ik nee. Men wenst 5% van onze winst.

24 april 1942

Spoeidvergadering Bedrijfsgroep Plaatverwerkende industrie. Er worden 30.000 Nederlandse metaalarbeiders gevraagd om in Duitsland te gaan werken.

25 april 1942

Van Osselen ontboden door de Beauftragte des Reichskommissars in die Provinz Gelderland op Huize Angerenstein. 1½ uur doorgezaagd over weigering een gift af te staan voor Winterhulp. Nog steeds niets toegezegd.

4 mei 1942

Bij Daalderop zijn 180 man weggehaald.

7 mei 1942

Bezoek Rüstungs-inspektion. Op arbeiderslijst streept men 45 namen aan van mensen tussen 18 en 35 jaar. Deze moeten naar Duitsland. Het arbeidsbureau moet per arbeider 37 formulieren invullen.

26 mei 1942

Opnieuw bezoek van de Winterhulp-man. Of men nu op een cheque kon rekenen.

16 juni 1942

Bericht uit Den Haag dat 1000 à 1500 fabrieken zullen worden gesloten.

Juli 1942

Nieuwe lakkerij, voorlopig als opslagloods, in gebruik genomen.

27 juli 1942

Brief van Winterhulp: Waar de „toegezegde“ gift blijft. Geantwoord dat nooit iets is toegezegd.

11 augustus 1942

Onderhoud Van Osselen op Huize Angerenstein te Arnhem.

Door de heer Brandes namens de Beauftragte van de Rijkscommissaris een uur lang aangeblaft. Instelling Van Osselen tegenover Winterhulp wordt als vijandig tegenover de bezetter beschouwd. Voor dergelijke hoog te paard zittende heren heeft men nog zeer veel plaats in de bezette gebieden in het Oosten.

Voortzetting in het volgende nummer

Hij gaf worst...

Naarmate de oorlog vorderde werd de voedselpositie dusdanig dat via de gaarkeuken ons dagelijkse warme eten werd aangevuld.

Zoals gebruikelijk hadden zich groepjes disgenoten gevormd en het gebeurde, dat één zo'n groepje collega Piet er eens tussen wilde nemen. De disgenoten van Piet diepten op een goede dag met goed geveinsde verbazing één voor één uit hun pannetje gaarkeukeneten een heerlijk stukje worst te voorschijn. Ook Piet begon natuurlijk verwoed zijn etenspannetje om te woelen op zoek naar zijn stuk worst, maar helaas... zonder resultaat!

Piet werd intussen danig op stang gejaagd, zodat hij tenslotte hevig verontwaardigd opsprong en naar de heer Hoffmann Sr. liep om zijn rechtmatig stukje worst op te eisen. De heer Hoffmann, die het gaarkeukeneten uitdeelde, was vanzelfsprekend zeer verbaasd en snapte er niets van.

U kunt begrijpen dat er een nogal heftig dispuut ontstond en dat, voordat Piet het eindelijk door had dat hij „genomen“ was, de discussie hoog op liep. Ondanks alle narigheden ontbrak gelukkig de humor in die tijd niet.

Uw kandidaten voor 17 mei aanstaande

Kiesgroep 1 ANMB

G. van Doorn

sinds 1951 in dienst; thans spec. monteur montage afd. IV en secr. van de huidige OR.

J. D. van Ooljen

sinds 1943 in dienst; thans 1e gereedschapmaker.

A. den Hertog

sinds 1947 in dienst; thans insteller excen-ter- en afkantpers fabriek IV; lid huidige OR.

J. C. van Zanten

sinds 1960 in dienst; thans 1e gereedschapmaker.

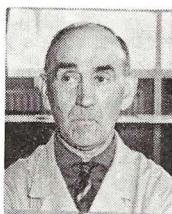
H. L. C. van Beest

sinds 1952 in dienst; thans beheerder stoffenmagazijn en stofknipper fabriek II; lid huidige OR.

A. W. van de Berg

sinds 1960 in dienst; thans magazijnbediende fabriek IV.

H. de Ruiter

sinds 1954 in dienst; thans magazijnbediende in C.M.; lid huidige OR.

Kiesgroep 1 St. Eloy

E. Th. Romijn

sinds 1934 in dienst; thans werkzaam als stamper/insteller in Plaatwerkerij I. Lid huidige OR.

C. M. van Gasteren

sinds 1954 in dienst; thans werkzaam als 1e gereedschapsslijper.

A. Veldt

in 1960 als puntlasser in dienst getreden in Plaatwerkerij IV.

Kiesgroep 2 ANMB

J. J. Romijn

sinds 1950 in dienst; in 1966 tewerkgesteld op afd. Planning; lid huidige OR.

M. Mouthaan

sinds 1935 in dienst; thans werkzaam als calculator op bedrijfsbureau; lid huidige OR.

G. Westerdaal

sinds 1947 in dienst; chef Orderadministratie.

G. G. Toonen

sinds 1949 in dienst; vanaf 1960 voorman bij Durion.

W. F. Buitenweg

sinds 1939 in dienst; chef afd. Verkoop kantoormeubelen; lid huidige OR.

G. van Zandwijk

sinds 1937 in dienst; voorman plaatwerkerij fabriek I; lid huidige OR.

Kiesgroep 2 CMB

J. W. Kievit

sinds 1956 in onze dienst. Sinds 1960 werkzaam op Konstruktiebureau als Gereedschaptekenaar-constructeur.

Th. van de Giessen

sinds 1937 in dienst; in 1961 voorman geworden. Sinds 1963 voorman las-afdeling fabriek I.

van de week naar de maand!

Uit het boekje „Van de Week naar de Maand” van de Stichting „Het Gezinsbegrotings Instituut” te Rotterdam ontleen wij het volgende:

Het financiële verkeer ontwikkelt zich van week- naar maandbetalingen. Dit geldt voor de inkomsten, maar ook voor de uitgaven. Daarom is het goed, dat een ieder zich bezint op dit gebeuren en zo nodig zijn bakens verzet. Veel geloop en gebel aan de deur is te voorkomen. Dat spaart niet alleen de huisvrouw werk en tijd en de gemeenschap kostbare manuren, maar kan gepaard gaan met een beter overzicht op de uitgaven en een makkelijker financieel beheer.

Eens, het lijkt lang geleden, gingen alle betalingen per week, bij hen die een weekloon kregen. De mannen voor de huur, het ziekenfonds, de begrafenisverzekering (de bus!) kwamen wekelijks aan de deur en haalden het geld op. Contributies voor politieke partij en vakbond werden per week bij de leden geïnd en wat er dan nog verder aan vaste lasten te betalen viel, werd gewoonlijk op korte termijn voldaan. Gas en licht liepen over de muntmeter. Schoolgelden gingen soms in het handje mee op maandagmorgen en zo kon het gebeuren, dat de jonge dochter met een halve stuiver op woensdagmiddag naar de naai- en breiles werd gestuurd. Welzeker, alle bedragen waren veel lager dan nu, maar de inkomens waren aan de zeer magere kant en de huisvrouwen rekenden met de centen. Zij leefden van de ene week op de andere en alles ging schoon op.

De maatschappelijke ontwikkeling beweegt zich ongemerkt maar onmiskenbaar in de richting van maandelijks betalingen. O zeker nog zijn er de weekhuur en de wekelijkse premie, maar er is verandering op til. De incasso- en administratiekosten op de weekbetalingen drukken zwaar. Het is in het voordeel van beide partijen, van degenen die betalen moet en van degenen die ontvangt, als weekbetalingen naar de maand verhuizen.

De sprong van uitbetaling van uw loon per week naar de maand gaat thans gebeuren. Het is dus tijd u meer naar de maand te richten en eens uit te pluizen of u uw betalingen niet doelmatiger kunt doen. Het vele geloop en gebel aan de deur kan

vaak beperkt worden. Het kon ook wel eens zijn, dat het overzicht op de besteding wat gemakkelijker te krijgen is. Direct financieel voordeel zit er soms ook nog in.

Hoe gaat het momenteel?

Laten we eerst eens zien hoe het met de bestedingen in het gezin gaat. Wil men deze ordenen om meer inzicht te krijgen, dan zijn ze in 3 groepen te sorteren:

1. De vaste lasten. Dit zijn de verplichte betalingen, die periodiek terugkeren en een vaste prijs hebben. Huur, verzekeringspremies, contributies, abonnementen, school- en belastinggelden behoren o.a. hier onder. Juist in deze sector is het belangrijk hoe lang de betalingstermijn is.

2. Het huishoudgeld. De besteding van het huishoudgeld loopt van dag tot dag. Alle uitgaven voor voeding, reiniging, toilet-artikelen, verkeer en alle ditjes en datjes vallen hier onder. Het is wenselijk — zeer wenselijk — deze contant te betalen en met een vast bedrag per week te werken. Dit geldt voor „genieters” van een weekinkomen, maar evenzeer voor „genieters” van een maandinkomen.

3. De reserve. Dit is het geld, dat gereserveerd, gespaard moet worden om zo nu en dan op onregelmatige tijden kleding en inventaris te vervangen en aan te vullen.

Er zijn dus vaste periodieke bestedingen, dagelijkse bestedingen en belangrijke uitgaven zo nu en dan, te doen.

Hoe zit het eigenlijk met de periodieke bestedingen?

Het is belangrijk te weten welke termijnen hier gelden. Voor het financieren van huishoudgeld en reserve maakt het niet veel uit of het inkomen per week of per maand binnenkomt. Voor het financieren van de vaste lasten echter wel. Zouden al deze betalingen op de maand liggen of te zetten zijn, dan is het totale beheer gemakkelijker te overzien en zal de huisvrouw beter weten waar zij aan toe is. Het zijn juist de wir-war van betalingstermijnen en de onverwachte rekening die gepresenteerd wordt, die een ieder van streek brengt. Laat ons eens nagaan wat op de week, de maand of het jaar loopt.

Huur. Er zijn weekwoningen en maandwoningen. Bij uitzondering wordt de huur per kwartaal of jaar voldaan. Voor dege-

nen, die een weekinkomen hebben en een maandhuur betalen (denk aan nieuwbouw) is dit een lastige financiële factor in het beheer. Degenen die een maandinkomen genieten en een weekhuur betalen, hebben het gemakkelijker, ofschoon het aanbevelenswaard is de huiseigenaar dan te verzoeken de weekhuur in maandhuur om te zetten. Vermoedelijk zal de huiseigenaar geen bezwaar hebben, want voor hem is het een besparing in werk en kosten.

Belastingen. De aanslag van allerlei soorten belasting komt eens per jaar en is in de regel in vijf maandelijks termijnen te voldoen. Van weekbetaling kan hier geen sprake zijn.

Kerkelijke belasting. Gewoonlijk betaling per kwartaal of jaar.

Luister- en kijkgelden. De betaling is per jaar. Op verzoek kan het kijkgeld in 2 termijnen van een halfjaar voldaan worden.

Schoolgeld. Betaalbaar in diverse maandelijks termijnen afhankelijk van gemeentelijke verordeningen.

Ziekteverzekering. De premies voor vrijwillige- en aanvullende verzekering worden naar eigen wens per week of maand geïnd. Ze zijn dus altijd op de maand te zetten. De premies voor een ziektekostenverzekering voor ziekenhuis lopen per maand, kwartaal, half jaar of jaar.

Brandverzekering. Betaling van de premie per jaar. In de regel geldt dit ook voor de a-z. polissen en andere typen van schadeverzekeringen.

Begrafenisverzekering. Hierbij komt men nog veel weekpremies tegen. Er komen echter meer en meer maandpremies voor.

W.A. verzekering. Betaling van de premie per jaar.

Kapitaal- en renteverzekeringen. Deze premies zijn per maand, kwartaal of jaar te voldoen. Jaarpremie is voordeliger dan maandpremie.

Contributies. Vrij lage contributies, zoals van vrouwenverenigingen, kruisverenigingen, ontspanningsverenigingen worden meestal per jaar betaald. Contributies van politieke partij en vakbond lopen veelal

per week, maar worden bij de leden lang niet altijd meer per week geïnd.

Abonnementen op dag- en weekbladen.

Soms is weekbetaling mogelijk. Gewoonlijk betaling per kwartaal en jaar.

Gas en licht. Plaatselijk zeer verschillend. Gewoonlijk per maand of 2 maanden, soms per kwartaal of 5 maal per jaar.

Water. Plaatselijk zeer verschillend. Gewoonlijk per kwartaal.

Wees pienter en beperk het geloop en gebel aan de deur.

Wie het geloop en gebel aan de deur beu is en uit is op een kleine verdienste, ziet zijn betalingen zo in te richten, dat incassokosten tot het hoogst nodige beperkt blijven en de betaling op de meest efficiënte wijze geschiedt. Dwingend is dit vooral voor de groeiende groep van huisvrouwen en alleenstaanden, die bezigheden buitenshuis hebben en vaak de bel en de man aan de deur missen. En dat betekent: vergeefs werk voor de incasseerder, wrevel bij de huisvrouw of het lastig vallen met boodschappen aan de burens. Lopen de betalingen over giro, spaarbank of bank, dan is u beter en veiliger uit, heeft minder geld in huis nodig en... het belangrijkste: u bespaart in de regel u zelf heel veel moeite.

Mocht U besluiten uw betalingen op lange termijn te doen, wees dan zo slim om te zorgen, dat niet alle „dikke beren” tegelijk op komen zetten. Zie het zo te leiden, dat betaling van schoolgeld en een hoge verzekeringspremie niet tezamen in één maand komen. Betaal jaarcontributies en jaarabonnementen en het kijkgeld niet in één week of houd er lang tevoren rekening mee zodat voor deze nota's lang te voren reeds gereserveerd is. Nog een kleine opmerking, u weet toch dat jaar- en kwartaalpremies van verzekeringen vaak voordeliger zijn dan maandpremies?

Wie op werkelijk doelmatige wijze zijn periodieke betalingen wil verzorgen, zal gebruik gaan maken van giro, spaarbank en lopende rekening. Het overmaken van gelden op deze wijze kan bij wijze van spreken op de stoel achter de tafel geschieden of in een wandeling van éénmaal per week of maand naar spaarbank of postkantoor. Dat is heel wat plezieriger

dan al het geloop en gedraaf naar de deur met alle stoornissen in de huishoudelijke bezigheden als gevolg.

Overweeg ook eens of damesbladen en andere tijdschriften, die bezorgd worden niet beter in postabonnementen omgezet kunnen worden. In de regel gaat dit zonder extra kosten gepaard, soms is het een besparing.

Wat te doen, nu de betaling van het inkomen van week naar maand gaat?

- Koop niet meer en niet anders dan U gewend was.
- Weet, dat uw inkomen niet groter is, al krijgt u grotere bedragen in handen.
- Breng zo mogelijk de betaling van de vaste lasten op maandtermijnen. (Overleg met de huiseigenaar of de huur per maand betaald kan worden. Praat eens met uw verzekeringsagent over maand- of kwartaalpremies en beding de daarbij behorende verlaging).
- Blijft u de huur per week betalen, dan verdient het aanbeveling direct van uw maandsalaris $4,5 \times$ de weekhuur af te zonderen. Drie maanden hebben dertien weken.
- Schat uw dagelijkse lopende uitgaven per week. Neem dus een vast weekbedrag voor de huishouding iedere week van uw maandinkomen af.
- Betaal uw leveranciers contant of indien u gewend bent de boodschappen op een boekje te schrijven, voldoe de rekening van al uw leveranciers eens per week.
- Reserveer regelmatig een bedrag voor aanschaf van uw grote stukken en onvoorziene uitgaven. Houdt dus wat achter de hand.
- Wees de eerste maanden zeer voorzichtig met de aanschaf van de grote stukken. Zie eerst eens hoe het loopt voordat u aan extra aanschaf begint.
- Bedenk, dat u een maand kunt krijgen waarin $5 \times$ huur en $5 \times$ een zaterdag voorkomt.

(Er zijn mensen die $5 \times$ deze bedragen weggelaten en daardoor aan het eind van

het kwartaal een spaarduitje vormen. Soms wat voor u?)

- Bewaar geen grote bedragen aan geld thuis. De spaarbank kan u goede diensten bewijzen. U kunt er maandelijks storten wat u niet direct nodig hebt. Wat U in de volgende weken nodig heeft, kunt u wekelijks opnemen.

Wie in een nieuwe situatie komt en dat komt u, nu u van de week naar de maand gaat met uw inkomen en mogelijk met uw betalingen, is zeer gebaat met hulpmiddelen, die het leven wat makkelijker en minder zorgelijk kunnen maken. Maar hierover in de volgende Fabrieksfluit meer!

Pers.zaken.

Opening Lips & Gispén toonzaal

Hoewel het er aanvankelijk naar uitzag dat alle voorbereidingen ruimschoots op tijd zouden klaar komen, bleken de laatste loodjes uiteindelijk toch nog heel zwaar te wegen. (Daartoe behoorden ook de kluisdeur en de brandkasten van Lips). En dan gaan de dagen, de uurtjes, snel, heel snel. Dan blijkt ook weer het grote belang van een goede samenwerking tussen alle betrokkenen, waaruit de bereidheid groeit om meer te doen dan redelijkerwijs verwacht mag worden. En juist dat verleent aan het resultaat de extra glans, die het meer doet zijn dan alleen maar goed. Juist dat geeft de extra voldoening die de betrokkenen met veel genoegen doet terugzien op een periode waarin heel wat hindernissen genomen moesten worden.

Het was dus klaar — op tijd — en verzorgd tot in de finesses. Op de dag van de opening, 1 april jl., heerste er de gebruikelijke, moeilijk definieerbare stemming, die aan zo'n evenement vooraf pleegt te gaan. Een zweem van spanning en verwachting, die zich uit in onnutte handelingen en overbodige informaties. Maar het werd tenslotte half vier en de genodigden verzamelden zich in de kantine die de I.B.M., medebewoner van het metropoolgebouw, zo vriendelijk was voor deze gelegenheid aan ons af te staan. Daar werden zij begroet door de commissie van ontvangst, nuttigden thee en versnaperingen en zetten zich in afwachting van

de toespraken, die onvermijdelijk moesten volgen. Goed vier uur ging deze verwachting in vervulling: De heer Van der Spek, directeur van Lips - Dordrecht sprak het welkomswoord, gevolgd door een toespraak van de heer Van Osselen.

Na de heer Van Osselen volgden nog enkele andere sprekers onder wie de heer Coen de Vries, die een korte uiteenzetting gaf over de wijze waarop de opdracht voor de totale verzorging van het interieur door hem was benaderd, over de factoren die de oplossing hadden bepaald en over de problemen die bij de realisatie een rol hadden gespeeld. Ook hij memoreerde de samenwerking die het mogelijk had gemaakt tot een werkelijk goed resultaat te komen.

Na dankwoorden van de heren Van der Spek en Van Osselen begaven allen zich naar de toonzaal, waar zich al heel spoedig een bijzonder feestelijke sfeer ontwikkelde. Er werd gekeken en gekeurd en er werd heel druk gediscussieerd onder het nuttigen van een drankje en tegen de achtergrond van een aangenaam muziekje.

Niet onvermeld mag blijven dat een deel van de toonkamerruimte is benut voor een bescheiden expositie, waarmee Lips, Gispén en Staalmeubel hun visie geven op de efficiënte inrichting van het Accountantskantoor, anno 1966. Het ligt in de bedoeling regelmatig dergelijke speciale exposities te organiseren, gericht op telkens andere groepen van belangstellenden om het bezoek aan de toonzaal te stimuleren.

Bij het afscheid ontvingen alle genodigden nog een kleine attentie hetgeen, naar wij vernamen, bijzonder en zeer letterlijk in de smaak is gevallen. Al met al een gedenkwaardige gebeurtenis en een duidelijke manifestatie van de groeiende samenwerking der werkmaatschappijen op het moeilijke commerciële gebied.

H. J. van der Kroef

Voorstel 871 afd. 800

A. W. Buitenweg

Invullen van concepten voor wijzigingen op kostprijkaarten naar afd. Werkvoorbereiding en controle hierop tussen de route Werkvoorbereiding - Bedrijfsadministratie/mechanische admin. laten vervallen.

Bij de opzet van de mechanische verwerking van gegevens voor kostprijkaarten is men er van uitgegaan de concepten te verwerken op de werkvoorbereiding. Wegens tijdgebrek moest hier van worden afgezien. Door de veelheid van cijfers etc. kan de controle op de concepten niet vervallen. Een vereenvoudiging bij het invullen van de concepten kon wel worden doorgevoerd. Beloning f 25,—.

Voorstel 879 afd. 101

J. Schmaal

Wijziging van lasmal voor zware voeten van draai-neigstoelen.

Het spannen van de afzonderlijke delen van de voet in de lasmal zal door het toepassen van inzenders voorstel een tijdsbesparing opleveren. De besparing op de jaarproductie bedraagt f 212,71. 20% hiervan is f 42,50.

Voorstel 890 afd. 247

C. A. v. d. Brink

Schuimrubber van dubbele rug in langsrichting inkorten.

Deze mogelijkheid was reeds in onderzoek, de huidige toleranties op de vormkussens verhinderen vooralsnog het doorvoeren hiervan.

Voorstel 891 afd. 200

A. van Gasteren

Borstelen van niet zichtbare gedeelten van zittingframes stoel 1231/35 laten vervallen.

Het onderzoek heeft uitgewezen dat dit het uiterlijk van de stoelen niet zal beïnvloeden en dus kan worden doorgevoerd. De jaarbesparing bedraagt f 2967,—. De beloning volgens de grafiek bedraagt f 497,—. In verband met de functie van inzender wordt hiervan 50% uitgekeerd.

Voorstel 892 afd. 445

W. den Hertog, K. van Dee

Het opheffen van links en rechts bij zijwanden van indraaideurkasten door bijplaatsen van gaten. Het aanhaken van de zijwanden aan de achterwand op dezelfde wijze als bij de vleugeldeurkasten.

Het opheffen van links en rechts is niet mogelijk door het uit de midden zitten van de verstelgaten voor legborden. De wijziging van bevestiging van zijwand aan achterwand was reeds eerder onderzocht, maar om technische en economische redenen niet uitgevoerd.

Voorstel 893 afd. 445

W. den Hertog, K. van Dee

Het laten vervallen van 2 hechtingen aan de zijregels van bladen voor bureau 3800.

Dit voorstel kan niet worden overgenomen. De hechtingen aan de zijregels zijn nodig om de stijfheid van het geheel te bevorderen.

Voorstel 894 afd. 910

D. Vink

Rugplaten van fauteuil 1407-09-10 dompe-len in plaats van spuiten.

De doorvoering hiervan is alleen mogelijk voor rugplaat voor fauteuil 1407. De jaarbesparing bedraagt hiervan f 435,—. 20% is f 87,—.

Voorstel 895 afd. 442

P. van Zomeren, A. Vermeulen

Wijziging in verstijvingen achterwanden en deuren kantoorkasten.

Door de rechtopstaande kanten van de verstijvingen een schuine stand te geven zou het mogelijk zijn, bovengenoemde produkten in hun geheel te spuiten door middel van de „robot”. De vorm van deze verstijvingen zou echter een achteruitgang betekenen voor de stijfheid van het geheel en hogere kosten voor wat het materiaal betreft opleveren.

Voorstel 898 afd. 445

W. den Hertog, K. van Dee

Profielen aan binnenzijwanden van indraaideurkasten door middel van tordeerlippen bevestigen i.p.v. puntlassen.

Constructief gezien is de bevestiging met puntlassen te verkiezen boven de door inzenders aangegeven methode. Afgezien hiervan is een kostenbesparing ook niet te bereiken.

Secr. Ideeëncommissie

Gispen-Huisvrouwentocht

Op 21 april jl., de eerste droge en zonnige dag van dit jaar, is het jaarlijkse reisje van de huisvrouwen gemaakt.

Na een woord van welkom door de heer Stokmans vertrok het gezelschap in de richting Amsterdam. Voorlopig doel: de Huishoudbeurs in het RAI-gebouw. Op deze beurs, waar de laatste nieuwtjes en snuffjes aan het publiek werden getoond, is tot op de middag naar genoegen ver-toefd.

Ook de vele stands waar hapjes e.d. uitgereikt werden, mochten zich in een geweldige belangstelling verheugen. Men beweert, dat enkele huisvrouwen mede

daardoor enige onsjes zijn aangekomen!! Omdat dames pas dan goed uit zijn als ze ook hebben kunnen winkelen, is daarvoor ook ruimschoots de gelegenheid gegeven. De volgende aansteek was: „De zoete inval”. Hier is bijzonder genoten van een traktatie, alsmede van een bepaald Manneke P.! Tot ieders verbazing is gebleken dat men echt niet naar Brussel hoeft te gaan om van de schoonheid van 't Manneke te genieten.

Dat sommige dames hierbij „niet droog” bleven is te wijten aan de te grote nieuwsgierigheid voor 't Manneke! Tijdens de tocht door de bollenvelden is

nog halt gehouden om een bosje tulpen te kopen, zodat een ieder met bloemen thuis kwam.

Eenmaal in Leiden aangekomen werd het echt wel tijd voor een warme maaltijd. In restaurant Voortman is die ons voorgezet. De kok had alle eer van zijn werk, wat bleek uit de geweldige eetlust van het gezelschap.

Tijdens dit diner zijn enkele „Misses” gekozen, hetgeen gepaard ging met het overhandigen van een bosje bloemen. Uit nagekomen berichten bleek dat de verkiezing van „Miss Moeder” midden in de roos was.

Een tikkeltje te laat is het hele gezelschap weer in Culemborg aangekomen. Een zeer groot aantal dames is hier door

zorgzame mannen afgehaald, waarbij het opvallend was, dat geen enkele boom als schuilplaats werd gebruikt.

Een leuke dag was weer voorbij en aan het verzoek om aan de directie van onze N.V. hiervoor bijzonder dank te brengen, voldoe ik gaarne op deze wijze.

K. Verweij

Jeugdvakantie

Op 25, 26 en 27 mei a.s. zal onze jeugd een deel van zijn jeugdvakantie opnemen met een verblijf in Heemskerk, waar we in slot Assumburg ons bivak zullen opslaan. Van hieruit zal het programma, dat voor die dagen door de jeugdcommissie is opgesteld, worden afgewerkt. Hopelijk treffen we mooi weer, zodat we ook van de zee en het strand kunnen genieten.

Behalve de jongelui zelf, zijn alle chefs in kennis gesteld van de data, alsook welke jongelui van hun afdeling in aanmerking komen voor deze vakantie.

Men krijgt nog bericht welke benodigheden moeten worden meegenomen.

K. Verweij

Dankbetuigingen

Hiermede dank ik het Personeelfonds voor de fruitmand die ik bij mijn ziekte mocht ontvangen.

A. Vink

Langs deze weg dank ik het Personeelfonds voor de fijne fruitmand, welke ik tijdens mijn ziekte heb mogen ontvangen.

Th. Schoots

Langs deze weg wilde ik het Personeelfonds heel hartelijk bedanken voor de fruitmand die ik mocht ontvangen tijdens mijn ziekte.

Th. van Alfen

Wij danken allen heel hartelijk voor de vriendelijke attenties, die wij ontvingen bij de komst van Lex.

J. A. Poutsma en echtgenote

Personalia

In dienst:

12-4-1966 M. B. A. Massali, Technische dienst
12-4-1966 A. B. Chtatou, Technische dienst
12-4-1966 A. Ririmasse, Plaatwerkerij IV
1-5-1966 H. Sleutelberg, Ontwerp afdeling
2-5-1966 M. Hassan Mohamed, Galv. afdeling

Geboren:

22-3-1966 Nicolaas Christiaan, zoon van de fam. G. A. Maruanaya
21-4-1966 Erwin Antonius, zoon van de fam. L. H. v. d. Winkel

Gehuwd:

6-5-1966 W. Vermeulen met mej. D. E. Lammers

de fabrieksfluit

Redactie: C. M. Borstlap, A. de Bruin,
W. Carstens, D. W. van Logchem,
Mr. J. H. Stokmans

Personeelsorgaan van Gispens fabriek
voor metaalbewerking N.V., Culemborg
Verschijnt 1 x per 5 weken

20e jaargang - no 213 - 18 juni 1966

50

Uit de ondernemingsraad...

126e vergadering gehouden op 8 juni 1966

Installatie nieuwe ondernemingsraad

Nadat de vergadering is geopend heet de heer **Van Osselen** de nieuw gekozen leden van de ondernemingsraad van harte welkom.

De nieuwe leden verklaren zich op een desbetreffende vraag van de voorzitter bereid hun functie in de Raad te aanvaarden en gaarne te willen samenwerken met het doel de belangen van de gehele onderneming te behartigen. Hierop installeert de voorzitter de nieuw gekozenen tot leden van de Raad.

Vervolgens dankt de heer Van Osselen de aanwezige aftredende leden voor de openhartige wijze waarop zij steeds hebben samengewerkt in het belang van het bedrijf.

Vanuit de fabriek gezien kijkt men vaak aan tegen vraagstukken, die voor de mensen minder bekend zijn en waarop in de vergaderingen van de Raad in vele gevallen een duidelijker inzicht en een antwoord kan worden gegeven.

Voor zover dit mogelijk is zullen de ondernemingsraadleden dan tot taak hebben deze zaken uit te dragen aan de andere personeelsleden van het bedrijf.

De voorzitter merkt op dat volgens de Wet op de ondernemingsraden een directie-lid als voorzitter deel uitmaakt van de Raad. Zonder directie-lid zou dus een vergadering niet als een ondernemingsraadvergadering kunnen worden gezien.

Spreker kan zich echter goed voorstellen dat de leden weleens bij elkaar willen komen om onderling van gedachten te wisselen. Hiertegen heeft spreker in beginsel geen enkel bezwaar, mits op gepaste wijze en alleen in bijzondere gevallen hiervan gebruik wordt gemaakt. Dergelijke vergaderingen kunnen ook wel in bedrijfstijd plaatsvinden; dit dient dan in overleg met de heer Stokmans te worden geregeld.

L. & G. resultaten 1965.

Vervolgens bespreekt de **voorzitter** uitvoerig de inmiddels gepubliceerde financiële resultaten van het concern en licht de motieven toe van de voorgestelde verlaging van het uit te keren dividend van 12 tot 11%.

De Raad van Bestuur moet aan de hand van de cijfers verslag uitbrengen aan de vergadering van aandeelhouders, maar eerst moeten deze voorstellen de Raad van Commissarissen passeren.

De hoogte van het uit te keren dividend is voor het bedrijf in wezen niet direct belangrijk, wel echter voor de beurs, omdat het dividend een directe invloed uitoefent op de koers van de aandelen. Een constante-dividend-politiek geeft meer vertrouwen in de gedragingen van de onderneming, en is van groot belang wanneer door de onderneming een beroep op de kapitaalmarkt moet worden gedaan. Alhoewel de resultaten van het concern een dividend uitkering van 12% wel zouden kunnen motiveren heeft de Raad van Bestuur toch een verlaging van 1% voorgesteld als gevolg van de slechte gang van zaken in Italië en om hiermede tevens uiting te geven aan de bezorgdheid voor de toekomstige ontwikkeling van het bedrijfsleven in Nederland.

Met de voortdurend stijgende arbeidskosten, het ambitieuze regeringsprogramma en de toenemende tekorten op de betalingsbalans ziet de toekomst er bepaald niet rooskleurig uit.

De regering heeft inmiddels een aantal maatregelen genomen, omdat men inziet, dat het ons land momenteel minder goed gaat.

Ook in deze vergaderingen is, zo vervolgt de voorzitter, vaak en ernstig gewaarschuwd tegen het spook van de inflatie en nu zitten wij werkelijk in de gevreesde

spiraal. Zouden de Nederlandse ondernemingen zich hierdoor uit de internationale markt prijzen, dan ontstaat er voor ons land een ernstige situatie.

De **voorzitter** wijdt in dit verband enige aandacht aan een bedrijf, waarbij de vele moeilijkheden op onjuiste wijze werden aangepakt. Het is betreurenswaardig, dat een bedrijf met een goed produkt van de markt verdwijnt. Op zichzelf behoeft dit niet zo verontrustend te zijn. Dergelijke gebeurtenissen zouden onvermijdelijk het gevolg kunnen zijn bij de voortschrijdende ontwikkeling in E.E.G.-verband. Mede met het oog hierop zijn wij indertijd een fusie met Lips aangegaan, opdat wij tezamen een sterker geheel zouden vormen.

Resultaat 4e periode

De heer **Bult** geeft hierop een uitvoerige toelichting op de resultaten van de afgelopen 4e periode.

De omzet, die aanmerkelijk beter was dan over de 3e periode, bleef iets beneden de begroting. De kosten lagen op een redelijk peil, terwijl de efficiëntie-verschillen in deze periode duidelijk waren verbeterd. Hierop ontspint zich, naar aanleiding van door de leden gestelde vragen, een uitvoerige gedachtenwisseling over diverse punten.

„Oud en nieuw”

Rondvraag

In de rondvraag werden de volgende onderwerpen aan de orde gesteld.

1. Stoffering dubbele rug;
2. Samenstelling diverse commissies i.v.m. nieuwe OR;
3. Calculatie gereedschappen;
4. Produktiekosten brievenkast;
5. Toonzaal L & G Amsterdam;
6. Verbeteringen op ergonomisch gebied;
7. Vakantieregeling buitenlandse arbeidskrachten;
8. Skelterwedstrijden op 24 en 25 juni a.s.;
9. Uitbetaling winst 4e periode op 10/6 en 17/6;
10. K.B. uitbetaling zo mogelijk vóór de fabrieksvakantie.

Het valt op in het eerste journaal van Gispen dat daarin leveranciers voorkomen die ook nu nog regelmatig aan ons leveren.

Zo vinden wij namen van firma's als Stokvis Rotterdam, Oving Rotterdam en Helders Rotterdam.

Het was dus toen wel een Rotterdamse aangelegenheid ook al vinden wij leveranties aan afnemers buiten Rotterdam.

De groei van Gispen verliep voorspoedig hetgeen wij niet beter kunnen demonstreren dan aan de hand van onderstaand lijstje van uitbetaalde arbeidslonen op willekeurige data:

14—10—'16	f	31,14
11—11—'16	„	47,55
15—12—'16	„	46,37 ⁵
20— 1—'17	„	129,65
17— 2—'17	„	154,41
25— 3—'17	„	197,44

In december doet ook de eerste kantoorbediende zijn intrede bij Gispen.

Op 30 december 1916 wordt aan Anton van der Linden een salaris uitbetaald van f 27,— als hulp in kantoor.

Uit bovenstaand lijstje kan worden afgeleid dat in een periode van nog geen halfjaar tijd de post arbeidslonen ongeveer verzesvoudigd is.

Wij mogen hieruit afleiden dat ook de bedrijvigheid met minstens het vijfvoudige is toegenomen.

Deze toename wordt ook gedemonstreerd door de bedragen van de individuele orders.

Wij vinden op 8 december 1916 de aflevering van order nr. 29 tot een bedrag van f 850,—.

Ook de bedragen van de materiaal aankopen nemen toe.

Op 13 december 1916 werd een hoeveelheid staf- en plaatijzer ingekocht van Oving van 18.076 kg tot een bedrag van f 3.972,10; vermoedelijk was dit materiaal bestemd voor een zeer grote order, waarover ik in de volgende Fabrieksfluit iets meer hoop te vertellen.

J. Bult

12¹/₂ -jarig jubileum

Op 16 mei jl. vond de huldiging plaats van de heer Van der Burg ter gelegenheid van zijn 12¹/₂-jarig jubileum.

Voor hij in november 1953 bij ons in dienst kwam had hij al heel wat moeilijkheden moeten overwinnen.

Na zijn L.T.S. opleiding in Tiel probeerde hij als leerling bankwerker werk te krijgen. Door slapte in de industrie kon hij nergens aan de slag komen. Daardoor kwam hij te werken in een bakkerij.

Vroeg opstaan, deeg maken, meehelpen met broodopmaken en brood bezorgen, vaak met veel overuren, werden zijn deel. Toch volgde hij gelijktijdig nog de avondschoolopleiding in Tiel voor fijnbankwerken. Onderwijl solliciteerde hij bij verschillende fabrieken, totdat die bij Gispen met succes werd bekroond.

Omdat het reeds november was bleek het niet mogelijk meteen in de bedrijfsschool te worden geplaatst.

Hij begon als magazijnbediende met het tellen van schroeven, het demonteren van deurscharnieren en montage-onderdelen gereed zetten.

Na ongeveer een half jaar werd hij overgeplaatst naar de lampenmontage.

In september 1954 ging Van der Burg's wens in vervulling. Hij werd geplaatst in de bedrijfsschool voor de Bemetel opleiding Plaat-bankwerken.

In februari 1957 slaagde hij en werd tewerkgesteld op de afdeling Planning.

„Daar werk ik nog steeds”, zegt de heer Van der Burg.

„Aanvankelijk deed ik daar de montagevoorbereiding, maar later werd ik chasseur. In deze functie moet je in de fabriek navraag doen naar de vordering van urgente onderdelen. Op het ogenblik verzorg ik het contact tussen de verkoopafdelingen en de planning en ik maak produktieprogramma's. Omdat bij dit werk veel administratie voorkomt, ben ik met mijn studie ook die kant uitgegaan”.

De heer Van der Burg vult de vrije tijd die er naast zijn studie overblijft graag met klaverjassen en bridgen. Hij is lid van de C.B.C. (Culemborgse Bridge Club) en speelt in de laagste klasse.

„Maar” zegt hij: „ik hoop nog eens te

promoveren”.

Verder houdt hij van zwemmen en werkt graag in zijn tuin.

AB.

Uit het Directieboek mei 1940 - mei 1945 (slot)

23 oktober 1942

Opnieuw bezoek van de gevreesde Sauckel-commissie: Men komt opnieuw arbeiders voor Duitsland vorderen. Van Osselen praat de heren de fabriek uit.

26 november 1942

Alweer de Sauckel-commissie: Men vraagt om 25 mensen. Afdelingen tot 15.

10 december 1942

Gesprek in Den Haag met Paul Mauser. De Verlageringsopdracht is geannuleerd. Accoord over onze kostenvergoeding.

8 januari 1943

De Aussenstelle te Arnhem verlangt 3% van alle fabrieksarbeiders in Culemborg. Voor Gispen betekent dat 4 man.

21 januari 1943

4 man naar Duitsland vertrokken.

1 februari 1943

De NSB-er Merckens schrijft in „Ambachts- en Nijverheidskunst”: „De meubelkunst is er in geslaagd het stalen meubel te overleven, maar waar blijft het houtsnijwerk?”

2 februari 1943

Wederom Sauckel-commissie. Van Osselen onderhoudt zich uren lang met de ellendelingen.

30 maart 1943

Bezoek van Winterhulp-man; ditmaal iemand die vindt dat Van Osselen ieder Sociaal gemeenschapsgevoel mist. Omdat men nu toch vervelend gaat dreigen, na overleg met commissarissen, f 500,— overgemaakt. Hierover later weer eindeloos gezeur gehad, omdat men dit een fooi vindt.

12 april 1943

Heden begint onze opleidingscursus Bank- en Plaatwerken, onder leiding van de heer Bootsma. Deelnemers: 11 jongens uit eigen bedrijf en 8 nieuwelingen.

16 april 1943

Vrij aanzienlijke opdrachten van Fokker.

20 april 1943

Voor het personeel wordt een schaftlokaal ingericht.

29 april 1943

Alle leden voormalige Nederlandse weer-macht worden krijgsgevangenen.

30 april 1943

Overal in den lande stakingen. In alle fabrieken in Culemborg wordt gestaakt. Bij ons is tot 5 uur doorgewerkt. Toen liep iedereen weg.

1 mei 1943

Vanmorgen om half 9 slechts 20 man in fabriek aanwezig.

4 mei 1943

Een ieder is weer aan 't werk. Mij wordt door de Untersturmführer der Sicherheitspolizei om een lijst gevraagd met de namen van de stakers. Vergeten hierop te antwoorden.

30 juni 1943

Bericht van Hoogovens dat 250 ton Mauser staalplaat in de komende weken zal worden afgeleverd. Blijkbaar heeft Mauser verzuimd deze order te annuleren. Moeilijke situatie. Het in bezit hebben van staalplaat dat niet gemeld is, is streng verboden en als we melden, wordt het weggehaald. Heb opslagruimte gehuurd bij Sillevius.

6 augustus 1943

Lek afgesloten. Personeel uit Utrecht kan niet meer naar Culemborg komen.

23 augustus 1943

Eerste Gispen-zwembwedstrijd „heen en terug over de Lek”, voorafgegaan door duikwedstrijden. Er moeten evenveel mensen boven komen als er in gaan. Wie niet levend boven komt heeft verloren. Als er meer mensen boven komen dan er in gaan: dit voor Sauckel geheimhouden. Mouthaan blijft 41,4 seconden onder water. Remmert Vermeulen zwemt in 7 minuten en 12 seconden heen en terug over de Lek.

8 september 1943

Unconditionel Surrender of Italy.

14 september 1943

Besprekingen met Berenschot over voortgangscontrole en capaciteitsplanning.

24 november 1943

Opnieuw enorme moeilijkheden inzake het vorderen van arbeiders; personeel toesproken om de gecompliceerde situatie uiteen te zetten.

11 januari 1944

Dr. van Hattum heeft 24 personeelsleden tegen diphterie ingeënt. In vooroorlogse tijden was het aantal diphteriegevallen in ons land 25 per week. Thans 1500.

1 februari 1944

Wij hebben de Nederlandse Spoorwegen er op feestelijke en dankbare wijze op attent gemaakt dat men sedert uitbreken oorlog voor 1/4 miljoen gulden meubelen van ons heeft afgenomen.

3 februari 1944

Onder leiding van de Nederlandse Heide Mij gaan we met het gehele personeel aardappelen verbouwen ergens in de richting van Beesd. 9 Culemborgse bedrijven hebben zich aangemeld met in totaal 424 deelnemers, waarvan 160 Gispenmannen.

7 februari 1944

Wij verkopen ons Pelko-bureau voor f 230,— en vernemen nu van Blikman, dat dit bureau, gloednieuw, in de zwarte handel voor f 500,— wordt verkocht.

16 februari 1944

Om zwarte handel in Pelko-meubelen tegen te gaan, verkopen wij voortaan alleen op koopovereenkomst.

18 april 1944

Bezoek van een controleur van de Nederlandse Kultuurkamer. Meent dat we ons bij deze kamer moeten melden en wil weten, wat we maken. Gezegd niet bereid te zijn hem te vertellen wat we maken, laat staan daarover iets te melden. De man is vertrokken.

25 april 1944

We bergen onze schrijf- en rekenmachines 's nachts op in het stookhok. We zijn nl. bang voor diefstal en deze apparaten zijn niet te vervangen.

24 mei 1944

Personeelsvereniging „Gisona” (Giso, ontspanning na arbeid) ten doop gehouden.

31 mei 1944

8 Engelse vliegtuigen hebben 2 elektrische treinen beschoten, die stilstonden op het station. 9 Doden en vele gewonden.

1 juni 1944

Prins wordt bedrijfsleider. Nieuwe luchtalarmregeling gemaakt in verband met het vele schieten op treinen.

6 juni 1944

De invasie in Normandië ingezet!

23 juni 1944

Onze auto plus chauffeur moet zich melden in Den Bosch. Die zullen we wel kwijt zijn hetgeen een ramp is. Als tenminste de chauffeur maar terugkomt.

27 juni 1944

Heden 3 controleurs van 3 Rijksbureaus op bezoek. Ze komen kijken of wij niet zondigen. Natuurlijk doen we dat (niet). Het is om stapelgek van te worden.

4 juli 1944

Opnieuw controleurs. Maar nu blijkt dat ze juist alles willen doen om ons door te laten werken.

25 juli 1944

Per fiets en paardebuis naar Beusichem voor Gisona-zwemwedstrijd. Remmerd Vermeulen wint opnieuw.

23 augustus 1944

Parijs in handen der Fransen!

5 september 1944

De P.G.E.M. heeft ons bij wijze van gunst een stroomverbruik toegestaan van 10% van het normale verbruik.

7 september 1944

Mededeling directie aan personeel: „Wij vernemen dat zojuist bekend is „gemaakt dat op samenscholingen op „straat van 3 of meer personen onmiddellijk „lijkt geschoten zal worden. Het lijkt ons „gewenst dat een ieder hiermee rekening „houde.”

8 september 1944

Aangeplakt in de stad: De SS-Brigade-Kommandant maakt bekend, dat zodra nogmaals in deze stad sabotage zal worden gepleegd, onmiddellijk honderd ingezetenen standrechtelijk op de Markt zullen worden doodgeschoten.

12 september 1944

Krachtstroom afgesloten, alleen stroom voor licht. Geallieerden ten zuiden van Eindhoven op Nederlands grondgebied.

18 september 1944

Bekendmaking in fabriek: Wegens gebrek aan elektrische stroom zullen wij, indien luchalarm gegeven moet worden, gebruik maken van toetersignalen.

19 september 1944

Alle excenterpersen, 2 fraisbanken, de grote platenschaar en een boormachine worden met de hand aangedreven. Aandrijver en bewerker wisselen om het kwartier van werk.

28 september 1944

Zware beschieting door Engelse jagers van stationsemplacement. Er zijn ook bommen neergeworpen. Rails lijken wel vermicelli. Stroomdraden vernield.

3 oktober 1944

In Beesd zijn 85 van onze mensen aan het aardappelen rooien.

21 oktober 1944

Bezoek van een officier met soldaat van Feldwirtschaftscommando 10. Men wil materialen wegvoeren in verband met nadering Engelsen. Wederom aanval op station met raketprojectielen. Een aantal dezer projectielen hebben fabriek nogal beschadigd. In lampenmontage begin van brand. Ortskommandant heeft kolenvoorraad in beslag genomen.

24 oktober 1944

Soldaat komt onze carbidvoorraad in beslag nemen. Als wij niet alles geven zal fabriek worden platgebrand. Met hem gepraat. Is tevreden vertrokken met 12 kg carbid.

3 november 1944

Bij v. O. worden 6 vrouwen ingekwartierd. En wat voor vrouwen!

9 november 1944

Bezoek Kommando Hauptman Rieder van Feldwirtschaftscommando 7. Alle fabrieksvoorraden moet hij in beslag nemen. 1½ uur met deze man gepraat met resul-

taat dat hij een rapport zal opmaken waarin staat dat machines niet in beslag genomen moeten worden en dat de voorraden van geen belang zijn.

10 november 1944

Bezoek van Obergefreiter Würdig, die ons meedeelde dat van de Duitse Wehrmacht voortaan niemand meer onze fabriek betreden mag zonder zijn toestemming en als iemand die toestemming heeft, moet Würdig er zelf bij zijn.

11 november 1944

Een soldaat komt 15 arbeiders „vorderen”. Heeft U toestemming van Obergefreiter Würdig? Neen? Dan moet U onmiddellijk vertrekken. En hij vertrok. Even later 4 soldaten met geweren in fabriek die iets van ijzer wilden laten maken. Heeft U daarvoor toestemming van Obergefreiter Würdig? Neen? Dan er uit. En weg waren ze.

28 november 1944

Wij leveren kachels en platte kachelpijpen aan alle inwoners van de stad.

8 december 1944

Bezoek van Hauptmann Steng en Sonderführer Kahl van Feldwirtschaftscommando 3. Men komt machines in beslag nemen. Zeer lang met deze heren gepraat. Resultaat: Men zal geen machines weghalen, maar dan moeten wij 500 kachels leveren. En kunnen wij de heren helpen met een takel van 1 ton, wat touwen, een carbidlamp en 2 aluminium gamelle ketels?

11 december 1944

Sonderführer Kahl komt f 5,75 betalen voor de hem geleverde carbidlamp. Of we 500 van die lampen kunnen leveren. Prijs bedongen van f 4,65.

14 december 1944

Sonderführer Kahl geeft opdracht voor 500 stuks kolenkitten. Als wij ze niet zouden willen leveren, zullen machines worden weggevoerd.

15 december 1944

Bezoek van de heer Bruggeman uit Tiel met de groeten van de heer Daalderop, die zeer gedeprimeerd is, want bij hem zijn alle machines weggehaald en hij weet niet wat hij met zijn arbeiders moet doen.

23 december 1944

Hoffmann gisteren hier. Hij was bij N.S.F. in Hilversum geweest. Daar is alles weggehaald.

29 december 1944

Sonderführer Kahl komt afscheid nemen. Is overgeplaatst naar Twente. Wij stellen alle leden van het personeel in de gelegenheid om tegen typhus te worden ingeënt.

2 januari 1945

Heden hebben in kantoortje van Harkink Dr. van Hattum en Zr. Guittart de eerste serie prikken toegediend tegen typhus. Totaal 121 stuks. Heb wel moeten praten om een ieder te bewegen zich aan deze operatie te onderwerpen. Men had vernomen dat men na zo'n prik 3 dagen koorts kreeg en dat kon men zich niet permitteren omdat men niet de versterkende middelen had om daar spoedig overheen te komen. Ik vroeg of men zich wel kon permitteren typhus te krijgen met de kans, juist bij gebrek aan versterkende middelen, binnen één dag dood te zijn. Eén man had gedacht dat men in de arm geprikt zou worden, maar had nu gezien dat men in het hart geprikt werd en daar had hij niet van terug. Ten slotte zijn allen voor mijn argumenten bezweken, in hoofdzaak om mij dat plezier dan maar te doen. Volgens Dr. van Hattum is dit een zeer zeldzaam succes.

5 januari 1945

Heden Hamilton met 1 wagen + 1 paard + 1 voerman + 1 soldaat van Feldwirtschaftskommando naar Chamotte-Unie naar Geldermalsen.

Is teruggekomen met 2200 vuurvaste stenen voor onze kachels. Volgende week gaat hij nog een keer, want we hebben 3600 stenen nodig.

11 januari 1945

Prins is terug in Culemborg na een 3-daags bezoek aan Amsterdam. Bij departement van Sociale Zaken heeft hij een wachtgeldregeling voor elkaar gekregen. Ik had hem introducties meegegeven voor de directies van de Verenigde Blikfabrieken (v. d. Waerden), Heineken (Stikker) en Werkspoor (Damme).

Heeft zeer veel belangrijke informatie verzameld. Bij Werkspoor kreeg hij ge-

gevens voor de constructie van een „opzetkacheltje”.

15 januari 1945

Vanmorgen kwam Stabsfeldwebel Schultz + 1 soldaat. Men verlangde de sleutel van ons pakhuis in de Achterstraat. Koude rillingen over mijn rug. Is er verraad gepleegd?

Carstens is met de soldaat meegegaan. Blijkbaar zocht men naar radiotoestellen. Was geen verraad. Niettemin zijn onze 250 ton staalplaat ontdekt.

16 januari 1945

Gevolgen niet uitgebleven. Gisterenmiddag reeds om 4 uur kwam men mij bevelen bij Ortskommandant te verschijnen. Ortskommandant zeer verwonderd over deze vondst. Ik wist toch dat het verborgen houden van grondstoffen verboden was en dat daarop de allerstrengste straf stond.

Mijn verweer: Wij houden niets verborgen. Dit plaatmateriaal ligt nu al 2 jaar. Iedereen in Culemborg weet dat. Het is geen „voorraad”. Het is een „order in bewerking”. Het materiaal behoort ons niet toe, het is van Mauser. Wij hadden er ziekenhuismeubilair van moeten maken, maar dat is nu verboden. Zodra oorlog voorbij is gaan we de meubelen onmiddellijk maken. Ortskommandant aan het nadenken of hij mij zou geloven.

„Zou U mij niet geloven, belt U dan hoofdkantoor van Mauser in Keulen op” (wetende dat dit kantoor in puin ligt).

Ortskommandant: „Ik geloof U, maar ik moet het materiaal in beslag nemen. De Engelsen kunnen hier ieder ogenblik worden verwacht en hen kunnen we deze platen niet in handen geven.”

Hij wenst onmiddellijk de specificatie (die haalde ik uit mijn zak: 16.705 platen, totaal 257.489 kg.).

Het materiaal zou ons vergoed worden. Ik bedong 21 ct. per kg. Gevraagd of wij 50 ton mogen behouden. Dat werd toegestaan.

18 januari 1945

Heden bezoek van W. H. Gispen. Is vertrokken met bruine bonen, erwten, karbidlamp en 1 stel bandenlichters.

20 januari 1945

Afd. boekhouding aan Spoorstraat in

beslag genomen door Duitsers. Wordt „Schreibstube”.

26 januari 1945

De opzetkacheltjes zijn enorm succes. Verkoopprijs f 5,50 (voor personeel f 4,—).

30 januari 1945

Onze „Urania” schrijfmachine die „leihweise beschlagnahmt” was, is door vertrekkende Ortskommandant teruggebracht. Ongelofelijk! En het ding schrijft nog.

5 februari 1945

Ortskommandant bereid om per Wehrmachtsauto onze „Sommeröfen” over de Lek te brengen en in Utrecht af te leveren.

15 februari 1945

Alle mannen van 16 tot 50 jaar worden opgeroepen om bij Tiel aan de dijk te gaan werken die op doorbreken staat. Grote consternatie in Culemborg. Is het heus een doorbrekende dijk of gaat het om tankgrachten.

17 februari 1945

Het gaat inderdaad om een gevaarlijke situatie in Tiel. Als dijk langs Amsterdam-Rijnkanaal doorbreekt loopt heel Culemborg onder water. En wat dan? De Duitsers hebben alle bootjes gevorderd. Wie komen ons dan redden? Niet de Duitsers en ook niet de Engelsen.

23 februari 1945

Cheque ten bedrage van f 7.000,— voor weggevoerde plaat van Feldwirtschaftskommando ontvangen. Fabriek ligt stil. Een ieder is aan het graven.

27 februari 1945

Heden bezoek gebracht bij onze nieuwe burgemeester, de SS-soldaat de Kruyff. Heb hem gevraagd of hij niet een eind kan maken aan onmogelijke toestand in fabriek waar slechts enkele kinderen en grijsaards aan 't werk zijn.

12 maart 1945

Brief van Feldwirtschaftskommando. Ik wordt „aufgefordert” uiterlijk 15 maart een opgave in te dienen van alle machines en voorraden. Laatste zin: „Bezüglich der

Fortführung Ihres Betriebes im gegenwärtigem Umfange ergehen weitere Anweisungen."

14 maart 1945

Bezoek van 2 Duitse officieren. Gepraat over de 2 dagen geleden ontvangen brief. Inderdaad moet een aantal bedrijven ontruimd worden, maar alleen als dat strikt nodig is. Over het begrip „strikt nodig” 3 uur lang gepraat, waarbij de hele internationale situatie mij werd uiteengezet en mij duidelijk werd gemaakt dat er maar 2 grote mannen zijn: Hitler en Stalin.

22 maart 1945

Bezoek van Sonderführer Zaremba van Fwikdo 7. Ik had de indruk dat deze heer het nu weer heel gewoon vindt dat onze fabriek met rust gelaten wordt.

23 maart 1945

Sonderführer Sturm met een cheque van f 23.000,— voor weggevoerde staalplaat. Maar zal die verzilverd worden?

24 maart 1945

Inderdaad zijn de cheques gehonoreerd. Ik heb onze kasmiddelen ten bedrage van f 64.000,— verdeeld over Rotterdamse Bank, Ned. Handel Mij, Giro en 10 leden van het personeel.

9 april 1945

Sonderführer Zaremba komt hoogspanningsruimte bekijken. (Later, in mei '46 heeft Zaremba toegegeven dat men van plan was deze ruimte op te blazen).

11 april 1945

Verneem van Fwikdo 7 dat personeel van Fwikdo 3 naar 't oosten is vertrokken. Sonderführer Sturm zwaar gewond. De soldaat Keller (met de blikken tanden) is dood.

18 april 1945

Heden 5000ste Lilliput-kacheltje verkocht.

1 mei 1945

Vandaag Van Osselen 12½ jaar in dienst van de vennootschap. 3 Boeketten rozen. Speech van Harkink. Rode portefeuille.

7 mei 1945

Canadezen en Belgen bezetten Culemborg. Fabriek gesloten.

Herkozen

H. L. C. van Beest

G. van Doorn

A. den Hertog

M. Mouthaan

E. Th. Romijn

J. J. Romijn

Nieuwe leden

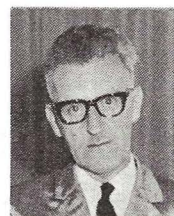
J. W. Kievit

J. D. van Ooijen

A. Veldt

G. Westerdal

J. C. van Zanten

Uitslag verkiezingen

Op 17 mei jl. vonden de verkiezingen plaats voor onze Ondernemingsraad. De opkomst ter stembus was zeer bevreemdend (ruim 76% van de stemgerechtigden), temeer als wij rekening houden met ca. 9% zieken.

In kiesgroep 1 hebben een 38-tal stemgerechtigden verstek laten gaan: als wij echter bedenken dat hieronder een 12-tal buitenlandse arbeidskrachten is begrepen, dan is dit vrij hoge aantal stemhouders beter verklaarbaar.

En nu de verkiezings-uitslagen:

KIESGROEP 1

lijst A.N.M.B.	uitgebrachte geldige stemmen
Candidaten	
1. G. van Doorn	30
2. J. D. van Ooijen	31
3. A. den Hertog	22
4. J. C. van Zanten	9
5. H. L. C. van Beest	9
6. A. W. v. d. Straten	7
7. J. J. v. d. Straten	—
8. H. de Ruiter	9
Totaal	117

lijst ST. ELOY

1. E. Th. Romijn	17
2. C. M. van Gasteren	5
3. A. Veldt	23
Totaal	45

In totaal werden dus in Kiesgroep 1 162 geldige stemmen uitgebracht. Het aantal te bezetten zetels bedraagt 7, zodat voor Kiesgroep 1 de kiesdeler

$$\frac{162}{7} \text{ of } 23 \text{ werd.}$$

Op grond hiervan verkreeg de A.N.M.B. recht op

$$\frac{117}{23} \text{ of } 5 \text{ zetels, en St. Eloy } \frac{45}{23} \text{ of } 2 \text{ zetels.}$$

Bij de verdeling van de toegewezen zetels werden

voor de A.N.M.B.:

G. van Doorn en J. D. van Ooyen, direct, A. den Hertog op grond van meer dan $\frac{3}{4}$ van de kiesdeler, J. C. van Zanten en H. L. C. van Beest in volgorde van de lijst verkozen.

voor St. Eloy:

A. Veldt, direct verkozen

E. Th. Romijn, meer dan $\frac{3}{4}$ van de kiesdeler

KIESGROEP 2

lijst A.N.M.B.	Uitgebrachte geldige stemmen
Candidaten	
1. J. J. Romijn	27
2. M. Mouthaan	19
3. G. Westerdaal	11
4. G. G. Toonen	9
5. W. F. Buitenweg	2
6. G. van Zandwijk	5
Totaal	73

lijst C.M.B.

1. J. W. Kievit	22
2. Th. v. d. Giessen	7
Totaal	29

In totaal werden dus in Kiesgroep 2 102 geldige stemmen uitgebracht.

Bij toewijzing van 4 zetels werd de kiesdeler derhalve

$$\frac{102}{4} \text{ of } 25.$$

Op grond hiervan verkreeg de A.N.M.B. recht op

$$\frac{73}{25} \text{ of } 2 \text{ zetels direct,}$$

plus 1 zetel op grond van grootste stemmenoverschot, totaal dus 3 zetels.

De C.M.C. kreeg de 4e zetel direct toegewezen.

Bij de verdeling der zetels werden:

voor de A.N.M.B.:

J. J. Romijn direct verkozen

M. Mouthaan op grond van meer dan $\frac{3}{4}$ van de kiesdeler

G. Westerdaal in volgorde van de lijst.

voor de C.M.B.:

J. W. Kievit: op grond van meer dan $\frac{3}{4}$ van de kiesdeler.

In onze nieuwe Ondernemingsraad, die een zittingsperiode van 3 jaar tegemoet gaat, begroeten wij als oude bekenden de heren Van Doorn, Den Hertog, Van Beest, E. Th. Romijn, J. J. Romijn en M. Mouthaan en heten als nieuwe leden welkom de heren Van Ooijen, Van Zanten Veldt en Kievit.

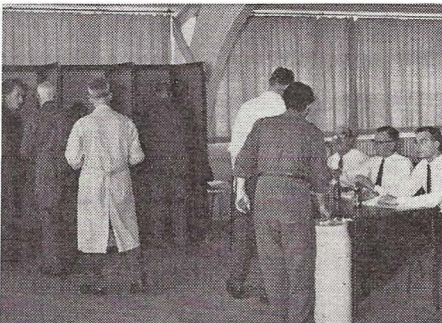
Tot slot nog enige cijfers:

	(a)	(b)		(c)		Geldig		
Kies- groep	Aantal stemge- recht.	Opkomst ter stembus	in % van (a)	Niet op- gekomen/ ziek	in % van (a)	uitge- brachte stemmen	in % van (a)	in % van (b)
1	245	182	74,3	63	25,7	162	66,1	89
2	133	106	79,7	27	20,3	102	76	96
Totaal	378	288	76,2	90	23,8	264	70	91,7

Stembureau Triosingel

Stembureau Achter de Poort

En nu maar tellen!

50 jaar Gispén

Historische samenkomst

Wanneer op 10 mei 1945 in de fabriekshal van Gispén aan de Triosingel een dankdienst wordt gehouden voor het her krijgen van onze vrijheid, dan worden daarmee alle angst en onzekerheid van de bezettingsjaren terug verwezen naar de geschiedenisboekjes, om daarin langzaam te vergelen tot verre en schemerige historie. De oorlog is voor óns voorbij; de nachtmerrrie van de achter ons liggende jaren is verdreven door het prille daglicht van een nieuwe toekomst!

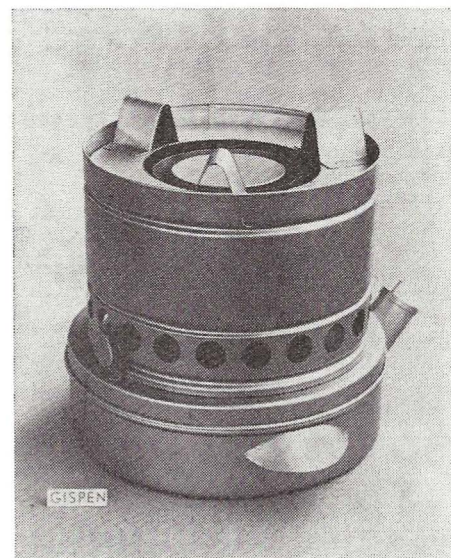
De nieuwe situatie overvalt ons een beetje, maar we hebben niet veel tijd om orde op zaken te stellen. Als de kruitdamp van het oorlogsgeweld begint op te trekken wordt de deplorabele toestand waarin ons land zich bevindt al spoedig duidelij-

lijk: machines en grondstoffen zijn door de bezetter weggeroofd; voedsel en kleding moeten mondjesmaat door de bevrijdende legers worden aangevoerd; weg- en railtransport zijn ontwricht en tienduizenden mensen die ongewild her en der over Europa verspreid werden zoeken nu, beroofd van alles wat zij bezaten, hun weg terug naar de vertrouwde dorpen en steden.

Het is 15 mei als Gispén weer gaat draaien, maar er zal nog heel veel moeten gebeuren voordat de produktie van stalen meubelen weer op gang zal zijn gekomen. Machines en materialen welke — als in de middeleeuwen — werden begraven om ze tegen inbeslagneming door de bezetters te beschermen, moeten worden te voorschijn gehaald. De Mauser staalplaten, tot nu toe angstvallig uit de fabriek gehouden, moeten nu naar het magazijn worden gebracht. Om ook de reeds in beslag genomen voorraad te achterhalen wordt een speurtocht — op de fiets — langs de rivieren gehouden, en, o wonder, in Tiel kan vrijwel alles van hetgeen ontbreekt worden teruggevonden! Het produktie-apparaat kan weer bedrijfs-gereed worden gemaakt.

Intussen wordt de in de nood geboren produktie van staalarme meubelen, lilliputkacheltjes en huishoudelijke gebruiksvoorwerpen als lepels en aluminium pannen nog even voortgezet. Het is in Nederland immers nog lang geen luilekkerland, en de behoefte aan dit soort artikelen is nog steeds groot. Het assortiment wordt zelfs nog uitgebreid met een na-oorlogs noodprodukt: petroleum-vergassers! Materiaal: het blik van de verpakking van biscuits „for dogs and liberated people”, grondstoffenleverancier: de bevrijdingslegers! De gigantische hoeveelheden biscuit-blikken waarvan de inhoud althans een einde

had gemaakt aan de ergste honger, blijken zich door Gispén uitstekend te laten omtoveren tot elegante petroleum-kooktoestellen welke bij het publiek gretig aftrek vinden.

Na-oorlogs noodprodukt

De produktie van de petroleum-vergassers heeft voor Gispén evenwel méér betekend dan alleen maar een nood-produkt uit nood-materiaal. Het is immers het eerste Gispén-produkt dat tot in detail produktie-technisch is voorbereid! Gebaseerd op de in de oorlogsjaren met Fokker- en Philips-opdrachten opgedane ervaringen wordt voor de produktie van de vergassers het z.g. „mono-systeem” toegepast. Dat betekent dat voor elk onderdeel van de vergasser een aparte tekening wordt gemaakt! Nú vinden we dat natuurlijk heel gewoon, maar in 1945 betekent dit toch wel een hele omwenteling in het bedrijfsgebeuren bij Gispén. We zijn weer een stap dichterbij het produktie-apparaat van vandaag!

Hoewel het produkten-assortiment nog niet erg aan een stalen meubelfabriek doet denken, moet toch — binnen de grenzen van het mogelijke — geleidelijk aan weer overgeschakeld worden. De materiaalvoorziening blijft voorsnag bijzonder moeilijk. Tal van beperkende bepalingen maken duidelijk dat belangrijker zaken dan het maken van stalen meubels voor de wederopbouw van ons land aan de orde zijn. Daarom maakt Gispen noodgedwongen HOUTEN zitmeubelen en — nog steeds — STAAL-ARME bureaus, en het duurt nog geruime tijd voordat het hout geheel uit de Gispen-fabriek is verdwenen.

We zijn al weer twee jaar verder — het is 1947 — als er een begin wordt gemaakt met de produktie van de eerste echte stalen meubelen: buismeubelen. Het is nog wat bescheiden van omvang, maar het begin is er en de draad welke in 1940 zo abrupt werd afgebroken kan weer worden opgevat.

Ze zijn er weer!

De draad wordt weer opgevat, ja, maar dan in een nieuwe stijl. Het is niet een herleving van het voor-oorlogse Gispen, maar de geboorte van een nieuw Gispen. Een Gispen waarin de buiten ons land voortgezette ontwikkeling op technisch, organisatorisch en sociaal gebied een willige voedingsbodem vinden. Een achterstand van vele jaren moet inge-

haald worden terwijl het bovendien al lang duidelijk was geworden dat het toekomstige Gispen-produkt ook buiten onze landsgrenzen haar bestemming zou moeten vinden. De ervaringen en bevindingen welke door de heer van Osselen tijdens een studiereis door de Verenigde Staten worden opgedaan onderstrepen nog eens duidelijk dat door directie en personeel van Gispen nog veel en omvangrijk werk verzet zal moeten worden voordat wij op internationaal niveau mee kunnen spreken. Met grote voortvarendheid wordt dan ook het pad geëffend voor een nieuw industrieel klimaat: er wordt een begin gemaakt met een aanvullende uitkering op de wachtdagen bij ziekte; een winstdeling-systeem voor het personeel wordt geboren; personeelsbeoordelingen ten behoeve van loonherzieningen worden ingevoerd en de „baas" zorgt voortaan voor een kopje koffie bij het werk. Er ontstaat ook een personeelsorgaan — de Fabrieksfluit — waarmee het gehele personeel voortaan

Primitief — maar échte koffie!

bij het bedrijfsgebeuren betrokken kan worden. Dat ook de technische achterstand niet vergeten wordt bewijst de in bedrijfstelling van een nieuwe afkantpers, een grote slee-schaafbank en een Amerikaanse pijpen-buigmachine! In de tijdens de oorlog gebouwde lakkerij worden installaties gemonteerd gebaseerd op de door de heer van Osselen in Amerika en Canada opgedane ervaringen.

Een voor Nederland nieuw en typisch na-oorlogs probleem gaat nu ook voor Gispen voelbaar worden: het tekort aan woningen! Het is steeds duidelijker geworden dat ook Gispen zal moeten meewerken aan de oplossing van het huisvestingsprobleem en in 1947 worden dan ook de eerste Gispen-huizen aanbesteed.

Eerste jaargang nummer een

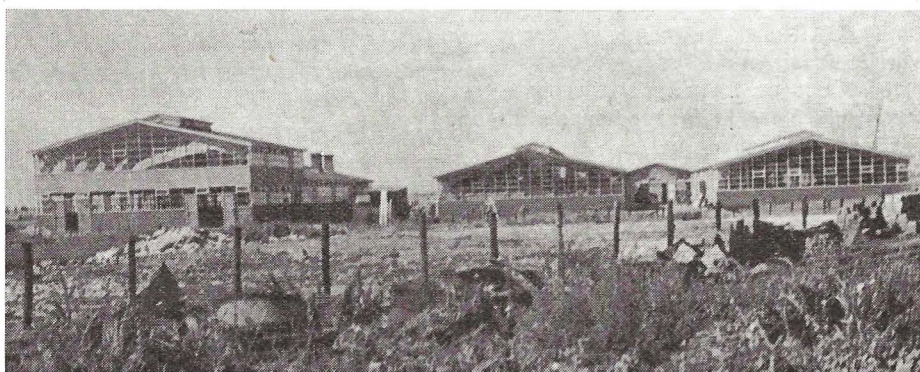
Het wordt 1948 voordat de eerste tien huizen (aan de Vaartstraat) betrokken kunnen worden, en ook in dit jaar hebben weer een aantal ontwikkelingen plaats welke steeds duidelijker vorm geven aan de nieuwe verhoudingen binnen het bedrijf. Zo wordt naast de fabriekskern — voorloper van de O.R. — ook een beambtenkern geïnstalleerd, terwijl de tariefcommissie, alweer een voor Gispen nieuw instituut, haar intrede doet. De leden van deze commissie ontvangen een speciale opleiding, waarin zij vertrouwd worden gemaakt met opbouw en werkwijze van de tarieven.

De produktie heeft inmiddels een ernstige tegenslag ondervonden van een brand in de lakkerij, maar deze tegenslag heeft toch niet kunnen verhinderen dat het bedrijf gestadig groeit. De produktie-series zijn in omvang toegenomen en steeds pijnlijker doet zich het tekort aan opslagruimte voelen. In het bijzonder de opslag van halffabrikaten geeft zulke problemen, dat vergroting van de beschikbare vloeroppervlakte noodzakelijk is geworden. In augustus 1949 is het zo ver. De eerste na-oorlogse nieuwbouw is een feit geworden door de in gebruik neming van een nieuwe bankwerkerij en een uitbreiding van de lakkerij. Hierdoor kan nu ook de nog jonge afdeling „proeffabricage" een eigen plaats krijgen.

Het hotel van Mietje de Jong

De groei is nu niet meer te stuiten: in 1951 wordt het hotel „Het Wapen van Gelderland” door Gispen gekocht en getransformeerd tot hoofdkantoor; in 1952 wordt een nieuwe buismeubelfabriek — fabriek II — in gebruik genomen, terwijl nog in datzelfde jaar fabriek III als hardchroom-afdeling van Gispen haar deuren kan openen.

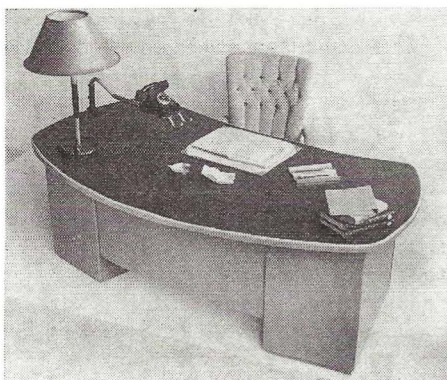
Fabriek II in gebruik, III in aanbouw

Dat de groei van Gispen zich ook op andere manieren manifesteert spreekt natuurlijk vanzelf.

De efficiëncy wordt te lijf gegaan door de instelling van de ideeënbus. Idee nr. 1 leverde een beloning op van f 2,50!

In het jaar daarna doet de kunststof, het

De eerste kunststharstrand...

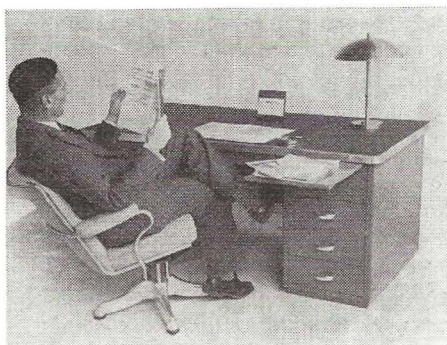

wonder van onze tijd, bij Gispen haar intrede: de bureau-bladen worden voortaan voorzien van kunststhar's randen. En opnieuw ondergaat de lakkerij een verjongingskuur: zij wordt toegerust met een nieuwe moffeloven.

De personeelsbezetting is in deze dagen uitgegroeid tot 300 man, en het is duidelijk dat de structuur van het bedrijf aan de snelle groei moet worden aangepast. De benoeming van de heer A. Prins tot onder-directeur geeft een versterking van de directie, terwijl het aandelen-kapitaal, mede voor de financiering van de uitbreidingen, niet onaanzienlijk wordt vergroot. Het gaat Gispen goed, dat is duidelijk, en de goede reputatie welke Gispen inmiddels verworven heeft wordt bevestigd door de bestelling van twee neigfauteuils, gestoffeerd in rood en groen leer, door niemand minder dan de keizer van Ethiopië!

Gelukkig weten ook minder verheven opdrachtgevers de weg naar Gispen te vinden, zodat er ruim voldoende werk aan de winkel is. De toekomst kan met vertrouwen tegemoet worden gezien en de bestelling van een derde afkantsers onderstreept dit vertrouwen nog eens duidelijk.

...en de eerste neigfauteuil

1900 stuks!

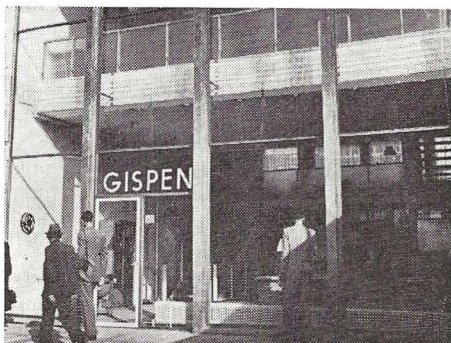
Dat dit vertrouwen niet ongerechtvaardigd is blijkt, als in 1952 — het jaar waarin fabriek II en III gereed komen en de derde afkantsers voor de produktie kan worden ingeschakeld — de grootste opdracht genoteerd kan worden welke Gispen in haar 36-jarig bestaan heeft gehad. Het Amerikaanse leger bestelt niet minder dan 1400 kasten voor haar onderdelen in Frankrijk en ruim 5000 bureaux, waarvan 1900 met schrijfmachine-berging, voor de bezetting-macht in Duitsland! Een gigantische opdracht welke dankzij de juist gereed gekomen uitbreidingen ook metterdaad uitgevoerd kan worden.

Het is begrijpelijk dat de uitbreidingen van 1952 de produktie-capaciteit zódanig vergroot hebben, dat de verkoop alle zeilen moet bijzetten om aan de vraag naar opdrachten te kunnen voldoen.

Al in het voorjaar van 1952 had Gispen de eerste stap gezet op de weg naar een grotere markt. Voor het eerst presenteerde Gispen toen zijn produkten op de voorjaarsbeurs. De ontvangst was gunstig en er werden goede zaken gedaan, maar in het jaar daarop volgend zou het toch al moeilijker blijken om de produktie bij te houden.

Het is dan ook niet toevallig als in januari de heer Kernkamp een studiereis naar de Verenigde Staten onderneemt om zich daar op de hoogte te stellen van de Amerikaanse verkooporganisatie en -methoden en de methodiek van het markt-onderzoek. Gispen moet een groter afzet-gebied vinden!

Ook de fabricage van nieuwe produkten moet bijdragen tot een voldoende bezetting van de fabriek. Zo aanvaardden wij o.a. de opdracht tot het vervaardigen van 500 foto-copiëerapparaten, waarvan de kast door ons wordt ontworpen.

Lijnbaan 60

Ter ondersteuning van de verkoop wordt bovendien op 9 oktober 1953 met feestelijk vertoon de Gispen toonkamer aan de Lijnbaan te Rotterdam geopend. Al met al is 1953 een wat moeizaam jaar geweest, maar het is toch gelukt. In 1954 draait de produktie weer op volle toeren, en er hebben zelfs weer uitbreidingen plaats: fabriek I krijgt er een fors aantal vierkante meters bij!

Ook aan onze reputatie wordt verder gebouwd. Op de Triennale in Milaan — een beroemde tentoonstelling — wordt de door de heer Rietveld ontworpen fauteuil 1401 bekroond met een ere-diploma en een gouden medaille. Het boekenrek (oud model bergmeubel) krijgt een eervolle vermelding!

Dat overigens ook oude roem niet vergaat, blijkt uit de opdracht tot inrichting van het nieuwe Provinciehuis te Arnhem. Dit keer met stalen meubelen.

De op de Triennale bekroonde meubelen zijn het begin van de Gispen woningmeubel-collectie, welke sedertdien een belangrijke plaats in ons verkoopprogramma heeft ingenomen.

In februari 1955 wordt op de 4e vakbeurs voor meubelen en woningtextiel deze nieuwe produktie-lijn bij de Nederlandse kopers geïntroduceerd. Dat de verkoop van woningmeubelen beslist geen eenvoudige zaak is moge blijken uit de volgende verzuchting, welke in deze dagen gehoord kon worden:

„Het is merkwaardig te constateren dat we er blijkbaar plezier in hebben het onszelf zo ingewikkeld mogelijk te maken. De woninginrichter n.l. die bij ons een dubbel rek met één kastje wenst te bestellen is genoodzaakt zijn order als volgt uit te schrijven: Een linkerjuk, een rechterjuk, een middenjuk, 10 legborden, 2 kruisverbanden, een achterwand, een klep met scharen, een linker- en een rechter zijwand.

Dat onze afdeling verkoop daar niet stapelgek van wordt is onbegrijpelijk.”

Tien jaren zijn nu verlopen sedert met de opbouw van het nieuwe Gispen werd begonnen. Gispen is in deze tijd uitgegroeid tot een moderne industrie welke in de gelederen van de stalen meubelfabrikanten een eervolle plaats inneemt.

De plannen voor verdere uitbreiding van het gebouwencomplex aan de Parallelweg liggen al weer gereed.

De oude kern verdwijnt van het toneel om plaats te maken voor de ondernemingsraad, welke in oktober 1955 voor het eerst bijeen komt.

Tal van moeilijkheden werden overwonnen, maar nieuwe problemen kondigen zich al weer aan. Was in 1953 de grootste zorg nog voor het verwerven van voldoende opdrachten, nu leidt een nijpend personeelstekort tot stagnatie bij de produktie!

Maar de order-portefeuille is goed gevuld, en dat is de basis waarop gestadig kan worden voortgebouwd.

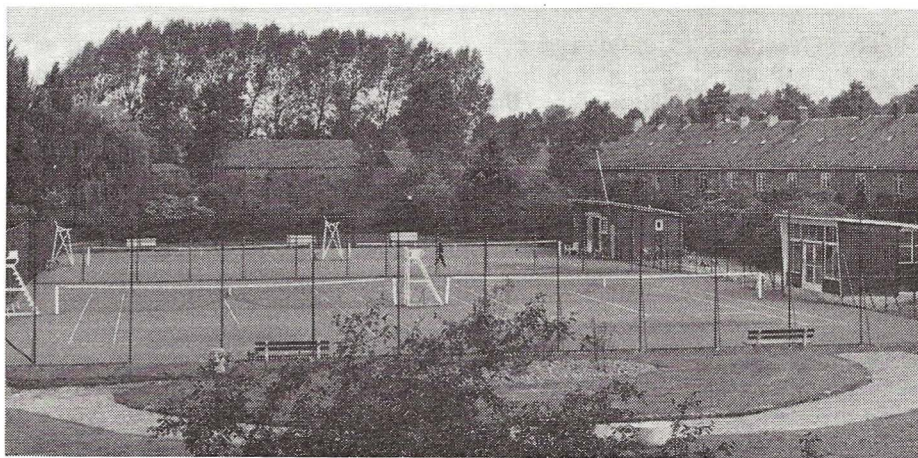

Met goud bekroond

Introductie van Gispen woningmeubelen

Gispen's Tennis Club

Van de Parallelweg naar Het Buitenom

Sinds januari van dit jaar, toen in de eerste Fabrieksfluit over de tennisclub geschreven werd, is er veel met onze club gebeurd. We hoopten en wensten van alles en gingen nog veel onzekerheden tegemoet. Inmiddels is veel gerealiseerd. In de allereerste plaats werden omheining, beschoeiing en andere attributen van de baan aan de Parallelweg overgebracht naar het Doelenterrein.

De heer Harskamp uit Hilversum heeft deze werkzaamheden uitgevoerd alsmede het aanleggen van de twee nieuwe banen. De oplevering van deze nieuwe banen kon nog juist voor het begin van het tennis-seizoen plaatsvinden, alhoewel de banen nog wel wat zacht waren.

Momenteel is de kwaliteit beter. Het hele jaar zullen we echter nog goed „het nieuwe” eraf moeten spelen.

Toen moest het paviljoen, dat aan de Parallelweg stond, nog naar de Kleine Buitenom worden verplaatst.

Maar wie zou dat karwei voor zijn rekening willen nemen?

Eerst werd onderzocht of een verplaatsing in z'n geheel, dus ongesloopt, mogelijk was. De Fa. Hussen zag hier wel kans toe, doch bij nadere beschouwing bleken in de toevoerwegen naar het Doelenterrein punten voor te komen, waar onherroepelijk het paviljoen vast zou komen te zitten. (Gelukkig dat iemand op het idee was gekomen dit op te meten).

De enige mogelijkheid om de boel in z'n geheel op te pakken was het gebruik van een helicopter. Maar daar was geen betrouwbare „chauffeur” voor te vinden.

Tenslotte bleek gedeeltelijke afbraak het enig mogelijke en dan nog zodanig, dat degenen die indertijd de bouw verzorgd hadden, nu ook weer de werkzaamheden zouden verrichten. Zij wisten immers hoe de constructie was.

Na overleg met die „bouwers” en toegezegde hulp van enkele vaklieden, kon hetzelfde paviljoen bij De Doelen verrijzen.

Zaterdag 16 april is de hele zaak verplaatst, nadat veel voorbereidende werkzaamheden al waren gedaan.

De opbouw op de nieuwe plaats heeft nog heel wat voeten in de aarde gehad, maar tenslotte is op 17 mei het laatste werk, t.w. het schilderen, geschiedt. De kwaliteit is zelfs vooruitgegaan, want nu zit er in plaats van een houten-, een betonnen vloer in met een mooie rode afstrijklaag.

Wel dient te worden opgemerkt, dat het gebouwtje door De Doelen van Gispen's Tennis Club is overgenomen en wij dus geen bezittingen meer hebben.

Wel kan Gispen's Tennis Club door het recht van huur over gebouwtje en banen beschikken.

Dit is ook voldoende en na enkele maanden ervaring, kan gezegd worden dat het „bij onze huisbaas wonen” in een prima verstandhouding gaat.

Ook is gebleken, dat hoewel er eigenlijk maar één baan aan de gezamenlijke clubs is toegevoegd er in ieder geval door onze leden veel meer gespeeld kan worden dan vroeger op onze Parallelwegbaan mogelijk was.

Dat de nieuwe situatie aantrekkelijk is blijkt ook uit het feit, dat het aanvankelijk sterk teruggelopen ledental weer met 15 is toegenomen. Op beperkte schaal kunnen nog leden worden aangenomen; dan benaderen we ons oude totaal weer.

Hoewel de twee nieuwe banen dus reeds enige tijd in gebruik zijn, acht het bestuur van de Doelencub het toch zo'n belangrijke mijlpaal in de Culemborgse tennissportgeschiedenis, dat ze het niet ongemerkt voorbij wil laten gaan.

Door een openingstournooi met na afloop een soort receptie in het park wil men de banen officieel inwijden. Dit zal geschieden op 25 en 26 juni. (Heel ongelukkig valt dit samen met de zwemtocht Beusichem-Culemborg, maar het toernooi kon niet worden verzet).

Nog een enkele opmerking over alle reeds gespeelde competitiewedstrijden, waaraan twee teams in de 3e klasse zaterdagmiddag en één team in de 2e klasse meededen.

Het 1e team (A), dat voor het eerste jaar in de 2e klasse meespeelde, heeft zich daar redelijk kunnen handhaven. Het werd 3e met 9 punten.

De teams B en C zijn beide op de 2e plaats geëindigd, resp. met 10 en 8 punten.

Na de fabrieksvakantie staan de onderlinge wedstrijden op het programma. Hierover ontvangt U nog nader bericht.

J. A. Poutsma

Bedrijfsbrandweerwedstrijden

14 mei werden de provinciale wedstrijden voor bedrijfsbrandweren uit Gelderland gehouden te Dieren.

Eenmaal per jaar strijden deze brandweren om de eerste plaats.

Slechts de winnaars moeten om de eerste plaatsen van gewest en land in een later stadium nog eens tegen elkaar uitkomen.

Onze 2 ploegen die deelnamen deden dit in klasse III A. Dit houdt in dat „het object” niet bekend is. Enkele oefeningen die in de gehele opdracht verwerkt zijn, worden wel van te voren medegedeeld. Deze worden speciaal beoordeeld. Men kan zich dus daarop van te voren trainen.

Deze keer werd speciale aandacht besteed aan:

- 1e het verlengen van een slangleiding over een brede sloot
- 2e het opvoeren van een slang met straalpijp via een ladder.

Er deden totaal 20 bedrijven met hun brandweren mee en dat aantal bleek te groot om alle dezelfde opdracht te laten uitvoeren.

Vandaar dat er twee „banen” uitgezet waren waarop ieder 10 ploegen streden. De Triosingelploeg zat op baan 1 en de Parallelwegploeg op baan 2.

De „banen” waren vrijwel identiek.

Om een „in brand staand” huis te kunnen blussen moest een lange toevoerleiding gelegd worden en daarbij moest een „sloot” gepasseerd worden. Nu is het altijd zo, dat men bij dergelijke wedstrijden veel fantasie moet bezitten om de opdracht correct uit te voeren.

De losschietsende koppeling aan het verdeelstuk

Een sloot bestond dit keer uit een paar planken die op de weg waren gelegd, een lekke slang wordt aangeduid met een klein vlaggetje en vlammen zijn slechts in verf op enkele kartonnen borden te zien. Zo kon het gebeuren dat een bevelvoerder, (niet één van de onze), die als eerste de brand gaat verkennen, dwars door die „sloot” liep, om er te komen.

Het jurylid bij de sloot zei een beetje geprikkeld: „zeg als je nu aan deze wedstrijden deelneemt laat dan een klein beetje je fantasie werken, je doet net of er geen sloot bestaat”.

Waarom de bevelvoerder ad rem zei: „maar meneer hebt U mij dan niet door die sloot zien zwemmen, ik ben drijfnat!” Hoe de beoordeling werd, is niet bekend.

Enfin, onze ploegen passeerden de sloot voorbeeldig. Wel werden fouten gemaakt zoals een verkeerde knoop of een knoop op de verkeerde plaats, de ladder ondersteboven neerzetten, een lek vergeten te verbinden en een koppeling die los schoot van het verdeelstuk.

Dit soort fouten wordt zeer zeker gesignaleerd en beoordeeld en men verliest er punten mee.

Wat echter in 't algemeen goed werd gedaan was de tactiek van de aanval en verder enkele details zoals opzetstuk op brandkraan plaatsen en bedienen alsook het overbrengen van berichten door de ordonnans.

De Parallelwegploeg kreeg een zeer goede waardering voor het leiding geven door de bevelvoerder.

De bekendmaking van de eindresultaten is altijd een spannende aangelegenheid.

Eerst wordt de laagst gekwalificeerde ploeg opgenoemd, daarna de op één na enz.

Per groep van 10 ploegen werd dat gedaan.

Van de groep van baan 2 werd de Parallelwegploeg als laatste opgenoemd met als resultaat dus de eerste plaats in hun groep met de daarbij behorende objectieve waardering. „ruim voldoende”.

De Triosingelploeg kwam in haar groep als 5e uit de bus, hetgeen ook een bevredigend resultaat is. Hun waardering was „voldoende”.

Dit is dus een belangrijk beter eindresultaat van beide ploegen t.o.v. vorig jaar.

Wat er zeker toe heeft bijgedragen is het gebruik van de nieuwe lichtgewicht helmen. Een belangrijke handicap van de zware oude legerhelmen tijdens het lopen en werken werd hierdoor weggenomen.

Het goede resultaat van de Van Leeuwen ploeg leidt naar een volgende kamp en wel naar de gewestelijke wedstrijden op 18 juni te Stadskanaal. Het gewest bestaat uit Gelderland, Overijssel en Groningen. Daar zullen 9 ploegen aan meedoen. De 2 beste hiervan mogen op 3 september aan de landelijke strijd deelnemen in Ede.

Europese kampioenschappen bestaan nog niet maar als het zover is, de Van Leeuwen ploeg is zeker bereid.

In feeststemming werd een voortreffelijke maaltijd genoten in „De Brinkhorst” te Dieren.

Om 8.00 uur retour naar huis, doch een

De afgematte winnende ploeg meldt zich „klaar”

gelegenheid in Renswoude bleek te veel aantrekkingskracht te bezitten om zomaar langs te rijden.

Als besluit: „Veel succes in Stadskanaal”.

Gedeeltelijke uitslag:

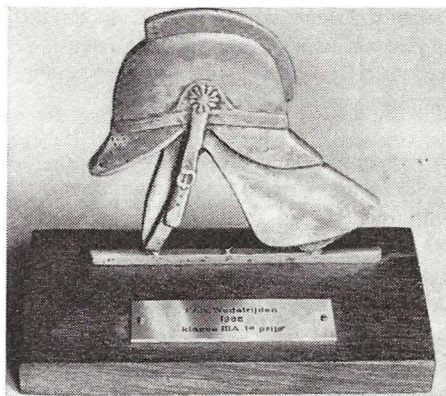
Baan 1:

1e	Gispen Parallelwegploeg	172	pnt
2e	P.T.T. Harderwijk	168,5	pnt
3e	P.T.T. Arnhem	168,5	pnt

Baan 2:

1e	Vredestein Doetinchem	194	pnt
2e	Van Gelder & Zoon Renkum	178	pnt
5e	Gispen Triosingel	159	pnt

J. A. Poutsma.

De trofee!

de volgende dag het Zuiderzee-museum te Enkhuizen.

Daar we tijdens de duur van het uitstapje de bus tot onze beschikking hadden waren we in staat een heel stuk van Noord-Holland te zien w.o. het monument op de Afsluitdijk en Den Helder.

Die avond zagen we in Beverwijk de film „My fair lady”. Deze boeide sommige jongelui zo, dat ze in het gangpad de te korte nachtrust inhaalden. Na afloop werd de verjaardag van een van de jongens gevierd.

De tweede nacht was het betrekkelijk rustig.

De volgende dag gingen we naar Alkmaar. Veel jongens toonden meer belangstelling voor een bus met meisjes, dan voor de kaas, wat wel begrijpelijk was.

Omdat het weer redelijk was konden we 's middags naar zee. Toen we terug kwamen in de jeugherberg gebruikten we nog een maaltijd en aanvaardden de thuisreis, die nog werd onderbroken voor een „kopje koffie”.

Wij danken de mensen die deze reis mogelijk gemaakt hebben, alsmede de heer Verwey en de heer Van Kranenburg voor hun uitstekende leiding.

De Jeugdcommissie.

Examen-potpourri

Cursus Galvanotechniek A 1

Geslaagd: G. G. Toonen

Cursus Lak- en Vertbedekkingen A

Geslaagd: R. van Brenk en J. H. Pikker

Deze cursussen werden verzorgd door de V.O.M.

Analistencursus

Op 31 mei heeft de heer P. van Kuik het mondeling en praktisch gedeelte van het examen voor *analist niveau II deel I* met succes afgelegd, nadat hij al eerder een schriftelijk examen had gedaan.

Wij wensen de heer Van Kuik dan ook van harte geluk met het behaalde succes, vooral omdat we weten dat aan een dergelijk examen een vrij lange studietijd voorafgaat. Wij hopen dat dit succes een stimulans zal zijn om zijn kennis nog meer uit te breiden.

Lascursus Technische School Culemborg

Elf geslaagde kandidaten, t.w.:

Elektrisch lassen beginner: J. A. M. Vink

Elektrisch lassen gevorderden: A. van Bentem, P. C. A. den Hartog, A. van Lent, H. Marchal.

Autogeen lassen beginners: N. P. G.

Helmond, L. Hol, J. J. T. van Kleef, A. M. van Zeeland, J. van Zijl.

Autogeen lassen gevorderden:

J. P. van Zomeren.

Stenocursus

Voor het diploma steno Nederlands slaagde Mej. W. B. Hoeven.

Alle geslaagden hartelijk gelukgewenst!

De jeugdreis

Woensdag 25 mei gingen de jongeren van Gispen weer het jaarlijkse uitstapje maken. Het reisdoel was dit keer Heemskerk, waar we verbleven op „Slot Assumburg”.

De heenreis werd onderbroken voor een bezoek aan het Instituut voor Nijverheid en Techniek te Amsterdam.

Na aankomst op de plaats van bestemming werd de maaltijd gebruikt. 's Avonds gingen we in IJmuiden naar de film. Het was een zeer geslaagde avond.

Na een wat „woelige” nacht bezochten we

Kasteelheren en slotvrouwen...

Programma 1966/1967

Aan het einde van het seizoen 1965—1966 kan het Bestuur van de Tafeltennisvereniging „Gispen” terugzien op een zeer gunstig jaar.

Dit betreft vooral onze jeugdspelers, die tot de sterksten van de afdeling Utrecht behoren.

Dank zij onze voetbaltoto zijn wij in staat geweest deze jongens naar vrijwel alle toernooien te sturen, waar zij enorm veel ervaring hebben opgedaan.

Zonder iemand tekort te doen wil ik hier voor bijzonder veel dank zeggen aan de heer H. van Haaren, die zich zelf en zijn auto praktisch iedere zondag voor de jeugd beschikbaar heeft gesteld.

Ook de Gispenaren, die bij ons poolen onze dank, want alleen zij maken het mogelijk, dat wij in staat zijn deze jongens op een dergelijk peil te brengen. Ook het kantine-personeel van fabriek II brengen wij dank voor de wijze waarop zij ons terwille zijn.

Het is nu eenmaal zo, dat als er veel jeugd is, het bijzonder moeilijk is alles tot in de puntjes na te leven, ook al doen wij onze uiterste best.

We hopen het komende seizoen weer te kunnen rekenen op al die mensen, die het afgelopen jaar voor ons van onschatbare waarde zijn geweest.

G. G. Toonen,
secretaris t.t.v. „Gispen”.

Dankbetuigingen

Langs deze weg dank ik directie, personeelfonds en kwaliteitsdienst voor de belangstelling en het fruit, tijdens mijn ziekte ontvangen.

A. J. van Krielen.

Mede namens mijn vrouw dank ik directie, personeelfonds en personeel C. M., voor het fruit en de blijken van belangstelling, ondervonden bij mijn ziekte.

G. H. N. van Beest

Hiermede dank ik het personeelfonds, leiding en personeel van Durion voor de fruitmand en de belangstelling, ondervonden tijdens mijn ziekte.

J. van Overbeek.

Gispen's Zwemclub organiseert op zondag 26 juni a.s. voor de 14e maal de zwemwedstrijd Beusichem — Culemborg onder auspiciën van de K.N.Z.B.

Er kan worden ingeschreven voor wedstrijdzwemmen en toerzwemmen, dames en heren.

Wedstrijdzwemmen is alleen mogelijk voor leden van de K.N.Z.B.

De inschrijfkosten hiervoor zijn f. 1,50.

Voor de Toerklasse kan alleen worden ingeschreven bij de heer J. de Boef (Portier) alle werkdagen tot 17.30 uur. Inschrijfkosten ook f. 1,50.

De start van de wedstrijd is om 15.00 uur te Beusichem, vermoedelijke aankomst ± 16.00 uur in de haven van Culemborg.

De prijsuitreiking is in de kantine van fabriek I ± 17.00 uur.

De organisatie van deze dag vraagt veel werk en veel mensen.

Wij doen dan ook een beroep op het Gispen-personeel, wanneer om medewerking wordt gevraagd deze te geven.

Wij hopen dat het weer gunstig zal zijn en dat er vele inschrijvingen zullen binnen komen.

H. A. v. d. Heuvel,
Secr. Gispen's Zwemclub

Voor de sympathieke en royale wijze waarop directie, medewerkers en medewerkers, personeelfonds, tennis- en tafeltennisclub aan ons huwelijk luister hebben bijgezet, onze hartelijke dank.

J. van Leunen

I. van Leunen-Verrips

Hierbij wil ik directie, personeelfonds en personeel hoofdkantoor heel hartelijk dankzeggen voor de fruitmand en de belangstelling, ondervonden bij mijn ziekte.

Mevr. G. van Steijn.

Gaarne langs deze weg mijn hartelijke dank aan personeelfonds en collega's, voor de bezoeken en het fruit, welke ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

M. Bonouvrie.

Clubavonden: 22 sept. 12 jan. '67
23 juni 20 okt. 9 febr.
28 juli 17 nov. 2 maart
25 aug. 15 dec. 30 maart

Clubtochten:

28 mei Rhenen via Amerongen
18 juni Noordzee—Scheveningen
23 juli Rotterdam—Hoek van Holland
20 aug. Loevestein
17 sept. Avondopnamen Amersfoort
15 okt. Den Bosch
12 nov. Wijk bij Duurstede
10 dec. Zaltbommel—Rossum—Waarde

7 jan. '67 Amsterdam (Kol. museum)
4 febr. Vught—Heeswijk
4 maart Ammerzoden—Nederhemert
25 maart Nijmegen—Groesbeek

Er zal een onderlinge competitie worden gehouden, waarvoor op iedere clubavond foto's moeten worden ingeleverd.

Minimaal voor de gehele wedstrijd 15 foto's. Formaat minimaal 18 x 24, echter liefst op 30 x 40.

Periodieke jurering door interne kleine jury.

Voor de tentoonstelling van '67 worden van iedere inzender 15 foto's voorgelegd aan een „grote” jury, welke de bekroningen zal toekennen.

Het bestuur.

Personalia

In dienst:

9-5-1966 Mej. D. J. A. Koenhen, Mech. administratie
16-5-1966 A. B. M. Ferkhani, Bankwerkerij
25-5-1966 J. W. van Uden, Gereedschapmakerij (terug uit mil. dienst)

Gehuwd:

18-5-1966 J. H. M. M. van Leunen met mej. I. Verrips

Geboren:

29-5-1966 Gerritje Willemeintje, dochter van de fam. J. J. Stap
31-5-1966 Marinus Antoon, zoon van de fam. W. Borgstein

de fabrieksfluit

Personeelsorgaan van Gispen's fabriek
voor metaalbewerking N.V., Culemborg
Verschijnt 1 x per 5 weken

Redactie: C. M. Borstlap, A. de Bruin,
W. Carstens, D. W. van Logchem,
Mr. J. H. Stokmans

20e jaargang - no 214 - 13 aug. 1966

50

Na opening van de vergadering en goedkeuring van de notulen staat de voorzitter even stil bij het zo plotseling overlijden van onze burgemeester, de heer Van Koningsbruggen. Spreker meent dat het heengaan van de burgemeester niet alleen een groot verlies voor zijn gezin en de gemeente betekent, maar ook voor de industrie. De voorzitter spreekt zijn bijzondere waardering uit voor al hetgeen de heer Van Koningsbruggen in de afgelopen jaren heeft gedaan.

Jubileumviering

De voorzitter herinnert er aan dat ons bedrijf op 4 sept. a.s. 50 jaar bestaat, welk feit wij enkele weken later hopen te herdenken. Gezien de huidige conjunctuur acht spreker het niet verantwoord om deze gebeurtenis op een al te uitbundige wijze te vieren. Men heeft het voornemen om aan het personeel een gratificatie toe te kennen en de stad Culemborg een cadeau aan te bieden in de vorm van een speeltafel voor het carillon van de Barbaratoren. Het is wel bijzonder spijtig dat de heer Van Koningsbruggen de jubileumviering niet meer kan meemaken. Met hem werden reeds tal van voorbereidingen getroffen betreffende het officiële gedeelte van de viering waarbij het stadhuis nauw zal worden betrokken.

De heer Bult deelt vervolgens mede, dat de jubileumcommissie a.s. vrijdag bijeen zal komen om het programma van de jubileumviering voor ons personeel vast te stellen en uit te werken. Door onvoorziene moeilijkheden kon deze commissie lange tijd niet zijn werk goed doen, waardoor nog geen definitieve plannen konden worden opgesteld. De commissie zal thans spijkers met koppen moeten slaan!

Benoeming nieuwe besturen

Met de door de ondernemingsraad voorgestelde bestuurswijzigingen van diverse interne commissies kan de directie zich verenigen, zodat deze thans als volgt zijn samengesteld:

Kleine Commissie OR.

G. van Doorn, tevens secr. O.R., E. Th. Romijn, A. den Hertog, J. J. Romijn, J. W. Kievit.

Personeelfonds

G. van Doorn, E. Th. Romijn, J. van Zanten,

G. Westerdal, J. H. Stokmans q.q., K. Verweij (administrateur).

Woningadviescommissie

J. de Boef, M. Mouthaan, H. van Beest, A. Veldt, K. Verweij, J. H. Stokmans.

Met betrekking tot de ideeënbuscommissie wordt opgemerkt, dat het wel wenselijk wordt geacht, dat een van de leden van de O.R. deel uitmaakt van deze commissie, omdat het in de afgelopen jaren weleens is voorgekomen dat een idee in de O.R. ter sprake kwam. Dit voorstel zal met de heer Meijers worden besproken.

Voor de oude tariefcommissie zal een nieuwe taak en nieuwe richtlijnen moeten worden vastgesteld, aangepast aan de in ons bedrijf gewijzigde omstandigheden. Een en ander zal in overleg met de vakbonden dienen te geschieden.

De voorzitter wil niet nalaten de aftredende leden van de verschillende commissies te bedanken voor hun aandeel in het werk, dat zij in het belang van het bedrijf hebben verricht. De ondernemingsraad sluit zich gaarne bij deze woorden aan.

Vakantie 1967

Naar aanleiding van de aanbeveling die wij via de Stichting van de Arbeid met betrekking tot vakantiespreiding hebben ontvangen, dreigen moeilijkheden te ontstaan. Aanbevolen werd nl. om de vakantie van 1967 in de eerste twee weken van augustus te doen plaatsvinden. De Culemborgse lagere scholen beëindigen hun grote vakantie echter reeds op 7 augustus. Besloten wordt voor ons bedrijf de vakantie in de laatste twee weken van juli vast te stellen. Ook de Vereniging van Handel en Industrie in Culemborg zal hierover worden ingelicht.

Resultaat 5e periode

De heer Bult merkt op dat men na een goede 4e periode aan de 5e periode niet al te hoge verwachtingen kon stellen. Dit is echter alleszins meegevallen. De kosten waren niet hoog; ook voor reparatie en onderhoud zijn deze binnen de perken gebleven. Wel zijn grote uitgaven gedaan voor stempels en matrijzen t.b.v. onze nieuwe lijn.

De voorzitter voegt hier nog aan toe, dat

wij in Nederland momenteel te maken hebben met een aarzeling in de conjunctuur. Ons ontbreken op dit moment grote orders, hetgeen het gevolg is van de door de regering genomen maatregelen om grote investeringen voorlopig af te remmen. Onze dealers blijven het best doen, maar de algemene situatie in Europa heeft zijn terugslag ook op ons land. In Engeland staat men nog voor grotere moeilijkheden, die uiteindelijk ook van invloed zijn op de overige Europese landen. Wij hopen dan ook dat ons land voor een dergelijke moeilijke situatie gespaard zal blijven. Reeds hadden wij het voornemen om de montage van Fabrik IV uit te breiden. Een dergelijke beslissing wordt nu niet zo gemakkelijk genomen en besloten werd om het definitieve besluit hiervoor zo lang als dit mogelijk is, uit te stellen.

Radiomuziek bij het werk

Eén der leden merkt op dat er in de fabriek moeilijkheden zijn gerezen over radiomuziek tijdens het werk. De voorzitter stelt, dat het altijd de bedoeling is geweest om alleen muziek toe te staan gedurende bepaalde uren en dan nog in afdelingen,

die zich daartoe eigenen met het oog op het lawaai. Een en ander zal door de betrokken bazen moeten worden geregeld. Er zal worden nagegaan of ook voor fabriek I radiodistributie kan worden ingevoerd.

Ongeval L. J. van Gasteren

Gevraagd naar het resultaat van het onderzoek van het ongeval van de heer Van Gasteren deelt de heer Stokmans mede, dat nog geen bericht is ontvangen van de arbeidsinspectie, die een nauwkeurig onderzoek heeft ingesteld. De voorzitter merkt naar aanleiding hiervan op dat iedere pers van een elektrische beveiliging kan worden voorzien, welke echter niet altijd door het bedieningspersoneel wordt gebruikt. Het is dan ook van het allergrootste belang dat de bazen er op toezien dat de beveiliging ook werkelijk wordt gebruikt.

De maatregelen, die voor de heer Van Gasteren m.b.t. zijn werk genomen zullen worden, zijn afhankelijk van de werkzaamheden, die hij zal kunnen doen. De directie is ten volle bereid om in deze haar vol-

ledige medewerking en steun te verlenen, opdat voor Van Gasteren een functie gevonden wordt waarbij hij weer volledig wordt ingeschakeld.

Overlijden heer Jonkman

De heer Stokmans staat nog even stil bij het overlijden van de heer J. C. A. Jonkman, die na lange tijd van ziekte toch nog vrij plotseling is overleden. Ook gedenkt spreker het overlijden van de echtgenote van ons personeelslid de heer Valk en het plotseling heengaan van de heer Van Doorn van onze nachteveilighheidsdienst, en beheerder van het Marokkanen woonoord.

Momenteel gaan onze gedachten uit naar de heer Van Zijl van de Technische dienst en onze gepensioneerde medewerker de heer M. van Oostrum, die beiden zeer ernstig ziek zijn.

Jaarcijfers Gispen

De heer Bult geeft vervolgens aan de hand van enkele overzichten een gedetailleerde uiteenzetting over het financiële resultaat van het afgelopen boekjaar.

Gewestelijke brandweerwedstrijden

Aangezien onze brandweerploeg van de Parallelweg tijdens de provinciale wedstrijden te Dieren op 14 mei als eerste was geëindigd, werd zij uitgenodigd deel te nemen aan de gewestelijke wedstrijden. Het „gewest” bestond uit Groningen, Overijssel en Gelderland, en de plaats van de wedstrijden was Stadskanaal. Voor ons was dit wel zo'n beetje de verst denkbare plaats, doch we behoeften gelukkig pas als één der laatsten te starten.

In Stadskanaal moesten gelijktijdig in klasse III de gemeente- en bedrijfsbrandweren strijden. Het bleek dat de brandweer van Tricht óók daar mee moest doen, zij het dan in de gemeentegroep. Na onderling overleg hebben we gezamenlijk

een bus gehuurd en togen aldus op 18 juni naar „t hoge noorden”.

Het bleek dat de Gispenploeg aldaar redelijk kon meekomen, doch zij miste de perfectie in uitvoering van de oefening om op één der eerste plaatsen te eindigen. Het eindresultaat in cijfers was 173½ punt, waarderingscijfer 7,5 (max. 10). „Ruim voldoende”. Van de 9 deelnemers werden wij 7e. Als 1 en 2 eindigden: 1. Bamshoeve II uit Enschede 198 pt. waard. 8,6. 2. Hevea uit Heveadorp 193 pt. waard. 8,4. Tricht eindigde als 7e van de 7 deelnemers met 170,5 pt. (zelfde opgave als de bedrijven).

Een leerzame dag was het in tweeërlei

opzicht, vooral het brandweergedeelte natuurlijk, maar bovendien kregen we een indruk van Stadskanaal. En deze was anders dan het idee dat we van te voren hadden. Een vooruitstrevende plaats, het nieuwe deel ruim gebouwd met een royale hoeveelheid groen en prachtige sportaccommodatie.

Na alle technische volmaaktheid, die bij deze wedstrijden wordt nagestreefd, gaan we ons in de komende maanden wat toeleggen op het snelle ingrijpen bij eventualiteiten in ons eigen bedrijf. De perfecte uitvoering komt dan wat meer op de achtergrond.

J. A. Poutsma

50 jaar Gispen

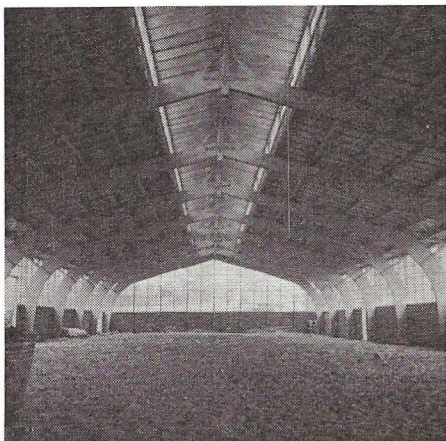

Tien jaren van wederopbouw hebben het eertijds door oorlogsgeweld zo geteisterde Europa een totaal ander aanzien gegeven. De politieke verhoudingen in de wereld hebben nog steeds geen ruimte gelaten voor die ontspanning waar we in de donkere oorlogsjaren van hebben gedroomd en mede onder invloed van die voortdurende spanningen heeft zich onze maatschappij op revolutionaire wijze ontwikkeld. De stormachtige ontwikkeling van ons technisch kunnen heeft het mogelijk gemaakt dat ons levenspatroon radicaal is veranderd. Alles lijkt sneller te gaan en we schijnen steeds meer nodig te hebben om dit tempo te kunnen bijhouden. Onontkoombaar overspoelt ons de welvaarts-roes, waarin de vraag naar industriële produkten onvoorstelbare vormen aanneemt. De industrieën moeten in onderlinge wedijver alle zeilen bijzetten om aan de vraag te kunnen voldoen.

De vóór-oorlogse visie van de heer van Osselen met betrekking tot het in serieproductie vervaardigen van een bepaald artikel-assortiment is al lang realiteit geworden. De stalen kantoormeubelen rollen in bijna eindeloze series de fabriek uit en het produktie-apparaat wordt steeds gecompliceerder; geraffineerder ook.

De vraag naar gespecialiseerd personeel is overal in het land onverzadigbaar en Gispen is daar geen uitzondering op. Het past dan ook helemaal in het beeld van de tijd wanneer in februari 1956 een nieuwe ruimte voor de bedrijfsschool in gebruik genomen wordt in het „Witte huis” aan de Triosingel. Zowel het tekort aan geschoold personeel als de gewijzigde so-

CM: Wat een ruimte!

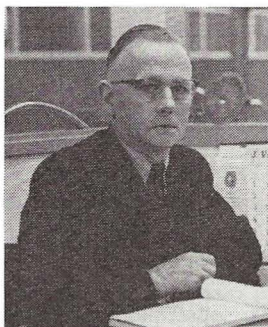
ciale verhoudingen vinden in de bedrijfsopleidingen hun weerspiegeling. De stroomlijning van het produktie-proces komt tot uitdrukking in de bouw van een centraal magazijn aan de Parallelweg, welke inmiddels een aanvang heeft genomen.

Ingesloten en voortgedreven door het dagelijks gebeuren binnen het jeugdige Gispen-bedrijf is men geneigd om te vergeten dat een bedrijf — onder goede leiding — jong kan blijven, maar de mens die het bedrijf tot bedrijf maakt wordt onherroepelijk ouder. Eén van de mensen voor wie de tijd van afscheid nemen is gekomen is baas Harkink. Deze „reus van het eerste uur” gaat in april 1956 met pensioen!

Baas Harkink met pensioen

Veertig jaar oud is Gispen al weer, en de waardering van de overheid voor het vele werk dat de heer van Osselen heeft verricht komt tot uitdrukking in zijn benoeming tot Officier in de Orde van Oranje Nassau. Dit 40-jarig jubileum is voldoende aanleiding om een feestavond te houden in het Luxor-theater. Een feestavond welke de bouwers aan de Gispen-reputatie uit de afgesloten 40 jaren verenigt met hén die het in de nog komende jaren zullen doen.

Het eerste 40-jarig jubileum
L. C. v. Maren

Tot hén die het deden behoort ook de heer van Maren, welke voor zijn 40-jarig dienstverband een koninklijke onderscheiding ontvangt!

In juni 1956 wordt de heer Prins, sedert 1950 als onder-directeur aan ons bedrijf verbonden, benoemd tot directeur. Wanneer vervolgens in maart 1957 Ir. Meyers als algemeen bedrijfsleider in functie treedt, dan heeft zich daarmee een aanpassing van de topleiding aan de ontwikkeling tot industrie gemanifesteerd, welke zonder twijfel de verdere groei van

Ook waardering van de overheid

Ditmaal de oorkonde voor onze directeur!

Gispen waarborgt. Het jaar waarin Ir. Meyers bij Gispen in dienst treedt is tevens het jaar waarin Ir. van Osselen jubileert! Op 1 november is hij immers 25 jaar aan het bedrijf verbonden.

Dit jubileumjaar heeft voor de heer van Osselen zowel hoogtepunten als sombere dagen in petto. Wanneer in april de nieuwe Bijenkorf in Rotterdam wordt geopend, dan gebeurt dit in tegenwoordigheid van hém. Hij, dat is Gispen, leverde

Onze nieuwe toonkamer

immers alle kantoormeubilair! Bovendien kan een reeds lang gekoesterde wens van de verkoopafdeling in vervulling gaan als een toonkamer aan de fabriek in gebruik wordt genomen.

Maar de donkere wolken beginnen zich al samen te trekken: we hebben ons iets te veel laten meeslepen door de vaart van onze tijd, en daar zullen we voor moeten betalen. De bestedingsbeperking wordt in het najaar een feit, en de orders gaan steeds moeilijker binnenvallen. Een moeilijke tijd staat voor de deur. Het aantal opdrachten wordt zó gering, dat wij genoodzaakt zijn om de arbeidstijd te verkorten tot 32 uur per week, terwijl bovendien het aantal werknemers beperkt wordt. Maar Gispen heeft al eerder moeilijke tijden gekend, en ook toen werd juist dán hard gewerkt aan het volgende Gispen-succes.

Al spoedig een groot succes!

Zo is het ook nu: „Kleurodesk” staat op stapel, en de lancering in juni 1958 blijkt al spoedig een succes. De omvang van de orderportefeuille neemt weer toe en nog in datzelfde jaar kan de werktijdverkortung al beëindigd worden. Een toch nog optimistisch einde van een overigens somber 40-ste dienstjaar van onze heer Chr. Hoffmann; de steun en

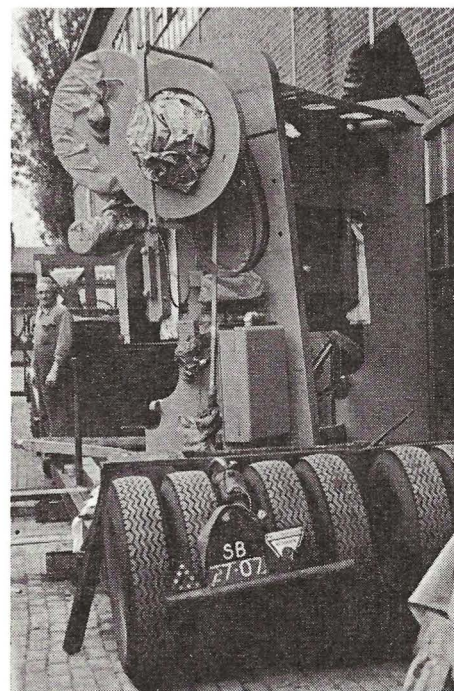
40 jaar steun en toeverlaat: Chr. Hoffmann

toeverlaat van het Gispen uit de vóór-oorlogse jaren. En niet alleen uit dié jaren! Hij wordt ter gelegenheid van dit jubileum onderscheiden met de eremedaille in goud, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau.

Wanneer in maart van dit zo moeilijk verlopen jaar de pas het vorige jaar benoemde directeur Prins vertrekt om een functie elders te aanvaarden, dan leidt dit tot het ontstaan van een nieuwe afdeling. De heer Prins had alle personeelszaken steeds tot

de zijne gerekend, en zijn vertrek wordt dus aanleiding tot het instellen van een aparte afdeling „Personeelszaken”. Het vertrek van de heer Prins is overigens niet de enige mutatie in de top-leiding. Immers, in februari 1959 treedt de heer Bult in dienst bij Gispen, terwijl in diezelfde maand Mr. Kernkamp benoemd wordt tot onderdirecteur.

Begint tegen het einde van 1958 het getij al ten goede te keren, in 1959 zet zich deze tendens voort. Het wordt een goed jaar waarin een vierde afkantspers in gebruik kan worden genomen, terwijl in november een nieuwe fabrieks-montagehal (IV) kan worden aanbesteed. Een gunstig

De vierde...

jaar dus, maar toch niet alleen maar rozegeur, want 1959 confronteert ons met een tot dan toe ongekende materiaal-ellende: de schuimrubber-misère! Het door de schuimrubberfabrikant geleverde produkt blijkt eerst nu van een absoluut onvolgende kwaliteit te zijn geweest. Uitvoerig onderzoek en veel speurwerk hebben ook hier uiteindelijk weer tot een oplossing van de problemen geleid en met veel schade, en misschien ook wel een beetje schande, zijn we weer een heleboel wijzer geworden.

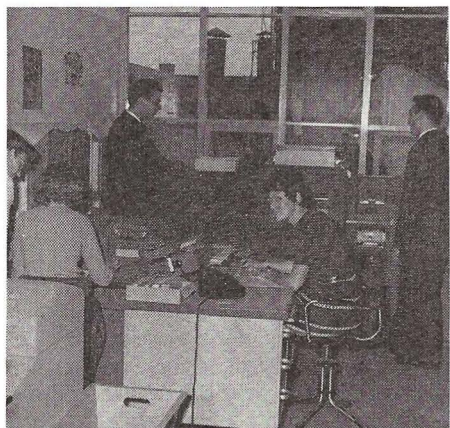

„In een hoekje gedrukt”

In ieder geval hebben we sterker dan ooit de behoefte leren voelen aan een laboratorium waarin wij, zij het op beperkte schaal, onderzoekswerk kunnen verrichten. Controle en onderzoek van de galvanische baden, lakken en andere grondstoffen behoren toch eigenlijk binnen het Gispenhuis te kunnen plaats vinden. Het wordt voorjaar 1960 voordat een bescheiden en wat in-een-hoekje gedrukt laboratorium in gebruik kan worden genomen.

Trouwens, 1960 is toch een jaar waarin tal van nieuwigheden hun intrede doen. Zo vindt in dit jaar voor het eerst het elektrostatische lakken van buisframes plaats, wat een aanzienlijke besparing aan lak geeft. Ook in de administratieve sector wordt gestreefd naar een zo doelmatig mogelijke organisatie, en dit resulteert in de in gebruikneming van een ponskaarten-installatie. Ook de administratie is van nu af aan gemechaniseerd. De voordelen van

Mechanisatie ook voor de administratie

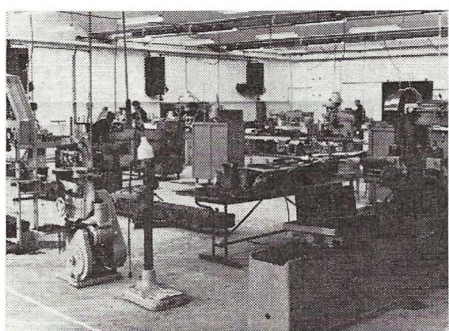

deze gemechaniseerde administratie blijken al direct uit de duidelijke verbetering in de voorraadbewaking, terwijl de signalering in het algemeen veel actueler is geworden.

Dat de bouw-activiteiten niet zijn stopgezet blijkt uit de ingebruikneming van de nieuwe montagehal (IV) en de bouw van een nieuwe gereedschapsmakerij. Hiervoor moet de „villa” aan de Triosingel worden gesloopt, maar zo gaat dat nu eenmaal: het oude moet steeds weer plaats maken voor het nieuwe, dat op zijn beurt dan weer sneller oud is dan we graag zouden willen geloven.

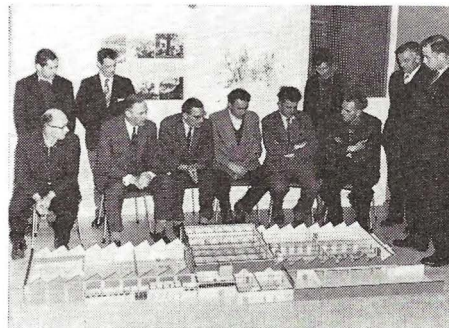
Plaats maken voor het nieuwe

Waar eens „de villa” stond

Onvermijdelijk in het sociale klimaat waarin we verkeren is het streven naar méér vrije tijd. De werkweek gaat korter worden! In augustus 1960 wordt een eerste stap gezet in de richting van de kortere werkweek: we gaan van 48 naar 47 uur per week. De bijzonder grote bedrijfsdrukke, welke al geleid heeft tot onverantwoord lange levertijden, vereist echter een productie-verhoging tegenover een werktijd-verkorting. Om iedereen aan deze produktie-verhoging te laten meewerken start de

ideeënbus een actie onder het motto: „Een 45-urige werkweek met behoud van hetzelfde loon”. Dat een produktie-verhoging geen overbodige luxe is, moge blijken uit het „Smeekschrift” dat door één van onze dealers aan de directie wordt aangeboden, met het verzoek om meer 7800-bureaus. Eigenlijk kunnen we de vraag niet goed meer bijhouden, en we staan dan ook op het punt om de sprong te wagen naar een geheel nieuwe fabriek. Als de beslissing dan ook gevallen is wordt er snel gehandeld: op 14 januari 1961 wordt door burgemeester van Koningsbruggen de eerste paal geheid voor wat één van de meest moderne en

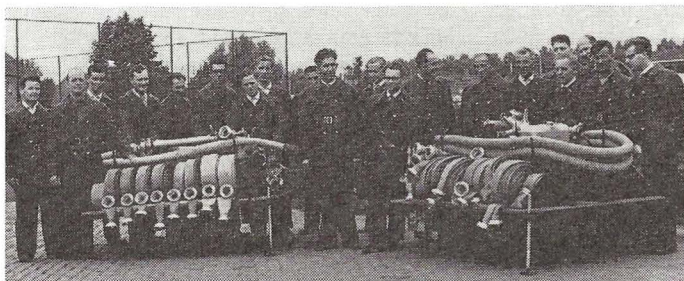

Fabriek IV in wording

efficiënte fabrieken voor stalen meubelen van heel Europa zal worden! Fabriek IV aan de Parallelweg gaat een feit worden.

Overigens zijn we ook op andere bouwfronten in actie: de bovenverdieping van fabriek I wordt geheel verbouwd en ingericht voor de „technische” kantoren: werkvoorbereiding, planning, constructiebureau, ontwerpafdeling e.d. vinden er een plaats. De werktijdverkorting vindt intussen, ondanks het nijpende personeelstekort, gestadig voortgang: op 20 mei 1961 wordt, na veel overleg, definitief overgeschakeld naar een 45-urige werkweek. De ideeënbus-actie heeft zeker geen geringe rol gespeeld in deze belangrijke ingreep, en een tot dan toe hoogste beloning van f 835,— kan worden uitgereikt aan de heren Pompe en van Buren. Hun idee had een opmerkelijke besparing aan linoleum tot gevolg.

Wanneer tegen het einde van het jaar de nieuwbouw aan de Parallelweg haar voltooiing nadert, is het nodig geworden om

Onze brandweer gemoderniseerd!

de bedrijfsbrandweer eens grondig te reorganiseren. De reorganisatie heeft inderdaad zó grondig plaats dat gerust van een „vernieuwing” gesproken kan worden. Ons bedrijf beschikt voortaan over twee volledig uitgeruste brandweerploegen, voorzien van het modernste materiaal.

Wanneer tenslotte onze fabriek aan de Triosingel wordt toegerust met een portiersloge, dan is daarmee ook het entree in overeenstemming gebracht met de fabriek die er achter schuilt! Dat al deze activiteiten alleen maar kunnen plaats vinden wanneer het de fabriek goed gaat spreekt natuurlijk vanzelf. De reusachtige vraag naar Gispen-produkten blijft dan ook voortduren, en de 5e afkantpers, welke in dit jaar in gebruik kan worden genomen, geeft dan ook een welkome verruiming van de produktie-mogelijkheden. Ter completering van ons verkoop-assortiment worden bovendien de Hiemstra-lampen in ons programma opgenomen.

Dat de druk op de produktie-afdelingen niet alleen maar kan worden opgevangen door het in bedrijf stellen van nieuwe machines wordt pijnlijk voelbaar wanneer de mensen achter de machines er niet zijn! Het tekort aan personeel doet nu — in 1962 — ook Gispen overwegen om buitenlandse arbeidskrachten in dienst te nemen. Voorlopig zal het nog niet nodig blijken, omdat in april de eerste Ambon-nezen hun plaats in de Gispen-gelederen innemen, en daarmee op de grootste knelpunten verlichting brengen.

In juni kan de gemechaniseerde lakkerij van Fabriek IV — de modernste lakstraat van Europa — in gebruik worden genomen, en dat niet alleen aan de modernisering van het produktie-apparaat wordt gedacht, blijkt uit de reorganisatie van de afdeling „controle”. Voortaan zullen we beschikken over een afdeling „kwaliteits-

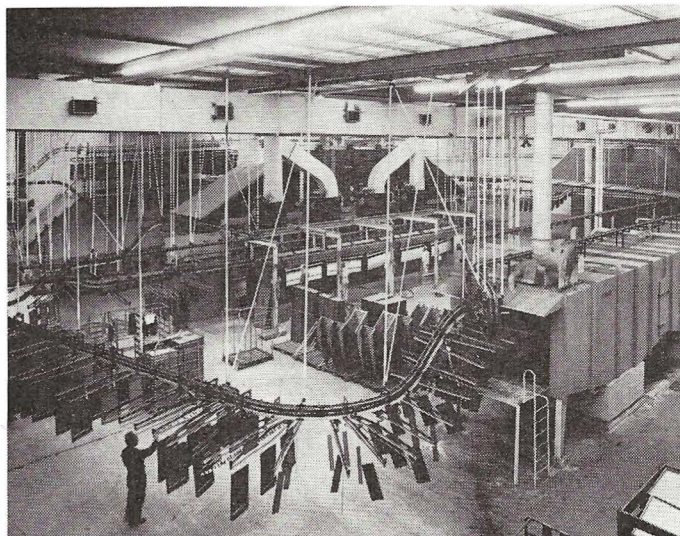
dienst”, welke mede borg staat voor de welhaast klassiek geworden Gispen-kwaliteit!

Gispen is nu groot geworden! Het is een goed functionerende organisatie welke een modern produktie-apparaat beheert, maar het moet nu ook zorgen dat het zich economisch sterk weet! Juist nú, in een tijd dat om ons heen steeds meer concentraties van bedrijven te zien zijn, kan Gispen niet een éénling blijven. Het is daarom bijzonder belangrijk en tegelijkertijd verheugend als de directie nog juist vóór de afsluiting van het jaar de samenwerking tussen Gispen N.V. en Staalmeubel N.V. bekend kan maken. Dat de directie hiermee nog niet geheel tevreden is, blijkt als juist een jaar later, nl. op 20 december 1963, de bekroning van het werk „achter de schermen” bekend gemaakt kan worden: de fusie tussen Lips N.V. en Gispen N.V.! Misschien is hiermee wel het belangrijkste moment in de historie van Gispen aangebroken, want we zijn nu deel geworden van een concern

van respectabele omvang! Het concern heeft vestigingen in Roden, Culemborg, Dordrecht, Oosterhout, Brussel en Milaan, en op den duur zullen zeker de vruchten van deze staalmeubel-concentratie geplukt kunnen worden.

De maand december mocht hierdoor een belofte voor de toekomst inhouden, de eerste helft van het jaar heeft er heel wat minder rooskleurig uitgezien. De winter was lang geweest en de orderportefeuille voortdurend te klein, zodat de bedrijfsresultaten te wensen overlieten. Het zou gelukkig niet lang zo blijven, want in de tweede helft van het jaar nam de vraag weer toe. Misschien heeft de introductie van een geheel nieuw stoelen-assortiment hiertoe wel bijgedragen. Hoe het ook zij, 1963 is alles bij elkaar geen slecht jaar gebleken, ook al bleef vooral de personeelsbezetting een moeilijke zaak. Zo kwamen toch de eerste buitenlandse — Griekse — werknemers in dienst, terwijl ook de vrouw haar intrede deed in de fabriek.

Dat niet alleen gedacht wordt aan het werven van personeel, maar ook aan het sociale klimaat waarin dat personeel zijn bestaan vindt, wordt geïllustreerd door het nemen van een eerste stap op de lange weg naar geheel nieuwe verhoudingen binnen het bedrijf: in plaats van de individuele tariefverloning wordt een groepsverloning ingevoerd!

De modernste lakstraat van Europa

M. van Oostrum: 40 jaar bij Gispen

Het nieuwe jaar 1964 wordt op 2 januari ingeleid met een afscheid: na 40 jaar dienst verlaat de heer Van Oostrum ons bedrijf. Hij wordt onderscheiden met de zilveren medaille van de orde van Oranje Nassau. De mannen uit het begin van de twintiger jaren gaan nu schaars worden, terwijl het bedrijf juist een nieuw leven als werkmaatschappij van Lips & Gispen N.V. aanvangt, wanneer op 27 januari Lips & Gispen N.V. aan de beurs komt.

Ook de directie krijgt een nieuwe vorm door de benoeming van de heren Kernkamp en Meijers tot resp. commercieel- en technisch directeur. De heer Bult wordt tegelijkertijd benoemd tot adjunct-directeur.

De vondst van de gasbel in de Groningse bodem, waarvan de waarde met het uur omhoog schijnt te gaan, verwarmt ook onze orderportefeuille: de mantel van de BW 10 gashaard wordt door ons ontworpen en in productie genomen. Er is dan ook alle reden om met vreugde de in bedrijfstelling van de 6e afkantsers in de 4e produktiestraat van Fabriek IV te begroeten.

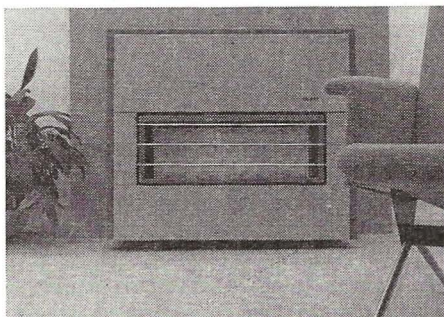
Het is een gunstig jaar, en de heer van Osselen geeft daarvan in zijn jaarrede — voor het eerst voor het voltallige personeel gehouden — blijk door het vermelden van enige cijfers. Zo is er sprake van een

produktiviteitsstijging van maar liefst 24% en een omzetstijging van 25%! Dat de spectaculaire produktiviteitstoename hoofdzakelijk het gevolg is van de diepte-investeringen spreekt vanzelf. Voor 1965 zal dit cijfers dan ook dicht bij het landelijk gemiddelde liggen, nl. 8%. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat er in 1965 niets is gebeurd, maar de opmerkelijke groei van ons bedrijf zoals we die nu al enige jaren achtereen beleven schijnt toch even tot rust te komen.

Geen rust wordt de ideeënbus-commissie gegund, want zij zal dit jaar een tweetal record-beloningen gaan toekennen: f 1283,— voor een idee van de heren Van Dee en Den Hertog, en f 1021,— voor een suggestie van de heer Van Zomeren.

Eveneens geen rust wordt het produktie-apparaat gegund, zodat de 100.000ste kleurodesk afgeleverd kan worden! Geen rust ook voor directie, personeels-zaken en vakbonden, die aan een overeenkomst werken, welke op 1 november leidt tot het overgaan van uurloon naar vast weekloon; een volgende stap op de weg welke in 1963 werd ingeslagen. Bedrijvigheid alom in het bedrijf dus, en ieder van de 488 werknemers kan bij de intrede van het jubileumjaar 1966 vol vertrouwen met de heer van Osselen zeggen: „Wat er in de komende jaren zal gebeuren is niet te voorspellen, maar één ding is gelukkig: We zijn er altijd zelf bij.”

De BW 10: gashaardmantel

In memoriam J. C. A. Jonkman

Op donderdag 21 juli jl. begeleidden we J. C. A. Jonkman naar zijn laatste rustplaats. Alhoewel hij reeds geruime tijd ziek was, kwam zijn overlijden toch nog onverwacht voor ons. Wij verliezen in hem een zeer toegewijde en bekwame medewerker die bijna 18 jaar zijn beste krachten aan ons bedrijf gaf.

Onze gedachten gaan uit naar zijn vrouw en kinderen, die wij de kracht toewensen om dit grote verlies te dragen.

J. M. van Beuzekom

25 Jaar geleden in het oorlogsjaar 1941 deed J. M. van Beuzekom zijn Mulo-examen, slaagde en ging op zoek naar werk. In die dagen was de werkgelegenheid niet zo groot maar reeds drie dagen na het verlaten van de school kon hij op 21 juli als jongste bediende bij Gispen beginnen. Hij volgde daarmee de heer Weysenfeld die toen juist werd gepromoveerd naar ander werk in de fabriek. Van Beuzekom had dus slechts kort vakantie, maar dat alles werd vergoed door de f 2,50 die hij per week ging verdienen. Het werk van jongste bediende bestond uit het typen van vrachtbrieven, de telefoon bedienen, correspondentie opbergen, de post verzorgen en al dit soort zaken. Vanzelfsprekend studeerde hij ijverig verder en hij had al gauw zijn type en steno diploma.

Na ca. 1½ jaar werd hij bevorderd tot tijdschrijver en moest in deze functie materiaalbonnen en ongevalsformulieren invullen, een stukje nacalculatie doen en verbandjes leggen. Zo raakte hij vertrouwd met het berekenen van kosten. Hij volgde een opleiding voor het diploma boekhouden en verhuisde in 1944 naar de boekhoud afdeling, waar hij in hoofdzaak de nacalculatie verzorgde en soms als plaatsvervangend kassier optrad.

Toen na de oorlog het bedrijfsbureau ontstond werd van Beuzekom belast met de berekening van de voor- en nacalculatie. Inmiddels studeerde hij M.O. handelswetenschappen. In 1957 werd hij benoemd tot chef van de afdeling bedrijfssignalering. Deze afdeling draagt zorg voor het periodiek verschaffen van allerlei gegevens aan alle belanghebbende afdelingen. Gegevens die een inzicht geven in het bedrijfsgebeuren. Uiteraard wisselen de soorten gegevens meermalen i.v.m. de organisatievorm. Bijvoorbeeld in de tijd toen we groepsverloning kregen verviel de tariefsignalering, maar andere gegevens kwamen hiervoor in de plaats in de vorm van efficiëntieverschillen. De heer van Beuzekom, die uiteraard door zijn werk nauw contact met zijn collega's onderhoudt, vindt dat een groot deel van het plezier dat hij in zijn werk heeft mede komt door de prettige manier van samenwerking.

Voor wie het nog niet weet, de heer van Beuzekom besteedt veel van zijn vrije tijd

aan de sport. Vroeger was hij veelzijdig actief, hij deed overal aan mee zonder, zoals hij zegt, uit te blinken. Het begon met gymnastiek, hij werd op zijn 11e jaar lid van de voetbalvereniging Vriendenschaar. Ook deed hij aan wandelsport en liep tweemaal de Nijmeegse vierdaagse mee. Van Beuzekom zegt: „Dat ik twee keer de 4 x 55 km. heb uitgelopen vind ik nu nog een onbegrijpelijke prestatie. Waar ik toen de moed vandaan heb gehaald om zo'n eind te gaan lopen weet ik nu nog niet.” Verder zwom hij veel, speelde mee in zowel tafeltennis- als lawn-tenniscompetities.

„Ik heb me nooit gespecialiseerd op één bepaalde sport, maar voetbal heeft toch wel altijd m'n bijzondere belangstelling gehad,” zegt van Beuzekom. „Na de oorlog speelde ik niet meer doordat avondstudie mij geheel in beslag nam, maar wat mij in voetballen aantrekt is het samenwerken met een team. Alleen ben je niets, het gaat om de verplichtingen die je hebt tegenover je medespelers. In 1954 zette ik bij Vriendenschaar de voetbalpoolorganisatie op. Vier jaar lang verzorgde ik deze.

Daarna deed men in 1958 een beroep op mij de secretarisfunctie van de vereniging op mij te nemen. Ik werd secretaris en ben dat nog steeds. Veel van mijn vrije tijd besteed ik aan de vereniging. Ik ben hier toe in staat geweest omdat er zo'n bijzondere prettige sfeer heerst in het bestuur. Naast secretaris ben ik ook nog terreincommissaris en ik verzorg het clubblad.”

De heer van Beuzekom vertelt ons verder nog dat hij medeoprichter was van de fotoclub Gispen maar helaas door tijdgebrek niet veel aan deze hobbie kan doen. Ook trekt hij er graag op uit de natuur in. En dan verzorgt hij ook nog met veel aandacht zijn tuin waarin hij bloemen en groenten heeft. Het jubileum werd inmiddels op 11 augustus gevierd.

Zondag 26 juni j.l. om 15.00 uur gingen 214 zwemmers en zwemsters vanaf de pont te Beusichem te water voor de 6 km race naar Culemborg. Om dit zwembegebeuren mogelijk te maken kwamen ongeveer 85 medewerkers in actie, die zo'n beetje de hele dag druk in touw zijn geweest om dit feest organisatorisch goed te laten marcheren. Over de uitslagen en het wedstrijdverloop hoef ik u niet te informeren, daar de pers hier ieder jaar weer grote aandacht aan besteedt. Graag wil ik u nader laten kennismaken met de organisatie van de Gispenszwemtocht.

Buiten het voororganiseren komen dan zondags om 10.00 uur de deelnemers naar kantine I. Vier tafels staan er dan klaar met twee medewerkers achter iedere tafel plus een extra tafel voor mensen die nog niet hebben ingeschreven. Iedere deelnemer krijgt een wedstrijdcap tegen betaling van f 2,50 en een label voor zijn bagage en een consumptiebon. Om 1 uur zijn de wedstrijdbureaus gesloten en wor-

den door een 4-tal typistes de officiële lijsten getikt: een lijst voor wedstrijdheren een lijst voor wedstrijd-dames, een lijst voor tour-heren en een lijst voor tour-dames. Vanaf half één worden de deelnemers per bus naar Beusichem gebracht, waarna de kleding en bagage naar de kleedgelegenheid in Culemborg retour gaan. Hiervoor zorgen ieder jaar weer enkele vaste medewerkers uit ons bedrijf. Om $\pm$ half 3 wordt er appél gehouden voor iedere groep apart. Het capnummer wordt afgeroepen en de zwemmer loopt tussen twee organisatoren door die, geassisteerd door twee meisjes, alle aanwezige zwemmers afchecken, waarna de deelnemers zich op de pont begeven. De wedstrijdleider met zijn ploeg medewerkers gaat nu ook op het water met de lijst van de gestarte deelnemers. Tevens varen met iedere groep boten mee met leden van de Culemborgse Reddingsbrigade en Rode Kruismensen.

In de haven van Culemborg wordt gefinisht. Daar staan voor iedere groep

weer vier mensen klaar n.l. een tijd-opnemer, een cap-controleur, een administrateur en een runner, die onmiddellijk de volgorde van aankomst en de tijd van iedere deelnemer op een lijst noteert. Voordat de deelnemers in het kleedlokaal komen, passeren zij de heren die de capjes innemen en f 2,50 terugbetalen. Tevens ontvangen de deelnemers daar een blijvende herinnering aan deze wedstrijd. Als alle gestarte zwemmers binnen zijn, worden ze per bus naar kantine I gebracht, waar de prijsuitreiking volgt.

De heer Meuwes van de K.N.Z.B. zei ons, na afloop, dat hij een heerlijk dagje was uitgeweest en dat hij de bond een rapport zou zenden over de perfecte organisatie. Een leuk compliment, maar zoals de heer Kernkamp al zei, is dit alleen maar mogelijk dank zij de medewerking van tientallen Culemborgers en vooral ook dank zij een grote groep Gispensmensen. Wij hopen ook in 1967 weer op al deze mensen te mogen rekenen.

G. G. Toonen

Burgemeester Van Koningsbruggen overleden

Op 20 juli 1966 overleed burgemeester Van Koningsbruggen. In de eerste plaats is dat een groot verlies voor zijn vrouw en kinderen, maar het is dat ook voor de stad Culemborg en voor onze onderneming. Ik heb in de loop der jaren veel met de heer Van Koningsbruggen te maken gehad. Ik weet dat hij het niet gemakkelijk heeft gehad.

Iedere burgemeester streeft naar een gezonde ontwikkeling van zijn gemeente. Hij moet daarbij rekening houden met de belangen van de inwoners, die via de gemeenteraad naar voren worden gebracht en waarbij van eensgezinde opvattingen lang niet altijd sprake is. Voorts moet een burgemeester zich houden aan de richtlijnen van de overheid en alle

gemeentelijke activiteiten worden beperkt door hetgeen financieel mogelijk is. Als daar dan „kwesties” bijkomen, waarbij de discussies wel eens in het persoonlijke vlak geraken, dan is de positie van een burgemeester niet te benijden. Er zijn „kwesties” geweest die burgemeester Van Koningsbruggen zich persoonlijk zeer heeft aangetrokken en ik wil gaarne verklaren vele malen bewondering te hebben gehad voor de wijze waarop hij geestelijk daar bovenuit wist te komen. Bij de begrafenis, die ik wegens verblijf in het buitenland niet kon bijwonen, is opgemerkt dat Van Koningsbruggen een integer mens was. Ik onderschrijf dit van harte. Dat hij niet altijd tegen de moeilijkheden was opgewassen, doet daar niets aan af. Van Koningsbruggen was een eerlijk, blijmoedig mens, die zich voor zijn stad heeft ingezet. Hij beseftte wat een gezonde industriële ontwikkeling van Culemborg betekent en wanneer het om Gispensbelangen ging, heb ik bij burgemeester Van Koningsbruggen altijd een open oor gevonden.

Ir. W. van Osselen

Omstreeks het midden van 1965 worden bij de Culemborgse industrie de eerste Marokkanen tewerk gesteld. In heel korte tijd groeit hun aantal tot bijna honderd, en het blijkt al gauw dat voor zoveel mensen in Culemborg en omgeving niet voldoende inwonen-gelegenheid aanwezig is. De omstandigheden waaronder vele van deze Marokkanen onderdak gebracht zijn, laten veel te wensen over en er is dan ook duidelijk sprake van een huisvestings-probleem. Temeer, waar de overheid — beducht voor de volksgezondheid — nauwlettend de huisvestings-omstandigheden van buitenlandse arbeidskrachten volgt.

In november komt het eerste ingrijpen door het ministerie van justitie: de huisvesting van een aantal Marokkanen in Beusichem wordt onvoldoende geacht. Indien niet op korte termijn verbetering in de situatie wordt gebracht zullen de werkvergunningen worden ingetrokken! Dat zou voor de Culemborgse industrie een verlies aan arbeidskrachten betekenen, want zonder werkvergunning worden buitenlandse arbeiders over de grens gezet!

Op 18 november komt dan ook de Culemborgse Vereniging voor Handel & Industrie bijeen om de situatie te bespreken. Er lijkt maar één oplossing voor het probleem te zijn: het bouwen van een woonoord voor de buitenlandse arbeidskrachten. Maar zo iets kost geld; veel geld! Een voorlopige begroting leert dat voor een verblijf van 100 man een bedrag van ongeveer f 200.000,— nodig is en daar is dan de eventuele aankoop van grond nog niet eens bij inbegrepen! Om een dergelijk bedrag op tafel te kunnen leggen zou een beroep gedaan moeten worden op de bank. Maar een bank vraagt garanties en de overheid blijkt niet in staat om op korte termijn deze garanties te geven.

Een andere formule wordt gevonden: de AmRo-bank blijkt bereid een gedeelte van het benodigde bedrag te lenen, mits een aantal bedrijven zich voor deze lening garant stelt, terwijl Gispen, door het ter beschikking stellen van de grond tot de oplossing van dit probleem bijdraagt. Het begin is er dus, en verder wordt overeengekomen dat elk bedrijf dat Marokkanen in het te bouwen woonoord wenst onder te brengen, een renteloze lening zal verstrekken van f 500,— per bed.

Nu het grootste probleem — de financiering — oplosbaar lijkt te zijn, wordt besloten tot de oprichting van een „Stichting Personeelsverblijven Culemborg”, waarvan het algemeen bestuur gevormd wordt door vertegenwoordigers van de deelnemende bedrijven, de gemeentelijke overheid, het gewestelijk arbeidsbureau en de industrieverenigingen. Dit algemeen bestuur benoemde uit haar midden een werkcommissie welke bij de officiële oprichting van de stichting tevens het dagelijks bestuur zou vormen. Dit bestuur bestaat uit: de heer A. J. C. van Dam van de N.V. Elveka (voorzitter), mev. Mr. J. Fokkema-van Gent van de Industrievereniging (secretaresse), de heer van de Schuit namens het gemeentebestuur (penningmeester), de heer Dronkers van het Gewestelijk Arbeidsbureau (lid) en de heer F. Hamilton van de N.V. Gispen (lid).

Het dagelijks bestuur moet zich nu allereerst op de hoogte stellen van alle voorwaarden en eisen waaraan een dergelijk woonoord dient te voldoen. Gelukkig zijn er in Nederland veel meer speciale woonoord, en de heer Krol van het Ministerie van Sociale Zaken, onder wiens toezicht dergelijke kampen staan, kan het bestuur dan ook al een flink eind op weg helpen. En hoe nodig dit is blijkt al spoedig wanneer de voorschriften op tafel liggen: bepalingen over het benodigde aantal m² slaappleaats en het aantal m² woonruimte; veiligheidsvoorschriften; eisen waaraan de kantine moet voldoen; bepalingen over het aantal toiletten, douches, kleeerhaken en ga zo maar door! Met al deze voorschriften in de hand wordt vervolgens het woonoord van de glasfabriek „De Maas” in Tiel bezocht, en het is dan ook dit woonoord geweest dat als basis voor het ontwerp van het Culemborgse verblijf heeft gediend.

Op 30 december wordt aan de heer de Hollander uit Klundert opdracht gegeven tot de bouw van de barakken. Toen moest echter nog gezorgd worden voor het bouwrijp maken van het terrein, de aanleg van de riolering, de bestrating, verwarming, het sanitair en de elektrische installatie. Met bijzonder grote kundigheid en voortvarendheid hebben de heren Poutsma en van Maurik zich gekweten van hun taak om dit alles in korte tijd en met een minimum aan kosten te ontwerpen en aan te besteden. Op bewonderenswaardige

wijze zijn zij hierin geslaagd; uitvoerder en installateurs hebben alles keurig verzorgd en op tijd afgeleverd.

Het woonoord bevat 25 kamers voor 4 à 5 personen, terwijl voorts is voorzien in een kamer voor de beheerder en een kamer voor het vaste personeel, een ziekenkamer, een kapel en een droogkamer voor wasgoed. Er is een kantine voor 125 personen, een centrale keuken en 2 wasgelegenheden met douches en toiletten. Alles is centraal verwarmd; de ketels worden gestookt met aardgas. Voor de inrichting van keuken, kantine en waslokalen is een nieuwe inventaris aangeschaft, terwijl bedden, kasten, stoelen en tafels welke voor de inrichting van de kamers dienen uit dumps betrokken zijn.

Hoewel het woonoord op 16 juni pas officieel geopend werd door de burgemeester van onze stad, namen in het begin van mei de eerste Marokkanen al hun intrek in hun eigen „Casa Maroc”. Een maand later wonen er al ca. 70 man. Natuurlijk betalen zij ook kostgeld, maar het is niet de bedoeling dat er met de exploitatie van het kamp winst wordt gemaakt. Het kostgeld bedraagt f 40,— per week, waarvoor de Marokkanen dan ook een aan alle eisen van onze tijd voldoende huisvesting, voeding en verwarming hebben, terwijl de Culemborgse industrie zich verzekerd weet van een extra arbeidspotentieel aan tevreden Marokkanen.

Ons damesteam

Onder het motto „Culemborg Meubelstad” organiseerde de plaatselijke V.V.V. op 25 en 26 juni j.l. skelterwedstrijden voor bedrijfsploegen op het schoolplein van de Beatrixschool Achter 't Zand.

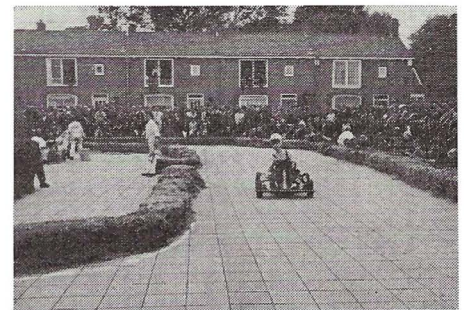
Gispen kwam met drie ploegen in de strijd, waaronder een compleet dames-team, bestaande uit mej. C. de Boef, mej. A. Groen, mej. H. de Hartog, mej. Marg. Smit en mej. Wiggelinkhuizen. Deze vijf meisjes hebben zich kranig geweed en deden niets voor de heren onder. Mej. Henny de Hartog wist een fraaie prijs als snelste dame te winnen, daar zij juist in de bochten de meeste techniek bezat.

Ook de heren hebben de Gispen-kleuren goed verdedigd. Jammer was, dat velen van hen in de regen moesten rijden, zodat toen geen snelle tijden gehaald konden worden. Wim Spaeny en Jan Kool wonnen iedere een ploegprijs. Helaas was Spaeny verhinderd in de finale te rijden, juist omdat hij zeer sterk had gereden in de voorwedstrijden.

Onder veel publieke belangstelling reikte mej. Cornelly Bérénos (kersenkoningin 1966) de prijzen uit. Gezien de grote belangstelling en het animo bij de deelnemers hopen we op een herhaling van dit sportfeest.

G. G. Toonen

Henny in de race!

Dankbetuigingen

Mede namens mijn vrouw dank ik Personeelfonds en personeel Technische Dienst voor de belangstelling bij de geboorte van onze zoon.

L. H. v. d. Winkel

Hiermede dank ik allen, voor het fruit en de belangstelling, gekregen en ondervonden bij mijn ongeval.

L. J. van Gasteren

Mede namens mijn vrouw dank ik Directie en Personeelfonds voor de belangstelling en cadeaus, ontvangen bij de geboorte van onze dochter.

J. J. Stap

Langs deze weg wil ik mede namens mijn vrouw iedereen hartelijk bedanken voor de belangstelling en attenties bij de geboorte van onze zoon.

J. van Antwerpen

Hierdoor dank ik collega's en Personeelfonds voor de belangstelling en het fruit, ontvangen tijdens mijn rustperiode.

Mej. M. E. B. G. H. van Elk

Mede namens mijn vrouw hartelijk dank voor de vriendelijke attenties en de cadeaus, die wij bij de geboorte van ons dochtertje mochten ontvangen.

H. Sleutelberg

Hiermede danken wij Directie, Personeelfonds en personeel bovenverdieping Mag. I, voor de cadeaus en blijken van belangstelling ondervonden bij de geboorte van onze zoon Marcel.

W. Borgstein

A. Borgstein-Dufourné

Hiermede wil ik graag allen hartelijk danken voor het fruit ontvangen bij mijn ziekte.

M. A. Mouthaan

Mede namens mijn vrouw dank ik Directie en Personeelfonds voor de mooie cadeaus en de enveloppe met inhoud niet te vergeten. Nogmaals dank.

G. H. Meeuwssen

Personalia

In dienst:

18-7-1966 A. D. Bronk, Plaatwerkerij IV
1-8-1966 Mej. M. A. A. Wijnants, Bedr. admin.
1-8-1966 Mej. M. T. van Eck, Planning
8-8-1966 Mej. H. D. Verbaast, Bedr. admin.

Gehuwd:

28-7-1966 J. A. Stap met mej. R. Brouwer

Geboren:

18-6-1966 Johannes Anthonie, zoon van de fam. J. v. Antwerpen
23-6-1966 Ronald Gerardus, zoon van de fam. D. Vink
17-7-1966 Yvonne, dochter van de fam. H. Sleutelberg

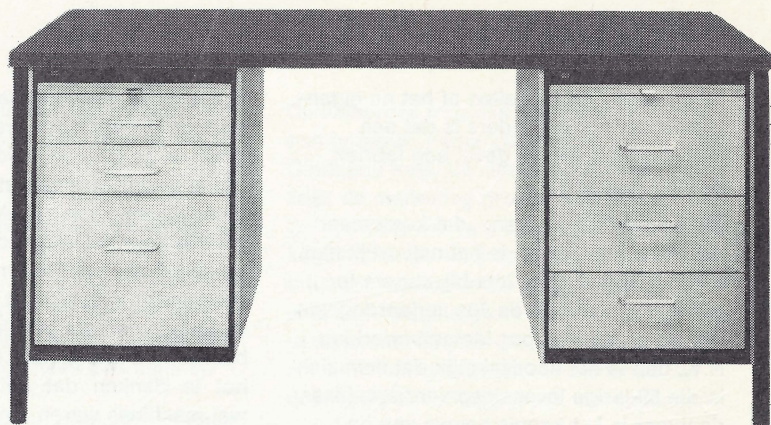

de fabrieksfluit

Personeelsorgaan van Gispens fabriek
voor metaalbewerking N.V., Culemborg
Verschijnt 1 x per 5 weken

Redactie: C. M. Borstlap, A. de Bruin,
W. Carstens, D. W. van Logchem,
Mr. J. H. Stokmans

20e jaargang
no 215 - 10 sept. 1966

GISPEN 50 JAAR

EN...

AZ

Vijftig jaar Gispen

Men kan de vraag stellen of het nu eigenlijk wel zo iets bijzonders is dat een onderneming, in ons geval een fabriek, 50 jaar bestaat.

Bijzonder in de zin van: „dat komt maar hoogst zelden voor”, is het natuurlijk niet. Wil men weten of er iets bijzonders te constateren valt bij de 50e verjaardag van Gispen's Fabriek voor Metaalbewerking N.V., dan is het noodzakelijk dat men zich in die 50-jarige levensloop verdiept. Maar daarvoor is het kennis nemen van de geschiedenis van het bedrijf, zoals die in de Fabrieksfluiten van dit jaar op verdienstelijke wijze is gepubliceerd niet voldoende. Die geschiedenis immers beperkt zich tot de vermelding van een reeks feiten en ontwikkelingen. Maar de omstandigheden waaronder die ontwikkelingen zich hebben voltrokken en in het bijzonder de mensen die daarbij een rol hebben gespeeld, waren bepalend voor de geschiedenis zoals die nu bekend is.

Als U mij dan ook vraagt wat het bijzondere is van het „verschijnsel” onderneming dan is mijn antwoord: Het hele bijzondere is dat een onderneming, in ons geval een fabriek, een ding is met bepaalde eigenschappen die samenvattend het best met het woord „karakter” kunnen worden aangeduid. En nauwelijks praten we over „karakter” dan is duidelijk dat het de mensen zijn die in het bedrijf werken die voor dat karakter verantwoordelijk moeten worden geacht.

Als we dan weten dat de mensen die nu bij Gispen werken geen van allen aanwezig waren bij de oprichting van het bedrijf, dan wordt duidelijk dat, ofschoon de mensen steeds door jongeren vervangen werden, de wijze van werken, de omgang met elkander, de opvattingen over zaken doen, de zin voor kwaliteit, de instelling tot de klant enz. enz, zich gevormd hebben tot iets dat blijvend is en dat we dus het karakter zouden kunnen noemen van de onderneming. Dat vind ik bijzonder. Het is een ongrijpbaar iets. Nergens staat er wat over geschreven. Een ieder die bij Gispen komt werken, wordt blijkbaar opgenomen in een werkgemeenschap die bij voortduring naar twee kanten zijn invloed uitoefent t.w. naar die van de medewerker en naar die van de onderneming. En met dat, toch wel bijzondere verschijnsel hebben wij bij Gispen nu al 50 jaar te maken.

In die halve eeuw hebben de Gispen-mensen dikwijls voor grote moeilijkheden gestaan. In 1932 scheelde het maar weinig of het bedrijf was failliet gegaan. Maar het enthousiasme van enkelen heeft de situatie voor velen gered. In 1934 verhuisde de fabriek van Rotterdam naar Culemborg. Aan het feit dat de vaste kern van medewerkers bereid was met het bedrijf van woonplaats te veranderen, was het te danken dat het niet alleen maar wat machines waren die werden overgeplaatst. De Gispen-mensen kwamen mee en dat was bepalend voor de gezonde voortzetting van hetgeen we onder „de onderneming” plegen te verstaan. Tijdens de oorlog heeft het Gispen-personeel het bijzonder moeilijk gehad, maar met z'n allen hebben we de moeilijkheden overwonnen. In 1957, het jaar van de bestedingsbeperking, toen voor de fabriek vergaande maatregelen nodig waren om het hoofd boven water te houden, is het aan de uitstekende samenwerking met de ondernemingsraad te danken geweest dat de korter werk- en ontslag-operaties zonder al te veel pijn zijn verlopen.

Er zijn dus perioden geweest die het gezonde voortbestaan van het bedrijf hebben bedreigd, maar het karakter bleef ongeschonden.

En dat is zo, ondanks het feit dat we vandaag met totaal andere omstandigheden te maken hebben dan 50 jaar geleden. In tegenstelling tot vroeger hebben we nu een bedrijf dat zijn plaats niet slechts in Nederland, maar in Europa zal moeten veroveren en behouden. Dat wordt ons o.a. mogelijk gemaakt doordat we met Lips en Staalmeubel zijn gaan samenwerken, waardoor wij met meer kans op succes de internationale concurrentie het hoofd kunnen bieden.

De vooruitgang van de techniek manifesteert zich in de moderne machines, installaties en werkmethoden van heden. Maar het bijzondere is dat de geweldige veranderingen die in een halve eeuw de opvattingen over de menselijke verhoudingen binnen de onderneming hebben ondergaan, het karakter van het bedrijf niet hebben aangetast. Dat komt doordat de manier van samenwerken zich voortdurend heeft aangepast, verbeterd en verdiept. En wat dit laatste nu betreft, in de volgende 50 jaar zal die wijze van samenwerken zich nog verder ontwikkelen

op een manier waarvan wij ons thans geen voorstelling kunnen maken. De razendsnelle ontwikkeling van wetenschap en techniek vragen om een voortdurende aanpassing in het menselijke vlak; in het geestelijke vlak vooral. En dat is een boeiend vooruitzicht.

Een woord van grote dank aan allen die in de achter ons liggende jaren de N.V. Gispen gemaakt hebben tot hetgeen onze onderneming thans in Nederland en reeds ver buiten onze grenzen betekent. En „bij voorbaat dank” aan allen die ons bedrijf in de komende 50 jaar tot verdere ontwikkeling zullen brengen, waarbij ik hoop en verwacht dat het typische Gispen-karakter behouden zal blijven.

Ir. W. van Osselen.

een gelukkig toeval

Het Gispen-gouden jubileum valt samen met een bijzondere Marketing gebeurtenis. Ja, ik hoor het U al zeggen: daar is weer dat moeilijke woord marketing. Wat bedoelen ze daar toch eigenlijk mee? Welnu ik zal proberen U er een iets beter inzicht in te geven.

We zouden bij Gispen alle mensen die er werken van hoog tot laag kunnen indelen in 4 grote groepen n.l.: de produktie, de marketing, de financiën en administratie en de interne zaken.

Nu bekijken de mensen van de produktie alles in hoofdzaak vanuit de constructie, vanuit zo groot mogelijke series, vanuit produktiviteit, dus vanuit de voortbrenging. Maar de mensen van de marketing zien al die bureaus en kasten en stoelen vanuit het voortstuwingsproces naar de gebruiker.

Laten we het daarbij voor dit moment maar laten; ik hoop er nog eens op terug te komen.

Waarom spreken we van een gelukkig toeval?

Omdat Gispen juist op het moment van zijn 50-jarig jubileum met een nieuwe lijn komt. Een nieuwe lijn heeft pas kans op succes wanneer:

- a) de kwaliteit van het produkt aan hoge maatstaven voldoet (en bekwame waarnemers hebben al laten doorschemeren dat zij bijzonder enthousiast zijn);
- b) het produkt op de juiste wijze onder de aandacht van belanghebbenden wordt gebracht.

Welnu, wat wilt U beter dan een presentatie met alle enthousiasme (en een extra budgetje waarvoor gespaard was) dat tijdens zo'n jubileum vanzelfsprekend aanwezig is. Allicht zet dan iedereen z'n beste beentje voor en heeft er een extra stukje enthousiast voor over.

En wat gebeurt er dan allemaal?

Zowel in de nationale pers als in de vakbladen worden advertenties geplaatst — op de beurzen in Amsterdam, Brussel, Parijs en enkele Westduitse steden wordt de nieuwe meubelcollectie getoond — in de toonkamers en bij de dealers worden affiches opgehangen, showcards geplaatst en voorbeelden gegeven van werkplek-oplossingen.

Maar laten we het even op de voet volgen: Op 5 september: vlaggen uit, traktatie, (verder gewoon werken want iedereen zit te wachten op die nieuwe lijn).

Intussen gaan er uitnodigingen uit naar dealers en naar relaties om op de gebeurtenissen van 14 en 16 september en later de aandacht te vestigen.

Er is een Boltini-Gispen circusvoorstelling op 14 september voor het gehele personeel met hun dames. Daar wordt ook het cadeau van het personeel aangeboden aan de directie van Gispen.

Op 16 september is er een feestelijke bijeenkomst met B. en W., de dealers, woninginrichters en enkele andere relaties op het stadhuis in Culemborg.

Daar biedt Gispen aan de stad Culemborg een automatische speeltafel voor het carillon aan. Daar komt een hoogst merkwaardige presentatie van de nieuwe lijn in de kelder. Daarbij treden de beide

Culemborgse muziekkorpsen op en wordt een origineel hapje gegeten in het Caffaigne huis. De directie, met in hoofdzaak de marketing groep heeft dan de gelegenheid om nog eens gezellig over de kansen van de nieuwe lijn na te praten. Intussen heeft er in de nationale bladen een halve pagina grote advertentie gestaan met 50 jaar Gispen en is er een amusant boekje „Zitten” verschenen dat door mej. A. A. Siegenbeek van Heukelom is getekend.

Een heleboel relaties hebben ook een ander boekje gekregen „De Gispen Gids”. Daarin wordt Gispen weer eens anders aan de geïnteresseerde lezers voorgesteld.

De toonzalen komen omstreeks de 20e klaar en zullen de AZ-lijn op een bijzondere wijze presenteren.

De efficiencybeurs (20 t.m. 28 september) komt in zicht en Gispen introduceert daar op feestelijke wijze de nieuwe collectie. De helft van de grote L & G-stand is dit keer voor Gispen gereserveerd.

Affiches komen overal te hangen en een omvangrijke brochure wordt in een grote oplage verspreid. Voor haastige kijkers komt er een eenvoudig meeneem-foldertje. (Al deze zaken moeten ook in het frans en duits worden vertaald!).

Er komt een hele pagina in het belangrijkste financiële blad: „Het Financiële Dagblad”; er is uiteraard een perscommuniqué en er komen pagina's over Gispen in diverse andere tijdschriften.

Intussen bombarderen we de mogelijke kopers met het Gispen AZ-embleem om hen toch vooral maar te bewegen eens bij een dealer of toonzaal te gaan kijken naar die verrassende nieuwe complete Gispen lijn.

Mogelijk hebben we nog iets vergeten (o ja, de gratificatie voor alle Gispen medewerkers) maar het belangrijkste is nu toch wel verteld.

Zo ziet U waarom ik van een gelukkig toeval sprak. „Een onderneming die op zijn gouden jubileum met zulk goed nieuws komt heeft een extra streepje voor”.

Zo'n actieve instelling zal ook in de toekomst in het bijzonder welkom zijn om steeds grotere series van steeds betere meubelen te kunnen maken.

Goed succes met z'n allen!

M. M.

Ik, de M. M., ben de marketing man.

Gispen

AZ

In het oog van de produktieman een nog wat vreemd symbool — voor de verkoop al een vertrouwd beeld — voor de reclame en verkoopbevordering inmiddels een begrip: Gispen AZ, de benaming voor het nieuwe kantoormeubelprogramma. Daar gaan we het over hebben, niet over die naam, maar over de inhoud van Gispen AZ. In grote lijnen wel te verstaan, en dan nog bekeken door de verkoopbril. We willen proberen iets te vertellen over het waarom van dit alles en willen trachten aan ieder die iets met het nieuwe programma van doen heeft, en wie van ons heeft dat niet, iets over te dragen van het enorme enthousiasme waarmee wij de dag tegemoet zien, waarop Gispen AZ van start kan gaan.

Gispen AZ is een ingreep in ons bedrijf, een operatie zoals in de geschiedenis van het bedrijf nog nooit is voorgekomen. We hebben al vaak nieuwe modellen in produktie genomen, maar wat nu op stapel staat is een programma van enorme omvang, opgezet als één totaalontwerp. Eén groot geheel van meubelen met dezelfde karakteristieke uiterlijke kenmerken, op elkaar afgestemd in de toepassingsmogelijkheden enerzijds en in de produktiemogelijkheden anderzijds. Daar zijn bergen werk voor verzet, talloze hindernissen voor genomen en nu komt dan het einde in zicht. Het einde van de voorbereidingen, tevens het begin van de produktie, begin van de verkoop.

De inhoud van Gispen AZ

Wat is de feitelijke inhoud van Gispen AZ? Een serie meubelcomponenten waaruit een grote verscheidenheid aan tafels, bureaus, schrijfmachinetafels en combinatievormen kan worden samengesteld — een serie bijzetkasten — een serie ladenkasten — vergadertafels en lage tafels. Die meubelcomponenten, dat zijn in de eerste plaats bureau-ladenkasten, bladen en poten en voorts nog een aantal onderdelen van ondergeschikt belang, zoals achterschotten, zijschotten, koppel-elementen en dergelijke. Waarom die componenten in plaats van gewoon complete bureaus? Daarmee zitten we dan meteen midden in het probleem van het waarom van dit alles.

Waarom Gispen AZ?

Waarom juist nu? En het antwoord daarop is in feite heel eenvoudig: omdat de tijd er rijp voor is. Maar daarmee bent U niet

tevreden. Welnu ook in de inrichting van kantoren is er een ontwikkeling gaande, zoals op elk gebied. Op zichzelf niets nieuws dus, maar die ontwikkeling voltrekt zich de laatste jaren in versneld tempo en heeft duidelijk een nieuwe richting gekregen. De oorsprong is te vinden bij onze oosterburen en naar het zich laat aanzien groeit zij snel uit tot een algemene Europese ontwikkeling.

Kenmerken van die ontwikkeling zijn: Meer aandacht voor de mens in het kantoor — Variabele samenstelling van de meubelen — Interieurmatten afgestemd op de internationaal genormaliseerde papierformaten — Exterieurmaten afgeleid van een vaste basismaat (modul).

Wij, de mensen aan het verkoopfront hebben deze ontwikkeling nauwlettend gadeslagen, hebben de verschillende aspecten onderzocht en hebben er onze conclusies uit getrokken. Er is een programma van eisen en wensen gekomen, een tijdschema voor de ontwikkeling en er is een eindstreep getrokken bij de Efficiencybeurs 1966. En hiermee is het waarom en het waarom nu naar wij menen al een heel stuk duidelijker geworden. Maar wellicht zullen sommigen onder U zich afvragen of het volgen van een ontwikkeling nu wel zo'n verdienste is. Hier is echter geen sprake van slaafse navolging, maar van tijdig onderkennen van een ontwikkeling en vervolgens van de verwerking daarvan op geheel eigen wijze. Het resultaat moet dan een pluswaarde te zien geven. En hierin zijn wij naar onze (misschien niet zo heel bescheiden) mening volledig geslaagd.

Dan keren we nu nog eens terug tot die kenmerken van de ontwikkeling in de kantoorinrichting en we gaan bekijken hoe deze in Gispen AZ zijn verwerkt.

De mens in het kantoor.

Dat is een aspect van de algemene sociale ontwikkeling. Mens, werk en omgeving, daar hebben we oog voor gekregen, dat hoort tesamen, dat verdient onze aandacht. In Gispen AZ heeft het die aandacht gekregen. De menselijke maat is uitgangspunt van het gehele ontwerp. Vorm en kleur zorgen voor een aangename stimulerende omgeving, waarin het goed is te werken. Vërgaande aanpassing aan de behoeften van de gebruiker, vernuftige opbergssystemen en verfijnde techniek maken het werk eenvoudiger en komen de persoonlijke prestaties ten goede.

De variabele meubelsamenstelling

De variabele meubelsamenstelling is nodig om elke medewerker een werkplek te verschaffen, die zo goed mogelijk is afgestemd op zijn persoonlijke taak. De een heeft een groot blad nodig, de ander grote ladenkasten en een derde heeft behoefte aan allebei en misschien zelfs nog aan extra bergruimte buiten het bureau. Er is werk met kaartsystemen, dossiers, correspondentie, werk met en zonder machines. Daarin moet worden voorzien en dat kan door uit te gaan van een betrekkelijk beperkt aantal componenten, die op verschillende wijzen kunnen worden samengevoegd tot complete meubelen. Dat worden dan meubelen „naar maat”, naar de individuele maat van de gebruiker. Uit talloze mogelijkheden is voor de Gispens AZ-componenten een weloverwogen keus gemaakt. Of die keuze te ruim of te krap is geweest zal de toekomst moeten leren en correctie op dit punt is geen probleem, noch naar de ene, noch naar de andere zijde.

De interieurmaten

De interieurmaten van een bergmeubel dienen te worden bepaald door de materialen die er in opgeborgen worden. En wat zijn kantoormeubelen anders dan bergmeubelen? Ook een bureau: een bergmeubel met een werkvlak. Wat moet er opgeborgen worden? In hoofdzaak papier, dossiers, brieven, kaarten en dan verder nog een hoeveelheid kleine bureau-benodigdheden van allerlei aard. Die bergen papier baren de mens van nu heel wat zorgen. We leven in een wereld van papier, alles is geregistreerd, geadminiistreerd, maar waar blijven we er mee? Hoe bergen we het op en zo dat we terug kunnen vinden wat we nodig hebben? Daarvoor zijn de systemen. De veelheid van papiermaten vergt echter een veelheid van systemen en dat is lastig. Lastiger naarmate de hoeveelheden papier groeien. De oplossing van dit probleem lag voor de hand. Normalisatie van de papierformaten. De uitvoering heeft echter heel wat voeten in

aarde gehad en heel wat jaren geverg, vooral omdat men inzag dat internationale normalisatie hier de enige afdoende oplossing zou zijn. Maar sinds kort is het dan zo ver en voor ons land zijn die papierformaten vastgelegd in het normaalblad NEN 381. Jammer genoeg houdt dit niet in dat alle andere formaten nu ook meteen taboe zijn, maar op de duur moet het daar toch naar toe. In enkele landen is men in dit opzicht al ver gevorderd in andere staat men nog aan het begin. Maar dat begin is er en is het dan niet logisch de opbergruimte aan te passen aan deze zogenaamde A-formaten? Dat hebben we dus gedaan in het nieuwe AZ-programma, met één enkele concessie aan het verleden: Er blijft voorlopig nog een vierladige folio brievenkast. Maar we hopen van harte dat hem een kort leven beschoren zal zijn.

De buitenmaten

De buitenmaten van een meubel dienen enerzijds aan te sluiten op de binnenmaten en anderzijds berekend te zijn op de menselijke maat. Maar daar komt nog iets bij. Immers samen bepalen al die verschillende meubelen, bureaus, ladenkasten, deurkasten, de aanblik van de ruimte waarin zijn staan: het kantoor. En daar willen we graag een gaaf geheel van maken, een ordelijk, overzichtelijk, harmonisch geheel. Dat ligt in de aard van de mens, dat ondervinden we als iets aangenaams. Willen we dat bereiken dan dient er ook in de maten van de meubelen een ordening te zijn. Die ordening wordt gevonden door de keuze van één basismaat (een modul) en door de hoofdmaten van de meubelen veelvouden te maken van die basismaat. Voor Gispens AZ hebben wij die keuze bepaald op een modul van 15 cm en waar mogelijk (zonder onnodig ruimteverlies) zijn de nieuwe meubelmatten dus veelvouden van 15 cm. Dat is een maat die in ons oude programma reeds vrij veel voorkwam, die zijn waarde dus in de praktijk heeft bewezen en die in het algemeen goed aansluit op interieurmaten. Dus ook hier weer geen gloednieuwe gedachte, maar wel degelijk een eigen Gispens inbreng.

Bijkomende voordelen van het modulaire maatsysteem zijn nog dat de verschillende meubelen gemakkelijker zijn te groeperen en dat het maken van een ruimte-indeling door architect of organisatie-deskundige er veel eenvoudiger door wordt.

Vorm, kleur en techniek

Daar gaan we kort over zijn. Niet omdat het van minder belang is maar omdat het zaken zijn die voor Gispen zo vanzelfsprekend zijn geworden. Het zijn punten die altijd de aandacht hebben gehad, vanaf het eerste prille begin, nu 50 jaar geleden. Dat is vertrouwd gebied, daar zijn we (tamelijk) groot mee geworden.

De vorm van de nieuwe meubelen is in wezen eenvoudig, rechthoekig, aangepast aan de hedendaagse architectuur. Maar toch met een typisch eigen Gispen-gezicht, een eigen karakter dat ten nauwste samenhangt met de Gispen constructiemethode. Ook de kleurstelling is eenvoudig: licht- en donkergrijs, met veel zorg gekozen en ook weer toegepast in logisch verband met vorm en constructie.

Bij de toegepaste materialen zijn twee belangrijke nieuwtjes te vermelden en wel bij de bladen. De stalen bladen krijgen een Polvidur bladbedekking en ook worden er houten bladen toegepast met edelhoutenfineer. (teak en in enkele gevallen noten). Polvidur is een kunststof met voortreffelijke eigenschappen, waarvan vooral de hoge mate van vlekbestendigheid van belang is. Dat betekent dus een aanzienlijke verbetering. De houten bladen voorzien in een behoefte van de markt, waar weer een toenemende belangstelling voor echt hout valt te constateren. Mooi, maar duurder en moeilijker te onderhouden.

Technische verbeteringen zijn er ook weer. Bij het laden-loopwerk zijn de nylon glijblokjes vervangen door rollen. Dat loopt nog soepeler, vooral bij volle belasting en bij veelvuldig en langdurig gebruik. Er is een geheel nieuw slotmechanisme gekomen met (natuurlijk) Lips slotcilinders. Het is een juweeltje. De poten zijn voorzien van steldoppen, waarmee de invloed van oneffenheden in de vloer kan worden opgeheven. De montage is vereenvoudigd. Dat was een eis, want de nieuwe bureaus worden in principe niet-gemonteerd afgeleverd aan de dealers. Een gevolg van het componentensysteem, van de flexibiliteit in de samenstelling van de meubelen. De klant, geadviseerd door de dealer, moet kunnen kiezen dat wat hij nodig heeft voor zijn werk. De dealer put uit zijn voorraad van meubelcomponenten en voegt die samen tot het verlangde geheel. Verscheidene dealers werkten reeds vol-

gens dit systeem met de kleurodeskserie, maar bij Gispen AZ is het onontkoombaar geworden, een dwingende noodzaak.

De accessoires

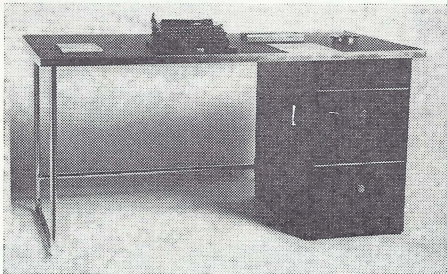
Een hoogst belangrijke aangelegenheid voor het ordelijk, overzichtelijk en grippklaar opbergen van alle formulieren en benodigdheden. Een collectie van onderdelen, die aanzienlijk is uitgebreid en verbeterd, leidend tot een verfijnde opbergtechniek waar ieder bureau-man gelukkig mee zal zijn. Mogen we het hierbij laten?

Nieuwe verschijningen in het Gispen assortiment zijn voorts nog de bijzetkasten en de vario-ladenkasten. We zullen ze nu onbesproken laten. Ons verhaal, toch al erg lang, zou er nog aanzienlijk langer door worden. We zullen er in de volgende aflevering alle aandacht aan besteden.

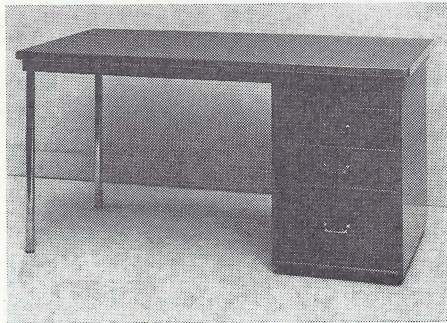
Tot slot alleen nog dit: begint U iets mee te voelen van ons enthousiasme? Begrijpt U iets van ons ongeduld, van onze verwachtingen? Wij hopen het, het zal het produkt ten goede komen. Gispen AZ moet een succes worden, een volledig succes.

H. J. van der Kroef

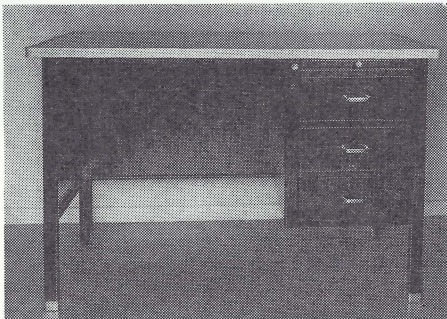
Ontwikkeling in de vormgeving...

Periode 1930, model 602

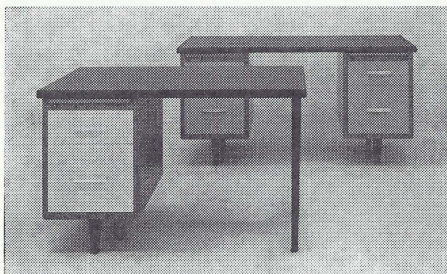
Periode 1935, model 604

Periode 1937, Stalachrome

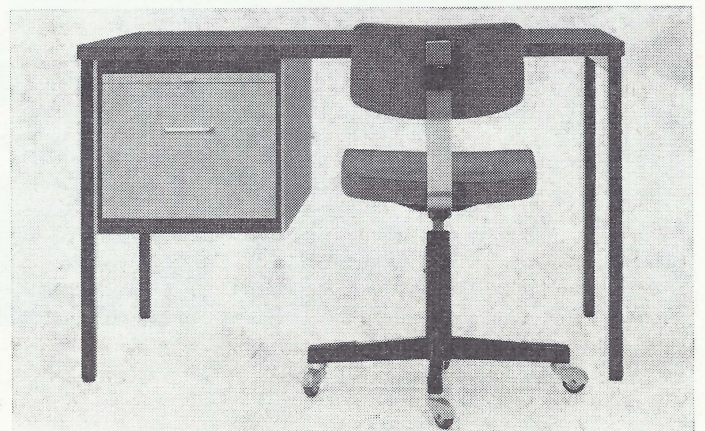
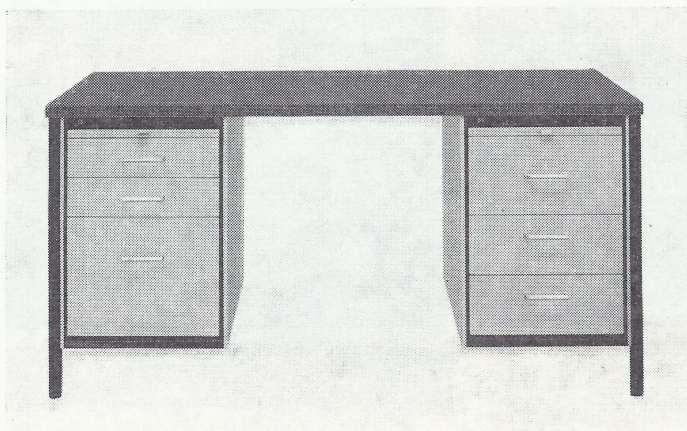

Periode 1946, model 7600/7700

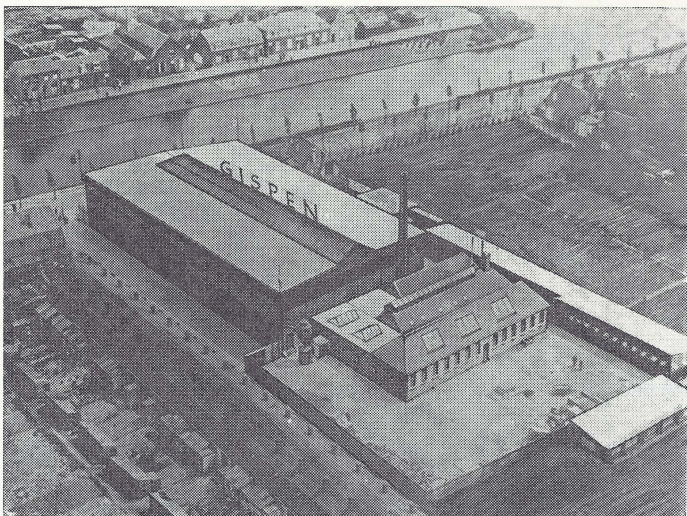

Periode 1958, kleurodesk 7800

...van onze bureaux

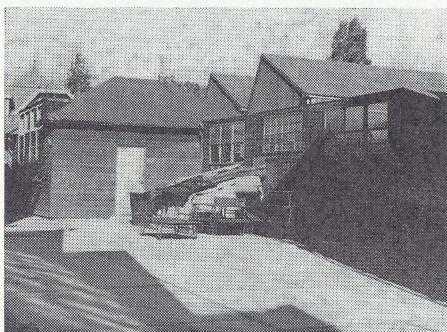

1966, AZ enkel en dubbel

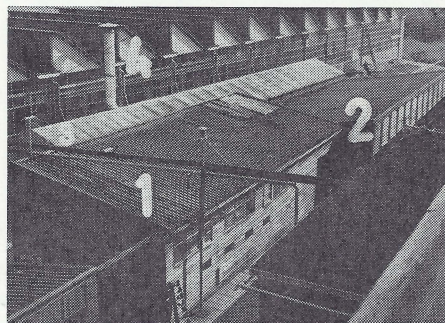

Gispens aan de Triosingel in 1934.

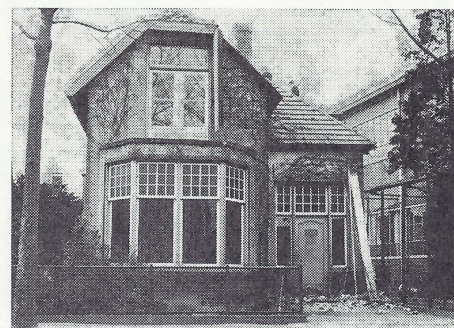
Weet U het nog?

In deze gebouwtjes bevond zich het magazijn voor klein materiaal en lampen.

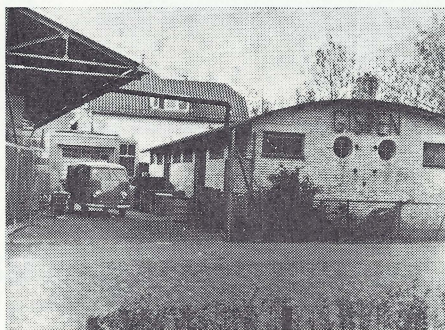
Het meeste hiervan verdween:
1. Lampenfabricageafd.; 2. Magazijn voor glaswerk lampen; 3. Opslagruimte voor gelakte onderdelen genaamd „De Kegelbaan”; 4. De lakkerij.

De „Villa” gaat verdwijnen.

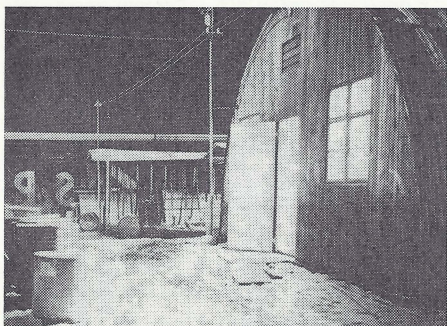
Een kijkje in de koperslagerij.

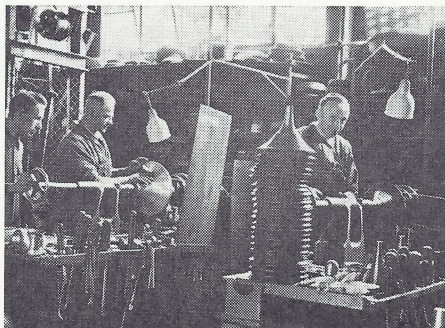
Het „witte huis” en de expeditie aan de Spoorstraat moesten plaats maken voor de montage en de gereedschapmakerij.

Ir. Van Osselen wandelt met bezoekers tussen de nu verdwenen gebouwen.

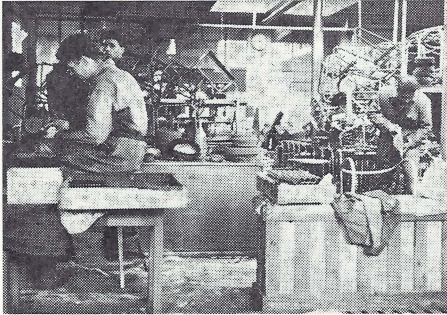
De eerste kantine was ondergebracht in een nissenhut.

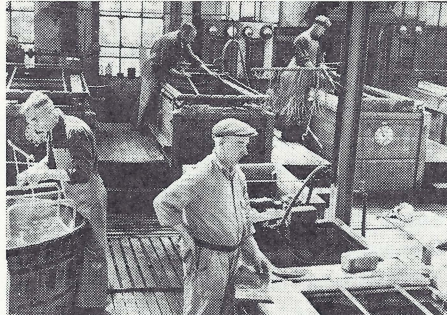
De forceerafdeling.

In de lampenmontage had Buitenweg de leiding.

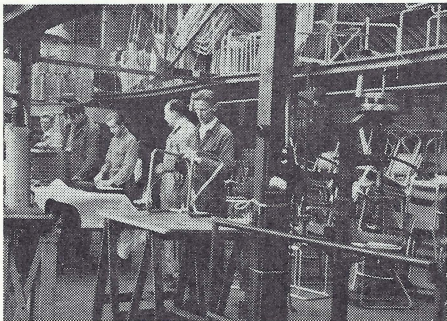
De slijperij was ondergebracht in de huidige ponserij.

„Tobbe” in de galvanische afdeling. Ook dit is verleden tijd.

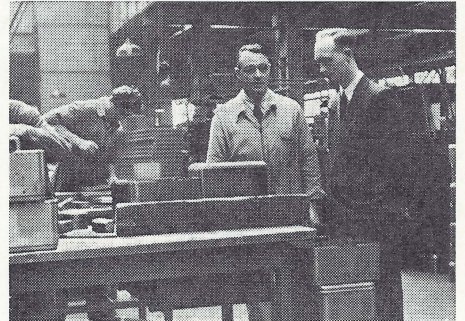
Waar nu het constructiebureau is werd toen gestoffeerd.

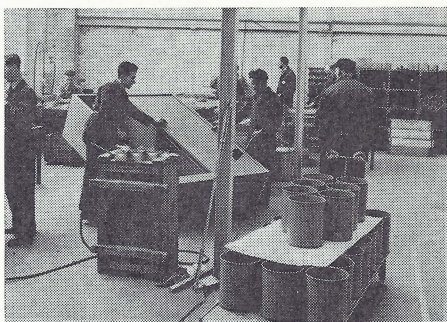
De stoelenmontage

Het oude magazijn.

Oude bekenden.

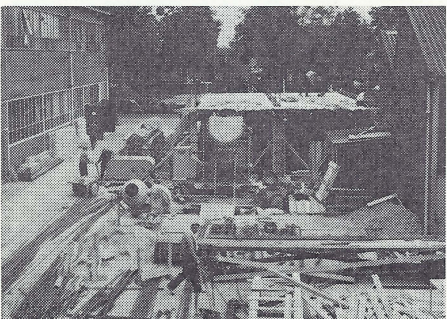

In de plaatmeubelmontage ook toen al het duo Van Dee—Den Hertog.

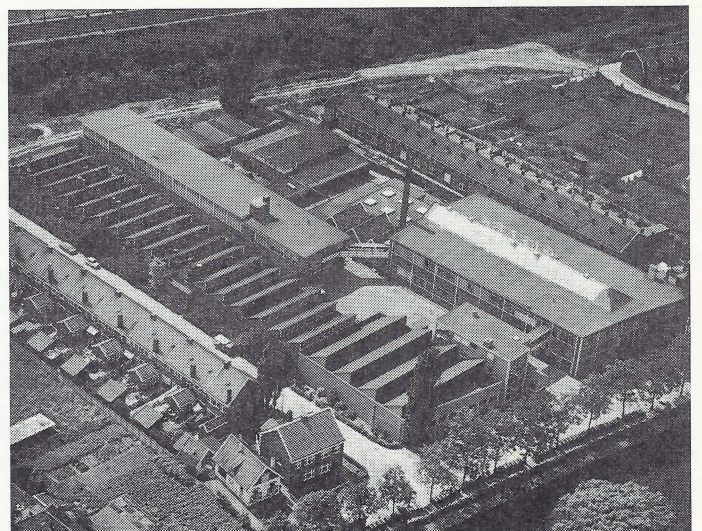
50 jaar Gispen. En dan ga je terugdenken. Als het kan neem je het fotoalbum erbij en kijkt nog eens naar dát wat was. Een aantal van die foto's hebben we op deze pagina's bij elkaar gebracht. Ze hebben allemaal betrekking op Fabriek I aan de Triosingel.

Veel van de gebouwen en bouwsels die u ziet zijn verdwenen, afgebroken. Zij moesten plaats maken voor het nieuwe. Ook dit was een stukje ontwikkeling in het 50-jarig bestaan van Gispen.

Gispen aan de Triosingel in 1966

Het oude maakte plaats voor het nieuwe.

Uit de ondernemingsraad...

128e vergadering, gehouden op 31 augustus 1966.

In memoriam M. van Oostrum

Na opening van de vergadering en goedkeuring van de notulen, wil de *voorzitter* niet nalaten even stil te staan bij het heengaan van ons oud-personeelslid, de heer M. van Oostrum.

Spreker schetst de overledene als een zeer groot vakman. Ook voor de jongeren in ons bedrijf heeft de heer van Oostrum bijzonder veel gedaan. Na een moedig gedragen lijden is hij van ons heengegaan en spreker merkt op dat dit zowel voor zijn vrouw als voor onze onderneming een groot verlies betekent.

Personeels-jubileumgeschenk

De *voorzitter* geeft een uitvoerige uiteenzetting over de voorbereidingen die aan het tot stand komen van het cadeau van het personeel aan de onderneming zijn vooraf gegaan. Na inschakeling van de Stichting Kunst en Bedrijf is aan de heer Krijger opdracht gegeven een plastiek te maken. De heer Krijger is er inmiddels in geslaagd om dit cadeau in de vorm van een maquette tot zeer goed resultaat te brengen.

De heer *Van Osselen* merkt daarbij op dat de leden ervan overtuigd moeten zijn dat dit cadeau door de directie op zeer hoge prijs wordt gesteld. Na het jubileum zal het kunstwerk op ware grootte gerealiseerd worden en worden aangebracht op een muur in het hoofdkantoor. Na overleg wordt besloten dat de heer *Van Doorn* in zijn functie van secretaris van de Ondernemingsraad dit cadeau op 14 september a.s. zal aanbieden.

Resultaat 6e periode

De *voorzitter* deelt mede dat het resultaat van de afgelopen 6e periode teleurstellend is geweest. Spreker merkt daarbij op dat bij een voortdurende stijging van de arbeidskosten een verschuiving plaats heeft van winsten naar lonen, hetgeen bij toenemende welvaart wel goed is. Maar zodra bij een teruggaande conjunctuur deze kostenstijging niet meer door stijgende omzetten opgevangen kan worden, kan dit een verliesituatie tot gevolg hebben.

Momenteel wordt in de fabriek er alles aan gedaan om de eerste series van onze nieuwe lijn gereed te maken, opdat deze meubelen op de a.s. Efficiency Beurs, in onze toonzalen en bij de dealers aan het publiek kunnen worden getoond.

De serie-productie komt eerst in november uit de fabriek en wij hopen dat wij na de beurs zo veel orders zullen boeken dat wij dan ook in de maand december grote hoeveelheden zullen kunnen afleveren.

Mede als gevolg van het gereedmaken van proefseries zijn de resultaten van het bedrijf thans onbevredigend.

De heer *Bult* voegt hier nog aan toe, dat hoewel de verkoopwinst minder gunstig was dan over de 5e periode, deze procentueel op hetzelfde niveau is gebleven.

De efficiency-resultaten waren slecht, hetgeen bij een overgang op een geheel nieuwe lijn geenszins verwonderlijk is.

De kosten voor reparatie en onderhoud bleven beneden de begroting; wel hebben wij hoge kosten moeten maken voor matrijzen en stempels voor de nieuwe lijn.

De nieuwe lijn

Momenteel staat de nieuwe lijn in de fabriek in het middelpunt van alle activiteiten. Dat hierdoor in de normale productie enige achterstand is ontstaan was te voorzien. Al het mogelijke zal echter worden gedaan om deze achterstand zo snel mogelijk in te lopen.

De heer *Kernkamp* deelt mede dat onze nieuwe collectie in Duitsland goed is ontvangen, maar dat wij bestellingen op de nieuwe lijn pas kunnen tegemoetzien wanneer uit de series kan worden geleverd.

De *voorzitter* merkt op dat bij de introductie van een nieuwe lijn de prijzen van het allergrootste belang zijn. Alle personen die aan de tot stand koming van de nieuwe lijn hebben meegewerkt, hebben dit knap en met enthousiasme gedaan.

Daarnaast hebben wij enige dure machines aangeschaft zoals de puntlas-machine en vacuumvorm-machine. In betrekkelijk korte tijd voldeden deze machines aan de gestelde verwachtingen, een prestatie, waarin ook buitenstaanders een belangrijk aandeel hebben gehad. Wij hebben, zo vervolgt spreker, voor de nieuwe lijn gedaan wat mogelijk was en hopen bij het uitbrengen ervan wat geluk te hebben. De nieuwe serie zal onder de naam Gispén AZ worden gepresenteerd.

Personeels-jubileumfeest

De heer *Bult* geeft een korte uiteenzetting over het personeelsfeest maar behoudt zich daarbij het recht voor om enkele verrassingen nog even geheim te houden. Het aantal aanvragen voor de avond-

voorstelling is de 1000 reeds gepasseerd.

Proef met plastic bekertjes

Gezien de vele breuk en het vele afwaswerk zal voor de maand september een proef met plastic bekertjes worden genomen in de fabriek. De heer *Stokmans* verzoekt de leden van de Raad hierop attent te zijn om hem t.z.t. de resultaten van deze proef mede te delen.

Eerste ondernemingsraad Staalmeubel

In augustus hebben bij onze „zuster” Staalmeubel verkiezingen plaats gevonden voor de eerste ondernemingsraad.

Op 1 september zal de installatie plaats vinden. Besloten wordt een gelukstelegram te zenden.

Omstreeks december 1916 werd een zeer grote order geboekt onder nr. 26. Het betrof een levering aan de Dordrechtsche Levensverzekering Bank van speciale stellingen tot een totaalbedrag van f 18.773,—, een voor die tijd zeer groot bedrag.

Een order in deze omvang zou in het 50e levensjaar van Gispen een waarde hebben gehad van f 150.000,— à f 200.000,— en dat is een order, die ook nu nog afzonderlijk zou worden vermeld en bijvoorbeeld aan de O.R. bekend gemaakt.

De omvang van deze order krijgt nog meer betekenis wanneer wij bedenken dat er bij Gispen in die tijd nog maar enkele tientallen mensen werkten. Naar men mij vertelde, werd deze order verkregen omdat men er in was geslaagd zeer ingenieuze

consoles te construeren. Wat zal er een enorme bedrijvigheid hebben geheerst in de maanden december 1916 tot april 1917, in welke maand de stellingen in de bank konden worden gemonteerd. Alleen de opslag van 18 ton materiaal, waarvan ik in de vorige F.F. schreef, zal in de kleine werkplaats al veel problemen hebben opgeleverd, terwijl in de maanden januari en februari nog veel meer materialen werden aangevoerd en ten slotte op de laatste dag van maart voor een bedrag van ruim f 2.600,— een grote hoeveelheid eiken planken werd geleverd.

Het kan niet anders of een gedeelte van de bedrijvigheid moet zich op straat hebben afgespeeld. En wat een financieringszorgen geeft een dergelijke order.

Het was dan ook noodzakelijk om in die tijd meer kapitaal aan te trekken; ook daarvan zien wij in het journaal de boekingsposten: in enkele maanden tijds werd in verschillende stortingen het kapitaal uitgebreid met f 7.500,—, terwijl bovendien door de kapitaalverschaffer nog een bedrag van f 4.500 werd geleend.

Gelukkig was de opdrachtgever bereid om op de dag van aflevering, de 17e april 1917, de helft van het bedrag van de order te betalen. Zowel het feit dat deze order werd ontvangen als de bereidheid om de helft contant te betalen, zijn een bewijs van het vertrouwen dat door deze afnemer in het bedrijf werd gesteld.

J. Bult

M. van Oostrum overleden

Op 25 augustus 1966 overleed van Oostrum, één der zeer oude getrouwen van ons bedrijf.

Hij is in dienst geweest van 2 januari 1924 tot zijn pensionering op 3 januari 1964 op welke datum zijn 40-jarig jubileum werd gevierd.

Bij die gelegenheid ontving hij uit handen van burgemeester van Koningsbruggen de eremedaille in zilver, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau.

Van Oostrum was een buitengewoon bekwaam vakman.

Toen wij er nog een koperslagerij op na hielden was hij daar baas.

Later werd hij baas van steeds belangrijker afdelingen en hij en baas Harkink waren ongetwijfeld de knapste metaal-handarbeiders die wij binnen onze onderneming hebben gekend.

Wanneer het ging om speciale opdrachten, waaraan bijzondere zorg moest worden

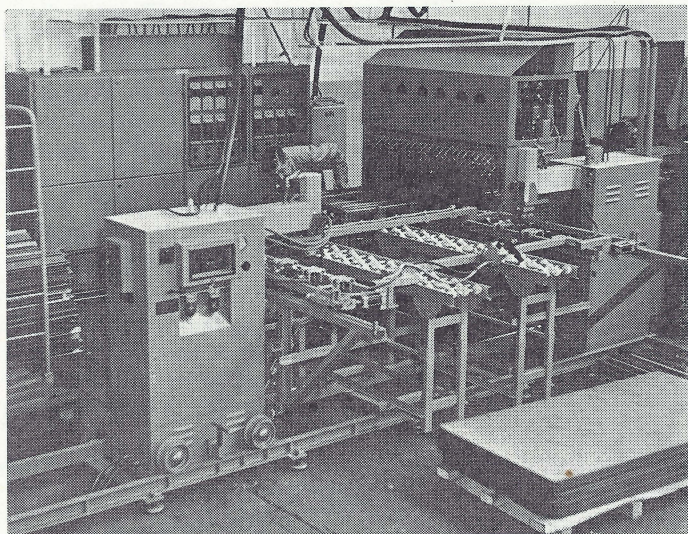
besteed, dan was het steeds van Oostrum aan wie de perfecte uitvoering werd toevertrouwd. Daarvan zijn zeer veel voorbeelden te noemen. Ik herinner aan één zo'n bijzonder karwei: de meubelen voor de privé vertrekken van het prinselijk paar toen daarvoor Paleis Soestdijk werd ingericht.

Ook aan de opleiding van de jongeren heeft van Oostrum veel gedaan.

Hij deed dat met een rustige, vertrouwenwekkende innemendheid.

Reeds vóór zijn pensionering was van Oostrum dikwijls ziek en na zijn vertrek is zijn gezondheid voortdurend verder achteruit gegaan. Aan van Oostrum is onze vennootschap grote dank verschuldigd voor zijn intense belangstelling, zijn grote hulpvaardigheid en zijn steeds opgewekte medewerking.

Ir. W. van Osselen

Meervoudige puntlasmachine in fabriek IV

Reeds lang waren wij overtuigd, dat voor het bevestigen van de nodige verstijvings- en randprofielen onder stalen bladen de huidige manier van werken wel verbeterd kon worden. Hoewel de hiervoor gebruikte puntlasmachines in de loop der jaren wat besturing en bediening betreft al ver gemechaniseerd waren, moesten toch de lassen één voor één geplaatst worden. U hebt er misschien nooit zo op gelet, maar als U één van onze grootste bladen (7700 bureau) bekijkt, ziet U dat er zo'n 120 puntlassen op geplaatst zijn.

Wij hadden intussen reeds enige malen contact gehad met firma's op puntlas- gebied over machines, waarmee meerdere lassen tegelijk geplaatst konden worden, maar een bevredigende oplossing voor onze constructies werd niet gevonden.

Bij de ontwikkeling van de nieuwe bureau-serie kwam echter een blad-constructie te voorschijn, die ongeveer twee maal zoveel puntlassen heeft dan bij de huidige bladen-serie is vereist. Wij hebben toen contact opgenomen met de firma Nederal

te Amersfoort. Deze firma is een dochter-onderneming van British Federal in Engeland: een firma die in Engeland en ook daarbuiten bekendheid heeft gekregen door zijn grote puntlasinstallaties, in gebruik bij de auto-industrie. Deze firma Nederal heeft in nauwe samenwerking met ons constructie bureau een speciale puntlas-apparatuur ontwikkeld voor het lassen van bladen. Uit de vele besprekingen die aan het uiteindelijke ontwerp voorafgingen, is wel duidelijk gebleken, dat slechts door goed teamwerk een dergelijk gecompliceerd apparaat kan worden ontwikkeld. De constructie van de bladenreeks en het lasapparaat zijn als het ware naar elkaar toe gegroeid.

De werking is in 't kort als volgt: Twee enkelvoudige puntlasmachines zijn met de laskoppen naar elkaar toe op een rail geplaatst. Eén van deze machines staat vast, de andere is rijdbaar, maar kan op verschillende plaatsen op de rail geblokkeerd worden. Deze plaatsen corresponderen met de lengtemaat van de bladen. Op een rollenbaan tussen deze twee machines wordt een blad geplaatst, waar-

na met behulp van klemmallen aan beide uiteinden op de korte kant van het blad, tijdens het doorschuiven van het blad, een profiel gelast wordt. Als het blad tussen de beide laskoppen doorgevoerd is, wordt de mal gelost en teruggetrokken. Het blad wordt nu in lengterichting langs een geleiding door een meervoudig lasapparaat gevoerd.

In dit apparaat worden alle profielen, die in lengterichting nodig zijn, gelast. Voor het plaatsen van de profielen in de lengterichting zijn geen mallen meer nodig. Deze profielen worden op de plaats gehouden in uitsparingen van de twee daarvoor gelaste profielen aan de korte kanten.

Bij het doorvoeren in het meervoudige lasapparaat kunnen maximaal 10 lassen tegelijk geplaatst worden. Het juiste aantal is afhankelijk van het aantal in lengterichting geplaatste profielen. Een rij lassen wordt dus telkens in de breedterichting van het blad geplaatst. Na het lassen wordt het blad met behulp van een kantelmechanisme op een pallet gezet.

In mei is de installatie door Nederal opgeleverd en nu ik dit schrijf is de Technische Dienst druk bezig alles in volgorde op te stellen en aan te sluiten. Het is op het ogenblik een enorme warboel van draden, leidingen en slangen. Werkelijk indrukwekkend is de enorme kast met de elektronische apparatuur voor het regelen en besturen. Als alles goed gaat kan binnenkort de installatie in gebruik worden genomen. Voorlopig zal min of meer provisorisch de installatie ingericht worden voor het oude bladen-programma.

Hoewel we tot nu toe alleen gesproken hebben over het puntlassen van bladen, verwachten we dat in de praktijk zal blijken dat wel meer producten, waarop puntlassen in rijvorm voorkomen, door de installatie verwerkt kunnen worden. Voor belangstellenden volgen hieronder nog enige technische gegevens van de installatie.

Installatie van 2 enkelvoudige standaard machines.

Elk van deze machines is voorzien van een transformator van 25 K.V.A. bij 30% I.D. De bovenkop is uitgevoerd met een dubbelwerkende luchtcylinder met een max. lasdruk van 190 kg. De uitlading is

500 mm. Beide machines zijn op een frame geplaatst, waarvan één machine verstelbaar op rollen. Een grendelpen zorgt ervoor dat de machine op de juiste plaats vastgezet kan worden.

Meervoudige lasmachine.

De machine bestaat uit een gelast stalen frame, waarin ondergebracht zijn 6 watergekoelde transformatoren van 50 K.V.A.

bij 50% I.D. De 10 laskoppen zijn uitgevoerd met dubbelwerkende luchtcylinders met een max. lasdruk van 220 kg. De op-hanging van de laskoppen is zodanig, dat deze verschoven kunnen worden of zodanig geheel afgenomen. De koppen worden vastgezet door een knevel. De onder-tafel, die voor iedere elektrode voorzien is van verstelbare inzetstukken, kan door middel van een luchtbediende spie op las-

hoogte gebracht worden.

Besturingskast.

Hierin zijn ondergebracht de ignitrons en de tijdschakelaars. De voordruk, nadruk en pauzetijd wordt voor alle elektroden gezamenlijk ingesteld. De lastijd kan voor iedere elektrode afzonderlijk worden geregeld.

H. C. Weysenfeld

12½-jarig jubileum

Na 37 jaar in het sigarenvak werkzaam te zijn geweest, besloot de heer H. de Ruiter deze branche vaarwel te zeggen. Het ging niet zo goed in de sigarenindustrie en door opheffing van het Culemborgse bedrijf waar hij vele jaren werkte, werd hij overgeplaatst naar een fabriek elders. Dat betekende vroeg opstaan en laat thuiskomen. Dit leidde tot zijn sollicitatie bij Gispen en op 17 februari 1954 begon hij in onze expeditie zijn werkzaamheden. Dezer dagen werd zijn 12½-jarig jubileum gevierd.

De heer De Ruiter zegt: „Ik heb het hier altijd goed naar mijn zin gehad. Eerst in de expeditie en later in het centraal magazijn, waar ik nu nog werk. Het werk is interessant. Het bestaat in hoofdzaak uit het controleren van de juiste uitvoering volgens de bestelling, van de produkten, die door de montage aan het centraal magazijn worden afgeleverd”.

De waardering voor zijn persoon kwam tot uiting, toen hij in 1963 voor een zittingsperiode als lid voor de Ondernemingsraad

werd gekozen. „Het werk voor de Ondernemingsraad is niet zo gemakkelijk”, zegt De Ruiter. „Gelukkig geeft de Bond een goede voorlichting door middel van een cursus. De opleiding die ik daar kreeg was prima. Het geeft je een betere kijk op het bedrijf en je leert er wat wel en wat niet kan. Alles bij elkaar was het een nuttige en leerzame tijd voor mij”.

De Ruiter is een liefhebber van klassieke muziek. Zelf heeft hij 25 jaar bij „Pieter Aafjes” gespeeld als paukenist. Hij bezoekt graag een goed concert en gaat daartoe soms in Utrecht naar het USO luisteren. Jammer vindt hij het dat dergelijke gelegenheden zich in Culemborg niet meer voordoen. Vroeger kwamen het USO en de Arnhemse Orkest Vereniging ook in onze stad spelen.

Verder vist De Ruiter graag, maar de laatste tijd niet zoveel meer want zegt hij: „Ik vind het viswater niet meer zo best”. Nog 1½ jaar scheiden De Ruiter van zijn pensioen. Graag wensen wij hem succes voor de resterende diensttijd.

Jubilaris H. de Ruiter

De eerste O.R. bij Staalmeubel geïnstalleerd

Op 19 augustus jl. vond bij onze zuster-onderneming Staalmeubel te Roden de verkiezing plaats voor de eerste ondernemingsraad. In een 4-tal kiesgroepen werden de volgende kandidaten als leden van de ondernemingsraad gekozen: Kiesgroep 1 (leidinggevend personeel): **H. H. Sijbrant**, boekhouder. Kiesgroep 2 (kantoorpersoneel): **P. de Wit**, tekenaar.

Kiesgroep 3 (Buitendienst): **J. Wijnands**, chef monteur. Kiesgroep 4 (fabriekspersoneel): **G. Boering**, lasser, **H. Schuiling**, matrijzeninsteller, **H. de Jong**, bankwerker, **K. R. Nieborg**, bankwerker.

Op 1 september werden in de eerste vergadering van de ondernemingsraad de verkozenen geïnstalleerd.

Wij feliciteren onze „zuster” met deze belangrijke stap en spreken de wens uit, dat de nieuwe raad een werkzaam en vruchtbaar aandeel mag hebben in de bevordering van de goede verhoudingen in het bedrijf. Gezien de uit de „oude Kern” tot nu toe opgedane ervaringen, zijn wij overtuigd, dat dit zo zal zijn!

Ideeënbuswedstrijd

met een prijs van f 300,—.

Stilstand is achteruitgang. Groei en vooruitgang zijn levensvoorwaarden voor een bedrijf. Gedurende het vijftigjarig bestaan dat Gispen nu herdenkt, zijn het steeds ideeën geweest, die de bron van alle vooruitgang waren. Wij hebben besloten ter gelegenheid van dit jubileum een extra beloning van f 300,— uit te loven voor het idee dat de grootste besparing oplevert en ingezonden wordt tussen 12 september 1966 en 28 oktober 1966.

Doet Uw best opdat ook uit de ideeënbus zal blijken dat we vol zitten met goede ideeën en nog jong zijn ondanks (of dankzij?) onze vijftig jaren.

De Ideeënbuscommissie

Voorstel 896

J. Verschoor

CO² lassen fauteuils 1409—1410.

In verband met de aanwezige capaciteit kan inzenders voorstel niet volledig worden doorgevoerd. Dit is geschat op 70% van het aantal te lassen fauteuils. Besparing op jaarproductie f 537,62. 20% hiervan is f 107,52.

Voorstel 906

S. Blokland

Het laten vervallen van lijmen van schuimrubber op metalen zittingen, hiervoor in de plaats tweezijdig klevend plakband. Een van de nadelen van het tweezijdig klevend plakband is dat het niet verhardt. Ook zal het de spanningen van het schuimrubber niet op kunnen vangen. Om deze redenen kan dit voorstel niet worden overgenomen.

Voorstel 909

C. Kilian, G. van Elteren

Het opnieuw beplakken van bladen met doubletta.

Voor reparatiebladen is door inzenders de gunstigste oplossing gevonden. De oude lijmlaag wordt niet meer verwijderd maar licht geschuurd.

Door de aanwezigheid van een grote voorraad bladen is ook de jaarbesparing groter dan normaal.

Dit resulteerde in een bedrag van f 4.260,—. Volgens de grafiek is een beloning uitgekeerd van f 626,—.

Voorstel 911

S. Blokland

De as van fauteuils 1424 en 1425 voorzien van rollen.

Door deze constructiewijziging wordt voorkomen dat tussen as en geleidingsprofiel beschadigingen optreden. Hierdoor is tevens een verbetering bereikt voor het verstellen van de rug. Beloning f 40,—.

Voorstel 912

W. den Hertog, K. van Dee

Het bevestigen van scharnierbeugels voor kantoorkasten met gecombineerd gereedschap.

Door aanpassing van het pneumatische gereedschap, is het nu mogelijk het bevestigen van draaistift en de moer M6 in één cyclus op te nemen.

De jaarbesparing bedraagt f 705,12. 20% hiervan is f 141,—.

Voorstel 916

G. Kok

Wijziging maatplaten voor profielen vergadertafels.

Door bovengenoemde wijziging zou een bewerking van lassen en schuren kunnen vervallen. Toepassing hiervan is echter uitgesloten, daar de nu aanwezige voorraad van de profielen voldoende is tot het nieuwe type van de vergadertafels in productie komt.

De Ideeënbuscommissie

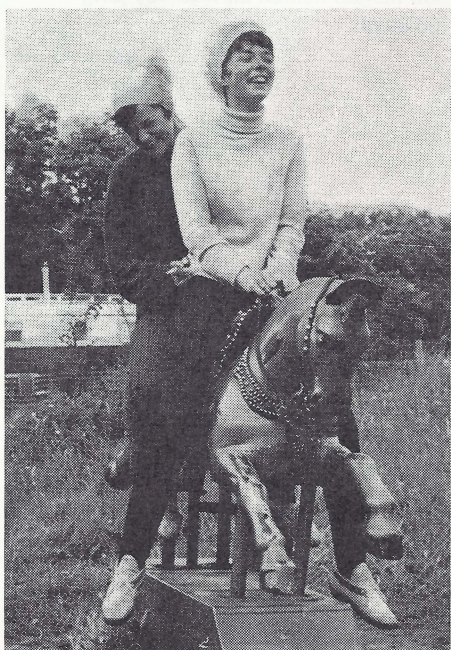
Op 11 augustus j.l. werd in de kantine van fabriek I de heer J. M. van Beuzekom in het zonnetje gezet. Hier het moment waarop de heer Van Osselen de jubilaris de oorkonde voor 25 jaar trouwe dienst overhandigt.

Renese 1966

Ook voor grotere kinderen...

Opnieuw zijn we met ons kinderkamp in Renese geweest en wel op Camping „De Kempel” Mooi kort bij zee, aan de duinrand van het prachtige eiland Schouwen-Duiveland. Ook vlak bij de enige speeltuin van dit eiland, waarvan dan ook een druk en dankbaar gebruik is gemaakt.

Mochten we vorig jaar over het zeldzaam mooie weer schrijven, ook dit jaar was het redelijk. Het is echt geen fabeltje dat het in Zeeland meestal droog is aan de kust (overdag althans). De kleur van de kinderen bij terugkeer in Culemborg was daarvan een duidelijk bewijs.

Als „leiding” rustte op ons de taak om voor 37 kinderen te zorgen en eten te bereiden. Vooral dat „eten” nam bij sommige kinderen toch wel vormen aan van... nou ja vult U zelf maar in. Wat denkt U van het verzoek om „haché” te eten? Liefst 20 pond uien schoonmaken en snijden! (zonder te tranen), 12 kg aard-appelen en daarbij het benodigde vlees! Ook het verorberen van 14 sneetjes brood is geen kunst blijkbaar. Zouden ze thuis ook zo veel eten? Of is het de zee-lucht die zo hongerig maakt?

's Zondags was Marian van Beusekom jarig en dat moest natuurlijk gevierd worden. Bijzonder leuk was het om op dinsdagmorgen al een groepsfoto (zondags gemaakt) van Pa Van Beusekom te mogen ontvangen.

De traditionele avond-wandeling was ook dit jaar een groot succes, zij het dan, dat aan het eind van de tocht er wat regen viel.

Het „puntenbord” werd dit jaar door „Ome Lou” bijgehouden. Iedere dag een prijsje voor de beste van de jongens en van de meisjes. Als betaalmeeester mocht „Ome Guus” optreden, behalve deskundige op het gebied van „avond-wandelen”, ook zeer goed in het Bingospel. Ome Guus die (bijna) onvermoeid met de jeugd op-trok naar duin en strand, daarbij geholpen door enkele tantes en Ome Lou.

De sluitingsavond was ook weer een groot feest, waarvan de modeshow echt wel een hoogtepunt was. Alles bij elkaar genomen, wel een zéér vermoeiende, maar voor de kinderen een prachtige week. Bij aankomst werden alle kinderen afgehaald.

Namens de ouders een woord van hartelijke dank aan de directie die dit kamp weer mogelijk maakte. Ook de chefs, die weer mensen afstonden voor „de leiding” hartelijk bedankt.

K. Verweij

P.S. Ome Guus weet niet hoe hij zijn sokken kwijtgeraakt is! Van één paar zijn de „boordjes” wel teruggevonden, maar dat bewijst nog niets!

Pensionering de heer J. D. Kievit

Op 29 augustus vierde de heer J. D. Kievit zijn 65e verjaardag, tevens de dag waarop zijn dienstverband wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd een einde nam.

Het was verheugend de heer Kievit temidden van zijn collega's en zijn directe chef weer in ons midden te hebben. Zijn gezondheid liet n.l. de laatste maanden veel te wensen over.

De heer Meijers dankte de heer Kievit

vooral ook voor de wijze waarop hij altijd opgewekt en in uitstekende harmonie met zijn omgeving zijn taak verrichtte.

De heer Kievit die zijn gehele leven werkzaam is geweest in kleine bedrijven, sprak zijn waardering en dankbaarheid uit voor de tijd dat hij bij Gispen heeft mogen werken.

Wij wensen de heer Kievit nog vele goede jaren toe als gepensioneerde Gispen-medewerker.

Dankbetuigingen

Gaarne wil ondergetekende haar hartelijke dank uitspreken, aan de directie en het personeel, voor de getoonde belangstelling ondervonden tijdens ziekte en overlijden van haar man.

Wed. J. C. Jonkman

Hierdoor dank ik collega's en personeelfonds voor de belangstelling en het fruit, ontvangen tijdens mijn ziekte.

E. H. Limbeek

Hiermede dank ik collega's en personeelfonds voor de belangstelling en het fruit, ontvangen tijdens mijn ziekte.

G. J. v. d. Lingen

Voor Uw blijk van medeleven ons betoond na het overlijden van mijn lieve man en onze zorgzame vader, behuwd- en grootvader Johannes Cornelis Anthonius Jonkman, betuigen wij U onze oprechte dank.

A. G. Jonkman-van den Berg.

Langs deze weg dank ik personeelfonds en collega's voor de belangstelling en het fruit, die ik bij mijn ziekte heb mogen ontvangen.

C. L. van Beest

Mede namens mijn vrouw dank ik directie, personeelfonds en collega's C.M., voor de vele geschenken, die ik in ontvangst heb mogen nemen bij mijn 12½-jarig jubileum.

H. de Ruiter

Langs deze weg willen wij directie, personeelfonds en personeel Technische dienst fabr. I bedanken voor de belangstelling en cadeaus, die wij bij ons huwelijk mochten ontvangen.

D. A. J. van Meenen
A. v. Meenen-Sengers

Bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd hartelijk dank mede namens mijn vrouw en kinderen aan directie, personeelfonds en personeel Montage I voor alle attenties mij op deze dag geschonken. Tevens nog hartelijk dank voor de verrassingen tijdens mijn ziekte.

J. D. Kievit

Personalia

In dienst:

15-8-1966 C. van Buuren, afd. bedrijfsschool
15-8-1966 J. v. d. Zande, afd. bedrijfsschool
16-8-1966 J. Berendse, afd. bedrijfsschool
17-8-1966 P. A. M. Romijn, afd. bedrijfsschool
29-8-1966 Mevr. M. E. Ganzeman-Key, afd. Verkoop

Gehuwd:

9-9-1966 P. D. Lapperre met mej. H. A. J. v. d. Burg.

de fabrieksfluit

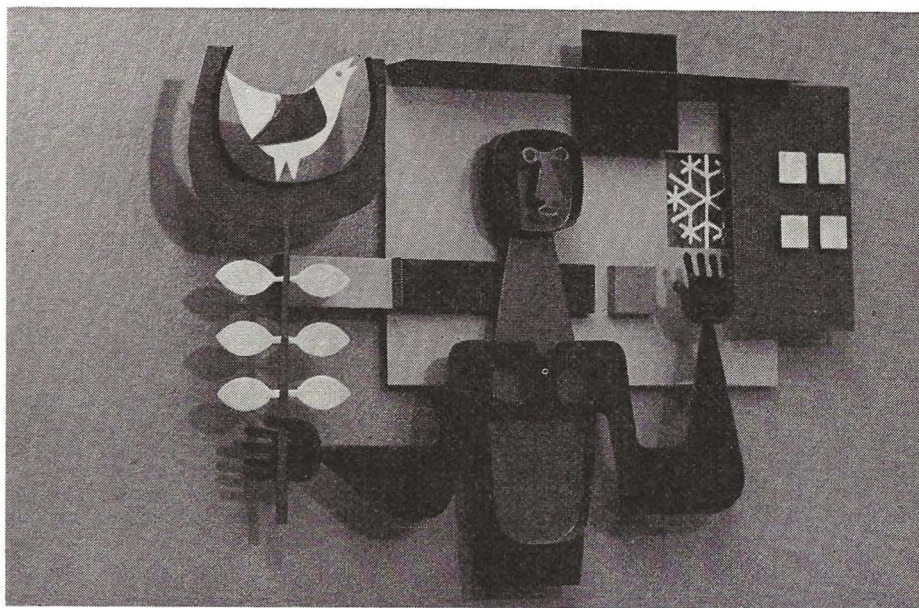
Personeelsorgaan van Gispert's fabriek
voor metaalbewerking N.V., Culemborg
Verschijnt 1 x per 5 weken

Redactie: C. M. Borstlap, A. de Bruin,
W. Carstens, D. W. van Logchem,
Mr. J. H. Stokmans

20e jaargang - no 216 - 15 okt. 1966

50

Nu de viering van ons 50-jarig bestaan weer achter ons ligt is het mij een behoefte om, namens de vennootschap, nogmaals de hartelijke dank uit te spreken aan het gehele personeel voor het geschenk dat op 14 september in circus Boltini werd overhandigd.

Hierboven ziet U de foto van de maquette van de door de heer H. Krijger uit Den Haag ontworpen plastiek, die thans door een kunstsmid wordt uitgevoerd en straks tegen een wand in de hal van het Hoofdkantoor zal worden aangebracht.

De plastiek stelt voor: centraal in het bedrijf de mens, wijzend op de overgang bij Gispen van de ambachtelijke naar de gemechaniseerde arbeid.

Laat een ieder ervan overtuigd zijn, dat de heer Krijger, die door bemiddeling van de Stichting „Kunst en Bedrijf” te Amsterdam met ons in contact kwam er in geslaagd is ons met een kunstwerk gelukkig te maken dat geheel en al aan onze wensen beantwoordt.

Ir. W. van Osselen

Het jubileum in beeld

5 september (geen 5 dec.), tóch surprises

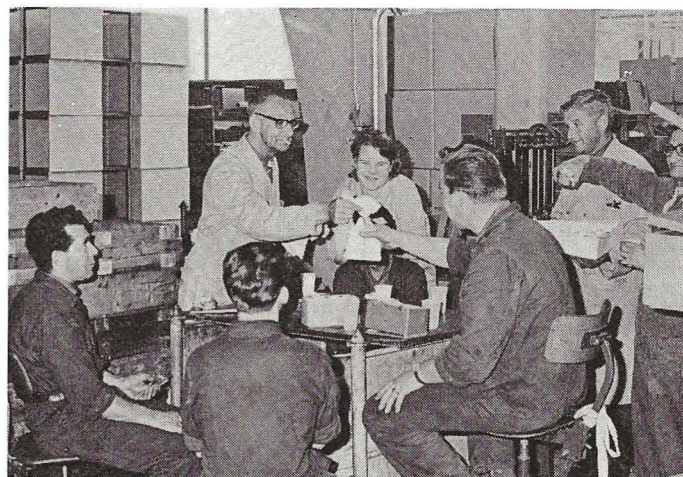

Op maandag 5 september werd de jubileumviering voor het personeel ingeluid met een tractatie, onmiddellijk gevolgd door een buidel zilveren guldens: de jubileumgratificatie.

De actie werd in stilte, maar met veel genoeg, voorbereid.
De verrassing was compleet.

Dank zij de perfecte organisatie kon de uitreiking in het gehele bedrijf gelijktijdig plaatsvinden. Hier het heuglijke moment op de afdeling service en reparatie.

De heer Janssen, afd. montage IV, vervulde de Sinterklaas rol op voortreffelijke wijze.

Ook de heer van Oostrum wist er weg mee.

Het jubileum in beeld

14 september, het familiefest

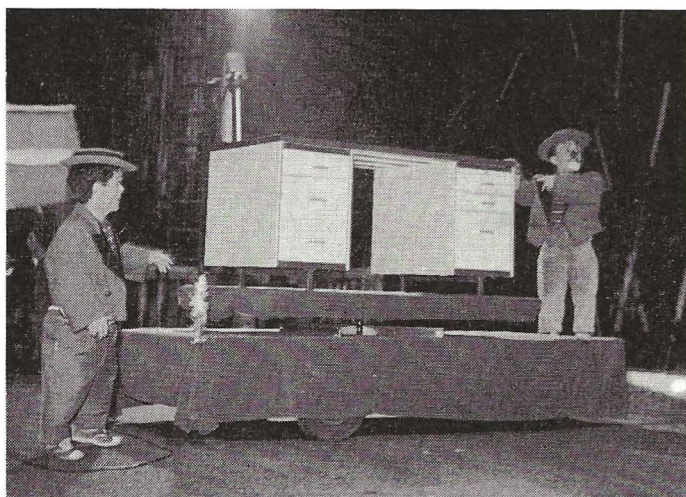
Het personeelsfeest speelde zich af in de tent van het circus Boltini. Vroeg in de middag was het verzamelen geblazen voor de Gispens kinderen op het terrein van fabriek I.

De circusvoorstelling werd een groot succes. Ze hebben genoten!!

's Avonds kwamen de oudere Gispensaren met familie en genodigden aan bod. De hoogdraadartisten brachten de typische circusseer mee en zorgden voor enkele minuten van gespannen aandacht.

Een bijzonder programmapunt vormde de onthulling van een bureau uit de nieuwe Gispen AZ-kantoormeubelserie. Vooral bij de denderende afgang bewees het nieuwe produkt zijn kwaliteit.

Het Gispen-top trio in de piste bij de aanbieding van het personeelsjubileumgeschenk door de heer Van Doorn.

Na afloop van de voorstelling werd het feest nog enkele uurtjes op eigen wijze voortgezet.

Het jubileum in beeld

16 september het feest voor onze relaties

Het Gemeentebestuur trad deze dag als gastheer op voor een 200-tal genodigden van Gispen.

Rond 4 uur kwamen onze gasten in de fraaie burgerzaal bijeen.

Met grote aandacht werden de officiële toespraken aangehoord.

De waarnemend burgemeester feliciteerde de heer Van Osselen met het 50-jarig jubileum van het bedrijf onder mededeling dat het Gemeentebestuur de directie van de N.V. Gispen de zilveren stadspenning toekent als erkenning voor hetgeen Gispen voor de stad en haar bevolking heeft gedaan.

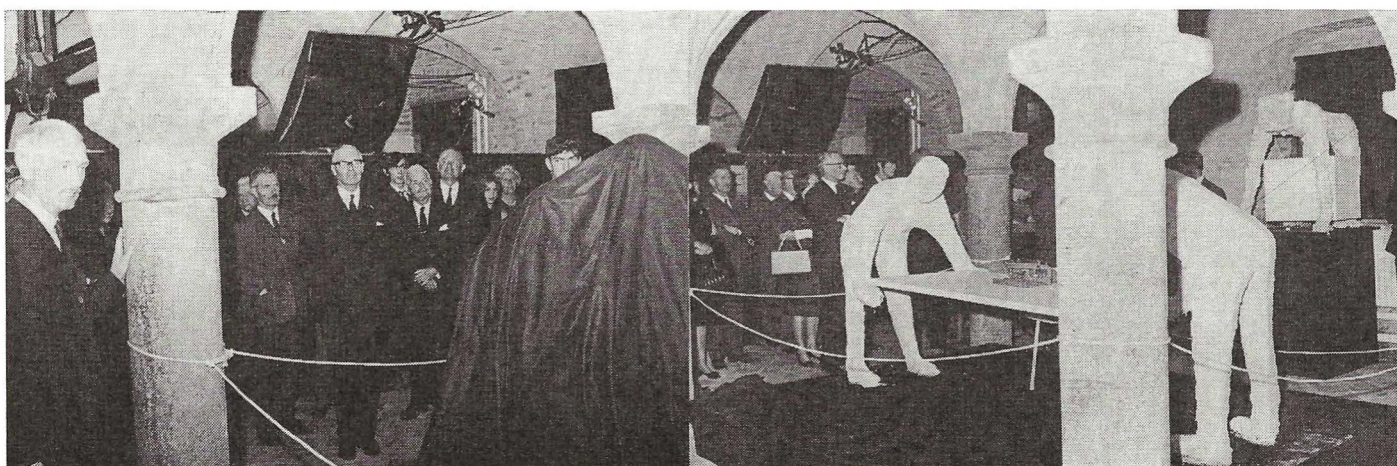
Het moment waarop aan de heer Stadhouders de miniatuur-speeltafel wordt aangeboden, waarmee het mechanische speelwerk voor het carillon - het jubileumgeschenk van Gispen aan de stad Culemborg - in werking werd gesteld.

De heer B. M. Lips biedt namens de L & G groep een nieuwe deur aan, inclusief hang- en sluitwerk van een bekende fabriek in het midden des lands, voor het Hoofdkantoor.

De heer Elenbaas, directeur van Blikman & Sartorius, sprekende namens alle dealers, getuigt van de bijzondere band die in de loop der tijden is gegroeid tussen Gispen en de dealers. Een nog te vervaardigen schilderstuk voor de directiekamer, als geschenk van alle dealers, onderstreept deze hartelijke woorden.

De happening rond de AZ-introductie in de keldergewelven van het stadhuis voltrok zich in een bizarre sfeer.

Licht- en geluidseffecten wisselden af met een wat vreemde diaprojectie en de onthulling van enkele speciale Gipsen-modellen.

Veel bijval kreeg de hier getoonde Gipsen-stoeoeel. Vooral de stoffering trok de aandacht (niet uit voorraad leverbaar). Aan het slot werden de echte nieuwe, echte Gipsen meubelen in het zonnetje gezet en kregen alle aandacht.

Bij de rondgang door het stadhuis ging de heer Stadhouders welbewust buiten zijn (geschiedenis)-boekje en vertelde enkele kostelijke anekdotes uit de Culemborgse historie.

Ca. 6 uur marcheerde „Pieter Aafjes” op naar het stadhuis . . .

Het jubileum in beeld

...waar de gasten zich op het bordes verzamelden...

...om zich vervolgens te voet naar het Caffaigne te begeven.

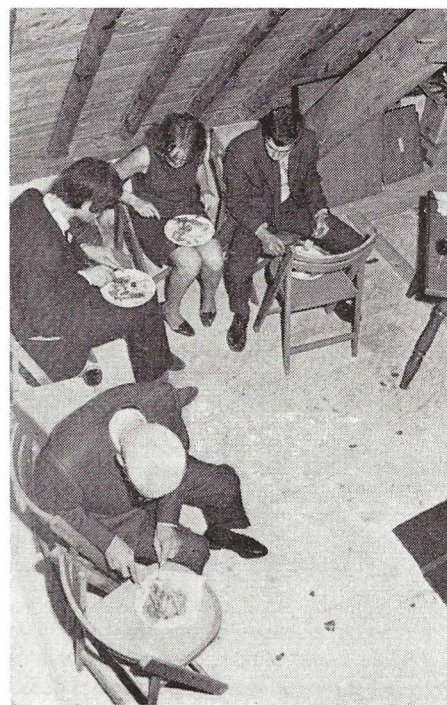
In het Caffaigne kwamen de tongen los. Aan het scheppen van de goede sfeer voor een genoeglijk en ongedwongen samenzijn was zeer veel zorg besteed.

Het koud buffet, op voortreffelijke wijze verzorgd door hotel Veen, kreeg ieders lof.

Er was wijn en muziek, er was stemming en oprechte feestvreugde.

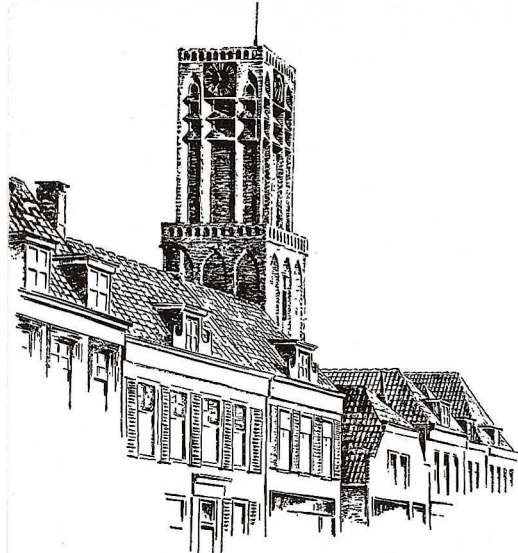

Er was een moeilijk bereikbaar zoldertje . .

Er waren heel veel woorden van waardering en dank van alle Gispens-relaties, die dit kostelijke jubileumfeest hebben kunnen meevieren.

...en een gemakkelijk bereikbaar binnentuintje.

pen in. Reeds omstreeks 1450 vinden we in ons buurland België de eerste klavieren voor het bespelen van klokken en vandaag de dag, in een tijd dat we ons verbeelden dat we nergens meer tijd voor hebben, heeft het spel van de klokken méér belangstelling dan ooit. Zeker, we staan er niet dikwijls voor stil, en het is maar zelden dat we ons afvragen wie nu de man is die voor de muzikale omlijsting van het stadsrumoer zorgt, maar het zou toch een vreemde leegte geven wanneer alle klokken nu eens plotseling zouden zwijgen.

En toch, wat weten we eigenlijk van klokken, van beiaards of van de mensen die de beiaards bespelen? Misschien, héél misschien kennen we de namen van één of twee heel bekende beiaardiers, maar daar is dan toch wel zo'n beetje alles mee gezegd.

Kennen wij onze eigen stadsbeiaardier eigenlijk?

Velen van ons niet, en daarom leek het ons de moeite waard om hem eens op te zoeken. Wij wilden iets méér weten van hém, van onze klokken en van het spelwerk dat ons bedrijf aan de stad Culemborg heeft aangeboden.

Een van de moeilijke dingen waar wij mensen onszelf regelmatig voor gesteld zien is het kiezen van een passend cadeau. Met verjaardagen, met St. Nicolaas, met jubilea, steeds weer hebben we moeite met het vinden van het juiste geschenk, omdat we voor het bedenken daarvan in de huid van een ander moeten kruipen. Wij moeten proberen te bedenken wat die ánder nu graag zou willen hebben of nu juist zo goed zou kunnen gebruiken, en dat is vaak een heel moeilijke zaak. Hoeveel moeilijker wordt het dan als we een hele stad een cadeau willen aanbieden. Je kunt toch moeilijk huis aan huis gaan vragen wat de mensen nu het liefste zouden willen hebben, en dan zou het vinden waar iedereen mee tevreden was, waarschijnlijk nog niet lukken om iets te. Daarom was het een goede gedachte van Gispen om ter gelegenheid van haar 50-jarig jubileum aan de stad Culemborg een spelwerk voor het carillon van de toren van de Grote- of Barbarakerk aan te bieden. Immers, het zal heel moeilijk zijn iets te bedenken dat bétér de gehele gemeenschap bereikt dan de tot ver in de omtrek reikende schoonheid van een klokkenspel. Mét het electromagnetische spelwerk waarmee het Barbara-carillon nu is toegerust zal iedere Culemborger méér dan tevoren herinnerd worden aan het rijke bezit daar hoog in de lucht: het klokkenspel van de Barbaratoren.

Al heel lang neemt het carillon (of, in het Nederlands: de beiaard) een niet weg te denken plaats in onze leef-gemeenschap-

Hoe wordt je eigenlijk beiaardier? Het is tenslotte geen alledaags beroep en je verwacht dan ook geen alledaagse man. Onze stadsbeiaardier, de heer J. H. van Alphen — bij vele Culemborgers beter bekend als Jan van Alphen — vertelt er zelf dit over: „Mijn beroep was meubelmaker, maar mijn grote liefde is steeds de muziek geweest. In mijn vrije tijd speelde ik veel orgel en ik ben dan ook lange tijd organist in de kerk geweest. Toen in 1953, ter gelegenheid van het Jan van Riebeeckfeest, het carillon van de Barbaratoren in gebruik werd genomen, kreeg ik mijn kans.

Na een onderhoud met de beiaardier Leen 't Hart ben ik les bij hem gaan nemen aan de beiaardierschool in Amersfoort.

Er bestaan maar twee van deze scholen in de wereld; één in Mechelen en één in Amersfoort. Beide scholen worden bezocht door leerlingen uit de gehele wereld.

Omdat ik geen conservatorium-opleiding heb gehad moest ik eerst een achterstand inhalen. Voor het praktijkdiploma moest ik daarom eerst staatsexamen piano doen.

Na mijn opleiding aan de beiaardierschool slaagde ik voor de M.O.-bevoegdheid, werd beroepsbeiaardier en ging muzieklessen geven.”

Het klinkt allemaal zo eenvoudig; het is in een paar zinnestjes gezegd, maar het is toch wel iets meer dan het leren spelen van „Moe-er-light-een-kip-in-'t-water”.

De vele activiteiten van de heer van Alphen weerspiegelen dan ook een zeer brede muzikale scholing:

Behalve stadsbeiaardier van Culemborg en Tiel is de heer van Alphen leraar voor de muzikale vorming aan de Marnix-kweek-school voor kleuterleidsters in Utrecht en directeur van de streekmuziekschool in Kesteren.

Bovendien geeft hij regelmatig gast-concerten op één van de vele beiaards die Nederland en België rijk zijn, terwijl hij ook nog veel tijd besteedt aan het bewerken van muziek om deze geschikt te maken voor het klokkenspel.

Als iemand ons dus iets over de klokken van de Barbaratoren kan vertellen is hij het wel!

De geschiedenis van het huidige Barbaracarillon begint omstreeks 1650, wanneer een brand de Grote Kerk van Culemborg geheel verwoest. De kerk wordt herbouwd, en in de nieuwe toren wordt een negental klokken aangebracht, welke door de bekende klokkengieterij van de gebroeders Hemony in de jaren 1654 en 1655 werden gegoten.

Van dit negental werden in de loop der eeuwen twee onbruikbaar vanwege scheuren, terwijl er één in 1875 werd verkocht aan Hilvarenbeek, waar deze klok nu nog deel uitmaakt van het carillon.

De zes overgebleven klokken zouden de kern worden van onze huidige beiaard.

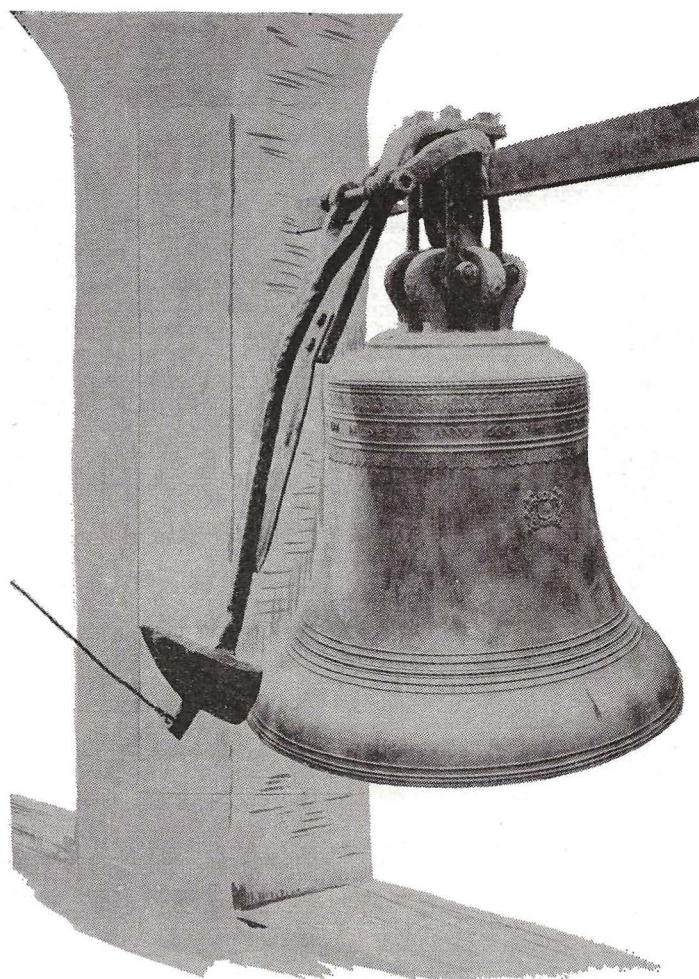
IN de jaren '50 werd op initiatief van het Culemborgse genootschap „AWK Voet van Oudheusden”, en onder de enthousiaste leiding van de heer P. J. W. Beltjes het geld bijeen verzameld om de zes klokken aan te vullen tot een volledige beiaard. Het geld kwam er, en aan de N.V. Eysbouts Nederlandse Klokkengieterij te Asten kon de opdracht worden gegeven om de ontbrekende klokken te vervaardigen. Dat waren er 41, want het volledig carillon omvat 47 klokken, die vier octaven omvatten.

Nu zouden — normaal gesproken — voor een klokkenspel van vier octaven 49 klokken nodig zijn, maar voor een klokkenspel wordt een uitzondering gemaakt. Vanwege de zeer hoge kosten worden, n.l. de weinig

bespeelde Cis en Dis-klokken in de bas achterwege gelaten.

In 1953 konden de 47 klokken in gebruik worden gesteld. Bij elkaar wegen zij 7500 kg.; de grootste klok heeft een gewicht van ca. 1500 kg. terwijl de kleinste ongeveer 8 kg. weegt. Als bijzonderheid kan worden vermeld dat het klavier en het tuimelraam voor de draden aan de Technische School van Culemborg werden gemaakt!

De beiaard staat in de middentoonzetting. Als gevolg van de afwijkingen in het trillingsgetal van de Hemony-klokken moesten de nieuwe klokken bewust in een van het normale afwijkende stemmen worden gegoten. Het gevolg hiervan is, dat er niet in alle toonsoorten op kan worden gespeeld omdat het dan onzuiver zou klinken.

De nog aanwezige Hemony-klokken in de beiaard zijn:

HEMONY 1:

Toonhoogte: Es.

Diameter in cm.: 129

Bijzonderheden: „George Frederik” van 1654; weegt 1500 kg. Dit is de „begrafenis-klok” waarop ook de hele uren van het uurwerk worden geslagen.

HEMONY 2:

Toonhoogte: F

Diameter in cm.: 115

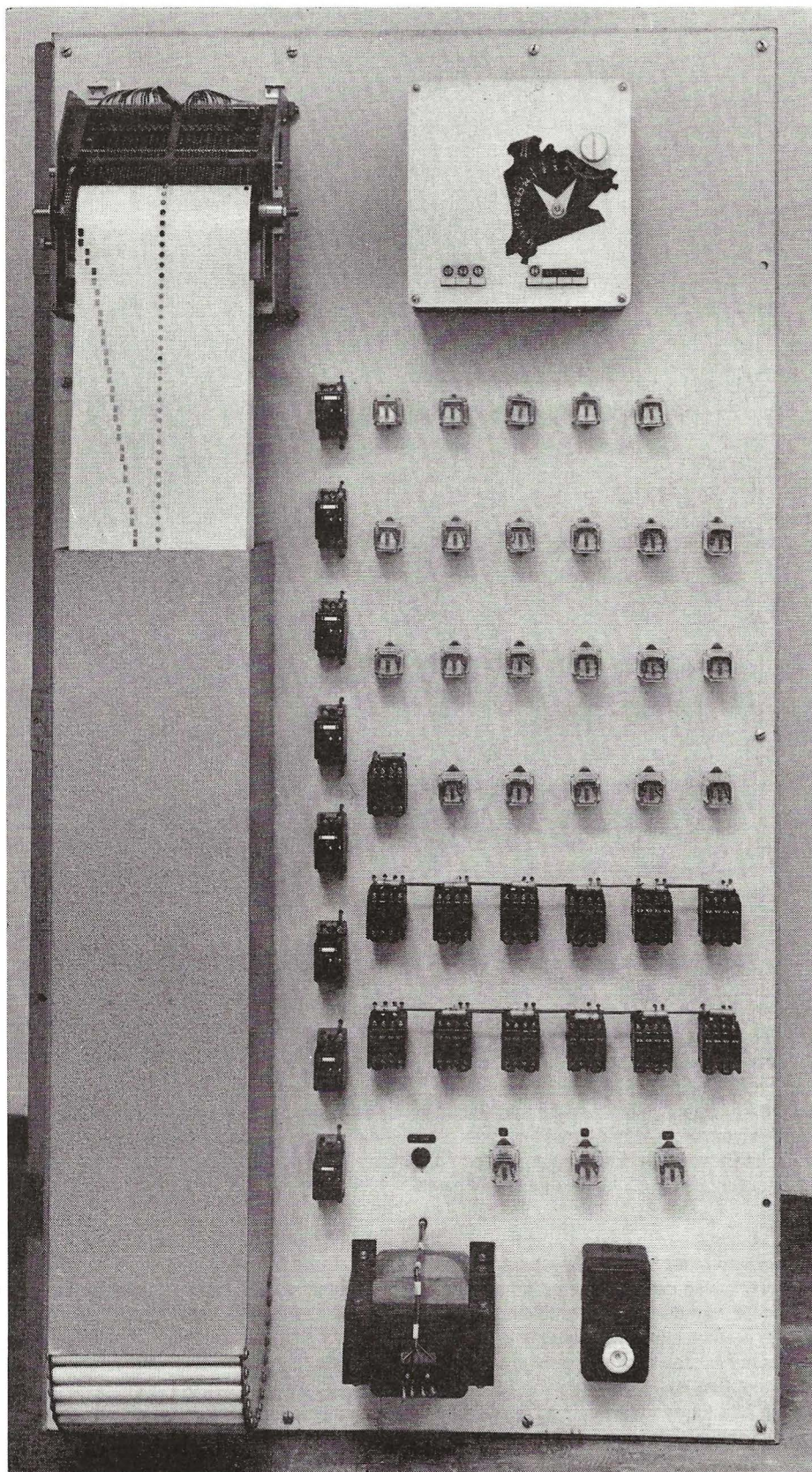
Bijzonderheden: „Hendrik Wolraad van 1655. Wordt ook als luidklok gebruikt.

HEMONY 3:

Toonhoogte: G

Diameter in cm.: 103

Bijzonderheden: „Hendrik Wolraad” van 1654. Wordt ook als luidklok gebruikt.

HEMONY 4:

Toonhoogte: As

Diameter in cm.: 97

Bijzonderheden: „Magistraat” van 1655.

Op deze klok worden de halve uren van het torenuurwerk geslagen.

HEMONY 7:

Toonhoogte: Des

Diameter in cm.: 73

Bijzonderheden: „Sit Nomen, etc.” van 1655.

HEMONY 9:

Toonhoogte: Es

Diameter in cm.: 64

Bijzonderheden: „Papklok” van 1655.

Tweemaal per week kunnen we de heer van Alphen de klokken van deze beiaard horen bespelen; op dinsdagmorgen en op vrijdagavond. Maar, dankzij het geschenk van Gispén zullen vanaf 16 september elk kwartier de 47 klokken hun klanken over Culemborg uitstrooien. Het electromagnetisch speelwerk heeft het mogelijk gemaakt dat de melodieën, die vooraf in een band worden „gestoken”, kunnen worden afgespeeld: en dat gaat als volgt in zijn werk:

Door een kleine elektrische motor wordt een ponsband aangedreven, waarin met gaten de muziek is „gestoken”, net zoals vroeger bij de pianola en zoals nu nog bij het draaiorgel.

De band loopt onder een even groot aantal contact-lipjes als er klokken zijn.

Valt één van deze lipjes in één van de voorgestoken gaatjes, dan wordt er een elektrisch contact tot stand gebracht, waardoor een relais wordt ingeschakeld. Dit relais schakelt op zijn beurt weer een electro-magneet in, waardoor de hamer tegen de betreffende klok slaat.

Er is tussen dit speelwerk en de hamers van de klokken dus geen enkele mechanische verbinding, zodat de bedienings-apparatuur niet aan een bepaalde plaats gebonden is.

Op de foto is duidelijk de (plastic) muziekband te zien met de rechthoekige gaten welke het contact van de lipjes mogelijk moeten maken. De ronde gaten in het midden dienen alleen voor het transport van de band. De pennen welke in deze gaten vallen voorkomen dat de band slipt. Bovenaan bevinden zich de contact-lipjes waarmee de relais gecommandeerd worden.

De band is 20 cm. breed en normaal 30 meter lang. De snelheid van de band bedraagt 2,4 meter/minuut, en de totale omlooptijd van de band is dus 12,5 minuut. Door de betrekkelijk lange omlooptijd is het mogelijk geworden meerdere melodieën na elkaar te spelen. Op de — oudere — trommelspeelapparaten (zoals die van de

Domtoren te Utrecht) is dit niet mogelijk. Een schakeluurwerk zorgt voor het in werking stellen van het speelwerk, terwijl een in de band gestoken z.g. „stopnoot” zorg draagt voor het stoppen van het speelwerk. Het spreekt vanzelf dat de banden verwisselbaar zijn en het is de beiaardier die

zorg draagt voor het steken van nieuwe melodieën en het wisselen van de banden.

Culemborg heeft in zijn Barbara-carillon een rijk bezit, en dat zal het, mede dank zij het nieuwe speelwerk, voortaan weten ook!

12½-jarig jubilaris

Het was voor M. D. de Heus, toen hij in april 1954 bij Gispen zijn intrede deed wel een nieuwe baan, maar op een bekend terrein. Reeds jaren voordat Gispen naar Culemborg kwam, had hij bij de Fax gewerkt. De gebouwen van deze fabriek werden later door Gispen in gebruik genomen.

Aanvankelijk kwam de heer De Heus te werken in de ponserij, maar reeds een half jaar later stond hij aan de grote afkantpers. En dat werk bevalt hem goed.

M. D. de Heus

„Je werkt normaal met twee man aan deze machine”, zegt De Heus „Eén perser en één hulpperser. De perser bedient de machine en let daarbij ook op de veiligheid van zijn hulp. Bij groot werk moeten beide mannen de te bewerken plaat hanteren en inleggen. Bij kleiner werk doet ieder een deel van een bewerking, elk op zijn eigen gereedschap. Op zijn beurt houdt de hulpperser ook het werk van de perser in de gaten en waarschuwt eveneens als er iets fout dreigt te gaan. Wij doen veel speciaal werk met universeel gereedschap. Ook maken wij de kaartenkastjes”.

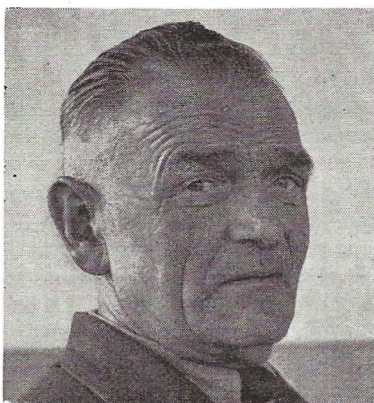
Op onze vraag wat hij het plezierige van dit werk vindt, krijgen wij het verbazingwekkende antwoord: „Ik houd van dit werk omdat het ploegenwerk is”. De uitleg van dit antwoord brengt evenwel de oplossing. „Ik heb”, zo zegt De Heus, door de ploegendienst gelegenheid nog wat in fruit te doen. Ik ben negen jaar fruit-

kweker geweest en ik pacht nog steeds boomgaarden. Samen met mijn vrouw en zoon die volop meewerken, verzorgen we de oogst, die naar de veiling wordt gebracht. Soms verdien ik er wat aan maar het brengt ook wel eens verlies”.

De heer De Heus, die in Beusichem is geboren en er nog altijd woont, beoefent als hobbie het vissen met de hengel. Reeds 16 jaar is hij lid van de ca. 80 leden tellende Beusichemse hengelaarsvereniging „De Rietvoorn”. Sommige leden komen zelfs van Geldermalsen en Tiel. Gedurende 15 jaar is De Heus al penningmeester van de vereniging. Dat brengt nogal wat werk mee, niet alleen de zorg voor de financiën maar de vereniging pacht viswater, zorgt voor nieuw uit te zetten vis en organiseert viswedstrijden.

Op 15 oktober waren voor De Heus de 12½ jaar bij Gispen vol. Wij wensen hem nog vele goede jaren in ons midden.

In memoriam J. Udo

Op 29 september bereikte ons het bericht, dat Johannes Udo in de leeftijd van 61 jaar plotseling was overleden.

Hoewel hij reeds geruime tijd met zijn gezondheid sukkelde en dientengevolge slechts halve dagen mocht werken, kwam zijn heengaan voor ons toch wel geheel onverwacht.

Op 3 oktober hebben wij hem naar zijn laatste rustplaats begeleid, waar wij afscheid van hem namen.

Uit de ondernemingsraad...

129e vergadering, gehouden op 5 oktober 1966

In memoriam J. Udo

De heer Van Osselen gedenkt in zijn openingswoord de heer Udo, die op 29 september jl. zo plotseling is overleden. Aan een dienstverband van ruim 18 jaar werd hierdoor abrupt een einde gemaakt. De voorzitter wenst de naaste familieleden van de overledene de kracht toe dit verlies te dragen.

Jubileum-viering

terugblikkend op de jubileum-viering meent de voorzitter te kunnen stellen, dat deze alleszins als geslaagd kan worden beschouwd. De personeels-avond rondom de avondvoorstelling in het circus Boltini was van een bijzondere sfeer en verliep vlot en genoeglijk. De manifestatie in het Gemeentehuis vormde wel het hoogtepunt van de feestelijkheden en is een groot succes geworden. Voor het door het personeel aangeboden jubileum-geschenk is de directie bijzonder erkentelijk.

Gratificatie

De heer Van Doorn dankt hierop de directie uit naam van het gehele personeel voor de gratificatie, die alle personeelsleden met inbegrip van gepensioneerden en in mil. dienst zijnde medewerkers, ter ere van het jubileum op zo'n originele en verrassende wijze mochten ontvangen.

Efficiency-beurs

Onze nieuwe lijn is op de Efficiency-beurs in het RAI-gebouw te Amsterdam in het algemeen met enthousiasme ontvangen. De vormgeving, de kleurstelling en de vele mogelijkheden, die door de aanmerkelijke vergroting van de componenten, thans uitvoerbaar zijn, zullen zo meent de voorzitter, belangrijke troeven blijken te zijn voor onze verkoop. Bij wat onze concurrenten op de beurs te zien hebben gegeven, kan met recht worden gesteld, dat onze nieuwe lijn op de internationale markt een bijzonder goed figuur slaat. Het ligt in de bedoeling dat per 1 december a.s. de eerste series van de nieuwe lijn uit de fabriek zullen komen.

Nieuwbouw

De heer Meijers geeft een uitvoerige uiteenzetting over de oorspronkelijk voorgenomen nieuwbouwplannen van fabriek IV. Na uitvoerig overleg echter en mede op grond van verkoopwensen is men tot de conclusie gekomen, dat uitbreiding op dit moment niet verantwoord en niet

nodig is. Om de reeds verleende bouwvergunning voor de toekomst te behouden zal de heer Meijers bij de betreffende instanties trachten begrip te krijgen voor de gewijzigde situatie.

Resultaat 7e periode

De heer Bult deelt mede, dat zoals was te verwachten de omzet in de afgelopen periode laag is geweest aangezien veel montage-capaciteit voor de aanmaak van onze nieuwe lijn ten behoeve van de introductie daarvan in beslag werd genomen. De produktie heeft een redelijk, normaal beeld te zien gegeven, maar een groot deel van de kosten wordt eerst gedekt bij aflevering van het produkt. Voorts zijn veel kosten gemaakt voor de aanloop van de nieuwe lijn. De voorzitter merkt hierbij op, dat een overgang op een geheel nieuwe lijn onvermijdelijk grote offers vraagt en dat hiervoor hoge investeringen nodig zijn. Een bewuste keuze om tot een nieuwe lijn over te gaan moet men nu eenmaal maken om vooral ook op de Euromarkt niet alleen bij te blijven maar ook om vooraan te blijven lopen.

Samenstelling Ideeënbus-commissie

Na een uitvoerige gedachtenwisseling over samenstelling en zittingsduur wordt het volgende besloten: Om de 3 jaar, tegelijk met de zittingsperiode van de OR, zullen op voordracht van de OR twee leden worden aangewezen om deel uit te maken van de Ideeënbuscommissie. Voor de lopende periode wordt naast de heer Vermeulen, die reeds namens de OR zitting heeft de heer J. D. van Ooijen als nieuw lid benoemd. Het reglement van de Ideeënbuscommissie zal terzake dienovereenkomstig worden gewijzigd.

„Instuifavond” in fabriek IV

Op donderdagavond 27 oktober a.s. zal ons personeel met hun familieleden en belangstellende kennissen de gelegenheid worden gegeven onze complete nieuwe lijn te bewonderen en tevens fabriek IV in werking te zien. Er wordt niet een vast aanvangsuur gesteld, maar een ieder zal, zoals dat voor hem/haar het beste uitkomt, tussen 7 en half 10 van harte welkom zijn. Vanzelfsprekend zal voor een kopje koffie worden gezorgd met iets daarbij. Behalve dat hebben wij voor een ieder die komt nog een kleine verrassing in petto.

Rondvraag

In de rondvraag kwamen nog de volgende punten aan de orde:

1. Bedrijvenwerk (voorlopig afwachten),
2. Klik-klak verfahren (wordt verbeterd),
3. Beoordelingen (iets vertraagd),
4. Radio distributie Plaatwerkerij I (afgewezen),
5. OR-bezoek aan Casa Maroc (spoedig),
6. Plastic verchromen bij Durion (succes).

„Rivo-Torto”

De naam hierboven zegt waarschijnlijk al voldoende, maar voor de nieuwkomers even tekst en uitleg hiervan.

„Rivo-Torto” is een tehuis voor kinderen in Nijmegen. Kinderen welke thuis niet gewenst zijn of zelfs helemaal geen „thuis” meer hebben. Al vele jaren achtereen zorgen wij (dus ook U) in het kader van de VARA-spielgoed-actie ervoor dat ook voor deze kinderen St. Nicolaas gevierd kan worden. Door middel van Uw bijdrage zullen wij dit ook in 1966 weer proberen. Onnodig te zeggen, dat hier veel geld voor nodig is, want iedereen weet hoe duur alles is. Mogen wij daarom opnieuw deze aktie warm bij U aanbevelen?

Op 28 en 31 oktober a.s. zal voor dit doel gecollecteerd worden. Loopt U dan a.u.b. niet zomaar door, maar helpt U ons, om met Uw bijdrage andere kinderen gelukkig te maken!

Namens het comité
K. Verweij

Jubilea in november

In de maand november hopen wij een 3-tal medewerkers met hun 12½-jarig jubileum in het zonnetje te zetten.

De heer D. Vink - expeditie hoopt deze mijlpaal op 3 november a.s. te bereiken; de heer A. A. v. d. Wiel - Durion op 21 november, terwijl de heer O. Wammes - technische dienst op 30 november aan de beurt is.

Op 31 oktober hoopt de heer A. Wansing - magazijn I de pensioengerechtigde leeftijd te bereiken en daarmee zijn dienstverband met ons bedrijf te beëindigen.

Voorstel 913

E. Tamaëla

Reparatie stalen bladen met lino licht schuren en alleen bedekking van lijm voorzien.

Bij dit onderzoek werd o.m. het laboratorium ingeschakeld met uiteindelijk een afwijzend advies met als hoofdzaak verouderingsverschijnselen van de oude lijmlaag.

Voorstel 915

G. van Elteren, C. N. Kilian

Beperking van linofeltafval door de rollen midden door te zagen.

Door de wijziging van bladbreedte is bovengenoemd voorstel inderdaad mogelijk geworden. Een aantal bladbedekkingen kan nu uit de lengterichting van de gehalveerde rol gesneden worden.

Dit houdt in dat afval en opslag van losse stukken verminderd is.

Jaarbesparing f 395,—, 20% hiervan is f 79,—.

Voorstel 919

C. N. Kilian, E. Tamaëla

Bij constateren van oneffenheden in stalen blad na het opplakken van doubletbedekking, deze bedekking nog bruikbaar maken door aftekenen hiervan.

De bovengenoemde methode (het aftekenen van de reeds uitgesneden hoeken) is

reeds in hiervoor in aanmerking komende gevallen met succes toegepast.

Jaarbesparing f 373,50. Beloning f 74,70.

Voorstel 920

J. Hunting

Lassen van voorramen te doen plaatsvinden door hardsolderen i.p.v. C.O.².

Beide methoden zijn tijdens het ontwerpen getest, echter door te kleine aantallen is toen geen beslissing kunnen worden genomen. In eerste instantie is dit voorstel dus niet van inzender uitgegaan.

Voorstel 921

Th. van Middelkoop

Ponsbewerkingen van bepaalde nieuwe produkten verplaatsen van kantpers naar grote excenterpers.

Tijdens de proefserie zijn deze bewerkingen gevolgd op de kantpers waarbij is geconstateerd, dat met name de volgorde van de bewerkingen en de maatvoering nog verbeterd kunnen worden. Dit zal kunnen worden bereikt door op het stempel diepteaanslagen aan te brengen. Inzenders voorstel kan om deze reden niet worden overgenomen.

Voorstel 922

A. Veldt

Aan bodems van ladenkasten 7800 hoekjes aan verstijving laten vervallen.

Dit voorstel kan niet worden overgenomen. Deze hoekjes hebben een dragende functie van opstaande kant van bodems naar de poten. Het aantal puntlassen zou voor deze constructie te zwak zijn.

Voorstel 923

C. N. Kilian

Wijziging plastichoeckjes aan polvidurbladen voor betere hoekaansluiting. Dit voorstel berust op een kleine wijziging aan het bladhoekje, waarbij is komen vast te staan dat dit voorstel, vooral wat kwaliteit betreft een verbetering inhoudt. Beloning f 30,—.

Voorstel 927

C. R. I. Gerritsen

Inkorten van draadas voor draaistoelen, ter vervanging hiervan buis op rivet klemmen. Door deze constructiewijziging kunnen de zittinghouders direct aan de draadas gelast worden.

De nauwkeurige passing die nodig is voor buis en rivet over te lange afstand verhinderen het doorvoeren van dit voorstel. Ook voor de verdere bewerkingen zou het geheel zeer kwetsbaar zijn.

De Ideeënbuscommissie

**Aan het Personeel Gispens
Fabriek voor Metaalbewerking N.V.**

Geachte dames en heren,

Van de Postgirodienst ontvingen wij een advies van bijschrijving van f 230,50.

In de strijd tegen de kanker is geld een onmisbaar wapen.

Geld immers stelt de medische wereld in staat de kostbare apparatuur te kopen en de langdurige wetenschappelijke arbeid te verrichten, die voor de bestrijding van kanker nodig zijn. Daarom zijn wij U dankbaar voor de regelmatige steun, waarmee U tevens helpt veel lijden te verzachten.

Met vriendelijke groeten verblijven wij,
hoogachtend,

Nederlandse Vereniging tot steun aan het
KONINGIN WILHELMINA FONDS
voor de kankerbestrijding
W. F. Ridder van Rappard,
directeur.

Hobbyclub

Voor het komend seizoen organiseert de hobbyclub weer enkele excursies en filmavonden.

De eerste filmavond wordt gehouden op donderdag 27 oktober a.s.

Het programma voor deze avond is als volgt samengesteld:

- 1) Korte inleiding.
- 2) Mensen, schepen en olie (kleurenfilm over de tankvaart).
- 3) Berenland (kleurenfilm Walt Disney).
- 4) Rotterdam (kleurenfilm over de stad Rotterdam).
- 5) Traditievul Afrika. Een kleurenfilm die ons een van de oudste vormen der beschaving laat zien.

Bent U in de gelegenheid om te komen, laat deze avond dan niet voorbijgaan.

Wat de excursies betreft volgen nog nadere mededelingen.

A. W. Markus

Ter gelegenheid van het 50-jarig jubileum van de Koninklijke Nederlandsche Jaarbeurs, mede in verband met het 50-jarig bestaan van Gispens's Fabriek voor Metaalbewerking N.V. werd onze directeur, de heer Ir. W. van Osselen benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandsche Leeuw. De redactie wenst de heer Van Osselen van harte geluk met deze hoge onderscheiding.

BBNA-Bemetel

Uit het tijdschrift Hoofd en Hand werd onderstaand artikel overgenomen:
Na bestudering van de eisen, gesteld voor het examen Uitgebreid Bemetel, is in overleg met de Gecommitteerden bij de P.B.N.A.-examens besloten bezitters van het diploma Uitgebreid Bemetel:

- a. volledige vrijstelling te verlenen van het Lager Technisch Basisexamen C 300;
- b. examenvrijstelling te verlenen van het Uitgebreid Technisch Basisexamen C 200, met de beperkende bepaling dat de vakken Algebra 8 A (lessen 1 t/m 22a) en Driehoeksmeting 11 A verplicht worden toegevoegd aan het examen voor de vervolgcursus (resp. C 201, C 211, C 221, C 231 of C 261).

Cursisten, die cursus C 200 of C 300 volgen, en hetzij reeds in het bezit zijn van genoemd diploma, hetzij zich op dit examen voorbereiden, worden verzocht dit aan hun studieleider op te geven, zodat zij een passend advies krijgen omtrent een eventuele overschrijving op een vervolgcursus.

Dankbetuigingen

Voor Uw blijk van medeleven, mij betoond tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn lieve zorgzame man, betuig ik U mijn oprechte dank.

Mevr. C. J. van Oostrum-Jutte

Langs deze weg dank ik Personeelfonds en collega's Technische dienst I voor de belangstelling en het fruit dat ik tijdens mijn ziekte heb mogen ontvangen.

J. van Zijl

Opleidingen

Dinsdag 23 aug. jl. vond de uitreiking plaats van de diploma's van de cursus „Het lezen van Technische tekeningen” van de Leidse Onderwijsinstellingen.

Aan 7 kandidaten werden door de heer Meijers de diploma's uitgereikt en wel aan:
E. J. v. d. Brink
W. Borgstein
A. van Lent
A. D. van Loon
A. Th. Ooms
H. Rijnker
D. J. Spies

Aan één kandidaat kon geen diploma worden uitgereikt omdat het resultaat onvoldoende was en één kandidaat was door ziekte verhinderd aan het examen deel te nemen.

Uitreiking Bemeteldiploma

Zes leerlingen van onze bedrijfsschool slaagden voor het Bemetelexamen A. Voor het vak bank- en plaatwerken zijn dit:

Langs deze weg dank ik de directie namens alle weduwen voor de feestelijke gave die wij mochten ontvangen bij de viering van het 50-jarig bestaan van Uw bedrijf. Tevens onze hartelijke dank voor de prettige feestavond.

Wij wensen de directie en het personeel heel veel succes toe in de komende jaren.

Mevr. A. M. Dubois-Sanderse

Mede namens mijn echtgenote dank ik directie, personeelfonds en afd. plaatwerkerij IV, voor belangstelling en cadeaus ontvangen bij ons huwelijk.

J. A. Stap

A. L. v. d. Beek
N. P. G. Helmond
H. Marchal
J. van Zijl

Voor het vak stempel-bankwerken is dit Th. Rink
en voor onderhoudsbankwerken J. Donga.

Eén kandidaat die voor theorie onvoldoende behaalde, zal door middel van een herexamen in de gelegenheid worden gesteld het diploma alsnog in zijn bezit te krijgen.

Voor het uitgebreid Bemetelexamen slaagde één herexamenkandidaat t.w. B. Donker, terwijl 4 kandidaten ook door middel van een herexamen kunnen proberen het B-diploma in hun bezit te krijgen.

Op 1 september jl. heeft de heer Meijers de diploma's uitgereikt, na nog eens uitdrukkelijk het belang te hebben onderstreept van voortgezette vakstudie, ook in deze tijd.

De herexamenkandidaten wensen wij succes toe en hopen dat ook aan hen straks het diploma zal kunnen worden uitgereikt.

D. J. van Kranenburg

Mede namens mijn vrouw dank ik Directie, Personeelfonds, Plaatwerkerij fabriek IV voor de belangstelling en cadeaus ontvangen bij ons huwelijk.

P. D. Lapperre

Voor de warme belangstelling en de goede gaven, ontvangen na het auto-ongeval, hartelijk dank aan het personeelfonds en alle leden van de verkoopafdeling. Bijzondere dank voor het onderhouden contact tijdens de periode van herstel.

J. A. G. Kemme

Personalia

In dienst:

20- 9-1966 M. Bouzeryouh, afd. Durion
3-10-1966 H. B. H. Aztouti, afd. Plaatwerkerij IV

Gehuwd:

19- 8-1966 D. A. J. van Meenen met mej. A. Sengers
6-10-1966 J. Saghy met mej. G. de Vries
6-10-1966 A. M. van Dordregt met mej. J. van Katwijk

Geboren:

20- 9-1966 Margaretha Geertruida en Josina Magdalena, dochters van de fam. A. Ririmasse

de fabrieksfluit

Personeelsorgaan van Gispens fabriek
voor metaalbewerking N.V., Culemborg
Verschijnt 1 x per 5 weken

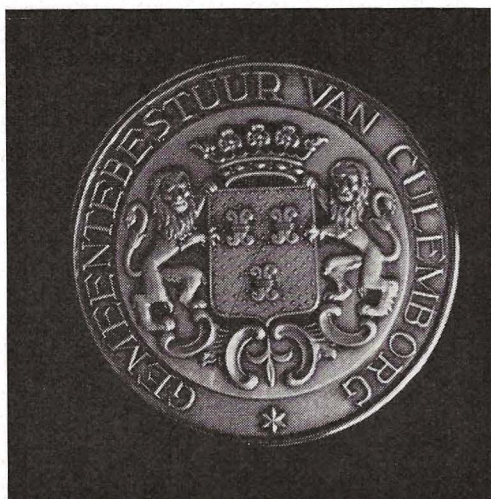
Redactie: C. M. Borstlap, A. de Bruin,
W. Carstens, D. W. van Logchem,
Mr. J. H. Stokmans

20e jaargang - no 217 - 15 nov. 1966

50

De zilveren penning van de stad Culemborg

Tijdens de ontvangst ten stadhuize op 16 september j.l. ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van ons bedrijf heeft wnd. burgemeester Stadhouders ons op de hoogte gesteld van het feit dat het gemeentebestuur had besloten ons de zilveren penning van de stad Culemborg ten geschenke te geven.

De aanbieding van deze penning heeft vervolgens plaats gevonden op 27 oktober j.l. tijdens een bezoek aan onze fabriek van wnd. burgemeester Stadhouders, de beide wethouders Knobbout en Schouw en de gemeentesecretaris Van Urk.

Bij die gelegenheid heeft de burgemeester nogmaals naar voren gebracht hoe bijzonder de aanwezigheid in Culemborg van een bedrijf als het onze van belang wordt geacht en hoezeer de uitstekende verstandhouding tussen het gemeentebestuur en de directie van Gispén wordt gewaardeerd.

Nu van 16 september 1966 af ieder kwartier het klokkenspel in de Barbaratoren zijn klanken over de stad laat horen, kon de burgemeester ons verzekeren, dat de bewoners van Culemborg in het algemeen van hun erkentelijkheid hadden blijk gegeven voor deze muzikale verlevendiging van het stadsgebeuren.

Slechts enkele Marktbewoners zijn nog niet geheel gewend aan hetgeen zich zo regelmatig en zo luide boven hun hoofden afspeelt.

Van voor- en achterzijde van de penning treft U hierbij een foto aan.

De laatste keer dat wij met een penning werden verblijd, n.l. met die van het Genootschap voor Reclame inzake de Filmprijs 1963 voor onze Woningmeubelen-film, waren wij wat verbijsterd over het feit dat 'gispén' was ingegraveerd in plaats van 'gispen'.

Na de gebeurtenissen in de raadhuiskelder op 16 september waarbij gispén-mannen met gispén-meubelen stoeiden, zou een verschrijving op de penning van de stad Culemborg niet onbegrijpelijk zijn geweest. Maar er staat duidelijk 'Gispén' en wij hebben het gemeentebestuur namens het gehele Gispén-personeel voor deze zilveren attentie onze heel hartelijke dank betuigd.

Ir. W. van Osselen.

Uit de ondernemingsraad...

130e vergadering, gehouden op 9 november 1966.

In memoriam

De heer *Van Osselen* gedenkt in zijn openingswoord het overlijden van mevr. *Van Steijn*, die nog niet zolang geleden werd gepensioneerd en de heer *Van den Berg*, die enige jaren geleden weliswaar ons bedrijf verliet, maar als speler van onze *Gispen Tafeltennisclub* een grote naam had verworven.

Sprekend wenste de nabestaanden de kracht toe om dit grote verlies te dragen.

Niet rooskleurig

In zijn overzicht van de algemene situatie in Nederland is de voorzitter van mening dat de toestand niet rooskleurig is. Wij hebben te maken met een teruggang in de economie, hetgeen voor diverse bedrijven betekent dat zij personeelsleden moeten ontslaan of korter moeten gaan werken. Een en ander is wel het gevolg van het feit dat de kosten in de laatste tijd te hoog zijn opgelopen. Wij zijn een te duur land geworden. Ook de kabinetscrisis heeft een schaduw geworpen op de algemene situatie in Nederland. Juist nu kan men een bestuur niet missen.

Gispen AZ

In de achter ons liggende maanden hebben wij ons, zo memoreert de voorzitter, volledig toegelegd op de produktie van

onze nieuwe kantoormeubelen. Gezegd kan worden dat wij met onze nieuwe *AZ*-lijn een uitstekend figuur slaan en op de Europese markt mee kunnen doen. De belangstelling voor onze nieuwe lijn is bijzonder groot, vooral ook van de zijde van architecten, die er grote waardering voor hebben.

Resultaat 8e periode

De heer *Bult* deelt mede dat de 8e periode, waarin de, tengevolge van de aanloop van onze nieuwe lijn, opgelopen achterstand in de produktie kon worden ingelopen, met een redelijk goed resultaat kon worden afgesloten. De omzet kwam weer ongeveer op het niveau van de begroting, terwijl de behaalde verkoopwinst alleszins bevredigend is uitgevallen.

De personeelsbezetting liep in de laatste maanden iets terug. Ondanks alle inspanning moest toch een onderbezetting verlies worden geboekt. De kosten zijn in deze periode vrij redelijk geweest en het is de laatste maal dat voor gereedschappen vrij hoge uitgaven moesten worden gedaan. Verschillende leden van de Raad gaan vervolgens nader in op bepaalde, door de heer *Bult*, genoemde factoren, die het resultaat hebben beïnvloed.

De problemen van onderbezetting, personeelsterkte, betere prestaties en het meten daarvan. *Durion*, mogelijkheid van

ontwerpen en produceren van een goedkope stoel worden nader geanalyseerd.

Plastic verchromen

Na een toelichting van de heer *Bult* over de ontwikkeling in het hardverchrombedrijf in het algemeen en bij *Durion* in het bijzonder kan spreker mededelen dat de heer *Van Logchem* de aanloopmoeilikheden van het plastic-verchromen onder de knie heeft en thans een begin kan maken met de opzet van een meer regelmatige produktie.

Gezien de reeds door *Durion* hiervoor geboekte orders zien wij de verdere ontwikkeling daarvan met enig optimisme tegemoet.

Rondvraag

De volgende onderwerpen kwamen nog aan de orde:

1. Voorlichting door de heer *Bult* aan nieuwe *OR*-leden over de financiële structuur van een onderneming. De eerste bijeenkomst hiertoe wordt vastgesteld op 24 november a.s.
2. Doel en betekenis van de fabrieksfluit die 5 minuten vóór de aanvangstijd zowel 's morgens als 's middags wordt gegeven; dit naar aanleiding van een opmerking terzake door de heer *Stokmans*.
3. Betere introductie zowel in het algemeen als door de baas van de afdeling in het bijzonder van nieuw in dienst getreden medewerkers.
4. Stapvoets rijden op fabrieksterrein met auto's, bromfietsen en rijwielen.
5. Suggestie van één der leden tot instelling van produktiviteits- of werkplaatscommissies.
6. Mening over oudejaars-bijeenkomst van het gehele personeel in *City-bioscoop*.

In memoriam Wim van den Berg

Wim van den Berg, één van de pioniers van het *Culemborgse Tafeltennis* is niet meer. Zondag 6 november jl. bereikte ons de onheilstijd, dat deze sympathieke sportman in het Stads- en Academisch Ziekenhuis te Utrecht was overleden. Hoewel deze mededeling voor de ingewijden niet geheel onverwacht

kwam, is verslagenheid, in het bijzonder bij de *Culemborgse tafeltennissers*, groot. Van zijn nog jonge leven — slechts 30 jaar werd hij — heeft hij ruim 15 jaar geëxcelleerd bij zijn meest geliefde sport: tafeltennis. Geëxcelleerd niet alleen door zijn prestaties maar meer nog door zijn sportiviteit.

Op jeugdige leeftijd reeds richtte hij nog met enkele anderen de tafeltennisvereniging *Jan van Riebeeckboys* op, welke vereniging mede door het bijzonder goede spel van Wim van den Berg van een onbetekend juniorenclubje uitgroeide tot een sterke club, die zelfs in de landelijke competitie van de Nederlandse Tafeltennisbond uitkwam. Na een fusie van de verenigingen 'RIBO' en G.T.T.C. werden de successen voortgezet in een nieuwe vereniging 'Gispen'.

Het zou ons in dit 'in memoriam' te ver voeren om alle hoogtepunten uit zijn jonge sportleven te memoreren. Het zijn er vele geweest. Wij noemen U slechts zijn kampioenschap van de eerste klasse van de afdeling Utrecht in 1960. In hetzelfde jaar de hoogste sport met het eerste team van 'Gispen'. Op 7 januari 1961 kampioen van de gehele afdeling Utrecht en tevens kampioen in het herendubbel in de hoogste klasse.

In 1963 kampioen in de landelijke Overgangsklasse met zijn vereniging *Gispen*. Diverse malen kampioen van *Culemborg* door het winnen van de destijds georganiseerde Tienkamp van de vereniging O.D.I. Het is zo maar een greep want Wim was een groot sportman, die uitblonk in elke sport waaraan hij meedeed, hetgeen wel bewezen wordt door het feit, dat hij na slechts 1 jaar te hebben getennist, meteen clubkampioen werd van de *Lawn Tennis Club Gispen*.

Vele *Culemborgers* hebben hem ook zien voetballen in het bedrijfselftal van *Hussen* en *Gispen*. Vele kenners van de voetbalsport voorspelden hem ook hierin een goede toekomst als hij zich erop zou toelagen. Helaas het heeft allemaal niet zo mogen zijn. De tafeltennisvereniging *Gispen* verliest in hem een uitstekend lid, die ook als penningmeester zijn sporen verdiende, en een goede vriend.

Om hem als zodanig in de herinnering te doen voortleven heeft het bestuur besloten jaarlijks een trofee toe te kennen aan die *Gispen-tafeltennisser*, die in prestatie en in sportiviteit hem het meest benadert. Deze trofee zal de naam Wim van den Berg dragen.

Bestuur t.t.v. 'Gispen'.

Aan het einde van ons AZ-verhaal in het jubileum-nummer beloofden wij U bij een volgende gelegenheid nog iets te zullen vertellen over de bijzetkast en de Vario-ladenkasten van het nieuwe kantoor-meubel-programma. Deze belofte gaan we nu inlossen. Allereerst dan

De bijzetkasten

Deze bijzetkasten zijn een nieuwtje in het Gispen assortiment en in het AZ-programma vervullen ze een zeer belangrijke rol. In hun functie, maten en uitvoeringsvorm sluiten ze geheel aan bij de bureau-serie. Ze vergroten de beschikbare bladoppervlakte, bieden extra bergruimte en dienen als schakel-element bij grotere groepsopstellingen.

De algemene hoogte is, evenals bij de bureaus 75 cm, de bladmaten (75 x 45, 90 x 45 en 150 x 45 cm) zijn weer veelvoud van de basismaat (15 cm). en ook de bladuitvoering is hetzelfde als bij de bureaus. De kleine kasten worden geleverd in twee vormen: open of met verdwijndeurtjes, de grote kasten met schuifdeuren of schuifruit. Naast deze algemene vormen zijn er ook nog enkele afgeleide vormen die wij verder onbesproken zullen laten.

U ziet het, ook hier weer veel keuzemogelijkheden, die enerzijds problemen oproepen, want veel keus is moeilijk kiezen, maar die ons anderzijds in staat stellen om voor elke functionaris een werk-

Bijzetkast 5705, blad 75 x 45 cm, hoogte 75 cm

Dubbelbrede Vario-kast 5061 op onderstel 9780

plek 'naar maat' te scheppen, zo goed mogelijk afgestemd op de individuele taak. En dat was één van onze uitgangspunten.

Alle bijzetkasten zijn voorzien van een verstelbaar legbord, terwijl bovendien voor de kast met bladmaat 90 x 45 cm nog een bijzonder handig uittrekrekje is geconstrueerd voor de genormaliseerde A4-hangmappen. Uiteraard is het moeilijk om voorstellingen te doen, zeker ten aanzien van geheel nieuwe artikelen, maar wij verwachten ondanks de tamelijk hoge prijzen veel van dit nieuwe produkt, omdat het in een bestaande behoefte voorziet, omdat er een veel voorkomend probleem mee wordt opgelost.

De Vario-ladenkasten

De wens om documenten van verschillend (hoewel genormaliseerd) formaat op te bergen in één en hetzelfde meubel doet zich niet alleen voor bij de bureau-ladenkasten, maar ook bij de bergmeubelen voor algemeen gebruik, die op elke kantoorafdeling voorkomen. Waarom verschillende kasten voor briefopberging en voor kaartsystemen, wanneer met één type kan worden volstaan? En dat kan. Daarvoor dienen de nieuwe Vario-ladenkasten. Vario omdat de laden-indeling variabel is gemaakt. Er zijn drie laden, allemaal op telescooploopwerk, met

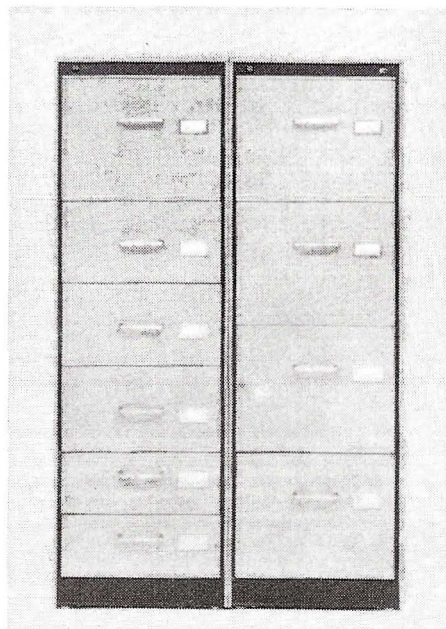
gelijke breedte en diepte, maar verschillend van hoogte en daarmee verschillend van functie.

In het AZ-programma worden de nuttige hoogten van de laden, zowel als van de kasten uitgedrukt in hoogte eenheden (1 eenheid is ruim 5 cm). We hebben dit gedaan om de indelingsmogelijkheden van de laden in de kasten beter te kunnen overzien.

Bij de Vario-kasten hebben we de beschikking over laden van 3, 4 en 5 hoogte-eenheden en over de kasten van 18 en 24 eenheden. In de kast van 24 eenheden kunnen dus 4 laden van 6, 6 laden van 4 of 8 laden van 3 eenheden worden ondergebracht. Maar ook de combinaties daarvan, b.v. 2 laden van 6 + 3 laden van 4 hoogte-eenheden enz. Steeds moet dus de som van de lade-eenheden gelijk zijn aan de kashoogte.

Bijzonder interessant in de Vario-kastenserie zijn de dubbelbrede kasten. De hoogte en diepte zijn hetzelfde als bij de enkelbrede kasten, maar de breedte is verdubbeld. De voordelen van dit kasttype zijn: minder openen en sluiten van laden, een groter inhoudsdeel dat in één oogopslag kan worden overzien en een kostenbesparing ten opzichte van enkelbrede kasten met gelijke opbergcapaciteit.

Enkelbrede Vario-kasten, links 5045, rechts 5041

Uiteraard behoort ook bij dit ladenkasten-programma een uitgebreide serie accessoires om kaarten en hangmappen ordelijk, overzichtelijk en handzaam in de laden te kunnen opbergen. Voor de enkelbrede kasten zijn deze benodigdheden dezelfde als bij de bureaus, daar de laden gelijk zijn, maar de dubbelbrede kasten eisen een aantal speciaal hierop afgestemde voorzieningen.

Tot slot mogen wij niet onvermeld laten dat in het AZ-programma één concessie is gedaan aan het verleden. Dit be-

treft de vierladige folio-brievenkast. Het folio-formaat is nl. een niet genormaliseerd papierformaat met een bijzonder taai leven. Omdat wij voorzien, dat de vraag naar folio brievenkasten voorlopig nog niet geheel kan worden omgebogen naar A4-brievenkasten, hebben wij van de enkelbrede Vario-ladenkasten een speciaal Folio-type afgeleid.

En hiermede willen wij dan ons AZ-verhaal besluiten. Wij hopen iets van het hoe en waarom te hebben verduidelijkt en enig

inzicht te hebben gegeven in de samenstelling en onderlinge samenhang van het nieuwe programma. Niet meer dan dit, daar een uitputtende behandeling voor velen van U te ver zou voeren en gemakkelijk verwarrend in plaats van verhelderend zou kunnen werken. Mocht U er echter nog iets meer van willen weten, dan raden wij U aan de AZ-catalogus, die juist is gereedgekomen, eens aandachtig te bekijken en door te lezen.

H. J. van der Kroef

De luiste man van ons allen

De luiste man van ons allen had een kamer met mooi uitzicht. Toen ik binnenkwam, legde hij vlug zijn voeten op zijn bureau. Kennelijk wilde hij zijn 'image' zo veel mogelijk trouw zijn.

'Hoe is uw dagindeling?' vroeg ik. Hij bleek 's morgens altijd pas om negen uur op kantoor te komen. 'Te laat komen, geeft niks', zei hij, 'als je 't maar goed doet. Je hebt collega's die proppen elke ochtend hun ontbijt naar binnen, jachten naar kantoor en komen dan vijf minuten te laat. Iedereen kijkt hen erop aan, van de portier tot chef. Maar als je een half uur te laat komt, denken ze: Dat is zeker een hoge, of: Hij is naar de tandarts geweest'. 'Wat is 's morgens uw eerste werk?'

'De krant lezen. En op m'n gemak hoor! Niemand kan er iets van zeggen, want ik laat 't ochtendblad naar de afdeling sturen. Op de postkamer krijgt de krant een stempel en dan behoort 'ie tot de ingekomen post. Nou ja, en ingekomen post moet behandeld worden, hè'. Hij lachte vergenoegd. 'Als ik 'm uit heb, parafeer ik 'm, en dan gaat 'ie nog in 't archief ook!' 'Wat doet u daarna?'

'Nou, dan is 't tijd voor koffie. Veel koffie. Hoe komt de vent eraan, zul je vragen. Heel eenvoudig. Als 't meisje mij m'n halfvol geschonken kopje gebracht heeft, gaat ze altijd naar die grote kamer aan de overkant van de gang. Daar heeft ze wel even werk en in die tussentijd tap ik aan

haar wagentje twee glazen vol koffie en ik pak ook nog wat suikerzakjes'.

'Krijgt u nu nooit een dossier of een stuk te behandelen?'

'Soms, ja. Maar dat is gauw genoeg opgelost. Ik verzin een naam die niet in ons telefoongidsje staat, Kempers, bijvoorbeeld, en dan adresseer ik 't stuk aan Hr. Kempers, FA of OA, dat is ook een grote afdeling. Een afzender zet ik er natuurlijk niet op. Zo'n stuk gaat met de interne post mee en ik zie 't niet meer terug'.

'Gaat dat nooit fout?' vroeg ik, een beetje geschrokken. Hij lachte. 'Heb je er in 't jaarverslag ooit iets van gemerkt?' vroeg hij. 'Nou ja. . . .', zei ik, 'twee jaar geleden was het. . . .'. 'Dat had heel andere oorzaken, jongeman', onderbrak hij me.

'Ja, en wat ook nog wel leuk is om te vermelden in je verslag: ik lunch iedere middag gratis. Met bier, als je begrijpt wat ik bedoel. Kijk, dat zit zo. Met vier lui, die ieder bij een ander groot bedrijf werken heb ik een soort kongsi gevormd.

's Maandags zijn ze mijn gast. Dan reserveer ik in de kantine een tafeltje voor vijf personen. Dat vinden ze daar al heel mooi: één Gispelaar met vier gasten! Meestal is 't andersom. Haha! Nou, en dinsdags gaan we op dezelfde manier gratis eten in de kantine van de bedrijven waar één van de andere vier werkt. Daar krijg je zelfs een borreltje vooraf.

's Woensdag lunchen we bij een Glas-

fabriek, donderdags bij een metaalwaren-fabriek en vrijdags bij een jamfabriek. Zo zijn we steeds elkaars gasten. Het kost je niks en het menu is wat gevarieerder dan wanneer je elke dag hier in de kantine eet'.

'En wat doet u 's middags?'

'Dan denk ik na. Ja, kijk maar niet zo verbaasd. Jaren geleden heeft m'n chef eens tegen me gezegd: 'Als je zo doorgaat komt er niks van je terecht. Denk daar maar eens goed over na!' Nou, dat doe ik nog steeds, hè. Elke middag van twee tot vijf. En hoe meer ik denk, hoe meer ik geloof dat 'ie ongelijk heeft'.

'Maare. . . .' vroeg ik, 'stuit het u niet tegen de borst dat u een salaris krijgt voor nietsdoen?'

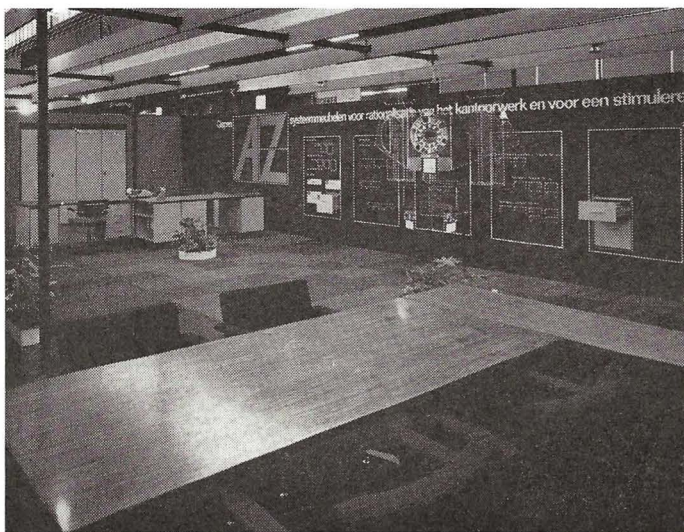
'Welnee!' riep hij stralend, 'daar heb ik helemaal geen last van. En dan. . . . ze gebruiken mij als afschrikwekkend voorbeeld. Tegen jongelui die 't een beetje kalm aan doen, wordt dikwijls gezegd: 'Pas op, dat je niet zo lui wordt al hij!' Het schijnt te helpen. Elke maatschappij heeft zo'n afschrikwekkend voorbeeld nodig. Dat werkt gezond. En daar mogen ze gerust voor betalen'.

'Wat doet u 's avonds?'

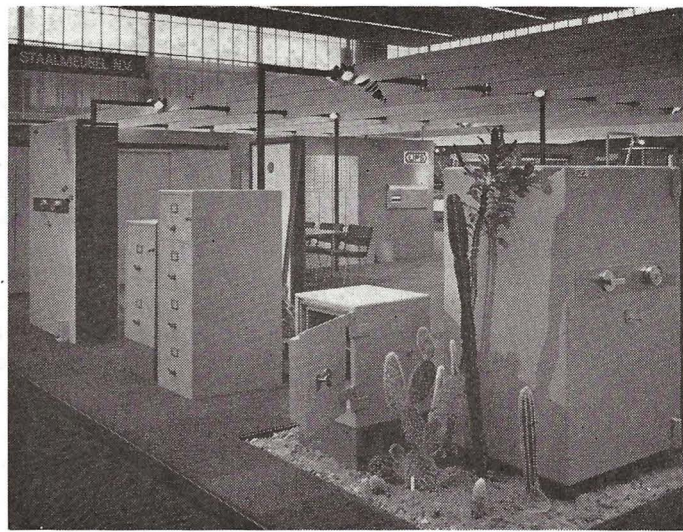
's Avonds? Naar de televisie kijken. Maar meestal val ik in slaap. Ja, wat wil je. . . . Na zo'n hele dag op kantoor'.

N.N.

De Efficiencybeurs

De Gispensstand

De Lips veiligheidshoek

De efficiencybeurs, die om de twee jaar wordt gehouden in het RAI-gebouw in Amsterdam, is de grote vaderlandse vakbeurs op het gebied van moderne kantoorinrichting, in brede zin. U vindt er alle mogelijke kantoor machines, van computers tot puntenslijpers, kantoorbenodigdheden van planborden tot paperclips en natuurlijk ook een nagenoeg compleet overzicht van alle kantoor meubelen die in ons land te koop zijn.

U begrijpt dat dit voor ons en onze partners Lips en Staalmeubel een belang-

rijke zaak is. Niet in de eerste plaats voor directe verkoopresultaten, maar vooral wegens het contact met afnemers en mogelijk toekomstige afnemers in een omgeving, die rechtstreekse vergelijking van produkten mogelijk maakt.

Daar een goed figuur te slaan is van zeer groot belang. Altijd, maar dit jaar in het bijzonder. Want dit jaar werd daar Gispens-AZ ten doop gehouden.

Lips, Gispens en Staalmeubel exposeerden weer onder 'één dak'. De hiervoor toegewe-

zen standruimte bedroeg 480 m², waarvan Gispens in onderling overleg ca. 200 m² heeft gebruikt voor de introductie van het AZ-programma.

De stand werd ontworpen door de heer Cordemeijer, die hiermede weer een goed stuk werk heeft geleverd. In de stand was veel ruimte gehouden, zodat de verschillende meubelgroepen goed tot hun recht kwamen, en ook de instructiewand alle aandacht kreeg.

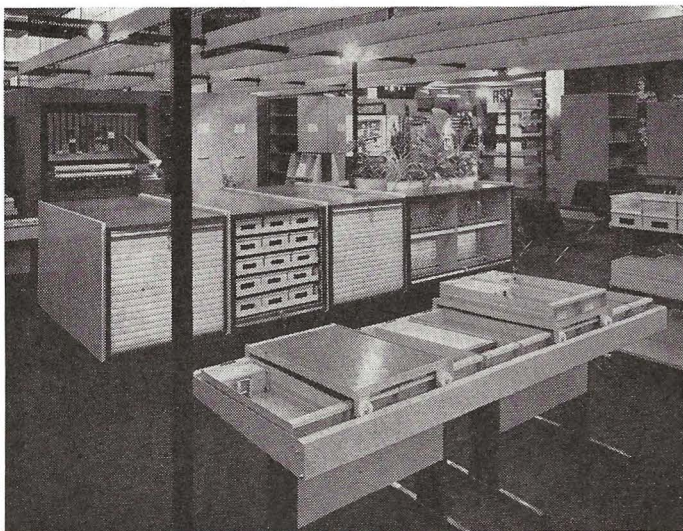
Over het verloop van de beurs zijn wij zeer tevreden. Er was vrijwel constant een goede tot zeer goede belangstelling en niet alleen in kwantitatief, maar ook in kwalitatief opzicht. Wij zijn ook vele malen gecompimenteerd, zowel met het programma, als ook met de presentatie daarvan. Helaas zijn de uiteindelijke resultaten nooit meetbaar, bovendien zou het daarvoor thans nog te vroeg zijn, want aan de nabewerking van de gelegde contacten wordt nog volop gewerkt.

Enfin, het begin is gemaakt, de vooruitzichten voor AZ zijn gunstig en we hebben dus alle reden om het komende jaar met veel vertrouwen tegemoet te zien.

Tot slot nog enkele algemene cijfers: Het aantal exposanten bedroeg dit jaar 176 met een totale expositieruimte van 20.000 m². Ten opzichte van 1964 betekent dit een stijging van 10, respectievelijk 23%.

H. J. van der Kroef.

De Staalmeubelstand

A. A. van de Wiel

Ruim 12½ jaar is het geleden dat de heer A. A. van de Wiel tot de overtuiging kwam dat het sigarenmakersvak voor hem weinig toekomst meer had. Daardoor kwam het dat hij via relaties contact met Gispens zocht en in mei 1954 begon hij zijn werkzaamheden in de hardverchrom-afdeling van Gispens Durion.

Aanvankelijk stond hij aan de baden en dat ging goed, want na een jaar dit werk gedaan te hebben werd Van de Wiel naar Durion in Engeland gestuurd om daar gedurende een maand een gespecialiseerde praktische opleiding te krijgen. Na zijn terugkeer volgde hij een cursus van 2 jaar bij de V.O.M. voor Galvanotechnicus A en B.

Een stevige basis was nu gelegd en ruim 8 jaar geleden volgde zijn aanstelling tot voorman. Dat is hij tot op vandaag gebleven. 'Er is wel veel veranderd en verbeterd in de 12½ jaar die ik nu bij Durion werk', zegt de heer Van de Wiel. 'De werkmethoden en gereedschappen verbeteren

steeds zodat we nu dezelfde resultaten op een eenvoudiger manier kunnen bereiken'.

Zijn liefhebberijen zijn pluimvee houden, op het land werken en naar het voetballen kijken. Wat het pluimvee betreft gaat zijn voorliefde uit naar de twaalf kalkoenen die hij verzorgt.

Eens was Van de Wiel een actief voetballer. Achttien jaar geleden speelde hij afwisselend in het eerste en tweede elftal van Fortitudo, waarvan hij een overtuigd lid is. Zoals zovelen trof ook hem het lot van een voetbalknie en dat was het einde van zijn sportloopbaan. Bij elke thuiswedstrijd van Fortitudo kunnen we hem echter langs het lijntje vinden. En speelt Fortitudo uit dan gaat hij met plezier de thuiswedstrijden van Vriendenschaar bekijken.

Mochten we Van de Wiel echter eens thuis aantreffen, dan hebben we een goede kans dat hij naar de radio luistert, want hij is ook nog een liefhebber van goede muziek.

D. Vink

In onze expeditie vinden we de heer D. Vink die deze maand ook zijn 12½-jarig jubileum vierde.

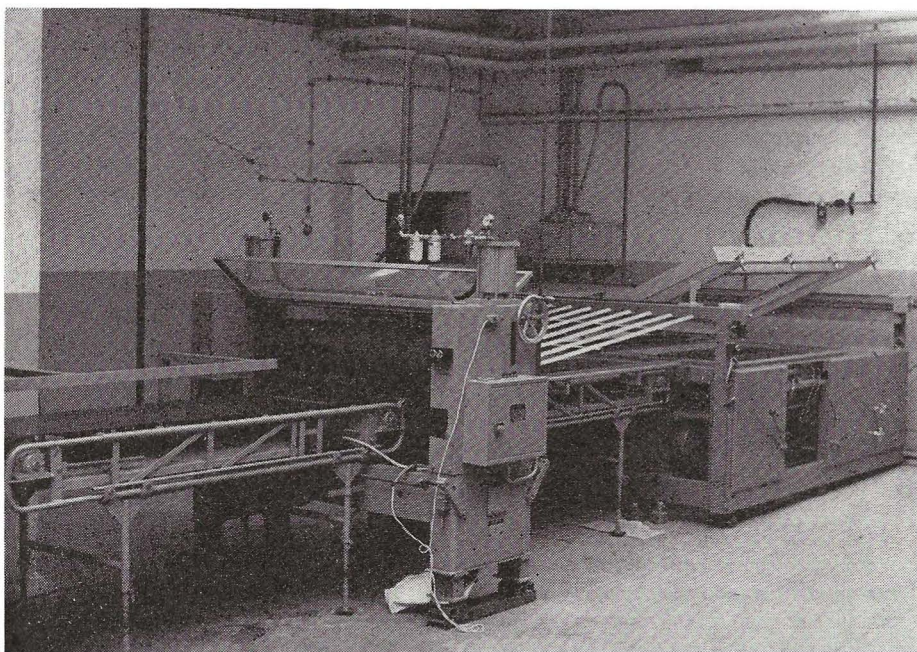
Na zijn L.T.S.-opleiding heeft hij nog kort in een reparatiebedrijf voor machines gewerkt. Maar reeds na enkele maanden kwam hij bij ons in dienst en werd in de bedrijfsschool opgeleid voor het diploma plaatbankwerken. Na deze opleiding ging hij in de fabriek werken totdat hij in militaire dienst moest. De dienstdienst bracht hem helaas weinig geluk. Negen maanden was hij ziek en werd daarna afgekeurd voor de dienst.

Tengevolge van zijn ziekte was hij niet in staat zijn vroegere werk te hervatten. Daardoor kwam hij op het expeditiekantoor te werken waar hij bonnen en slips verzorgde. En zo groeide hij vanzelf naar het expeditiewerk.

Vink zegt: 'Dit werk ligt me prima, ik doe het graag. Ik verzorg de registratie van retourgoederen en zorg mede voor het gereedmaken van wagenladingen'.

De hobbies van Vink zijn voetballen en biljarten. Hij speelt bij Vriendenschaar afwisselend in het tweede en derde elftal. Reeds 20 jaar is hij lid van deze vereniging. Eén competitie is hij in het eerste elftal opgesteld geweest.

De zaterdagmiddag en een deel van de zondag gaat hij biljarten. 'Maar', zegt Vink, 'ik ben geen lid van een vereniging want dat vind ik te veel gebonden. Ik ga er vaak op uit de vrije natuur in, want ik houd van rust. Zelf vis ik niet maar ik kan uren aan het water zitten om naar het vissen te kijken'.

In een vorig nummer van de Fabrieksfluit vertelden wij U over onze meervoudigepuntlasmachine die we voor de bladen van het nieuwe kantoormeubel-programma ontwikkelden en in bedrijf hebben gesteld. De verdere bewerking van deze bladen heeft nog een belangrijke investering nodig gemaakt:

De vacuum-vormmachine!

waarmede tevens een geheel nieuwe bewerkingstechniek in ons bedrijf werd geïntroduceerd.

Door deze ontwikkeling- en ontwerpafdeling was de keuze gevallen op een nieuw materiaal als bladbedekking: een harde plastic van slechts geringe dikte (0,4 mm) met uitstekende eigenschappen. Een folie van dit materiaal zou als een velletje om het blad moeten sluiten en

tevens tot aan de binnenkant van de zij-kanten het blad moeten omvatten.

Wat doet nu deze vacuum-vormmachine?

Het stalen blad en de folie — een vrij stug materiaal — worden eerst met lijm bespoten en vervolgens op elkaar geperst. De folie steekt aan alle kanten buiten het blad uit. Het blad wordt in de machine op een 'tafel' gelegd en de uitstekende rand van de folie wordt met een raam-werk luchtdicht vastgeklemd. Hierdoor ontstaat onder de folie een afgesloten ruimte. Uit deze ruimte wordt nu de lucht weggezogen; de van te voren warm gemaakte en daardoor zacht en soepel geworden stugge folie wordt hierdoor strak om de zij-kanten van het blad gezogen. Voor een goede afwerking van het blad was het echter noodzakelijk, dat niet

alleen de zij-kanten van folie werden voorzien, maar dat deze zich om de rand heen ook aan de binnenkant daarvan vasthecht. Dit laatste was ook voor de leveranciers van onze machine iets geheel nieuws en de oplossing van dit moeilijke probleem heeft heel wat hoofdbrekens en tijd gekost. Bij de uitgebreide proeven die hiervoor moesten worden genomen heeft onze heer Koopman van het konstruktiebureau een groot aandeel gehad. Nog tijdens de fabricage van de machine in de fabriek in Duitsland heeft hij ter plaatse regelmatig toegezien en de ontwikkeling van de machine op de voet gevolgd.

Tot op het laatste moment zijn we er niet helemaal zeker van geweest, dat de machine onze bladen zou afleveren zoals wij dit wensten.

Het was dan ook een hele geruststelling en voldoening toen bij de proeffabricage

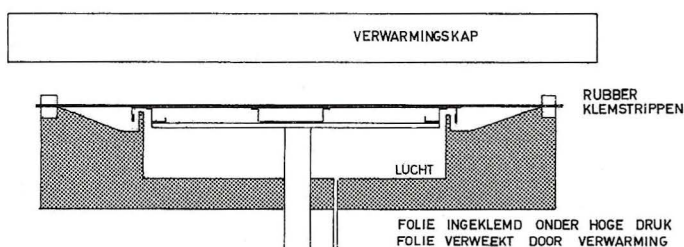

FIG. 2

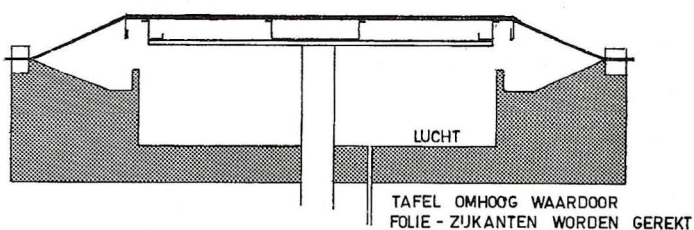

FIG. 3

in één zuig...

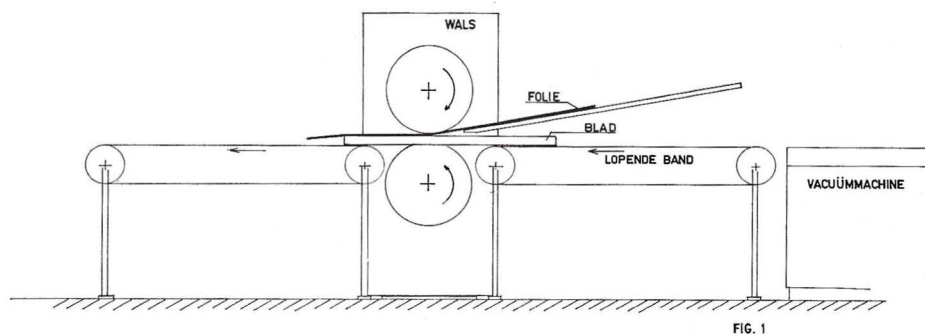

FIG. 1

bleek, dat de machine de bladen 'keurig' afleverde.

De hele ingewikkelde installatie staat opgesteld in de bladenmontage van Fabriek IV.

De bewerkingsvolgorde is nu als volgt: In een spuitcabine worden blad en folie van een lijmlaag voorzien. Na een half uur zijn alle oplosmiddelen uit de lijm verdampd en kan het blad in de vacuüm-vormmachine worden gelegd. Een druk op een knop van het bedieningspaneel zorgt er dan voor, dat een kap met verwarmings-elementen boven het blad schuift. Deze kap schuift, nadat het blad op een vooraf ingestelde temperatuur is verwarmd, automatisch weer weg. Door dit verwarmen is de lijmlaag geactiveerd en nu kan de folie erop geplakt worden. Hiertoe wordt het blad op een

lopende band geschoven, die het blad transporteert naar de rollenwals. (fig. 1). Vlak vóór deze wals grijpt het blad de te voren klaargelegde folie en samen lopen ze door de wals.

Na het passeren van de wals zorgt een omkeerschakeling ervoor, dat blad met folie weer door de wals worden teruggevoerd in de vormmachine.

Opnieuw één druk op een knop en het spanraam van de vacuüm-vormmachine klemt de folie vast.

De verwarmingskap schuift weer boven het blad, verwarmt de ingeklemde folie en gaat weer terug (fig. 2).

De weke folie kan nu worden gerekt hetgeen in twee etappes gebeurt. Eerst komt de tafel omhoog (fig. 3), waarna de lucht in de afgesloten ruimte onder de folie wordt weggezogen — vacuüm — (fig. 4).

De buitenluchtdruk zorgt er dan voor dat

de folie zich op de aangegeven wijze vormt.

Door het blad vervolgens te laten zakken (fig. 5) zal de folie ook tegen de binnenzijde van de zijranden worden vastgehecht. Nu wordt de lucht weer onder het blad toegelaten en het spanraam gaat omhoog. Hiermede is de werkcyclus van de vacuüm-vormmachine voltooid.

Van het blad moet nu nog de overtollige folie aan de randen worden weggesneden en de vier hoeken afgewerkt, d.m.v. een nylon beschermkapje. Het blad is nu gereed voor de montage.

Velen van U hebben deze machine in werking gezien toen deze op onze instuifavond werd gedemonstreerd.

Aan het einde van deze maand komt deze mooie machine in volle produktie.

H. C. Weijzenfeld.

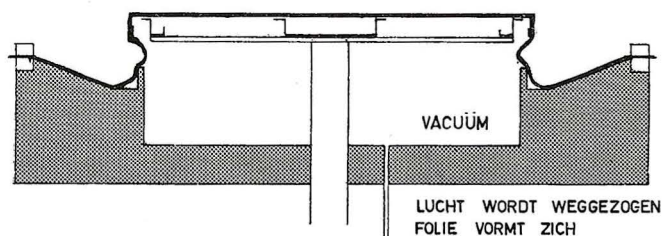

FIG. 4

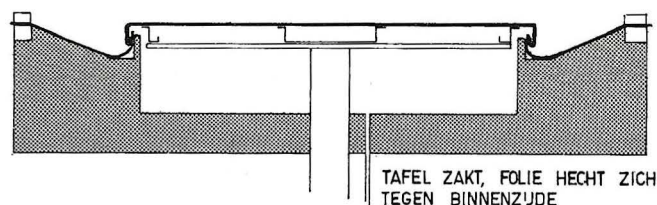
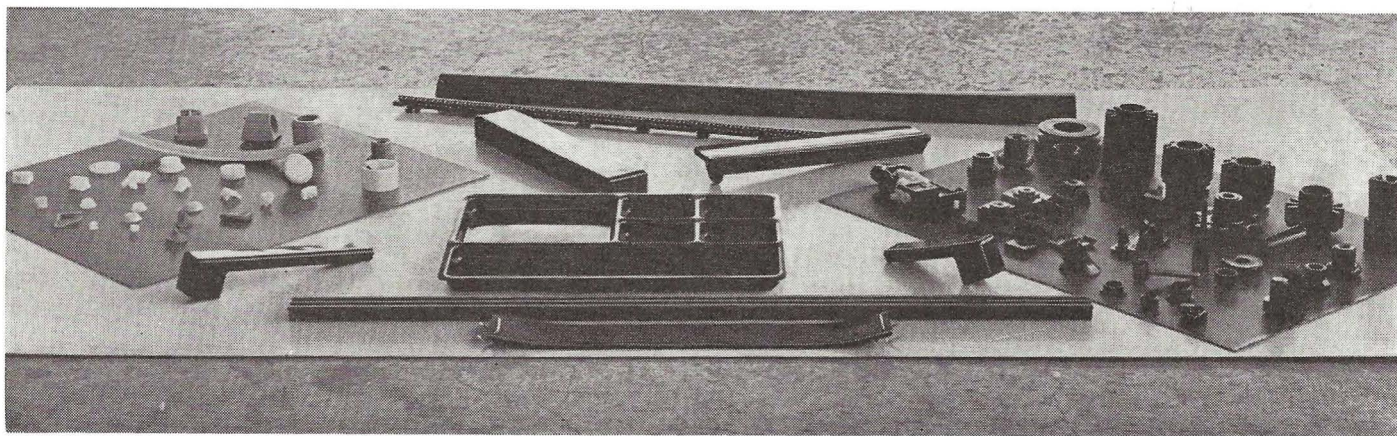

FIG. 5

Een greep uit door Gispen toegepaste kunststof-onderdelen

Plastic! Wat een heerlijke rommelzolder voor alle materialen welke we niet onmiddellijk kunnen thuisbrengen als hout, staal, rubber, glas of enig ander materiaal waar sinds mensenheugenis alle dingen om ons heen van zijn gemaakt! Inderdaad, een rommelzolder, want wat is plastic nu eigenlijk? Wat weten we er eigenlijk van? Zeker, we zouden er niet meer buiten kunnen; wat zouden we moeten beginnen zonder plastic emmers, plastic zakjes, tuinslang en speelgoed, om maar een paar dingen te noemen.

Zelfs onze eigen Gispen meubelen zijn niet meer voor te stellen zonder plastic onderdelen. Vloerdoppen, loperrollen, slothuizen, armleggers, bladbedekking, schuimkussens, pennenbakjes en verpakking; het is allemaal plastic, en het is toch allemaal iets anders.

Met het grootste gemak praten we over PVC en over Polyetheen, maar meestal hebben we niet de flauwste notie van wat het nu eigenlijk is.

Eigenlijk is 'plastic' dan ook geen goede benaming. Beter zouden we kunnen spreken van 'kunststoffen', want dát is het allemaal wél. Dan weten we natuurlijk nóg niets. Hoewel, misschien weten we dan toch al heel wat, want deze naam duidt er immers al op dat we te maken hebben met een grondstof welke op kunstmatige wijze tot stand is gekomen. En zo is het ook; alle kunststoffen (of plastics) hebben met elkaar gemeen dat zij langs chemische weg ontstonden. Maar nu moeten we oppassen, want het omgekeerde gaat niet op. Niet alles wat langs chemische weg tot stand is gekomen behoort tot de 'plastics'.

Neen, het is wel degelijk een zeer bepaalde groep van produkten welke tot de plastics gerekend wordt, en die groep is niet eens zo geweldig groot. Althans niet voor zover zij praktische toepassing vindt.

Als we dan toch aan het indelen slaan, laten we dan maar meteen alle plastics in twee groepen verdelen: de **thermohardende kunststoffen** en de **thermoplastische kunststoffen**.

Het verschil tussen deze twee groepen is gelegen in de structuur van de kunststof, d.w.z. de wijze waarop de samenstellende chemische bestanddelen onderling gegroepeerd zijn.

Wat veel belangrijker is, is de manier waarop we de beide groepen kunnen herkennen.

Welnu, het eerste duidelijke verschil is te zien wanneer we een kunststof gaan verwarmen. Bij thermo kunststoffen zal de plastic dik-vloeibaar worden en na afkoeling is het materiaal misschien wel van vorm veranderd, maar niet van eigenschappen.

Hebben we echter met een thermo kunststof te maken dan wordt deze nooit vloeibaar, maar behoudt zijn vorm. In het uiterste geval treedt ontleding van de stof op.

Een tweede niet te miskennen verschil treedt aan de dag wanneer we gaan proberen een plastic voorwerp op te lossen in een oplosmiddel. Bij thermoplastische kunststoffen zal dit zeker wel lukken, maar bij thermohardende kunststoffen zullen we er op geen enkele wijze in slagen om het voorwerp op te lossen.

Overigens moeten wij oppassen met het verwarmen van kunststoffen. Er is n.l. ook nog een groep van z.g. 'half'-kunststoffen en daar zitten enkele zeer brandbare soorten bij.

Deze half-kunststoffen of half-synthetische stoffen bestaan — de naam zegt het al — gedeeltelijk uit een niet chemisch bereide stof, n.l. de cellulose. Deze cellulose wordt gewonnen uit o.a. hout en katoen. We zullen het verder niet over de half-kunststoffen hebben, maar de naam cellulose doet onwillekeurig denken aan celluloid (films!), en inderdaad bestond het al lang voor de laatste wereldoorlog bekende celluloid gedeeltelijk uit 'kunst'-stof. Kunststoffen zijn dan ook helemaal niet zo nieuw als we misschien wel denken.

De eerste kunststof werd n.l. al in 1864 gemaakt, en wie mocht denken dat nylon-kousen een technische prestatie van de laatste twintig jaar zijn, die bedenke dat reeds in 1927 de eerste kunstzijde geproduceerd werd.

Natuurlijk is het wél zo, dat juist in de afgelopen twintig jaren de ontwikkeling van de kunststoffen een enorme vlucht heeft genomen. De lijst van toepassingen wordt steeds groter, en nog steeds wordt er veel onderzoekswerk verricht met als resultaat dat er regelmatig nieuwe kunststofsoorten tot stand komen.

Wat zijn nu zoal de meest voorkomende soorten en waar worden zij voor gebruikt? Misschien wel de allerbekendste familie is die der polyvinylderivaten. De beroemdste telg uit deze familie? Het PVC, officieel ingeschreven als Polyvinylchloride.

De grondstoffen van deze familie bestaan uit steenkolen, ruwe olie, vloeispaat, zwavel, kalk, zout en nog een paar moeilijk uitsprekbare stoffen. PVC kennen we in twee vormen: hard pvc en zacht pvc. De belangrijkste toepassingsgebieden voor hard pvc liggen op het gebied van de chemische apparatuur, buizen voor gas, water en elektrische kabels, en, in de bouwwereld als plaatmateriaal.

Zacht pvc, of, wat misschien beter is, weekgemaakt pvc, heeft een zeer uitgebreid toepassingsgebied. Het wordt gebruikt voor foliën. De dunnere uitvoering voor de fabricage van regenjassen, gordijnen voor douchecellen e.d.

Als een coating op textielbasis kennen we pvc ook als kunstleer. Een andere heel bekende toepassing van pvc is de vloerbedekking, en dan zwijgen we nog maar over de vele minder bekende toepassingen.

Een andere heel bekende familie is die der polyamiden, beter bekend als de verschillende soorten nylon.

Het basismateriaal voor deze soort is de steenkool. Tesaamen met een vijftal andere chemische stoffen wordt uit de steenkool het zo langzamerhand beroemde Nylon gemaakt, waarvan vier verschillende soorten gebruikt worden. Vooral in de

textiel-industrie is de naam NYLON wel een begrip geworden.

Nylon heeft een aantal eigenschappen welke een groot aantal toepassingen mogelijk maken. Een redelijke temperatuurbestendigheid en goede mechanische eigenschappen gecombineerd met een grote slijtvastheid maken het materiaal uitermate geschikt voor tal van machineonderdelen zoals lagers, glijvlakken, tandwielen e.d.

Eén nadeel heeft Nylon: het neemt vrij veel vocht op, waardoor de maatvastheid niet al te groot is. Maar, desondanks is Nylon toch wel één van die kunststoffen waarvan de soortnaam in de loop der jaren een begrip is geworden!

Als derde in belangrijkheid moet onder de kunststoffen toch wel de (kleine) familie der polyofinen vermeld worden. Dit kunststoftype kent twee belangrijke soorten: de polyetheen en de polypropeen. Beide hebben als uitgangsmateriaal de ruwe olie, zijn vrij eenvoudig van samenstelling, maar worden zeer veel toegepast. Beide kunststofsoorten zijn zeer taai en slijtvast, en zijn onmiddellijk herkenbaar aan hun vetig uiterlijk. Zoals gezegd zijn de polyofinen afgeleid van ruwe olie, en om precies te zijn, van de gasvormige

produkten etheen en propeen (de soortnamen geven al aan waarvan elke soort is afgeleid). Nu zijn er bovendien nog twee methoden ontwikkeld om de beide kunststofsoorten te maken, n.l. bij hoge drukken en temperaturen en bij lage drukken en temperaturen. De eigenschappen van deze z.g. 'hoge-druk' en 'lage-druk'-polyofinen verschillen echter aanmerkelijk.

Voorals ook omdat de prijs van deze kunststof zeer laag is, wordt het heel veel toegepast voor de fabricage van huishoudelijke artikelen en speelgoed, maar ook als folie wordt het veel gebruikt.

De drie genoemde kunststof-families behoren alle tot de thermoplastische kunststoffen, en deze groep kan nog aangevuld worden met een aantal minder bekende soorten, t.w. polycarbonaten, de verzadigde polyester, de polyformaldehyden, en de siliconen.

Op de polyester na zijn het alle vrij nieuwe kunststofsoorten welke eerst sedert kort toepassing vinden. De polyester geniet al een grote bekendheid in de textiel-industrie. De hoge prijs beperkt natuurlijk de mogelijkheden. Siliconen komen zowel als thermoplasten en als thermoharders voor. In een volgend artikel zullen wij daarop nader ingaan.

Uit het eerste journaal van Gispen

Na de aflevering van de grote order, waarover in de vorige Fabrieksfluit werd geschreven, is het bij Gispen een tijdlang wat rustiger geweest. Toch zocht men naar mogelijkheden om zich verder te kunnen ontplooiën en deze werden ondermeer gevonden in de handel in brandkasten. In het licht van de fusie die bijna 50 jaar later plaatsvond, is dit een merkwaardig gebeuren.

Op 1 mei 1917 werden 18 brandkasten gekocht voor een totaalprijs van f 5.000,-, welke per advertentie op dezelfde dag te koop werden aangeboden. Uit het journaal blijkt dat aan sommige kasten wat opknapwerk moest worden verricht, maar al spoedig zien wij dat ze met winst werden verkocht. Wat het voor kasten zijn geweest en door wie ze oorspronkelijk waren gemaakt, is niet meer na te gaan

maar in de maand mei zien wij opbrengsten wegens verkochte brandkasten tegen prijzen van resp. f 300,—, f 343,—, f 410,— e.d. De winst was dus niet groot maar men pakte alles aan om aan het werk te blijven en zich verder te kunnen ontwikkelen.

Op grond van de wekelijkse loonbetalingen kan worden vastgesteld dat de personeelssterkte ongeveer op peil is gebleven, maar de omvang van de orders in de zomermaanden van 1917 was niet meer zo groot als gedurende de eerste maanden van dat jaar het geval was.

Het journaal eindigt op 20 augustus 1917, dus ongeveer 1 jaar na de oprichtingsdatum.

J. Bult

Opleidingen

H. J. Verhagen slaagde aan de Philips-lasschool te Utrecht voor het Grond-diploma booglassen N.I.L. voorheen N.V.L. Hij volgde deze cursus aan de Technische School te Culemborg. Hij is nu ook één van de weinige medewerkers uit ons bedrijf die een dergelijk diploma in zijn bezit heeft.

Ook vanaf deze plaats proficiat Henk.

D. J. v. Kranenburg.

Gispen-instuif

Staalplaat knippen
alsof het papier is

Het gebeurt maar zelden dat wij in de gelegenheid worden gesteld om een bedrijf in volle actie te zien en dat wij daarbij vrijelijk door de productie-afdelingen mogen lopen en met de mensen achter de machines mogen praten. Des te meer wordt het gewaardeerd wanneer een bedrijf een dergelijk initiatief neemt, en dát de 'Gispen-instuif' werd gewaardeerd bewees het grote aantal belangstellenden dat van de uitnodiging gebruik heeft gemaakt.

Een 'instuif' waar het 50-jarige Gispen eer mee heeft ingelegd; een verjaars-ontvangst waarbij de presentatie van de A-Z serie natuurlijk niet kon ontbreken.

Voor korte tijd ontbrak de koel-zakelijke sfeer welke het moderne productie-bedrijf kenmerkt, om plaats te maken voor de genoeglijk-huiselijke stemming welke bij een ontvangst niet gemist kan worden. Op een wonderlijke manier zijn de organisatoren er in geslaagd om deze genoeglijke stemming al bij het binnenkomen op de bezoeker over te dragen. Géén portiers, géén bordjes met verboden toegang, maar een roestvrij stalen plaatje als voorlopig nog onbegrijpelijk 'toegangsbewijs'.

Voor de buitenstaanders gaf de rondgang over het bezoekers-bordes een indrukwekkend overzicht van de systematische opbouw van het meubelfabricage-proces van fabriek IV, waarbij de lakkerij — de modernste lakstraat van Europa — bij velen een blijvende indruk heeft achtergelaten. Bij deze rondgang konden onmiddellijk de Gispen-mensen herkend worden die als middelpunt van kleine groepjes gasten volleerde reisgidsen bleken te zijn en opvallend veel van hun bedrijf leken te weten! Maar, dat was nog maar het begin. Na weer teruggekeerd te zijn op het gelijkvloerse werd de bezoeker pas echt door de fabriek 'opgeslokt'. Op — ogenschijnlijk — verbluffend eenvoudige wijze werden voor zijn ogen stalen platen tot onderdelen van stalen meubels omgetoverd, en om vooral duidelijk te laten zien hoé eenvoudig het allemaal wel was werd het 'toegangsbewijs' met een paar simpele handelingen veranderd in een aantrekkelijk aandenken in de vorm van een houder voor een lucifersdoosje. Alle lof voor de ontwerpers!

Arie heeft het druk
met embleem-ponsen

Gispen's paradepaard:
de Lakstraat

Halverwege de wandeling tussen machines en installaties wachtte, in verdedekte opstel-

ling, de A-Z Snackbar van meester-kok Verwey. Dat hier goede zaken werden gedaan was zeker niet in het minst te danken aan de voortreffelijke smaak van het gebodene, en wie dán nog op verbrande vingers lette was toch zeker een kniesoor!

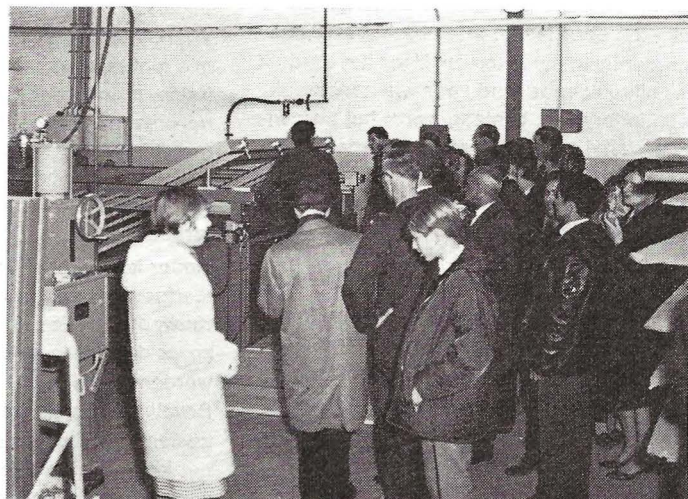
Dat een hartversterking op dit punt van de rondgang geen overbodige luxe was bleek al gauw bij de bezichtiging van de vacuüm-vormmachine. Niet alleen het verbazingwekkende prestatie-vermogen van de machine, maar ook de temperatuur stemde dankbaar voor de zojuist genoten verzorging van de inwendige mens! Drukte noch warmte konden bezoekers bewegen om verder te gaan vooraleer de machine in werking was gezien. En terecht, want zelfs een ingewijde komt onder de indruk van de verrichtingen van deze installatie. Met één grote 'zuig' wordt een bureaublad hier van de bladbedekking voorzien. Ongetwijfeld stal deze machine de show.

Maar zeker niet minder 'show' werd in de montage-afdeling vertoond. In minder dan geen tijd werden kasten en bureaus opgebouwd met het ogenschijnlijk gemak dat een uiterst geraffineerde fabricage-methode verraadde.

En dan, als verrassend sluitstuk, de A-Z meubelshow! Als op een druk bezochte receptie zaten, stonden of liepen de gasten tussen de jongste producten van Gispen, aan de bar van de heer van Oostrum voorzien van een — gloeiend hete — kop koffie of van een koele drank. Een perfect slot van een perfecte avond!

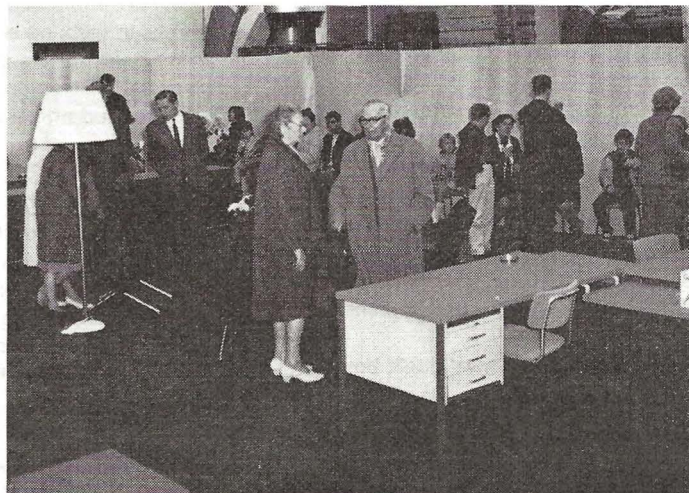
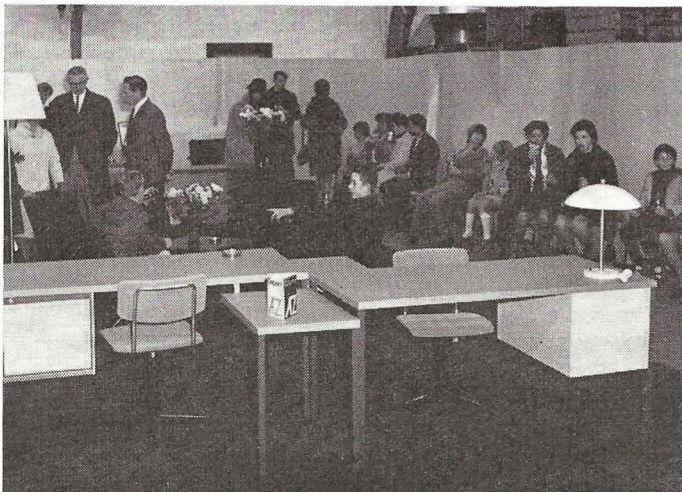

Lekker...., maar wel heet

Grote belangstelling voor de vacuüm-vormmachine

AZ-receptie

Vraag bij twijfelgevallen om advies

Als U meent in aanmerking te komen voor vermindering van loonbelasting voor het jaar 1967 moet U daartoe een verzoek richten tot de inspecteur der belastingen. Degene, die voor dit jaar reeds aftrek genoot, moet dit voor 1967 geheel opnieuw aanvragen. In het algemeen komen zij, die worden aangeslagen in de inkomstenbelasting, niet voor vermindering van loonbelasting in aanmerking, aangezien zij bij het invullen van het aangiftebiljet aftrek kunnen vragen of toepassen.

Men kan vermindering vragen terzake van:

1. buitengewone lasten;
2. giften;
3. persoonlijke verplichtingen en beroepskosten.

Buitengewone lasten

Om voor aftrek in aanmerking te komen, moeten deze lasten meer bedragen dan 4 procent van uw inkomen. Voor het derde en elk volgende kind voor wie aanspraak op kinderaftrek bestaat, wordt het percentage van 4 met een $\frac{1}{2}$ procent verlaagd tot minimaal 1 procent van het inkomen. De kinderen worden hierbij niet, zoals bij de kinderaftrek, voor twee of drie geteld.

Tot de buitengewone lasten kunnen gerekend worden: de kosten van onderhoud van naaste verwanten waartoe o.m. behoren kinderen, schoonzons, schoondochters, kleinkinderen, ouders, grootouders, broers of zusters. Kinderen waarvoor recht op aftrek bestaat, vallen hier buiten.

Het 'voorzien in het levensonderhoud' kunt u ruim opvatten. Daartoe behoort alles wat nodig is om de ondersteunde in staat te stellen tot het voeren van een redelijk bestaan, overeenkomstig zijn plaats in de samenleving.

Tot de kosten van levensonderhoud van kinderen kunnen o.m. behoren een bescheiden zakgeld en de kosten van inwoning en kost tijdens weekens en vakantie en verlof van een dienstplichtige zoon en de uitgaven voor burgerkleding bij het verlaten van de militaire dienst.

Kosten van ziekte, invaliditeit, bevalling en overlijden

De kosten van ziekte, invaliditeit en bevalling gaan pas meetellen als buitengewone lasten voor het gedeelte van hun

totaal, dat $2\frac{1}{2}$ procent van het inkomen (zults met een maximum van f 500,—) te boven gaat.

Uitgaven, die door een verzekering worden gedekt of daarvoor de werkgever een vergoeding geeft, tellen niet mee.

Onder de ziektekosten vallen bij.: kosten die betaald zijn aan artsen, ziekenhuis, apotheek, tandarts, enz. Hieronder vallen ook de kosten van bezoek aan de patiënt, hulp in de huishouding door ziekte van de huisvrouw, extra voeding en medisch noodzakelijke versterkende middelen, vervoerskosten en de extra kosten bij het houden van een dieet.

Verder medicamenten, aanschaffings- en reparatiekosten van brillen (geen leesbril). Wel een bril, die vanwege een zekere oogafwijking medisch noodzakelijk is. Voorts steunzolen, gehoorapparaten, premie ziektekostenverzekering, suppletiefonds, premie ziekenfonds (ook het werkgeversaandeel), contributie kruisverenigingen (niet Rode Kruis).

Extra kosten die voortvloeien uit invaliditeit

Onder kosten overlijden vallen alle uit een sterfgeval voortvloeiende kosten, dus ook rouwadvertenties en een grafsteen, voorzover de kosten niet door een verzekering worden gedekt.

Bevallingskosten. Daartoe behoren de kosten in verband met de geboorte van het kind: zoals kosten voor de dokter, verloskundige, bezoek- en vervoerskosten, kraamverzorgster/verpleegster, extra voeding voor een niet gezonde kraamvrouw en voorts alle kosten die rechtstreeks in verband staan met de geboorte, zowel daarvoor als daarna. Maar baby-uitzet, positiekleding, geboorte-kaartjes en dergelijke behoren daar niet toe.

Studiekosten

Studiekosten voor u en uw vrouw voor een beroepsopleiding kunnen ook in rekening worden gebracht. Dus les gelden, studieboeken, reisgeld voor lesbezoek, e.d. Het moet echter een opleiding voor een beroep zijn en dus geen uit liefhebberij ondernomen studie.

Het zal duidelijk zijn, dat niet altijd de buitengewone lasten over enig jaar te

voorzien zijn. Het is echter belangrijk een aanvraag zo vroeg mogelijk in te dienen, ook al zijn de uitgaven nog niet precies bekend. Zo nodig zult u zo nauwkeurig mogelijk een schatting moeten maken van de uitgaven, welke in het jaar te wachten zijn.

Giften

Giften kunnen, op verzoek tot vermindering van belasting leiden voor het bedrag dat deze giften 1 procent van uw inkomen en tevens een bedrag van f 120,— te boven gaan.

U moet de giften kunnen aantonen met bewijsstukken, zoals kwitanties, stortingsbewijzen, girostrookjes, e.d.

In beginsel zijn aftrekbaar giften aan in Nederland gevestigde kerkelijke, liefdadige, culturele, wetenschappelijke en het algemeen nut beogende instellingen. Daartoe behoren o.m.: kerkelijke bijdragen en -belasting, bijdragen aan zending, evangelisatie, kerkbouw, jeugdverenigingen, diaconie, Rode Kruis, Ned. Bijbelgenootschap, contributie politieke partij, enz.

Persoonlijke verplichtingen

Daaronder worden verstaan: renten van schulden, premie lijfrenten (geen levensverzekeringspremie), onderhoudsbijdragen aan de echtgenote waarvan men duurzaam gescheiden leeft.

Beroepskosten

Dat zijn alle uitgaven, die gedaan moeten worden voor een behoorlijke vervulling van de dienstbetrekking. Tot deze kosten kunnen onder meer worden gerekend de vakbondscontributie; kosten van gereedschappen, instrumenten, speciale beroeps-kleding, dan wel de afschrijving hierop; uitgaven voor vakbladen, vakboeken enz.; kosten van studie die noodzakelijk is om bij te blijven in het vak of om oude kennis weer op te frissen; reis- en verblijfskosten die uit de aard van het werk voortvloeien; verhuiskosten als door het aanvaarden van een dienstbetrekking of door overplaatsing van woonplaats veranderd moet worden; als verhuiskosten gelden de kosten die redelijkerwijs niet zijn te vermijden.

In de loonbelastingtabellen is een bedrag van 5 procent verwerkt voor beroepskosten, welke tevens geldt voor de per-

soonlijke verplichtingen. In deze 5 procent is een bedrag verwerkt van f 120,— voor kosten van het dagelijks reizen naar het werk binnen een afstand van 10 km. (Voor enkele gemeenten geldt dit ook voor reizen over een langere afstand dan 10 km).

Indien de afstand van huis naar het werk groter is dan 10 km en geen reiskostenvergoeding wordt gegeven, dan kan een extra aftrek worden verleend, op verzoek aan de inspecteur.

Uit het voorgaande zal duidelijk zijn, dat geen aanvraag gedaan behoeft te worden voor toepassing van de 5-procentregeling.

Slechts wanneer aangetoond kan worden

dat de werkelijke kosten meer zijn dan 5 procent, welke in de tabellen zijn verwerkt, moet een verzoek bij de inspecteur worden ingediend.

Omdat het gaat over verlaging van loonbelasting voor het jaar 1967 is het gewenst dat men zo spoedig mogelijk een verzoek aan de inspecteur doet, opdat de eventuele verlaging direct kan ingaan.

Bij een verzoek moet men zo uitvoerig mogelijk zijn en o.m. bij de aanvraag vermelden: naam, geboortedatum en adres, alsmede gehuwd of ongehuwd, de naam van de werkgever en het geschatte inkomen.

Vervolgens de uitgaven, waarvan men meent voor aftrek in aanmerking te komen.

Wellicht ten overvloede wijzen wij er nog op, dat in het vorenstaande over verschillende aftrekmogelijkheden wordt gesproken en dat deze afzonderlijk aangevraagd dienen te worden.

Bij twijfelgevallen richt men zich tot de inspecteur der belastingen. U doet er in ieder geval verstandig aan advies te vragen aan de afdeling loonadministratie. Ook Uw Bondsbestuurder kan en wil U de nodige adviezen verstrekken.

(Overgenomen uit 'Het Metaalbedrijf', weekblad van de C.M.B.).

De Ideeënbus

Voorstel 925

G. J. v. d. Lingen, afd. 123

Bevestigen van draaipunt op klep van bergmeubel op de laspers met dubbele elektroden.

Door het toepassen van dit voorstel is niet alleen een tijdsbesparing bereikt, maar ook de las op zichzelf heeft aan sterkte gewonnen. Besparing op jaarproductie f 116,—. 20% hiervan is f 23,20.

Voorstel 928

A. W. v. Leeuwen, Z. v. Iterson, afd. 247

Gaten in beugels van stoelen 1261/65 en 1441-65 van draad voorzien. Beugels aan houten rug bevestigen met boutje in getapt gat i.p.v. met boutje en moer.

Door de steeds wisselende druk op de rug en geen voldoende maatvastheid van het hout is de bevestiging met boutje en moer bewust toegepast. Als extra beveiliging tegen losdraaien wordt bovendien nog een veerring bij geplaatst.

Voorstel 930

W. H. Blommers en M. van Akooy, afd. 445

Beugel van slothuis laten vervallen i.p.v. met uitgeponste lip aan voorraam bevestigen. M4 bevestigingsschroeven vervangen door plaatschroeven.

Voor een juiste bevestiging is het beugeltje niet door een lip te vervangen. De toepassing van plaatschroeven (reeds eerder voorgesteld) moet bij bewegende delen bij voorkeur worden vermeden.

Voorstel 933

A. W. van Leeuwen, afd. 247

Bij hoogstofferend uitsparing in schuimrubber aanbrengen ter vervanging van de gelijkde strook textiel op zittingen en ruggen.

Dit voorstel kan niet worden overgenomen i.v.m. de strakheid van de opstaande kant en de moeilijk te stofferen onderkant.

Voorstel 934

A. W. van Leeuwen, afd. 247

Voor het verkrijgen van minder speling, gaten voor stoffeerveertjes in houten zittingen en ruggen kleiner boren.

Deze mogelijkheid is reeds in onderzoek geweest. In verband met de vrij grote afwijkingen die in diverse onderdelen kunnen voorkomen heeft men van de doorvoering hiervan af moeten zien.

Voorstel 935

R. L. Mijsberg, afd. 800

Om verschuiven van glasplaat in u.t.b. te voorkomen in hoeken van doordrukking gaatjes aanbrengen voorzien van rubberdopje.

Hiervoor was reeds een oplossing gevonden. In de vlakke plaat worden sleufjes aangebracht waar de glasrand tegenaan stuit.

De Ideeëncommissie

Uit hun bedrijfseconomische en commerciële reeks zijn door de firma Samsom n.v. te Alphen aan den Rijn, als jubileumgeschenk aan ons toegezonden de volgende boeken:

De financiële functie in de onderneming
E. W. Walker, W. H. Baughn,
Dr. F. W. C. Blom.

Inkoop in de moderne onderneming
Dr. W. P. Trautmann en J. R. Bender.

Systeem in investeren
Dr. F. W. C. Blom.

Bedrijfsstatistiek
Prof. P. de Wolff.

Het nieuwe produkt
Prof. Delmar W. Karger.

Budgettering en standaardkosten
C. Scholma.

Kostencalculatie in het bedrijf
C. Scholma.

De administratie als hulpmiddel bij het bedrijfsbeheer
Drs. M. J. van der Ploeg.

Verkoopleiding en verkooporganisatie
J. L. Wage.

Personeelbeleid heden en morgen
H. T. W. Bantje en Drs. E. van der Wolk.

De organisatiestructuur in expanderende ondernemingen

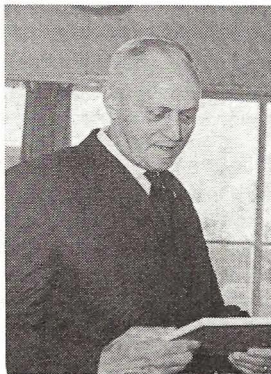
Dr. H. U. Baumberger.

De administratie van de industriële onderneming
S. A. de Vries.

Administratieve facetten in de kapitaal-goederenindustrie
J. Meyers.

De grondslagen van de administratieve organisatie
J. van Nimwegen.

A. Wansing 65 jaar

Op 31 oktober namen wij afscheid van de heer A. Wansing wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

Wij waren verheugd de heer Wansing te midden van zijn collega's en vreemden te mogen begroeten en persoonlijk van hem afscheid te kunnen nemen.

Wij hopen dat hij ondanks zijn reumatische aandoeningen nog jaren mag genieten van een goede 'oude dag'.

Dankbetuigingen

Bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd werd ik verrast door de woorden van waardering alsmede de stoffelijke blijken van belangstelling. Mede namens mijn vrouw hartelijk dank aan directie en personeelfonds hiervoor.

A. Wansing

Gaarne wil ik vanaf deze plaats mijn dank uitspreken aan directie, gereedschapmakerij en personeelfonds, voor het fruit en de belangstelling tijdens mijn ziek zijn.

H. M. van Akooy

De heer en mevrouw Van Dordrecht danken U hiermede zeer hartelijk voor Uw belangstelling bij hun trouwen.

Mede namens mijn vrouw dank ik directie, personeelfonds en alle collega's van Durion voor de vele blijken van belangstelling en de prachtige cadeaus plus biefstuk welke wij ter gelegenheid van ons huwelijk mochten ontvangen.

J. Saghy.

Langs deze weg wil ik mede namens mijn vrouw de directie, het personeelfonds en collega's bedanken voor de cadeaus die ik bij mijn 12½-jubileum mocht ontvangen.

M. D. de Heus

Voor de belangstelling en het fruit tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis, gaarne mijn hartelijke dank.

J. Vink

Personalia

In dienst:

17-10-1966 C. v. d. Meer, Plaatwerkerij I
17-10-1966 mevr. W. J. Meeuwssen, Stoffeerderij
18-10-1966 H. B. H. Najah, Plaatwerkerij I
7-11-1966 mevr. A. C. D. J. Scharroo, Verkoop
7-11-1966 H. Heuker, Plaatwerkerij IV
7-11-1966 M. H. Heikoop, Plaatwerkerij I
7-11-1966 A. A. El-Herchi, Durion
7-11-1966 F. H. Huls, Montage IV

Gehuwd:

14-10-1966 A. F. Hoogveld met mej. M. B. Lommers
4-11-1966 T. Liefhebber met mej. P. W. van Wijk

Geboren:

15-10-1966 Otto Willibrordus, zoon van de fam. W. G. Coenmans
19-10-1966 Leendert Katrinus, zoon van de fam. L. K. Willemsen

de fabrieksfluit

Personeelsorgaan van Gispens fabriek
voor metaalbewerking N.V., Culemborg
Verschijnt 1 x per 5 weken

Redactie: C. M. Borstlap, A. de Bruin,
W. Carstens, D. W. van Logchem,
Mr. J. H. Stokmans

20e jaargang - no 218 - 24 dec. 1966

50

Dees avond

*Dees avond zijn wij samen, allen,
't Zij ver, hetzij nabij;
Een jaar zal aan 't verleên vervallen,
Een jaar van u, van mij.*

*En als de kring nu is gesloten
Zegt één: 't ging weer voorbij
Voor spel- en werk- en leedgenoten;
Wat was het u, wat mij?*

*Laat het dan gaan met zorg en zonden,
Met zuchten en geschrei;
Ik vraag aan u, met u verbonden,
Wat deert het u, wat mij?*

*Wij houden vast en zijn gehouden,
Geboeiden en toch vrij,
Met elke wisseling vertrouwden,
't Is goed voor u, voor mij.*

*Want meer dan al ons werk, ons dromen,
Is de Eeuwigheid en Hij
Die ons heeft bij de hand genomen,
De hand van u, van mij.*

*En als wij Hem ons 't naaste weten,
Wat er ook verder zij,
Dan is de tijd een nooit te meten
Bestek voor u, voor mij.*

*Zo zijn wij samen, allen, allen,
't Zij ver, hetzij nabij;
Laat 't jaar dan aan 't verleên vervallen,
God is met u, met mij.*

Alweer dat Kerstfeest. Denkt u dat ook wel eens? Hebt u misschien ook wel een beetje dat gevoel van wat onbestemd, wrevelig onbehagen omdat we alweer, ieder jaar opnieuw, geacht worden Kerstfeest te gaan vieren?

Sinterklaas, dát gaat nog. Sinterklaas Kapoentje, geef wat leuks in het schoentje, dat kunnen we best gebruiken. Zo leuk is het leven gewoonlijk niet. Een gezelligheidje, een plagerijtje, een leuke verrassing voor een ander — wat voelt Sint zichzelf daar lekker bij! — en dan hebben we het weer voor een jaar gehad.

Maar dan, daar vlak achteraan, dat Kerstfeest met z'n 'vrede op aarde', daar weten we niet zo erg goed weg mee. Ach ja, die taferelen van het kind in de kribbe, de herders in 't veld, de zingende engelen, de os en de ezel en de drie koningen, die doen het altijd nog wel. 't Is wel mooi en 't kan geen kwaad.... En dan een passend stukje muziek plus romantisch kerstverhaal, — u weet wel, 't zwarte schaap van de familie komt op kerstavond thuis, compleet met sneeuw en klokgelui — dat doet het óók nog wel.

Dit alles ondergaan onder onze dierbare kerstboom — symbool van de midwinter-zonnewende, het terugkerende licht, en niet te vergeten het etentje bij kaarslicht — geeft genoeg sfeer en symboliek om van dat onontkoombare kerstfeest toch nog wel iets dragelijks en iets behaaglijks te maken. Maar al zijn we 't ons misschien lang niet helemaal bewust, er blijft toch iets zitten van een zeker onbehagen. Wat moeten we toch met die 'grote blijdschap' en dat 'vrede op aarde'? De klank van het begrip 'welvaart' is ons vertrouwd dan van 'blijdschap', en dat die twee samen zouden gaan is beslist te veel gezegd.

En dan 'vrede op aarde'. Zouden we 't daar nu wel over hebben...? Laten we nou vooral nuchter blijven. In deze maanden, nu de nieuwsberichten zoveel tijdingen van bloedige botsingen in verre gebieden brachten, lijkt de Kerstboodschap 'vrede op aarde' haast niet meer dan een holle leus en een wanklank. Maar voor we ons nu met een zekere bitterheid afwenden van die boodschap, kan het toch wel zinvol zijn om ons af te vragen, wat daar nog voor betekenis aan te hechten zou zijn voor ons, anno 1966.

Wat is nou, in vredesnaam, 'vrede'? Misschien zou je 't kunnen omschrijven als een evenwicht, ontstaan nadat de spanningen, voortgekomen uit menselijke strevingen en behoeften, zijn opgeheven. Dat wil niet zeggen, dat die behoeften alle bevredigd zouden moeten zijn, en dat die strevingen alle het beoogde doel bereikt moeten hebben, maar alleen, dat ze hun absolute betekenis hebben verloren. Dat kan gelden voor de gehele wereldpolitiek, maar het geldt in de aller-eerste plaats onszelf, want.... is het niet bij ieder van ons persoonlijk, dat de wereldpolitiek uiteindelijk haar allereerste uitgangspunt vindt?

Vrede in onszelf dan, om te beginnen. Maar hoe ter wereld is dat mogelijk? Leven we niet allemaal onder een druk, in een haastig tempo op jacht naar.... ja wat? Geld? Meer geld? Meer waardering, erkenning, liefde? In elk geval iets, dat we niet hebben. En dat niet-hebben houdt ons gejaagd en maakt ons gespannen.

Vrede in jezelf. Er zijn niet zo erg veel mensen die dat kennen. Maar bij die enkelingen valt altijd weer het verrassende en toch zo simpele geheim te ontdekken, dat zij niet bezig zijn met zichzelf of met hun carrière maar met de zorg voor iets of iemand anders, waar hun belangstelling en hun liefde naar uitgaat. Lang niet altijd behoeft dat een gemakkelijk leven te betekenen. Denken we alleen maar eens even aan de figuur van Albert Schweitzer, die zich in de oerwouden van Afrika wijdde aan de zorg voor de gezondheid van talloze inheemsen. Ook op deze wijze kan het leven dus strijd en offers kosten, maar een leven, gevuld met liefde en zorg voor anderen laat weinig ruimte om zich druk te maken over het eigen ik (wat óók energie kost!)

Vrede is dus zeker geen rusttoestand, maar een innerlijk evenwicht, dat berust op een buiten zichzelf en eigen welzijn gelegen levensdoel. En hoe ieder van ons nu persoonlijk ook over het Kerstgebeuren wil denken, er ligt toch in Kerstmis een zinvolle waarheid besloten, die ons allen aangaat. Die waarheid is deze, dat liefde die niet zichzelf zoekt uiteindelijk.... vrede betekent. Het betekent, dat wij niet — diep in ons hart — onszelf het middelpunt van het heelal voelen. Dat we er niet op uit zijn alles beter te willen weten, maar dat

we leren tijd te hebben voor een ander en naar die ander te luisteren. Het betekent dat we onszelf leren zien als alleen maar medemens van andere mensen, die ons nodig hebben, en voor wie wij er mógen zijn. Denken we er al zo over? Ja, echt?

Ook als we als weggebruiker achter iemand rijden die blijkbaar de tijd heeft en we in de verleiding komen, een gewaagde inhaalmanoeuvre te plegen, of als we met onze fiets nog-net-voor-die-autolangs-linksaf willen? Of als een zoon met een meisje thuiskomt, dat we niet zo erg appreciëren? Of... eh... als de promoties bekend worden en wij er onverhoopt zelf niet bij zijn?

Kunnen we dan zó van onszelf los komen, dat we de ander de ruimte gunnen, en ons met hem verheugen als hij zelf verheugd is? Moeilijk vindt u niet? Misschien moet je wel een beetje halfzacht zijn om dat op te brengen... of getuigt het juist van innerlijke kracht? Als we dat zouden kunnen (en waarom niet?) zijn we er dan eigenlijk niet beter aan toe omdat we dan vrij zijn van de spanning die een gevoel van ergernis in ons kan te weeg brengen? In die vrijheid kunnen we de ander aanvaarden zoals hij is, ook al is dat héél anders dan we zelf zijn, en dan zou er veel conflictstof zomaar verdwijnen. Zijn we dan al niet een heel eind op weg naar de vrede, in kleiner of groter verband? Als we het maar konden.

Die het konden, dat waren de drie wijzen, de drie Koningen uit het oude verhaal, die zichzelf helemaal niet te geleerd of te gewichtig vonden, een verre reis te ondernemen om neer te kunnen knielen voor het Kind in de stal. Daar is moed voor nodig. De bevrijdende moed om klein te durven zijn tegenover een ander, tegenover de Andere. Alleen de liefde tot die ander is de drijfkracht, die de moed geeft om uiteindelijk de vrede te bevechten op de machten, die het eigen ik gevangen houden. Een vrede, die de blijdschap van de gewonnen vrijheid in zich draagt. Het licht van Kerstmis is niet alleen maar een lieve traditie, maar ook een soms meedogenloos scherp spotlight, dat ons dáárbij bepalen wil, tot heil van onszelf en onze medemens.

Wij wensen u een gelukkig Kerstfeest.

Overgenomen uit personeelsorgaan van de Sociale Verzekeringsbank.

Uit de ondernemingsraad....

131e vergadering, gehouden op 15 december 1966

Loon- en prijsbeleid

De heer Van Osselen besteedt enige aandacht aan de moeilijkheden rondom het loon- en prijsbeleid. Spreker heeft het overleg tussen de Stichting van de Arbeid en de Regering mogen bijwonen en spreekt zijn erkentelijkheid uit over de wijze waarop werkgevers en werknemers proberen tot een oplossing te komen. Het niveau waarop dit gesprek plaats vindt, is volgens spreker uniek in Nederland en nergens elders mogelijk. Spreker heeft grote waardering voor het optreden van de voorzitters van de werkgevers- en werknemersverbonden.

Situatie in ons bedrijf

Na een kort overzicht van de economische toestand in ons land komt de voorzitter tot de situatie in ons eigen bedrijf. Wij doen momenteel onze uiterste best om voldoende orders binnen te krijgen. Nu zal blijken of wij tijdig op de markt zijn gekomen met onze nieuwe AZ-lijn. De belangstelling die wij tot nu toe voor onze meubelen hebben ondervonden, is alleszins bevredigend. In het komende jaar staan wij echter weer voor stijgende loonkosten, die wij door een grotere omzet hopen op te vangen. Van een ieder zal uiterste inspanning worden gevraagd om de te verwachten moeilijkheden het hoofd te kunnen bieden.

Grote order

Als een verheugend feit deelt de voorzitter mede dat het concern een aanzienlijke order heeft geboekt van de Gemeentelijke Universiteit in Amsterdam, waarvan de aflevering zich over 3 à 4 jaar uitstrekt. Na uitvoerig intern beraad is besloten deze order door Lips Vago te Milaan te laten vervaardigen, omdat deze fabriek voor een dergelijke order bij uitstek geschikt is om de speciale meubelen op efficiënte wijze te vervaardigen.

5 mei algemeen verplichte snipperdag

In verband met het feit dat maandag 1 mei is aangewezen als nationale feestdag ter viering van de verjaardag van onze Koningin, en op donderdag 4 mei Hemelvaartsdag valt, hebben vele bedrijven vrijdag 5 mei tot algemeen verplichte snipperdag aangewezen. Voorgesteld wordt dat ook in ons bedrijf te doen.

Na een uitvoerige gedachtenwisseling over het aanwijzen van verplichte snipperdagen

in het algemeen, waarbij verschillende leden van de Raad hun bezwaren hier- tegen uitten, omdat zij graag de mensen niet beknot willen zien in hun vrije keuze wordt besloten voor 1967 de 5e mei als een algemeen verplichte snipperdag aan te wijzen. Voor het daaropvolgende jaar zal steeds opnieuw terzake overleg worden gepleegd.

De extra winstuitkering is er!

Het heeft er even echt om gespannen. De resultaten over de 9e periode zijn iets tegengevallen, waardoor de extra winstuitkering in gevaar kwam. Bij een nadere analyse van enkele onkostenposten kon echter voor de 9e periode een dusdanig resultaat worden berekend dat de extra winstuitkering gemotiveerd was. Inmiddels heeft uitbetaling reeds plaatsgevonden.

Uitbreiding fabriek IV

Op de vraag naar de voorgenomen plannen tot uitbreiding van fabriek IV deelt de voorzitter mede dat deze plannen voorlopig geen doorgang vinden om twee redenen. In de eerste plaats niet omdat wij voor het ruime probleem bij vervaardiging van twee series kantoormeubelen naast elkaar inmiddels een oplossing hebben gevonden. In de tweede plaats is het, mede in verband met de onzekere conjunctuur niet verantwoord om nu veel geld in nieuwe gebouwen te investeren. Uit voorzichtigheid is dus besloten om tot verdere uitbreiding op dit moment niet over te gaan.

Oudejaars-bijeenkomst

Evenals vorig jaar zal het personeel in het City theater bijeenkomen om de jaarrede van de heer Van Osselen aan te horen. Deze bijeenkomst zal plaatsvinden op vrijdag 30 december a.s. Na de jaarrede zal de kleurenfilm 'Plastics, produkten van onze tijd' worden gedraaid.

De F.F. in nieuwe vorm

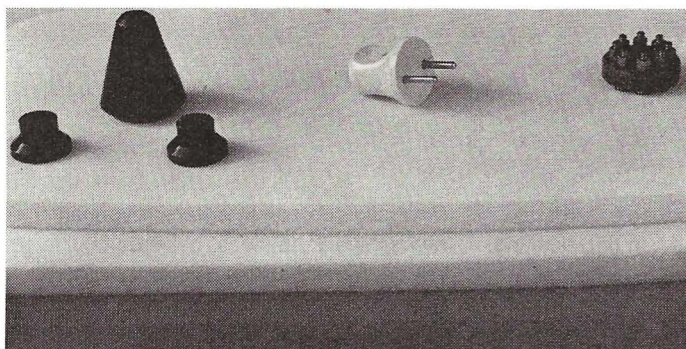
Op onze fabrieksfluit is vaak, terecht overigens, aanmerking gemaakt speciaal over het kleine formaat van de afgedrukte foto's. Vooral bij groepen personen viel dat euvel extra op. De aanzienlijke kosten van cliché's echter beperkten ons in de mogelijkheden grotere illustraties te plaatsen. Een en ander is aanleiding geweest te onderzoeken of hierin op andere wijze wellicht verbetering was te brengen. De

enige oplossing bleek te zijn de fabrieksfluit in krantvorm uit te brengen, aanzienlijk op de clichékosten dan zeer aanzienlijk kon worden bespaard, ondanks toepassing van veel grotere illustraties.

De doorslag tot dit toch wel belangrijke besluit werd voor een deel gegeven door de prima kranten-druktechniek van de Fa. Verschoor, die in dit opzicht uniek is in Nederland. Wij zullen wel even aan de nieuwe vorm moeten wennen, maar de ontegenzeggelijk belangrijke verbetering van het illustratiemateriaal is een aantrekkelijk winstpunt.

Rectificatie:

In het artikel over kunststoffen in de vorige Fabrieksfluit is een storende fout geslopen. Op pag. 126, 2e kolom in het midden, staat: 'Bij thermo kunststoffen zal de plastic dik-vloeibaar worden....'. Ook in de daarop-volgende zin wordt gesproken van 'thermo kunststoffen'. Hier had natuurlijk moeten staan: 'Bij thermoplastische kunststoffen zal de plastic dik vloeibaar worden....', resp. 'Hebben we echter met een thermo-hardende kunststof te maken....'.

Deze schuimkussens zijn gemaakt van polyurethaanschuim. De linker groep onderdelen is vervaardigd van polyetheen, hetzelfde materiaal waar 'plastic' broodzakjes van worden gemaakt. De stekker is van ureumformaldehyde geperst. De contactring is gedraaid uit massief ABS Acrylnitril Butadiëen Styreen een copolymeer, merknaam Novodur.

meld: polycarbonaten; verzadigde polyesters; polyformaldehyden en siliconen.

Zo, en dan is het nu tijd geworden om een andere richtingaanwijzer te volgen. En dan komen we natuurlijk terecht bij de thermoharders, want daar waren wij nog niet geweest. Eerst maar even namen noemen? Dit zijn ze:

1. *Fenoplasten*: fenolformaldehydehars.
2. *Aminoplasten*: ureumformaldehydehars en melamineformaldehydehars.
3. Polyurethanen.
4. *Onverzadigde polyesterharsen*.

Wat valt er van deze kunststoffen te vertellen?

Fenolformaldehydehars kennen we allemaal; het is n.l. hetzelfde als wat wij 'bakeliet' noemen. Het is een harde stof die echter erg bros is. Daarom wordt formaldehydehars vrijwel altijd gemengd met de een of andere 'vulstof'; meestal is dat houtmeel. Door deze vulstof wordt het produkt goedkoper, terwijl de eigenschappen bovendien aanzienlijk verbeterd worden. Fenolformaldehydehars wordt veel toegepast voor radikasten, knoppen,

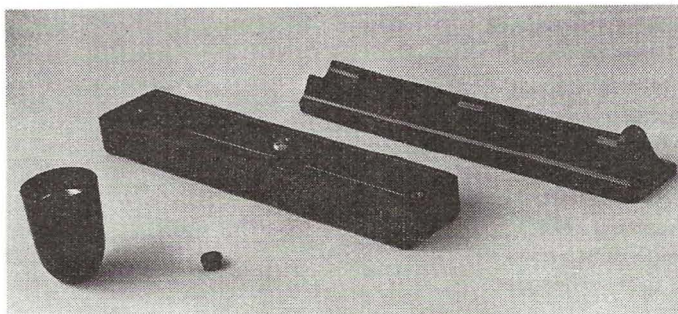
Zoals de A.N.W.B. zorg draagt voor de 'bewegwijzering' op onze wegen, zo hebben ook wij bij onze eerste wandeling binnen het domein van de kunststoffen geprobeerd enige naambordjes te plaatsen. Dat zoiets niet altijd even gemakkelijk is blijkt uit de onvolledige en daardoor onbegrijpelijke tekst over het verwarmen van kunststoffen en over wat er dan kan gebeuren. We zullen daarom nog even de naambordjes noemen. We maakten onderscheid tussen drie groepen van kunststoffen, t.w.:

- a. *Half-kunststoffen of half-synthetische stoffen*, welke gedeeltelijk zijn opgebouwd uit cellulose (cellulose is geen kunststof).
- b. *Thermohardende kunststoffen*, welke bij verwarming NIET week of dik-vloeibaar worden, maar bij voortgezette verwarming ontleden of verbranden, en
- c. *Thermoplastische kunststoffen*, welke bij verwarming week of dik-vloeibaar worden. Zij veranderen hierbij misschien wel van vorm, maar niet van eigenschappen.

We hebben toen één van de die richtingaanwijzers gevolgd, en maakten daarbij kennis met de voornaamste bewoners van het land der thermoplasten:

1. *Polyvinylderivaten*, waaronder polyvinylchloride (hard-pvc en zacht-pvc).
2. *Polyamiden*: nylon.
3. *Polyofinen*: polyetheen en polypropreen.

Als volleerde reisgidsen hebben we toen nog gauw even een aantal bezienswaardigheden uit het thermoplastenland ver-

De fitting, doorvoertule en armleggers zijn gemaakt van fenolformaldehyde bekend onder de naam bakeliet.

De zitting en rug zijn bekleed met zacht p.v.c. kunstleer. De uitgestalde onderdelen zijn vervaardigd uit polyamiden beter bekend onder namen 'nylon' en 'akulon'.

contactdozen en electrotechnisch schakelmateriaal. Samengeperst met lagen papier of textiel ontstaan de veel gebruikte 'Pertinax'-platen.

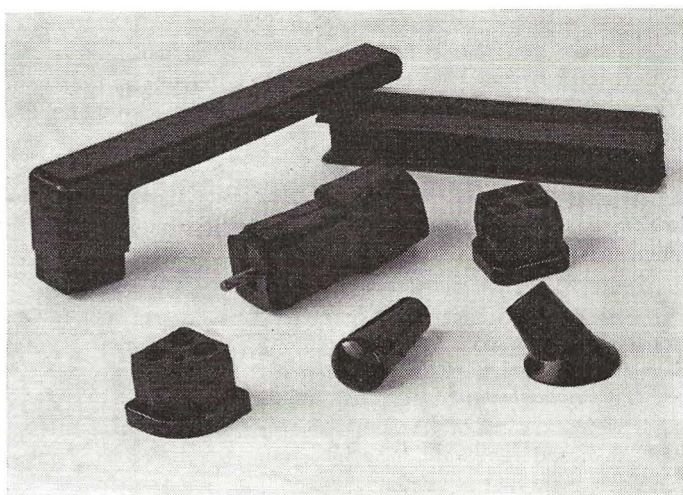
Aminoplasten. Als eerste van de aminoplasten noemen we het *ureumformaldehydehars*, dat vrij veel overeenkomst vertoont met de al genoemde fenolformaldehydehars, maar dat het grote voordeel heeft dat het vrijwel kleurloos is. Door deze kleurloosheid heeft deze kunststof nagenoeg onbeperkte kleurmogelijkheden! Daar staat tegenover dat deze thermoharder minder goed tegen vocht bestand is. Het wordt dan ook dáár toegepast waar de vochtgevoeligheid minder belangrijk is, zoals bijv. deurbeslag (binnenwerk). Ook als grondstof voor de lijm- en de verfindustrie wordt het veel toegepast.

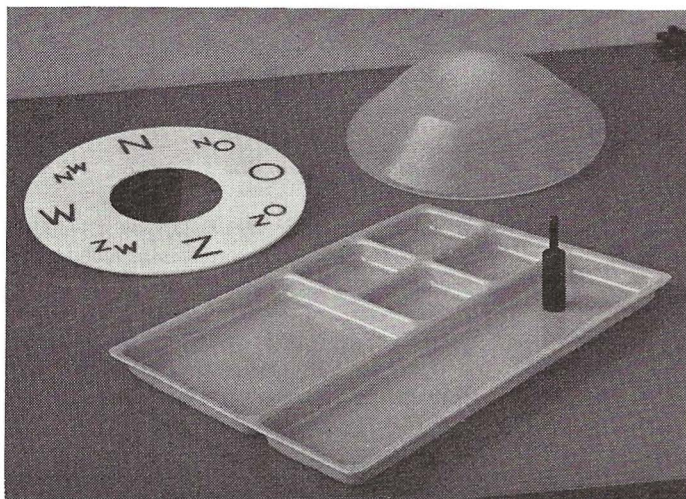
Als tweede van de aminoplasten noemen we het *melamineformaldehydehars*. In dit kunststoftype zijn de goede eigenschappen van het fenolformaldehydehars en van het ureumformaldehydehars verenigd, zodat we hier te maken hebben met een materiaal dat een goede chemische- en temperatuurbestendigheid heeft, terwijl de gevoeligheid voor vocht minimaal is. Daarenboven is de kras-vastheid zeer goed. Juist deze laatste eigenschap maken het materiaal zo geschikt voor serviesgoed, tafelbladen e.d.

Polyurethanen zijn als thermohardende kunststoffen nog maar kort in ontwikkeling. Zij zijn zeer goed bestand tegen water, olie en benzine. Deze groep wordt gebruikt als grondstof voor de verf- en lijmindustrie. Maar, en dat is misschien nog belangrijker, tezamen met andere basis-stoffen maakt men er polyurethaan-schuimen van; zowel op polyether-basis als op polyester-basis. Als zacht schuim wordt het aldus gebruikt voor matrassen, stofferingen, sponzen e.d. Als hard schuim maakt men er isolatiemateriaal van.

De afschermkap, de tweekleurige bladrand en de vloerdoppen zijn geperst uit p.v.c.

Onverzadigde polyesterharsen vormen waarschijnlijk de meest bekende familie van de thermoharders. De gemakkelijke verwerkbaarheid heeft zeker niet in het minst bijgedragen tot de grote bekendheid van deze kunststof. We kennen het immers allemaal als de 'glasvezel versterkte polyesters' voor het maken van boten, bekastingen, decoratieve platen en bouw-materiaal. In combinatie met een glasvezel-versterking heeft het polyesterhars dan ook zeer goede mechanische eigenschappen,

Drie verschillende kunststoffen zijn het materiaal waaruit nevenstaande onderdelen zijn vervaardigd.

De 'windrooster' is gemaakt van perspex (polymethylmethacrylaat).

Het doorzichtige kapje van onze bekende lamp de 'Panamahoed' is vacuüm getrokken uit polypropreen.

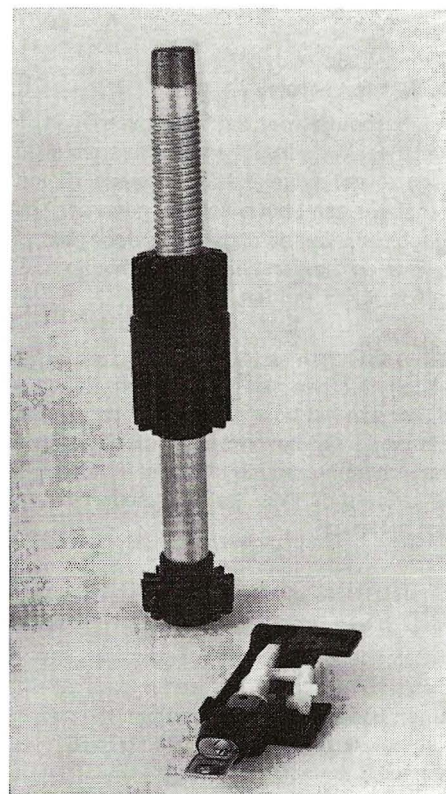
Het pennebakje voor de AZ serie is eveneens vacuüm getrokken maar uit slagvast polystyreen. Het voetje voor de BW 10 haard is eveneens van dit materiaal vervaardigd.

terwijl het door zijn heldere doorzichtigheid vrijwel onbeperkte kleurmogelijkheden biedt.

Ten slotte mogen een drietal minder bekende thermoharders niet ongenoemd blijven, n.l. de *alkydharsen*, de *epoxyharsen* en de *siliconenharsen*. Alle drie groepen worden veel in de verf- en lak-industrie toegepast. De meest merkwaardige soort is waarschijnlijk wel die der siliconen. Onder de siliconen komen n.l. zowel thermoharders als thermoplasten voor. Ook de uiterlijke verschijningsvorm is heel erg uiteenlopend; siliconen komen voor als oliën, als vetten, als rubbers en als foliën. De voornaamste kenmerken van de siliconen zijn wel het water-afstotende karakter en de grote temperatuur-besten-

digheid (tot ca. 250°). Vandaar dan ook de toepassingen in wrijfwas, poetsmiddelen en impregnatie-middelen. Voorlopig wordt het aantal toepassingen nog beperkt door de relatief hoge kosten van deze kunststofsoort.

En dan is hiermee ons verkenningstochtje door kunststofland geëindigd. We hebben de voornaamste kunststofsoorten een beetje leren kennen, en we hebben kennis gemaakt met enige van hun toepassingsmogelijkheden. Eigenlijk hebben we dus nog niet veel meer gedaan dan het beantwoorden van de vragen: 'Hoe heet het' en 'wat doen we er mee'. We hebben nog geen antwoord op de vragen: 'Wat is het', 'Hoe maken we het', 'Hoe verwerken we het' en 'Hoe bewerken we het'.

Onze paradepaardjes het slothuis voor de A.Z. serie en de lageronderdelen voor het vedra mechanisme van onze stoelen zijn van Delrin. Delrin is de merknaam. De soortnaam van het materiaal is polyacetaat.

De Ideeënbus

Voorstel 932 afd. 247

A. W. van Leeuwen

Aan lasboutje voor het lassen van kunstleer twee lasstiften plaatsen om slijtage zoveel mogelijk te voorkomen. Kleine ventilator aan boutje aanbrengen voor het wegblazen van de damp, waardoor ook tevens de temperatuur van het boutje opgevoerd kan worden.

Twee lasstiften aan het lasboutje zullen de slijtage hieraan niet verminderen. Een ventilator aan het boutje zal het vlotte werken hiermede niet bevorderen. Ook de temperatuur van het boutje mag niet worden opgevoerd dit i.v.m. het verbranden van het materiaal.

Voorstel 936 afd. 601

Mej. R. van Brenk

Fotomodellen voor het vervaardigen van foto's voor catalogi e.d. aantrekken uit eigen bedrijf, voor het opnemen hiervan zou ook onze eigen fotoafdeling ingeschakeld kunnen worden.

Fotomodel is een beroep waarvoor een (meestal langdurige) opleiding nodig is. De eisen die aan een goed fotomodel gesteld worden (o.a. verzorging van het uiterlijk) zijn niet eenvoudig. Bij het vervaardigen van foto's met fotomodellen is het inschakelen van een beroepsfotograaf

noodzakelijk en kan door onze eigen fotoafdeling niet worden vervangen.

Voorstel 938 afd. 445

W. den Hertog en K. van Dee

Voor deuren van kantoorkasten dunner plaatmateriaal gebruiken. Onderzoeken of dit ook niet bij meerdere producten toegepast kan worden.

Het vervaardigen van de deuren met dunner plaatmateriaal is niet toelaatbaar. Het is zeker niet uitgesloten dat bij langdurig en/of ruw gebruik de puntlassen van de verstijvingen en vooral de puntlassen voor het bevestigen van het deel bij de kruk zichtbaar worden. Het al of niet gebruiken van dunner plaatmateriaal bij andere onderdelen heeft, om kwaliteits- en verkoop-technische redenen, voortdurend de aandacht van het konstruktiebureau.

Voorstel 939 afd. 446

C. N. Kilian, G. van Elteren en E. Tamaëla

Bij bewerken van stalen bladen op vacuümmachine voor het opbrengen van de lijm meerdere spuitstukken in verplaatsbaar raam plaatsen.

Een gedeeltelijke mechanisatie bij het spuiten, zoals hierboven bedoeld, was reeds in onderzoek. Vastgesteld is dat de lijm in de huidige samenstelling niet ge-

schikt is bij gebruik van meerdere spuitstukken. De mogelijkheid van eenzijdig spuiten (alleen het stalen blad) is nu bij het onderzoek betrokken.

Voorstel 940 afd. 802

H. F. Jung

Lippen ponsen in verstijvingen van bladen en door middel van torderen bevestigen op bureaustanden.

Bij deze verbinding is het niet zeker dat bij verplaatsing van de bureaustanden geen ruimte op zal treden tussen blad en kast. Verder is het niet uitgesloten dat bij demonteren breuk van de lippen op zal treden.

Voorstel 941 afd. 120

G. Kok

Uitslagen voor binnenlopers 0,5 mm smaller knippen. Aantal maatplaten bestemd voor deze onderdelen kan hierdoor verminderen.

Om een grote sterkte en rechtheid na het zetten te bereiken was echter reeds besloten ander materiaal met voorgeschreven trekvastheid te gebruiken. Hierbij zullen de uitslagen van de lopers uit de breedte van de walsrichting geknipt worden.

Voorstel 942 afd. 101

J. Verschoor

Lange contactstiften voor C.O.² lassen na gebruik geschikt maken voor korte contactstiften.

Dit voorstel is in de praktijk uitgeprobeerd en blijkt goed te voldoen. Na aftrek van de kosten voor het inkorten is de jaarbesparing f 626,80. 20% hiervan is f 125,36.

Voorstel 945 afd. 101

J. Verschoor

Gereed gekomen producten in Fabriek I, die ontvet moeten worden direct in de daarvoor bestemde badkooien te plaatsen. Tussenoepslag wordt hierdoor vermeden.

De wijze van plaatsen van de producten in de kooien is aan voorschriften onderhevig, dit i.v.m. een juiste ontvetting. Om dit reeds bij de fabricage te doen zou de wijze van fabriceren nadelig beïnvloeden.

De Ideeënbuscommissie

G. C. Sanderse

In de zomer van 1954 begon de heer Sanderse zijn Gispen-loopbaan in de hardverchroomfabriek Gispen-Durion. Voordien was hij sigarenmaker. Reeds vanaf de lagere school werkte hij in een sigarenfabriek en leerde daar het handwerk sigarenmaken. Machines namen echter dit werk steeds meer over en toen onze vorige jubilaris de heer Van de Wiel bij Gispen ging werken, was dit voor de heer Sanderse aanleiding dit ook te proberen. Zo kwam hij via relaties in contact met ons bedrijf en trad op 18 juni 1954 in onze dienst.

Hij werkte zeven jaar bij Gispen-Durion in vrijwel alle afdelingen. 'Het beviel me er goed', zegt Sanderse. 'jammer was het dat ik last kreeg van een huidaandoening door het chroomzuur. Daardoor werd ik op advies van de bedrijfsarts overgeplaatst en

kwam als monteur in de stoelenmontage. Dit werk doe ik nu alweer 5 $\frac{1}{2}$ jaar en met plezier.'

Zijn liefhebberijen zijn het houden van konijnen, die dan omstreeks de Kerstdagen plaats moeten maken voor wat jongere. Verder is hij na een langdurige onderbreking dit jaar weer begonnen met vissen. Sanderse is lid van de Eerste Culemborgse Hengelvereniging. Van deze vereniging is hij mede-oprichter. Hij houdt ervan erop uit te trekken met de fiets en door het veld te zwerven. Jarenlang is hij ook nog voor zijn plezier motorrijder geweest, maar daar is hij nu mee opgehouden.

En mocht u denken deze oud-sigarenmaker een plezier te doen met een goede sigaar, dan hebt U het mis, want hij heeft nooit sigaren gerookt.

Bij het 12 $\frac{1}{2}$ -jarig jubileum van Ot Wammes

Op 31 mei 1954 trad Ot Wammes bij Gispen in dienst als corveeër. Hij werd al gauw een bekende figuur in onze fabriek, niet alleen door zijn werkzaamheden maar omdat hij van zingen houdt. Dat bleek dan ook wel en had je Ot nodig, dan behoefde je alleen maar te luisteren en je wist al waar hij zat.

'Corveeër zijn', zegt Wammes, 'is een beroep waar vaak nogal licht over wordt gedacht. Alleen maar vegen. Maar zo is het echt niet. Het is een vak dat je moet leren. Alles moet er piekfijn uitzien. Ik doe dit werk nu al veertig jaar en doe het graag. Eigenlijk is het tevens mijn hobbie. Thuis houd ik ook alles zelf bij. Ik woon alleen, maar ik ga voor geen vrouw opzij.'

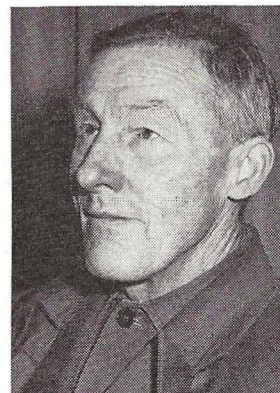
Op onze vraag hoe en waarom hij bij Gispen kwam, vertelt Wammes: 'Ik werkte al geruime tijd bij de brandweerwagenfabriek Van Kronenburg. Toen deze uit Culemborg naar Hedel vertrok ging ik mee. Maar het reizen met de trein en de bus vond ik tijdrovend en onplezierig. Gispen

vroeg een corveeër en ik solliciteerde. Zo kwam ik hier.'

Dat zijn werk zijn hobbie is vertelde Wammes al, maar daarnaast is zijn grote liefde de tuin. 'Ik kan van de vroege ochtend tot de late avond in de tuin werken en dan ben ik in m'n sas,' zegt Wammes. 'Soms ga ik wel eens naar het voetballen kijken. Vroeger was ik daar gek mee maar het interesseert me tegenwoordig veel minder. Nee m'n tuin dat is het. Ik heb er kortgeleden voor ruim 100 gulden tuingrond op laten brengen en nu heb ik er 600 á 700 tulpen in gezet. De bloemen die ik ervan pluk geef ik vaak weg aan buurtbewoners en ik breng er veel naar het kerkhof om die op het graf van mijn ouders en bekenden te zetten.

Vroeger zong ik samen met m'n vader en m'n broers in het mannenzangkoor. We hadden daar erg veel plezier in. Ook souf-fleerde ik bij een toneelvereniging. Maar de laatste tijd doe ik het kalm aan. Ik tob nogal met mijn gezondheid sinds ik 11 jaar geleden ben geopereerd en 13 maanden aaneen in het ziekenhuis heb gelegen.

Jammer genoeg kan ik nu niet in m'n tuin werken en daarom ga ik 's avonds maar vroeg naar bed. Ik verlang naar het voorjaar om me dan opnieuw in mijn liefhebberij te kunnen uitleven.'

Ot Wammes

1 2 3 4 5

1. Kitty Kerkhof

Op 1 december is Kitty op de afd. Bedrijfsadministratie begonnen. Het is niet haar eerste kantoorbaan, want gedurende 1½ jaar heeft zij de nodige kantoorervaring opgedaan bij een bankinstelling te Utrecht. Momenteel volgt Kitty nog de Handelsavondschool en hoopt de laatste klas met goed gevolg te beëindigen.

2. Margaret Wijnants

is sinds kort werkzaam als 'secretaresse' van de heer Van Logchem - Durion. Haar eerste kennismaking met het bedrijfsleven vond plaats toen zij op 1 augustus jl. op de afd. Bedrijfsadministratie het team van de heer Middelkoop kwam versterken. Wij hebben het volste vertrouwen, dat zij zich spoedig tot een 'onmisbare kracht' van Durion weet te ontwikkelen.

3. Riet van Eck

Na het behalen van het diploma van de Huishoudschool wist Riet precies wat zij wilde: naar kantoor! Op de afdeling Planning konden wij een actief meisje plaatsen, zodat Riet op 1 augustus haar wens vervuld zag.

4. Ditje Koenhen

Ditje heeft na haar schoolopleiding enige jaren in Utrecht gewerkt o.a. als leerling verkoopster in een modezaak. Het gemis van de vrije zaterdag bracht haar ertoe te solliciteren naar een kantoorbaan. Op de mechanische administratie was een plaats vacant en wij hopen, dat zij zich spoedig tot een volleerde ponstypiste zal ontwikkelen.

5. Rieki van Buren

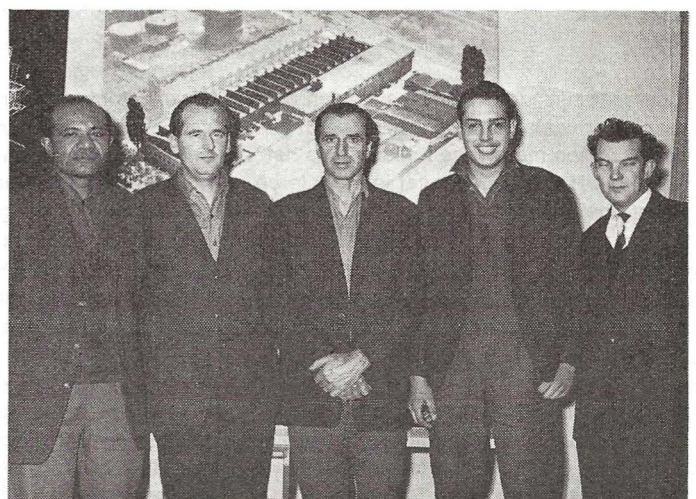
Rieki heeft enige jaren in Culemborgse bedrijven ervaring opgedaan die in onze Stoffeerderij goed van pas komt. Half november kwam zij de 'ploeg' van de heer Van Loon versterken en het ziet er naar uit dat Rieki een goede aanwinst voor het bedrijf zal worden.

1. A. A. Ririmasse

De heer Ririmasse, in Ambon geboren, is na zijn verhuizing vanuit Deventer, waar hij een 12-tal jaren werkzaam is geweest bij een bedrijf, in onze dienst getreden en wel in de Plaatwerkerij van fabriek IV waar hij zich op lassen toelegt. Momenteel volgt hij op ons bedrijf een cursus Tekening lezen.

2. H. Heuker

De heer Heuker, van geboorte Groninger en thans woonachtig in Tiel is sinds 7 november aan ons bedrijf verbonden en eveneens werkzaam in de plaatwerkerij van fabriek IV. Zijn voorkeur gaat uit naar laswerkzaamheden, waarin hij zich door het volgen van cursussen verder bekwaaamt. Wij hopen dat hij zich spoedig geheel 'thuis' zal voelen in ons bedrijf.

1 2 3 4 5

3. C. van der Meer

Na een verblijf van ruim 7 jaar in Canada weer in Nederland teruggekeerd was het voor de heer Van der Meer wel even wennen. Tewerkgesteld in de plaatwerkerij van fabriek I begint hij zich al aardig in te werken. Een eigen woning ontbreekt nog, maar ook die narigheid hopen wij spoedig tot een oplossing te brengen. Zijn grote en ruime ervaring in verschillende metaalbedrijven in Canada opgedaan zal op den duur ook voor ons bedrijf van groot nut blijken te zijn.

4. M. H. Heikoop

Heikoop is tegelijk met de heer Heuker op 7 november in onze dienst getreden na bijna 2 jaar werkzaam te zijn geweest in een metaalbedrijf in Tricht. In de plaatwerkerij van fabriek I verricht hij bij voorkeur laswerkzaamheden en wij krijgen de indruk, dat hij zich daar goed op zijn plaats voelt.

5. A. D. Bronk

De heer Bronk is na de bedrijfsvakantie in de ploegendienst van fabriek IV opgenomen. Zijn oorspronkelijk beroep van klompenmaker heeft hij uiteindelijk moeten opgeven. Ervaring deed hij op bij de Spoorweg Sein Industrie en Spencer Hey. Momenteel volgt hij de cursus Tekening lezen aan ons bedrijf.

1. Jan van der Zande

Voordat Jan nog wist of hij zijn L.T.S. diploma zou behalen, had hij zich reeds aangemeld voor de Bemetel-opleiding op onze Bedrijfsschool. Jan die in Asch woont, fietst iedere dag naar Beusichem, waar Kees van Buuren hem achterop zijn bromfiets meeneemt naar Culemborg. Wij hebben nu reeds de indruk dat Jan het beslist zal rooien.

2. Kees van Buuren

Vanuit Beusichem, waar Kees woont, volgt ook hij de opleiding op onze bedrijfsschool. Ook hij was er vroegtijdig bij en ook voor hem geldt: het zal waarachtig wel gaan. Houen zo!

3. Peter Romijn

Wij hebben vele 'Romijnen' in ons bedrijf en Peter is daarvan de jongste, ook weer leerling op onze bedrijfsschool. Het is een handige jongen en hij draait al aardig mee.

4. Johan Berendse

moet iedere dag vanuit Schalkwijk de Lek over, waardoor hij onvermijdelijk wel eens te laat komt. Hij is op één na onze jongste leerling. Door flink aanpakken — hetgeen trouwens voor alle vier geldt — zal het einddiploma Bemetel ook voor hem zijn weggelegd.

1

2

3

4

Bij het artikel 'De luiste man...' in de vorige fabrieksfluit is abusievelijk verzuimd de bron te vermelden. Dit 'oeuvre' werd hier en daar een beetje gewijzigd overgenomen uit 'Onder de Vlam', de bedrijfskrant van Shell-Nederland.

De Redactie

Voor de vijfde achtereenvolgende maal hebben directie en personeel van de n.v. Gispen het mogelijk gemaakt, het sinterklaasfeest in ons tehuis op luisterrijke wijze te vieren.

Nu ons de mogelijkheid wordt geboden om in dit blad een verslagje te geven van de Sint Nicolaasviering van dit jaar, willen wij vooral deze gelegenheid aangrijpen om te getuigen van onze grote dankbaarheid jegens de n.v. Gispen voor de financiële en daadwerkelijke steun aan de sinterklaasacties van de laatste vijf jaar.

Dankbaar zijn wij ook de mensen van de speelgoedactie van de Vara, door wier bemiddeling de n.v. Gispen ons tehuis heeft geadopteerd. U mag weten, dat het ons ieder jaar opnieuw heeft ontroerd, als wij ervoeren, hoe gul onze kinderen werden

bedacht en met welke zorg gekozen en verpakt werd. Als U van één ding overtuigd kunt zijn, dan is het van onze diepgevoelde erkentelijkheid.

En nu dan iets over onze sinterklaasviering van 6 december j.l. Wij hadden een levensgroot paard 'gebouwd' op het onderstel van een kinderwagen. Op dit paard zat fier, doch niettemin minzaam de goede Sint. Niet de echte, maar wel net echt.

Onder de rode mantel en de witte albe school een met krantenpapier opgevulde overall, om het geheel anatomisch verantwoord te krijgen. In de romp van het paard bevond zich een hele grote suikerbus, waarvan het opklapbare deksel onder de staart van het 'beest' uitkwam. De pakjes voor de jongens zaten in die suikerbus. Successievelijk werden de pakjes hieruit genomen. U moet het gezien

hebben om te kunnen weten, hoe groot de vreugde iedere keer was, als een van de knapen zijn pakje had uitgepakt! Enkelen van U hebben dat gezien. Op ons verzoek zijn enkele medewerkers naar Nijmegen gereisd om getuigen te zijn van de feestvreugde.

Er zijn foto's gemaakt, die echter nog niet ontwikkeld zijn. Misschien dat U daarvan iets in een volgende aflevering zult kunnen zien.

Wanneer ik ten slotte één naam mag noemen, die voor ons een bijzondere klank heeft en aan wiens activiteit wij bijzonder veel te danken hebben, dan begrijpt U, zonder dat wij het aandeel van anderen daarmee minder achten, dat het die van Uw en onze heer Verweij moet zijn. Met dank voor de plaatsruimte,

J. Weusten,
directeur.

Dankbetuigingen

Ondergetekende dankt allen, mede namens zijn vrouw, voor de belangstelling bij de geboorte van hun zoon.

L. Willemsen

Ik breng mijn dank aan het personeelfonds voor de fruitschaal die ik mocht ontvangen tijdens mijn ziekte.

O. Wammes

Voor de ontvangen cadeaus en belangstelling ondervonden bij het 12^{1/2}-jarig jubileum, dankt ondergetekende mede namens zijn echtgenote directie, personeelfonds en collega's en staf van afdeling Durion heel hartelijk.

A. A. van de Wiel

Langs deze weg wil ik directie, personeelfonds en collega's afdeling Expeditie hartelijk danken voor de attenties en belangstelling ondervonden bij mijn 12^{1/2}-jarig jubileum.

D. Vink

Door een abuis werden deze dankbetuigingen in ons vorige nummer niet opgenomen, waarvoor wij hierbij onze verontschuldiging aanbieden.

Redactie

Hartelijk dank, namens de gehele directie aan al onze gepensioneerden, voor de spontane reactie tijdens ons 50-jarig jubileum. Uw bloemstuk heeft, juist omdat het van onze oud-medewerkers kwam, een ereplaats bij ons gekregen.

De directie.

Hiermede danken wij directie, personeelfonds en het personeel van het hoofdkantoor heel hartelijk voor de belangstelling en cadeaus welke wij ter gelegenheid van ons huwelijk ontvingen.

Anton en Marina Hoogveld.

Personalia

In dienst:

14-11-1966: F. Kielestein, Plaatwerkerij I (ter. uit mil. d.)
14-11-1966 mej. H. G. van Buren, Stoffeerderij
1-12-1966 mej. C. M. H. Kerkhof, Bedrijfsadministratie
5-12-1966 M. de Jonge, Konstr. bureau (ter. uit mil. d.)

Gehuwd:

2-12-1966 P. de Koster met mej. M. J. E. Jakobs
8-12-1966 B. Hazendonk met mej. A. Vervoorn